

Digitized by Google

D. VI-91

Digitized by Google

Digitized by Google

INDEX
GENERALIS,
AMPLUS, ET ACCURATUS,

In quo, juxtà Ordinem Alphabeticum, deſignantur res præcipuæ, ac materiæ, quæ in ſingulis Tomis Hiſto-rię Eccleſiaſticæ, variis Colloquiis digeſtæ

A R. P. F. IGNATIO HYACINTHO
AMAT DE GRAVESON

Sacræ facultatis Pariſienſis Doctore, & Collegii Caſanatenſis Theologo, Ord. Fratrum Præd.

ſparsìm continentur.

ROMÆ M.DCC.XXII.
Typis Ludovici Tinaſſi, & Hieronymi Mainardi.

SVPERIORVM PERMISSV.

Digitized by Google

INDEX

RERUM, ET MATERIARUM,

Quæ in ſingulis Tomis Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ, variis Colloquiis digeſtæ, continentur.

Prima Nota Numeralis Romana indigitat Tomum, altera Nota Numeralis communis indicat Paginam Tomi.

A

Abaelardus in Synodo Sueſſionenſi damnatur, & in carcerem conjicitur. IV. 557. ſeqq. In Synodo Senonenſi cum S. BERNARDO congreſſus, ab eodemque victus, ad Sedem Apoſtolicam appellat. 559. ſeq. Ab INNOCENTIO II. damnatur. 560. Cluniacum ſe confert, & ab erroribus reſipiſcit. 561.

Abbates Commendatarii. VII. 581.

Abbates Epiſcopis obedientiam præſtare debent. II. 267.

S. Abbo, Abbas Floriacenſis, purgat ſe à falſis criminibus in Concilio Sandionyſiano. IV. 181. ſeq. Ejus Opera. IV. 240.

Abbonis, Monachi, Scripta III. 462.

Abdias, Suſæ, Urbis Regiæ Perſidis, Epiſcopus, immodico zelo ſuccenſus perſecutioni ſub Iſdigerde, Perſarum Rege, per totum regnum motæ cauſam dedit II. 22.

Abrahami Bzovii Opera. VII. 483.

Abrahami Ecchellenſis Opera. VIII. 439.

Abſolutio Sacramentalis in quibus caſibus conferebatur lapſis? I. 153. non ſtatim impertienda peccatoribus inveteratis. III. 511. procraſtinari debet peccatoribus conſuetudinariis. IV. 350. capite damnatis denegabatur etiam Seculo XII. cum Euchariſtia. IV. 680. ejus forma ſeculo XIII. in Eccleſia Latina non deprecativa, ſed indicativa fuit. V. 508.

Abſtinentia à carnibus in jejunio Quadrageſimali ex univerſali Eccleſiæ uſu, & conſtanti traditione eſt neceſſaria. VIII. 551.

Abuſus in Galliis per Abbates Commendatarios. VII. 582.

Abuſus Theologiæ Scholaſticæ damnantur. VII. 531.

Acacius, Beroeæ Epiſcopus, & Iſidorus, Romam mittuntur. ad Schiſma Antiochenum cōponendum. I. 288.

Acacii, Conſtantinopolitani Epiſcopi, crimina. II. 91. Orientalis Eccleſia Summorum Pontificum in Acacium latamSententiam æquiſſimam agnovit. 92.

Acacius, Patriarcha Conſtantinopolitanus, Joannem Talajam, Patriarcham Alexandrinum, apud Zenonem, Orientis Imperatorem, odio, & vindictæ deſiderio motus, accuſat. II. 76.

Academiæ, Baccalaureatus, Licētiatus, & Doctoratus gradibus ab Eugenio tertio, Pontifice Maximo, decorantur. IV. 650.

Academia Colonienſis damnat librum Jo: Reuclini. VII. 280.

Academiæ Lovanienſis & Colonienſis plurimos libros Martini Lutheri dignos flammis pronuntiant. VII. 291.

Academia Pariſienſis fortiſſimorum fidei Athletarum ferax. IV. 655. Ejus ſtudium, ut ſchiſma tolleretur. V. 141. Damnat vigintiquinque Articulos hæreſis Calvinianæ. VII. 302. Damnat libros Lutheri. VII. 293.

Academiæ Romanæ Origo. VI. 97.

Acæmetæ, Monachi, in quo errarint? II. 235. Acæmetæ in errore perſtantes à Joanne II. excommunicati. Ibid. Ordinis Acæmetarum fundator, & quare ita dicti? 236. damnati. 283.

Acephalorum, ſeu Eutychianorum, quatuor Sectæ. II. 230. ſeqq.

Achmetes I. Turcarum Imperator. VIII. 7.

Achmetes II. Turcarum Imperator. VIII. 19.

Achmetes III. Turcarum Imperator. VIII. 20.

Aerius. I. 282. Eius errores. Ibid. & ſeq.

Acta Collationis habitæ ad Fontembellaqueum cum Perronio, & Mornæo Pleſſæo, Calviniſta, coram Henrico IV. Galliarum Rege. VII. 312.

—Conciliorum Provincialium Mediolanenſium. VII. 371.

—ConventusMarpurgenſis. VII. 300.

—Martyrum Perſecutionis Neronianæ combuſta in perſecutione Diocletianæa. I. 12.

—Paſſionis S. Andreæ ſunt genuina. I. 171.

—Sanctorum à Joanne Bollando &c. collecta. VIII. 533.

—Sanctorum Ordinis Benedictini, Opus, inchoatum à Dacherio, continuatum à Mabillonio. VIII. 464.

—S. Sylveſtri ſuppoſititia ſunt, vel ſaltem in multis depravata. I. 403. ſeq.

—Synodi Romanæ ſub Sixto III. ſuppoſititia. II. 65. Ad eamdem claſſem ableganda Acta de Synodali accuſatione, & expurgatione Polychronii, Epiſcopi Hieroſolymitani. 66.

Adalberti, Galli, errores, ſeu potiùs deliramenta, & Sententia in eum lata. III. 136.

Adamanni, Abbatis Hienſis, Scripta. III. 194.

Adami Bremenſis Scripta. IV. 267.

Adamitarum errores. Secta. VI. 195.

Adamus Neuſerus, ex Calviniſta, Arianus, deindè, Turca. VII. 250. obiit ſicut Arius. 251.

Ade-

Adelais. Vid. Praxedes.
Adelbertus, Tuſciæ Marchio & Theodora, ejus concubina, cum filiabus Marozia, & Theodora, Sedem Romanam Seculo X. pro arbitrio rexerunt. IV. 58.
Adelmanni epiſtola contra Berengarium. IV. 251. Quo tempore ſcripta fuerit? diſcutitur. Ibid.
Adelphius, unus è Principibus Meſſalianorum, ſuæ Sectæ errores prodit. I. 304.
Ademari, Monachi, Scripta. IV. 264.
Adhelardi, Monachi, Scripta III. 462.
Adolphus Imperii res malè adminiſtrans, illo exuitur, & ab Alberto vincitur. V. 29.
Adonis Viennenſis Scripta. III. 456.
Adrianopolis, Turcici olim Imperii Sedes. VI. 13.
Adrianus Turnebus, ejus Opera. VII. 388.
Adriani Valeſii Opera. VIII. 427.
Aegidii Cantoris errores. VI. 196.
Aegidii Carlerii Scripta. VI. 363.
Aegidii Romani geſta & Scripta. V. 455.
Aegidius Viterbienſis. VII. 462.
Aegyptus in fidei Nicænę profeſſione conſtans. I. 283.
Aelius Hadrianus, Imperator. I. 35.
Aelredi, Abbatis Rievallenſis, Opera. IV. 633.
Æneæ, Epiſcopi Pariſienſis, liber adversùs objectiones Græcorum. III. 454.
Æneas Sylvius in Bohemiam Nuntius. VI. 124.
Aeriani. I. 282
Aethyopia Euangelium recipit. I. 259. VI. 308.
Aethyopię Imperator Urbano VIII. obedientiam pollicetur. VIII. 144.
Afflegemenſis, ſive Affliginienſis Monaſterii Chronicon. IV. 271.
Africa ab Arianiſmo purgatur. II. 220.
—Venit in poteſtatem Saracenorum. III. 15. Exindè Chriſtiana Religio iis in locis decreſcit. III. 15.
Africana Perſecutio ſub Genſerico, Hunnerico, & Guntabundo, Vandalorum Regibus. II. 23.
Africani fiunt Tributarii Regis Hiſpaniæ. VI. 78.
Agape, Mulier Sectæ Priſcillianiſtarum. I. 297.
Agapetus, Papa, à Theodato, Gothorum Rege, Legatus mittitur ad Juſtinianum, Imperatorem. II. 284. Agapetus Conſtantinopoli degens Anthimum depoſuit, eique Mennam ſubſtituit. Ibid.
S.S. Agathæ, & Cæciliæ Monaſterium in loco Collis jacentis Romę ædificat Paſchalis I. III. 300.
Agathenſe Concilium Canones habet ſolùm quadraginta octo. II. 254. Statuta illorum Canonum. Ibid.
Agaunenſes Martyres. I. 232.
Agaunenſis Monaſterii fundatio, & Regula. II. 188. ſeq. Quid nomine aſſiduæ Pſalmodiæ, à Sigiſmundo Burgundiæ Rege ibid. inſtitutæ, intelligi debeat? II. 89.
Agnellus, Epiſcopus Ravennæ. II. 321.
Agnoetæ, eorumque errores. II. 232. Ab Eulogio confutati. Ibid.
Agnoeta non foret dicendus, qui affereret, Chriſtum, ut ho-

hominem, aliquid ignoraſſe, quamvis incideret in errorem alienum à doctrina Sanctorum Patrum. II. 235.
Agobardi, Archiepiſcopi Lugdunenſis, de cultu Imaginum Scripta. III. 452.
Agria à Turcis capitur. VII. 18. Cum aliis Civitatibus amittunt Turcæ. VIII. 19.
Agrippæ juniori adjudicantur ab Imperatoribus Tetrarchię Philippi, & Lyſaniæ, & pars Galileæ, quæ eſt Tyberiadis. I. 79.
Agrippa, filius Ariſtobuli, nepos Herodis, exſolvitur à vinculis, & à Cajo Imperatore donatur Tetrarchia Ituræ, & Trachonitidis cum Regia dignitate. I. 77. Ægrè recipitur ab Ægyptiis & Alexandrinis, qui Regem Agrippam magno ludibrio excepeprunt. Ibid. Reſtitutus, it in Judæam, invidiam Antipræ, Patrui ſui, incurrit, ibid. Cajus amplificat ejus Regnum. Ibid. tanquam Deum honorari à populo petit. ibid. periit fœdiſſima morte. ibid.
Aimonii, Monachi, Scripta. III. 461.
Aimonii, Cœnobii Floriacenſis Monachi. Opera. IV. 241.
Alamandarus, Saracenorum Princeps, Chriſtianam Religionem amplectitur. II. 210.
Alani Abbatis Opera. IV. 631.
Alani de Rupe Scripta. VI. 405.
Alanorum, Vandalorum, & Suevorum in Hiſpanias irruptio. II. 6.
Alaricus, Gothorum Dux, Rufini ſuaſu, in Arcadium, Oriẽtis Imperatorem, arma movens, à Gaina repellitur. II. 3.
Alaricus Romam vi capit, & moritur. II. 5.
Alaricus, Viſigothorum Rex, à Clodovæo, Galliarum Rege, deletur, ejuſque manu, ſingulari certamine cum eodem Rege pugnans, interficitur. II. 208.
Albericus, Maroziæ ex Adelberto filius, Pontifices pro arbitrio deponebat, & promovebat. IV. 59.
Alberti, Epiſcopi Alberſtadenſis, errores. V. 252.
Alberti Argentinenſis Chronicon. V. 389.
Alberti, Abbatis S. Benedicti, è Cœnobio Stadenſi ad Ordinem Minorum tranſitus, ejuſque Chronicon: V. 445.
Alberti, Canonici Aquenſis, Hiſtoria Hieroſolymitana. IV. 604.
Alberti Imperatoris geſta. V. 29: ſeq.
Alberti Magni vita, & Scripta tam ſpuria, quàm genuina. V. 405.
Albertini, Sectæ Calvinianæ Miniſtri, & Novatorum veſania, dum conantur probare, ſeculo ſexto realem corporis Chriſti in Euchariſtia præſentiam creditam à fidelibus non fuiſſe. II. 338.
Albertinus. VIII. 433.
Albertus. Antipapa. IV. 411.
B. Albertus Carmelitis Regulam tradit. V. 533.
Albertus, Epiſcopus Bethleemita, poſteà Patriarcha Hieroſolymitanus. IV. 464.
Albertus, Epiſcopus Leodienſis, ab Henrico VI. Imperatore occidi jubetur. IV. 384.
Albertus II. Imperator. VI. 33.
Albertus Krantzius. VII. 408.
Albertus, Patriarcha Hieroſolymitanus, & Regulæ Carmelitarum Auctor. V. 152.
Albertus Pighius. VII. 421:

Albertus Pius. VII. 416.
Albigenſes undè dicti? IV. 569.
—Inſolentiores facti bello ſacro domantur. V. 162. ſeqq.
—Romam penetrant, & à Gregorio IX., ac Succeſſoribus, & Friderico II. ſeveriſſimis pœnis coercentur: V. 193. ſeqq.
—Hæretici bello juſtè ſunt coerciti. V. 274.
Albofledis, Clodovei, Galliarum Regis, Soror, baptizatur. II. 28.
Albuſſonius Albam Græcam, ſeu vulgò Belgradum, & Rhodum à Turcis defendit. VI. 18.
Alciatus ad Mahometanos deficit. VII 246.
Alcuinus, plures retinens Abbatias, & Beneficia, excuſatur. III. 139.
Ejus Scripta. III. 212.
Aldhelmi, Abbatis Malmesburienſis, Scripta. III. 195.
Aldus Manutius, percelebris Typographus. VI. 433.
Alexandri II. Electio in pluribus confirmatur Conciliis, & Cadalous Palavicinus, Antipapa, damnatur. VI. 205.
Alexandri III. electio. IV. 439.
Ejus geſta. 440.
Alexandri IV. geſta V. 89.
Alexander IV. immeritò, ob defenſos Mendicantes, culpatur. 90.
Alexandri V. electio. VI. 100.
Ejuſdem geſta. 102.
Alexandri VI. geſta. VI. 145.
Alexandri VII. geſta. VIII. 158.
Alexandri VIII. geſta. VIII: 185:
Alexandri, Patriarchæ Alexandrini, ſtudium in Ariana hæreſi eliminanda. I. 271.
Ejus Literæ ad omnes Epiſcopos. 272.
—Arii hoſtis infenſus. I. 357.
ejus in Arium lata Sententia. Ibid. Ab Athanaſio, tum puero, in littore maris ludente, baptiſma collatum, ratum habet, ac validum. Ibidem. Vindicatur hæc hiſtoria. Ibidem.
Alexander, Epiſcopus Conſtantinopolitanus, Ario ejuſque aſſeclis infeſtus. I. 275.
Alexander, ad quem directa eſt epiſtola Alexandri, Patriarchæ Alexandrini, contra Arium, incertum an ſit Patriarcha Conſtantinopolitanus. I. 430.
Alexander, Africæ Tyrannus, per quinquennium Chriſtianos vexat. I. 257.
Alexander Farneſius bello Belgico præficitur. VII. 77.
Alexandri de Hales Opera. V. 437.
Alexander Piny. VIII. 498.
Alexander Severus, Imperator, jubet Templa fieri. Chriſtianis favit, & à nonnullis, ut Chriſtianus, prædicatur. I. 24.
Alexander Sybilla. VIII. 494.
Alexandrinæ Eccleſiæ Patriarcharum ſeries à S. Marco ad Joannem XV. 103. illius ſedis Præſulem. III. 85. & Tomo VIII. in Tabulis Chronologicis à pag. 55. uſque ad pag. 62. Vide etiam in Tomo VIII. terminos Patriarchatus Alexandrini in Tabulis Chronologicis. pag. 154.
Alexandrini ſeculorum XIII. & XIV. Patriarchæ. V. 159.
Alexandrinorum Patriarcharum Hiſtoria undè petenda? I. 413.
Alexandrinus Patriarcha cum Pontifice Romano Canone ſexto Concilii Nicæni, quo pacto collatus? I. 324.

Alexii Ariſteni Scripta. IV. 595.
Alexius Comnenus, infenſus Cruce ſignatis. IV. 356.
—Angelus Comnenus Imperium adipiſcitur. IV. 364. Ejus nefaria geſta, & quo pacto Imperium amiſerit? 365.
—Ejus Monita. IV. 598.
Alexius Ducas Imperium Tyrannicè uſurpat, ſed debitas luit pœnas. V. 7.
Alexius IV. Imperium recuperat, ſed illo non diù potitur. V. 6.
Alexii, Patriarchæ C.P. Scripta. IV. 281.
Alfredi, Anglorum Regis, geſta, & ſingularis pietas. III. 287.
Alfrici, Archiepiſcopi Cantuarienſis, Scripta. IV. 640.
Almohadum Saracenorum in Hiſpanos ſævities. IV. 400. Almohades cum Almorabitis perperam confunduntur. Ibidem.
Alnoldus Badetus. VII. 454.
Aloyſius Lippomanus & ejus Scripta. VII. 400.
Alphonſus Aragonenſis Neapolis Regno potitur. VI. 32.
Alphonſus, Aſturiarum Rex, Catholicus cognominatur. III. 45.
—Ejus felicitas, & virtus. III. 46.
Alphonſus, dictus Caſtus, de Abderhamano, Saracenorum Cordubenſium Rege, inſignem reportat victoriam. III. 284.
Alphonſus, Caſtellæ Rex, in Imperatorem eligitur, ſed Imperio ſponte ſe abdicat. V. 27.
Alphonſi VI. Hiſpaniarum Regis, geſta aliquot, & mors. IV. 397. Vide etiam Succeſſionem Regum Hiſpaniæ Tomo IX. à pag. 155. uſque ad pag. 190.
Alphonſi VII. geſta. IV. 398.
Alphonſi VIII. geſta aliquot. IV. 399.
Alphonſi IX. uxores duæ. IV. 400.
Alphonſi VIII. ſeu IX. geſta poſt annum MCC. V. 60.
Alphonſi X. Caſtellæ Regis, geſta. V. 62.
Alphonſus XI. Caſtellæ Rex. V. 63.
Alphonſus Magnus à Joanne VIII. obtinet, ut Ovetenſis Eccleſia in Metropolim erigeretur, & ut Eccleſia S. Jacobi conſecraretur. III. 286.
Alphonſus à Caſtro. VII. 474.
Alphonſi Ciaconii Opera. VIII. 484.
Alphonſi Toſtati Scripta. VI. 375.
Alphonſi Vargæ Scripta. V. 387.
Altaria non niſi lapidea conſecranda. II. 263.
Altaria, quæ in uſu erant ſeculis ſeptimo, & octavo. III. 225.
Alternativa inter Papam, & Collatores Ordinarios Beneficiorum. VI. 485.
Altinenſe Concilium contra Joannem, Venetorum Ducem, congregatum. III. 422.
Alvarus, Cordubenſis, vitæ S. Eulogii Scriptor. III. 467.
Alvarus Luna capite damnatus. VI. 71.
Alvari Pelagii Scripta. V. 449.
Aluſus, Tornacenſis Monachus. II. 325.
Amalarius perperàm inter impugnatores præſentiæ realis Corporis, & Sanguinis Chriſti in Euchariſtia ab Hæreti-

cis numeratur. III. 347.
—Stercoraniſtarum errori non adhæſit. 351.
Amalarius fuit Eccleſiæ Metenſis Diaconus, & Chorepiſcopus Lugdunenſis. III. 439. Amalarii Scripta. 440. Non confundendus cum Amalario Fortunato, Archiepiſcopo Trevirenſi. 441.
Amalarius Fortunatus quę ſcripſerit, geſſeritque? III. 441.
Amalrici Hæreſis. V. 173.
Amalricus damnatur, & palinodiam fictè cantat. 174.
Ejus diſcipulorum errores. Ibid. ſeq. Iidem ſeveriſſimè puniuntur, & Amalrici oſſa exhumantur. 176.
Amalaricus, Viſigothorum Rex, cum Athalarico, & Amalarico, conſobrinis, de limitibus Regni convenit. II. 203. Clotildem, ſororem Childeberti, Galliarum Regis, in uxorem ducit, quæ, cùm ob fidem Catholicam inſidias ab eo pateretur, Childebertus ad illam liberandam bellum contra eum movet. 204.
Amalricus, Patriarcha Hieroſolymitanus. IV. 462.
Amalricus, Rex Hieroſolymorum. IV. 369.
S. Amandus virorum, & Puellarum in Belgio Monaſteria inſtituit. III 240.
S. Ambroſius, Mediolanēſis, Priſcillianum & Socios ſuo conſpectu dignari renuit. I. 298. Adiit Concilium Aquilejenſe. I. 345. Et ejus Scripta. I. 388. & ſeqq: Cantici TE DEUM LAUDAMUS author incertus. 391.
Ambroſii Altamuræ Opera. VIII. 487.
Ambroſii Authperti Scripta. III. 216.
Ambroſii Camaldulenſis Scripta. VI. 386.
Ambroſius Catharinus. VII. 440.
Ambroſius Gardeboſc. Opera VIII. 519.
Ambroſius Pelargus. VII. 453.
Amedei, Abbatis, Scripta. IV. 631.
America detecta. VI. 79.
Ammonii, Philoſophi, Opera. I. 195.
Amolonis, Archiepiſcopi Lugdunenſis, Scripta, eiuſque de Reliquiis quibuſdam incertis juſſio. III. 447.
S. Amphilochius, Iconii Epiſcopus, & ejus Scripta. I. 393.
Amurathis, hujus nominis I. Turcarum Imperatoris, geſta V. 21.
Amurathis II. Turcarum Imperatoris, geſta. VI. 14.
Amurathis III. geſta. VII. 16.
Amurathis IV. geſta. VIII. 8. Vide etiam in Tomo IX. ſucceſſionem Imperatorum Turcarum ab Ottomano uſque ad Achmetem III. nunc Imperantem, à pag. 43. uſque ad pag. 52.
Anabaptiſtæ, Lutheri diſcipuli, qui? VII. 202. illorum errores. 203. varia nomina, & diverſæ Sectæ. Ibid.
Anacletus, Pontifex. I. 45.
Anaſtaſio, Orientis Imperatori, ob fidei Catholicæ profeſſionem, rebellat populus Conſtantinopolitanus. II. 199. Rebellionem ſedat Anaſtaſius ſimulatis in Catholicorum favorem promiſſis. 200. Iterum in Catholicos ſævit. 201. Ictus fulmine moritur. 202.
Anaſtaſius, Pontifex Romanus, Origeniſtas tumultuantes repreſſit, qua de re ipſe ſcribit ad

ad Joannem, Epiſcopum Hieroſolymitanum. I. 412. Duæ aliæ Epiſtolę ei adſcriptę, ſuppoſititiæ ſunt. Ibidem.
—Clodoveo, Galliarum Regi, ad Chriſtum converſo, gratulatur. II. 28.
Anaſtaſius II. Papa, Legatos mittit ad Anaſtaſium, Orientis Imperatorem, pro reconciliatione utriuſque Eccleſiæ. II. 71.
Anaſtaſius II. Patriarcha Antiochenus, Judęorum converſioni incumbens, ab illis excarnificatur. II. 295.
Anaſtaſii IV. Pontificatus. IV. 435.
Anaſtaſius, Imperator, Euthychianis impenſè favit: II. 15.
Ejus memoria Eccleſiæ execrabilis. 16.
—In exordio Imperii nonnulla boni regiminis ſpecimina edidit. II. 197.
—Obfirmata dominatione, Eutychianis impenſiſſimè favet. II. 198. Sacro Triſagio clauſulam: QUI CRUCIFIXUS ES PRO NOBIS, MISERERE NOBIS, adjici jubet. 199.
Anaſtaſii quatuor non confundendi. II. 295.
Anaſtaſii, Abbatis Monaſterii S. Euthymii, Liber contrà Judæos. III. 207.
Anaſtaſii, Bibliothecarii, Scripta. III. 463.
S. Anaſtaſii, diſcipuli S. Maximi, Epiſtola. III. 188.
Anaſtaſius, ſeu Athanaſius, Patriarcha C.P. V. 150.
Anaſtaſius, Pſeudo Epiſcopus Conſtantinopolitanus, in locum S. Germani à Leone Iſaurico, Orientis Imperatore, ſubrogatus, tanquàm Iconoclaſta, excommunicatur à Gregorio II. Papa. III. 68.
S. Anaſtaſius, Perſa, Martyr obiit. II. 296.
Anaſtaſii Senioris Opera. II. 328.
Anaſtaſius, Sinaita, diverſus fuit ab Anaſtaſio I. Patriarcha Antiocheno. II. 295.
—Ejus Opera II. 329. ſeq. Realem Corporis Chriſti in Euchariſtia præſentiam confeſſus eſt Anaſtaſius Sinaita, licèt opinatus ſit, Corpus Chriſti in Euchariſtia eſſe corruptibile. 330.
Anatolius, Patriarcha Conſtantinopolitanus, ab Eutychiana Hæreſi ſemper abhorruit. II. 91.
Anatolius, Epiſcop. Laodicenus, ſcripſit librum de Paſchate I. 200.
Andegavenſe Concilium anni 1448. VI. 333.
Andelotus, impius Calviniſta. VII. 42.
Andreas Alciatus. VII. 498.
Andreæ Barbatii, ſeu Barbatiæ, Scripta VI. 429.
Andreæ, Archiepiſcopi Cretenſis, Scripta. III. 208.
Andreas Caroloſtadius, primus auctor Hæreſis Sacramentariorum. VII. 206.
Andreas Ducheſnius. VIII. 430.
Andreæ Duvallii Opera. VIII. 417.
Andreæ Hieroſolymitani Scripta. III. 187.
Andreas Maſius, Socius Ariæ Montano datus, ad adornandam editionem Regiam Sacrorum Bibliorum. VII. 418.
Andreas Oſiander. VII. 210.
Andreæ Rhodii pro Eccleſia labores. VI. 395.
—Scripta. VI. 348.
Andreas de Sauſſay. VIII. 430.
Andreæ Scotti Opera. VIII. 530.

An-

Andreas Tiraquellus. VII. 494.
Andreas Vega. VII. 472.
Andrenſis, ſive Adernenſis Monaſterii Chronicon. IV. 271.
Andronicus, Imperator, Patris memoriæ oſor, ob promotam ab eodem Eccleſiæ Græcæ cum Latina concordiam. V: 148.
Andronicus junior, Orientis Imperator. V. 16.
Andronicus, occiſo Alexio, Imperium uſurpat: IV. 362. Græcos in Latinos & Francos excitat. Ibidem. Ejus tyrannis, vitia, & mors. 363. Extat Dialogus ſub nomine ipſius contra Judæos, & quid de eo ſentiant Eruditi? Ibid. Ejus Dialogus. 593.
Andronici Camateri Scripta. IV. 593.
Angeli à Clavaſio Scripta. VI. 417.
Angeli Politiani Scripta. VI. 367.
Angelici. I. 131.
Angelomi Scripta. III. 463.
Angelos fas eſt depingere. III. 128.
Angeli Roccæ Opera. VIII. 511.
Anglia in ſeptem olim Regna erat diviſa. III. 27. Quandò & à quibus in ſingulis illis partibus Chriſtianam Religionem acceperit? Ibid: Ejus pars ab Egberto Rege acquiſita, Romanæ Eccleſiæ etiam ipſa fit vectigalis. III. 287. pacata. Religionis monumentis illuſtris. V. 363. vide etiam ſucceſſionem Regum Angliæ ab Egberto uſque ad Jacobum, hujus nominis III. Tomo IX. in Tabulis Chronologicis à pag. 195. uſque ad pag. 229.
Angliæ Schiſma. VII. 57. ſeqq. Fidei Catholicæ in Anglia immutatio. 65. Eadem ferè abolita. 67. ſeqq. Henricus VIII. initium dat ſchiſmati Anglicano. VII. 57. Henricus ſe conſtituit Eccleſię Anglicanæ Caput 64. Ejus mors. 66.
Angliæ Regnum à Schiſmate abſolvitur, Catholica fides ibidem reſtituta, Mariæ Reginæ opera: VII. 68. ſeq. Schiſma iterùm firmatur. 70. —In plures Sectas dividitur. VII. 231. colluvies omnium errorum. 232.
Angliæ Reges à S. Eduardo, Confeſſore, habent privilegium curandi ſtrumas, vel Schrophulas. IV. 52. Cur titulum Regis Franciæ ſibi adſcribant? VI. 62.
Angliæ & Hiberniæ Regna Eccleſiæ Romanæ dono data. V. 68.
Angli Orientales, ſeu Eſtangliæ incolæ, quandò, & à quibus Euangelium acceperint? III. 28.
Angli ad Aquilonem ſiti, ſeu Northumbri, quandò, & à quo fidem acceperint? III. 29.
Angli, & Batavi à Turvillæo victi. VIII. 28.
Angli olim avitæ diſciplinæ Eccleſiaſticæ retinendæ tenaciſſimi. IV. 177.
Anglicanum circà Concilium Baronii, & Vuartoni opiniones refelluntur, & veluti media ſententia ſtatuitur. IV. 170.
Anglorum ad fidem converſio. II. 211.
—In Galliam irruptio. VI. 41. Angli à Gallis cæduntur, & novas parantes copias contrà Gallos, exitu fruſtrantur. 44.
—Illorum duæ Sectæ, & tumul-

multus ab utriſque excitati. VIII. 83.
Anglo-Calviniani. VII. 230.
Anicetus, Pontifex. I. 48.
Animam rationalem unam eſſe in omnibus, eamque cum corpore interire, damnatur. VII. 101.
Anna, Jacobi II. filia, Angliæ Regina declaratur. VIII. 31.
Anna Clivenſis, quarta uxor Henrici VIII. VII. 61.
Annæ Comnenæ Scripta IV. 597.
Annatarum origo, & ratio. VI. 480.
Annunciatæ Virginis Societas. VI. 501.
Annunciationis B. Virginis feſtum, ſub nomine EXPECTATIONIS PARTUS, decima octava Decembris celebrant Hiſpani, & ubi id ſtatutum fuerit? III. 160.
Annunciationis B. Mariæ Virginis Ordo. VI. 500.
Anomæi, Arianorum Secta. I. 280. Condunt ſecundam Formulam Sirmienſem. Ibid.
Anonymus, qui ſcripſit contra Paſchaſium, dogma tranſubſtantiationis non impugnat. III. 344.
S. Anſcharius, Monachus, poſteà Epiſcopus Hammaburgenſis, Chriſti fidem per Septentrionem propagat. III. 289. ſeqq. Ejus Scripta. 465.
Anſegiſus, Abbas, Capitularium Collector. III. 460.
Anſegiſi, Archiepiſcopi Senonenſis, Primatus an fuerit agnitus in Concilio Pontigonenſi? III. 430.
S. Anſelmi Cantuarenſis geſta, & Scripta. IV. 618.
Anſelmi, Decani Laudunenſis, Scripta. IV. 645.
Anſelmus Gemblacenſis. IV. 602.
—Ejus Scripta. IV. 628.
Anſelmi Havelbergenſis cum Niceta colluctatio. IV. 358.
Anſelmi, Epiſcopi Lucenſis, Scripta, & vita; IV. 261.
Anſelmus, Archiepiſcopus Mediolanenſis, ab Honorio II. excommunicatur. IV. 376.
Anſelmi, Remenſis Monachi, Scripta IV. 264.
S. Anſelmus, Urbani II. ſuaſu, Græcos, in Concilio Barenſi de proceſſione Spiritus Sancti diſputantes, confutat. IV. 222.
—à Rege Anglorum excommunicationis fulmen, quod Urbanus II. in eum vibraturus erat, avertit. IV. 197.
Anterus, Pontifex. I. 50.
Antidicomarianitæ, & illorum error. I. 303.
Anthimi è Throno C. P. depoſitio, & Mennæ in ipſius locum ſubrogatio II. 302.
Antitrinitariorum hæreſis in Polonia, Tranſylvania & Hungaria propagata. VII. 246.
Antinomorum Secta. VII. 231.
Antiochia in tres factiones ſciſſa. I. 286. Tres ſimul Epiſcopos habet. Ibidem. Schiſmate laceratur. 287.
Antiochenæ Eccleſiæ ſchiſma poſt depoſitum Meletium. I. 423.
Antiochenæ Diœceſis limites. II. 113. Vide etiam Terminos Patriarchatus Antiocheni Tomo VIII. in Tabulis Chronologicis. pag. 152.
Antiocheni Concilii Anno 341. Celebrati, Canones. I. 331.
Antiocheni Seculorum XIII. & XIV. Patriarchæ. V. 158.
Antiochenorum Patriarcharum ſeries à ſeculo ſeptimo ignota III. 87. ſeqq. & Tomo VIII. in Tabulis Chronologicis à pag.

pag.63. uſque ad pag.76.
ntiochenus Epiſcopus jus ordinationum Epiſcoporum Inſulæ Cypri non habet. II. 105.
ntiochi, Monachi S. Sabæ, Homiliæ. III. 185.
ntiochus, Ptolomaidis Epiſcopus. II. 155.
ntipater, Filius Herodis, conſpirat contra Patrem. I. 72. Moritur jugulatus juſſu Patris I. 73.
ntiſcripturiani. VII. 232.
Antonini, Archiepiſcopi Florentini, Summæ encomium. VI. 511.
Scripta, & laudes. VI. 409.
Inter ſanctos adſcribitur. VII. 111.
. Antonini Cloche, Generalis Ordinis Prædicatorum Præpoſiti, vita & obitus. VII. 187.
ntonini Conſtantienſis Epiſtola ad Arcadium quemdam exulantem, diverſa ab ea non eſt, quæ à Gennadio tribuitur Honorato, Conſtantienſi Epiſcopo. II. 23.
ntonius Caracalla, Imperator, interfecit Getam, Fratrem, in gremio Matris. Obiit anno ætatis ſuę 29. Imperii 6. I. 36.
ntoninus Pius, Imperator, vetuit, ne Præfecti ac Præſides ſęvirent in Chriſtianos. I. 20.
Antonius, primus Monachorum parens. I. 450. 453.
Antonii Ordo fuit primùm Secularium pia ſocietas, & ſolùm poſt centum viginti tres annos in Religionem evaſit. IV. 333.
ntonius, Patriarcha C. P. V. 151.
ntonius IV. Patriarcha C. P. VI. 155.
Antonius Andreas, Ordinis Minorum Scriptor. V. 450.
—Arnaldi, Doctoris Sorbonici, Opera. VIII. 418.
—Auguſtinus. VII. 501.
—Boucat. VIII. 545.
—Bragadini virtus, & obitus. VII. 12.
—de Butrio Scripta. VI. 426.
—Cauleæ, Patriarchę C. P. Sanctitas. III. 338.
—Cuveus, inſtitutor Congregationis SS. Sacramenti in Galliis. VIII. 595.
—Covarruvias. VII. 501.
—Dadinus Altaſerra. VIII. 431.
—Gallonius. VIII. 539.
—Godeau. Opera. VIII. 407.
—Goudin. VIII. 498.
—Mariæ Gratiani teſtimonium de diſciplina Regulari Capuccinorum. VII. 571.
—Magliabecus. VIII. 443.
—Maſſoulie Opera. VIII. 488.
—Meliſſæ Scripta. IV. 594.
—Pagii Opera. VIII. 508.
—Poſſevinus. VIII. 529.
—Reginaldi Opera. VIII. 491.
—Sylæi, Pamphiliæ Metropolita, uti Iconoclaſta, damnatur. III. 330.
—Venerius legatus mittitur ad Hiſpanos. VI. 74.
Antropomorphitę appellati fuere Audiani. I. 302.
Anulino, AfricęProconſuli, Conſtantinus Imperator Cæcilianum commendat. I. 259. Eidem libelli duo adverſùs Cęcilianum porriguntur. Ibidem.
Apelles, diſcipulus Marcionis, ejus errores. I. 118.
Appellationum jus ad Sedem Romanam non inſtitutum, ſed confirmatum fuit in Synodo Sardicenſi. I. 335. Petrus de Marca notatur. Ibid. Oſtenditur contra præfatum

Authorem, Canonem quartum Concilii Sardicenſis de Appellatione, non autèm de Reviſione ſtatuiſſe. 336.
Appellationes ad Sedem Apoſtolicam non Epiſcoporum, ſed Presbyterorum & Clericorum inferiorum, vetitæ in Concilio Carthaginenſi ſexto. II. 122. Vel etiam Epiſcoporum, ſed id accidit errore facti.
Appamienſe Concilium contrà Raymundum, Comitem Toloſanum, & Albigenſes Hæreticos, congregatum. V. 300.
Appiarius, Presbyter Siccenſis, occaſionem dedit controverſiæ de Appellationibus ad Romanam Sedem enatæ in Synodo Carthaginenſi ſexta. II. 122. Quomodò finita ejus cauſa in dicta Synodo? 125.
Apollonia, Virgo Alexandrina, contuſis, ac evulſis dentibus, comburitur. I. 26.
Apollonii voluminis adversùs Montanum fragmenta. I. 187.
Apollonius, Romanus Senator, pro Chriſto moritur. I. 22.
Apollinarii, Senioris Laodiceni, Scripta. I. 377.
Apollinarii, Hieropolitani Epiſcopi, Apologia pro Religione Chriſtiana, aliaque Opera ejuſdem Authoris perierunt. I. 181.
Apollinarii duo. I. 292. Eorum errores. Ibid.
Apollinariſtæ. I. 291. Eorum errores. 292. Synuſiaſtæ dicti. Ibid. Damnati. 293. Ad Eccleſiam redeunt. Ibid.
—Damnantur. I. 346.
Apollinarius. I. 293.
Apoſtoli Eccleſiam longè latèque propagarunt. I. 9.
—Tria Concilia, in Sacris Literis diſertè expreſſa, coegerunt. I. 134.
Apoſtolici: Illorum errores, dicti etiam Apoctaticophori, vel Saccophori. I. 124.
Apoſtolorum Canones in Concilio Niceno II. confirmati fuere: ſed id ab Eccleſia Romana non fuit approbatum. III. 173.
Aprigius, Epiſcopus Pacenſis. II. 316.
Apuliæ Ducatus contentionis materiam exhibet Pontificem inter & Imperatorem, quæ tamen ſtatim componitur. IV. 377.
Aquam Calici infuſam in vinum converti, & mediante vino, tranſire in Sanguinem Chriſti probabilius defenditur, quàm (quod Baronius antiquitùs creditum ait) aquam immediatè conſecrari. IV. 521.
Aquenſe Concilium habitum Aquis ſextiis anno 1612. VIII. 341.
Aquilejenſis Patriarchatus origo, & confirmatio. II. 342.
Aquilejenſis Concilii anno 381. celebrati Acta non ſunt ſuppoſititia. I. 345.
Aquisgranenſes Synodi Ludovici Pii, Imperatoris, operâ congregatæ, duæ. III. 424.
Aquitaniam, Alienoræ, cum Ludovico, filio Ludovici Craſſi Galliarum Regis, deſponſandæ, in dotem relinquit Guillelmus. IV. 392.
Aquitania cum Alienora cedit Henrico, Angliæ poſteà Regi, & occaſionem præbet atrociſſimo Gallos inter & Anglos bello. IV. 394.
Arabes antè Mahometem variæ fuerunt religionis. III. 13.
Azadis, Eunuchi, ſapori, Perſa-

ſarum Regi, cariſſimi, mors occaſionem præbet moderandæ Chriſtianorum perſecutioni. I. 249.
Aragoniæ Regnum Romanæ Eccleſiæ vectigale. V. 79.
Arandenſe Concilium anno 1473. congregatum. VI. 336.
Arator Poeta. II. 321.
Arauſicani Concilii II. Canones. II. 265.
Arcadius, Imperator, Leges tulit contra Hæreticos. II. 3.
Archelaus, declaratus ſucceſſor Regni ab Herode, tria millia Hæbreorum in Feſto Paſchæ concidit. I 74.
—Viennam in Gallis fuit in exilium amandatus. I. 75.
—Ab Imperatore obtinuit Judæam, Samariam & Idumæam, non tamquàm Rex, ſed ut Ethnarcha. I. 74.
Archidiaconus. Vide Guido Baiſius.
Archiepiſcoporum juriſdictio confirmatur. I. 331.
Archontici & illorum errores. I. 122.
Ardoinus, Regni Italiæ invaſor, ab Henrico I. Imperatore, debellatur. IV. 41.
Arelatenſe Concilium, in quo coacti ſunt Catholici damnationi Athanaſii, ſubſcribere. I. 338.
Arelatenſis Epiſcopi cum Viennenſi de Primatu Contentio quomodo in Concilio Taurinenſi compoſita? II. 121.
Aretas, Ceſareæ in Cappadocia Epiſcopus. II. 326.
S. Arethæ, Martyris, mors. II. 214.
Argon, Rex Tartarorum, ejuſque uxor, Chriſtianam Religionem ſuſcipiunt. V. 112.
Argrinus, Epiſcopus Lingonenſis, in omnia Eccleſiæ ſuæ jura à Benedicto IV. reſtituitur. IV. 61.
Argumenta, quibus aliquæ veterum Pontificum Epiſtolæ Decretales ſuppoſititię oſtenduntur. I. 57.
Argumentum Tertulliani ad oppugnandos hæreticos ex continua ſerie Epiſcoporum. I. 53.
Argyropuli Scripta. VI. 352.
Ariana hæreſis ſub Conſtantino Imperatore per Orbem propagatur. I. 244. Ejus origo & progreſſus. 271. ſub finem IV. ſeculi ferè extincta. 284. ex Hiſpaniarum Regno penitus eliminata. II. 217.
Ariani Conſtantinopoli turbas cient. I. 276. Athanaſium Literis apud Julium accuſant. 277. apud Philippopolim congregati Athanaſium, & Marcellum; item Julium, Papam, & Oſium Cordubenſem anathemate percellunt. 278. In Sectas diviſi. 279. In Concilio Seleuciano congregati inter ſe digladiantur. 282: Illorum Concilia quàmplura. 330. illorum diſſidium cum Semi-Arianis in Concilio, Seleuciæ habito, ortum, in quo ſuperiores fuerunt Semi-Ariani. 342. deponunt, & damnant Semi-Arianos, & damnantur à Semi-Arianis. 344. cum aliis Sectis, ab ipſis parùm diſcrepantibus, damnantur. 346. in Genſerici perſecutione Africana laxatis habenis in Catholicos debacchantur. II. 23. Idem penè evenit in perſecutione Hunnerici. 25. in Synodo Toletana III. damnantur. 275.
Arianos hujus ſeculi, ſeu Socinianos, in ſuam Societatem

tem admiſerunt Calviniſtæ. VII. 24.
Ariſtidis Apologia pro Fide Chriſtiana periit. I. 180.
Ariſtides, Philoſophus, ſcribit libros pro Chriſtiana Religione. I. 19.
Ariſtotelis libri viam ſternunt ad varios errores, eaque de cauſa proſcribuntur. V. 172. Ariſtoteles, à S. Thoma, Doctore Angelico, illuſtratus, & repurgatus, ab omnibus excipitur. 173.
Arius. I. 271. Ejus hæreſis. Ibidem. Damnatur cum Sociis. 272. Abit in Palæſtinam. Ibidem. Recipitur in communionem ab Euſebio Nicomedienſi: Ibid. Schiſma conflat. 273. Thalejam in vulgus edit. Ibid. Damnatur in Concilio Nicæno, & in exilium ablegatur. 274. Alexandriam revertitur 275. Athanaſius in Eccleſiam illum admittere conſtanter renuit. Ibidem. In priſtinum ſtatum reſtituitur. Ibidem. Conſtantinopolim revocatur. Ibid. ſubdola Fidei formula Conſtantino Imperatori fucum facit. Ibid. Ab Alexandro, Epiſcopo Conſtantinopolitano, rejicitur. Ibidem. Miſerrimè animam efflat. 276.
—Anathemate confoditur. I. 321.
Arrius Antoninus, Aſiæ Proconſul, in Chriſtianos crudelis, ad ipſius Tribunal turmatim Chriſtiani convolant, ut pro Chriſto ſanguinem profundant. I. 18.
Arimienſes Patres Formulam Fidei, Sirmianæ non abſimilem, approbant. I. 281.
—Formulæ à Valente, & Urſacio, Epiſcopis Arianis, editæ ſubſcribere coguntur. I. 340. ſeq. Improbantur in Concilio Pariſienſi. 344.
Armandus Jo: Butilierius Rancæus, Abbas Monaſterii B. Mariæ Domus Dei de Trappa. ejus labores in reformanda Abbatia Trappenſi. VIII. 599. ejus Literaria Concertatio cum Joanne Mabillonio de ſtudiis Monaſticis. 600.
Armandus Joannes Pleſſæus, Dux Richelius, Cardinalis, Opera. VIII. 403. ejus amor in Literatos. Collegium Sorbonæ ſumptuoſum excitat, & adornat. ibidem.
Armeni ad Eccleſiæ Catholicæ ſinum à Clemente VI. revocantur. V. 130.
Armeni per Theorianum ad fidem Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ reducuntur. IV. 361.
—Romanæ Eccleſiæ ſe ſubjiciunt. V. 79.
Armenorum cum Latinis unio. VI. 305.
Armentarii, Ebredunenſis Epiſcopi, Ordinatio abrogatur. II. 126.
Arminiani. VII. 230.
Arnaldi de Brixia, & Arnaldiſtarum errores, & ſeditio. IV. 510. ſeq. Damnantur in Concilio Lateranenſi. II. 539.
Arnaldi Montanerii condemnatio, & errores. V. 259. Fruſtrà eum vindicare nititur Dermitius Thaddæus. Ibid.
Arnaldiſtarum Legatio à Conrado, Romanorum Rege, ſpreta. IV. 431.
Arnaldus Andillæus. VIII. 432.
Arnaldus Milhetus. VIII. 544.
Arnaldus D'Oſſat, Cardinalis. VIII. 402.
Arnaldi Pontani Opera. VIII. 406.
Arnaldi de Villanova errores, dam-

damnatio, & mors. V. 255.
Arnobius junior. II. 167.
Arnobius ſeptem adverſus Gentes libros ſcripſit, I. 375. In illis quædam cavenda ſunt. Ibidem.
Arnoldi, Abbatis Bonævallis, Opera. IV. 630.
Arnoldus, Præpoſitus Hildeſeimenſis, Hermoldi Chronici Continuator. V. 391.
Arnulphus, Patriarcha Hieroſolymitanus. IV. 459., & 461.
Arnulphi, Lexovienſis Epiſcopi, Opera. IV. 613.
Arnulphus, non ſtatim poſt Caroli Craſſi abdicationem, Imperator fuit declaratus. III. 282.
Arnulphus, Germaniæ Rex, Romam à Formoſo, Pontifice Maximo, vocatur, ut Sedem Apoſtolicam à Tyrannis liberaret. III. 320.
Arnulphus, Archiepiſcopus Remenſis, auctoritate Sedis Apoſtolicæ in priſtinum gradum reſtituitur. IV. 77.
Arſenius Autorianus, Patriarcha C. P. V. 146. Ejus Scripta. V. 372.
Artaldus, Hugone pulſo, in Sedem Remenſem reſtituitur. IV. 174. 75.
Artemon, eius errores. I. 126.
Aceſii, Novatianorum Epiſcopi, Reſponſum Conſtantino Imperatori in Concilio Nicæno datum, & Imperatoris ad ipſum lepidè ac feſtivè dictum I. 323.
Aſcetæ trium priorum Eccleſiæ ſeculorum. I. 449.
Aſſeri Scripta. III. 468.
Aſterii Opuſcula. II. 155.
Aſterius malè ponitur in ſerie Patriarcharum Alexandrinorum ſeculi ſexti, ſed potiùs Timothei, Eutychiani, illud fuit Aſterii cognomen. II. 292.
Aſteſani duo, Ordinis Minorum Scriptores. V. 451.
Aſturianum Regnum contra Mauros, qui nuper in Hiſpaniam irruperant, inſtituitur. III. 44.
Athanaricus, Gothorum Rex, Legatos mittit ad Valentem, Imperatorem Arianum, Doctores, qui Fidem Chriſtianam ſuos edocerent, poſtulatum: undè Arianæ hæreſis virus in Hiſpaniis fuit diſſeminatum. III. 23.
Athanaricus, Oſtrogothorum Rex, Chriſtianis infenſus. I. 251.
Athanaſius Frumentium Epiſcopum ordinat, & in Indiam remittit. I. 251. Arium in Eccleſiam admittere conſtanter detrectat. I. 275. In Conciliabulo Arianorum deponitur. Ibid. In alio Conciliabulo calumniis impetitus, Treviros in exilium mittitur. Ibid. Revocatur. 276. Presbyteros ad Julium, Papam, mittit, ipſius acturos cauſam. I. 277. Epiſtola Synodi Alexandrinæ ad eumdem Pontificem vindicatur. Ibid. Romam venit, ibique accuſatores ſuos per octodecim menſes fruſtrà expectat. Ibid. Deponitur ab Euſebianis. Ibidem. Innocens declaratur à Concilio Romano. 278. Conſtante, Imperatore, apud Conſtantium Fratrem pro Athanaſio patrocinante, ſedi ſuæ reſtituitur. 279. Ad necem ab Arianis quæſitus, illorum manus evadit. Ibid. Rurſùs ab Arianis damnatur. Ibid. Euſebiani. I. 277. Ad cau-

ſam dicendam ab Arianorum Concilio vocatur. I. 330. Sede dejicitur: Ibid. Iterùm deponitur ab iiſdem. Ibid. Innocens declaratur. 331. Damnationi Athanaſii ſubſcribunt inviti Epiſcopi Catholici in Conciliis Arelatenſi, & Mediolanenſi congregati. I. 338. 339. Perſecutiones, quas ab Arianis paſſus eſt. I. 359. S. Athanaſii Opera. 365. Symbolum QUICUMQUE, dubius fœtus S. Athanaſii. 366. ſeq. Authorem forſan habet Vigilium Tapſenſem. 368. Puer baptiſmum ludens confert, qui ab Alexandro, Patriarcha Alexandrino, validus habetur. I. 357. vindicatur hæc hiſtoria. Ibid.

Athanaſius, ſeu Anaſtaſius, Patriarcha C.P. V. 150.

Athaulphus, Alarici Succeſſor, Romam, & occidentis provincias aliquot depopulatur. II. 5. ſeq. Occiditur. 7.

Athenagoræ Opera, quæ ſcripſit. I. 187.

Attalus, Romæ Præfectus, ab Alarico Imperator creatur. II. 5. Honorio, Imperatori, traditus in triumphum ducitur, & Liparam relegatur.

Atticus, Patriarcha Conſtantinopolitanus, Chryſoſtomo primùm infenſus, eum poſteà colit, pluraque alia edidit in fidei Catholicæ defenſionem. II. 88.

Attila Gallias occupat, ſed duce Aetio, à Valentiniano, Imp. vincitur II. 16. Attilæ Italiam devaſtanti obvius factus S. Leo, Pontifex Maximus, ad ſuas Pannonias eum remittit. 17.

Attonis, Epiſcopi Vercellenſis, Opera. IV. 244.

Auberti Miræi Opera. VIII. 449.

Auctores, ab Eccleſia damnati, non ſunt defendendi, quavè cenſura digni ſint, qui eorum patrocinium ſuſcipiunt? II. 249.

Authores, qui ſcripſerunt contra Hiſtoriam Eccleſiaſticam Centuriatorum Magdeburgenſium. VII. 257.

Auctores heterodoxi, qui Hæreſes diſſeminant, à Civili magiſtratu jure optimo mulctari poſſunt, & debent. VII. 244. Vide etiam Tomum IX. pag. 291.

Auctores, qui ſcripſerunt contra errorem Fr. Stancari. VII. 257.

Auctoritas mittendi Paſtores non eſt penès Magiſtratus Sæculares. VII. 514.

Audæus, Sectæ Audianorum author I. 301. Epiſcopus ordinatur. 302. Ab Imperatore Conſtantino in Scythiam relegatur. Ibid. Ad Gothos tranſiens plurimos illorum ad Chriſtianam Fidem adducit.

Audiani. I. 301. ſeq. Antropomorphitæ appellati. 302. ſub finem ſeculi quinti Audiani nulli inveniebantur. 303. Eorum errores. Ibid.

Audientes qui? I. 215. 217.

Auditores inter Manichæos qui? I. 296.

Avenionis Civitas à Clemente VI. emitur. V. 129.

S. Auguſtini, Anglorum Apoſtoli, vita. IV. 254.

S. Auguſtini, Hipponenſis Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris, vita ſummatim deſcribitur. II. 142. ſeqq. Operum S. Auguſtini, ſicut in poſtrema editione PP. Benedictinorum Congregationis S. Mauri diſpo-

poſitâ ſunt, Conſpectus. 145. ſeq. Auctoritas S. Auguſtini in Eccleſia. 153. ſeqq. Doctrinam, in materia de Gratia & Prædeſtinatione, quanti fecerit Eccleſia? II. 169. Contra Dallæum vindicatur. Interfuit Concilio Carthaginenſi quarto. I. 351. A Valerio, Epiſcopo Hipponenſi, in Coadiutorem fuit aſſumptus: II. 182. Ipſe Auguſtinus Eradium ſibi ſucceſſorem deſignavit. Ibid. S. Auguſtinus Monaſteria inſtituit, vitamque profeſſus eſt Monaſticam, nunquàm tamen cucullatus, & excalceatus inceſſit. II. 186. ſeq. Auguſtinus PLENARII CONCILII nomine, an Synodum Arelatenſem, vel Nicenam Generalem, intellexerit? I. 261. Diſceptatur inter Joannem Launojum, & Joannem Nicolai. Ibid. Nicolai ſententia præ ferenda. Ibid. S. Auguſtini doctrinam de Gratia & Prædeſtinatione ſartam tectam ſervarunt nuperi Pontifices Romani. VIII. 149.

Auguſtinus, Monaſterio S. Andreæ Præpoſitus, à Gregorio Magno in Angliam ad prædicandum Euangelium mittitur. II. 212. Ad ejus, & Sociorum prædicationem convertitur Edilbertus Rex, & decem Anglorum millia in die Natalis Domini baptizantur. Ibid. Auguſtinus Gallias redit, ibique ordinatur Epiſcopus Cantuarienſis. Ibid.

S. Auguſtini Diſcalceatorum Ordo. VI. 499.

Auguſtini Monachorum, ſeu Clericorum Regularium, Inſtituta, & mores. II. 186.

Auguſtini Barboſæ Opera. VIII. 440.

Auguſtinus Berojus. VII. 409.

Auguſtini Calmet Opera. VIII. 472.

Auguſtini Inveges Opera. VIII. 442.

Auguſtinus Juſtinianus, Ordin. Prædicat. Ejus Scripta. VII. 436.

Auguſtini Lubini Opera. VIII. 514.

Auguſtini de Roma errores, eorumque damnatio. VI. 217. libri proſcripti. 420.

Auguſtinus Steuchus. VII. 466.

Auguſtinus Torniellus. VIII. 542.

Auguſtini Triumphi Scripta. V. 456.

Auguſtana Confeſſio quæ ejusque errores. VII. 209. 301.

Auguſtus, Poloniæ Rex. Vide Federicus Auguſtus.

Avicennas falsò Hiſpanus creditus. IV. 269. Ejuſdem Opera. 270.

S. Avitus, Viennenſis Archiepiſcopus, Sigiſmundum, Burgundionum Regem, ab Arianiſmo ad fidem Catholicam adducit. II. 209. Ejus geſta, & Scripta. II. 306.

Aulus Vitellius, Imperator, obiit excarnificatus. I. 33.

S. Aureliani, Arelatenſis Archiepiſcopi, duplex Regula Monaſtica. II. 348.

Aurelianus, Imperator, licèt Chriſtianis infenſus, nullum tamen adversùs illos promulgavit Edictum. I. 230.

Aurelianenſe Concilium contrà modernos Manichæos. Indicti vera Epocha. IV. 224.

Aurelianenſis Concilii primi Statuta quædam. II. 261.

Aurelius Alexander Severus, Imperator. I. 37.

Auſonius, Poeta Chriſtianus, Poeſes ſcripſit, & Faſtorum li-

libros abſolvit. I. 376.
Auxentius, Mediolanenſis Epiſcopus, Ariana hæreſi infectus. I. 283. Damnatur. 344.
Auxilii Scripta. III. 470.
Axumitæ longè antè ſeculum ſextum Chriſtianam Religionem ſunt amplexi. II. 213. Axumitæ populi qui? ibid. Elesbaani, Axumitarum Regis, pro Religione Chriſtiana pugna, & quomodo eam in Homeritide propagavit? 214.
Azymis utebatur Eccleſia Romana pro confectione Euchariſtiæ ſaltem antè Schiſma Photii. III. 224.
Azimi panis, & fermentati uſus promiſcuus fuit per octo & amplius ſeculorum ſpatium in Eccleſia Romana. III. 380. Is uſus, quod ad fermentatum ſpectat, quandò fuerit abrogatus. 383. Præſens Eccleſiæ Latinæ uſus Scripturæ Sacræ eſt convenientior. 384.
Azymorum uſus pro confectione Euchariſtiæ, qua ratione à Græcis improbaretur. IV. 142. Ea, quibus nituntur argumenta, ſublesta, jejuna ac frigida ſunt. 143. & ſeqq. Sententia quorumdam Theologorum de ultimo Paſchate à Chriſto celebrato longè diſcrepat ab opinione Græcorum. 146. ſeqq. P. Bernardi I'Amy Syſtema de poſtremo Chriſti Paſchate, Græcis plus æquo favet. 148.

B

Babylonem Perſis adimunt Turcæ. VIII. 9.
Bacchanalia in Synodo Antiſiodorenſi reprobantur II. 274.
Bajazethes Othomanum Imperium latè propagavit; ſed miſerè vitam clauſit. V. 22.
Bajazethis. II. geſta. VI. 21.
Baldrici, Monachi, Hiſtoria Hieroſolymitana. IV. 604.
Balliſtarii quinam vocentur in Concilio Lateranenſi II.? IV. 543.
Balduinus, primus attribuit Dialogum, inter CÆCILIUM, Gentilem, & OCTAVIUM, Chriſtianum, ſuo vero Authori, ſeu Minutio Felici. I. 188.
Balduini. I. & II. Hieroſolymorum Reges. IV. 366.
Balduinus III. Hieroſolymæ Rex. IV. 368.
Balduinus IV. Rex Hieroſolymorum. IV. 369.
Balduinus V. Rex Hieroſolymorum. IV. 370.
Balduinus Imperator Byzantinus. V. 8.
Balduinus II. Imperator Byzantinus. V. 12.
Balduinus, Flandriæ Comes, ope Nicolai I. Carolo Calvo, ejuſque Conjugi reconciliatur. III. 312.
Balduini Devonii Scripta. IV. 633.
Baldus de Ubaldis & ejus Scripta. V. 468. non fuit ex fratribus Minoribus. 468.
Balſacius. VIII. 432.
Bambergenſis Epiſcopatus confirmatio. IV. 83.
Baptiſmus cum ſolemnitate bis in anno confertur. I. 444. abuſus ſuſceptionis Baptiſmi ad

ad finem vitæ invaluerat ſeculo Quarto. Ibid. Eodem ſeculo initiati Baptiſmo ſimul percipiebant Confirmationis, & Euchariſtiæ Sacramenta. Ibid. Parvulis ad ſalutem neceſſarius. II. 168. Tempus conferendi Catechumenis. 262. Baptiſmi Formula parùm immutata, valida tamen. III. 69. In nomine Chriſti collatus quomodo validus à Nicolao I. dicatur? 487. Validus non eſt, ſi omittantur verba: Ego te baptizo. V. 518. Quandò ſolebat fieri per immerſionem, & cur? 506.
Baptiſta Mantuanus. VII. 479.
Baptiſta Salvis, ſivè de Salis. VI. 416.
Baptiſta Trovamalis. VI. 416.
Baptiſterii locus. I. 444.
Baptizati à Diſcipulis Pauli Samoſetani ſunt rebaptizandi. I. 158.
Baptizati in ægritudine, dicti CLINICI, non ordinabantur presbyteri. I. 317.
Barbæus. VIII. 432.
Barbari longè antè quartum ſeculum Chriſtiana Fide imbuti. I. 248.
Barcino à Gallis capitur. VIII. 28. Eadem Urbs à Carolo, Leopoldi Imperatoris Filio, unà cum Catalaunia, occupatur. 29.
Barda Cæſaris dignitate decoratur, & Imperium nutu ſuo regit. III. 268.
Bardeſanes qui? ejuſque errores. I. 123.
Barlaamus, Calaber, ſtylum acuit in Gregorium Palamam, ob idque in Conciliabulo C.P. damnatur. V. 199. De eodem Barlaamo falſa Joannis Cantacuzeni narratio. Ibid.
Barnabas Briſſonius. VII. 495.
Bartholomæus Brixianus Juriſconſultus, & Hiſtoricus. V. 464.
Bartholomæus Caranza, ejus labores pro reſtauranda in Anglia Fide catholica, & patientia in tribulationibus. VII. 443. defenditur à Martino Navarro. 444. Eius Apologia & Mors. 444.
Bartholomæi Durandi Opera. VIII. 504.
Bartholomæus Germonius. VIII. 531.
Bartholomæus Janovezius in errores aliquot incidit, & palinodiam decantat. V. 258.
Bartholomæi Lapacii geſta. VI. 398.
Bartholomæus de Martyribus, ejus virtutes, & Scripta. VII. 445. Ejus Opera aſcetica. 605. & amor erga Societatem Jeſu. 569.
Bartholomæus Scala, Hiſtoriographus Florentinus. VI. 368.
Bartholomæus Spina. VII. 452.
Bartolus de Saxoferrato, celebris Juriſconſultus. V. 468.
Baſcoli, ſeu Baſcli qui ſint? IV. 547.
Baſileenſe Concilium. VI. 284. Quo pacto degeneravit in Côciliabulum? Ibid. ſeqq. Decreta Concilii Baſileenſis. 288.
Baſilidiani, ſic dicti à Baſilide, & illorum errores. I. 114.
Baſilius, Imperator, & Conſtantinus, quo ſenſu vocentur, Præſides Generalis Concilii octavi. III. 398.
Baſilius, Macedo, Imperator Orientis, Catholicam fovit religionem. III. 269. Fallaciis cujuſdam Theodori Santabareni deluſus, Photium ad ſedem C.P. revocavit, propriumque Filium Leonem in Carcere per ſeptennium de-

tinuit, quem, Pſitacho flebili voce ingeminante: HEU HEU DOMINE LEO? Senatorum precibus rogatus, è vinculis eduxit. 270.

S. Baſilius Magnus,& ejus Scripta. I. 380. S. Baſilius fuit primus in Oriente Monachorum Inſtitutor. 381. S. Baſilius fuit hoſtis infenſiſſimus Arianorum. Ibidem. Ejus ingenii dotes eximiæ. 382.

Baſilius, Cilix, Presbyter Antiochenus. II. 325.

Baſilius Camaterus, Patriarcha Conſtantinopol. IV. 456.

Baſilii, Medici, Bogomilorum Hæreticorum Ducis, damnatio. IV. 119.

Baſilius Seleucienſis. II. 166.

Baſilius Zanchius non confundendus cum HieronymoZanchio. VII. 467.

Baſiliſcus, Patritius Conſtantinopolit. Zenonem imperio dejecit, quo tamen non diu potitus eſt. II. 13.

Baſſiani, & Stephani Cauſa, qui de Epiſcopatu Epheſino contendebant, quomodo definita in Concilio Chalcedonenſi? II. 113.

Batavi ab Hiſpanorum dominio; & Religione Catholica deſciſcunt. VII. 79. In Ludovicum XIV. fædus ineunt. VIII. 52.

Batavorum cum Anglis,& Gallis bella. VIII. 87. ſeq.

Bavari, poſt Chriſtianam fidem acceptam, in illa vacillant, ſed ad illam iterum revertuntur. III. 30. & 48.

Bavaria in quatuor dividitur Epiſcopatus. 48.

Beati, Presbyteri Hiſpani, Scripta. III. 2.5.

Beccenſis Monaſterii Chronicon, & quinque priorum illius Abbatum Vitæ. IV. 254.

Beda auctor Commentarioli in tria priora Capitula Geneſeos, qui Junilio, Africano, Epiſcopo, tribuebatur. II. 315.

—Ejus Scripta. III. 210.

Beguardorum, & Beguinarum Secta, & errores. V. 217.

Beguinarum inſtitutio. IV. 704.

Belgici belli compendioſa deſcriptio. VII. 73.

Belgradum,ſeu AlbamGræcam, amittunt Turcæ. VIII. 20.

Bellum inter Pagos, ſeu, ut vocant, Cantones, in Helvetia,Religionis cauſa. VII. 208.

Belli Sacri, & indulgentiarum Cruce ſignatis conceſſarum, indictio. IV. 218.

—Contra Saracenos ſuſcepti initium, & fructus. IV. 54.

Bellilocenſis Monaſterii exemptio, ejuſque Eccleſiæ conſecratio. IV. 83.

Bellovacenſis Synodus, in qua Hincmarus Remenſi ſedi fuit ſuffectus in locum Ebbonis. III. 426.

Bernates ad Zuinglii Sectam deficiunt, quos ſequuntur Conſtantienſes, & alii numero octo Pagi, quos vocant, Cantones. VII. 298.

Benedicti I. ad Davidem, Epiſcopum, directa epiſtola ſuppoſititia. II. 288.

Benedicti II. Epiſtolæ duæ apocryphæ. III. 64.

Benedictus IV. inter ſuorum temporum Pontifices optimus. IV. 61.

Benedictus V. ab Ottone, Imperatore, captus, Germaniam in exilium amandatur, ibique in pace quieſcit. IV. 73.

Benedictus VI. à Francone, Cardinali, in carcerem truditur,

&c

& ſtrangulatur. IV. 75.
Benedicti XI. geſta. V. 118.
Benedicti XII. Electio. V. 141.
—Geſta, & Scripta. V. 126.
Benedictus XIII. à Concilio Piſano Schiſmaticus declaratur. VI. 100. Ejus pertinacia in Schiſmate. 109. Geſta. 152.
. Benedicti ſeceſſus varii, ejuſdemque Regula. II. 350. quam omnes penè Monachi ſeculo octavo amplexi ſunt. III. 242.
. Benedicti, Abbatis Anianenſis geſta, & Scripta. III. 457.
enedictus Arias Montanus, ejus labor in editione Regia Sacrorum Bibliorum Antuerpienſi. VII. 417.
-Ejus Opera. VII. 418.
enedicti Bachini Opera. VIII. 471.
enedictus Levita, Auctor Appendicis Capitularium. III. 460.
enedictus Juſtinianus. Ejus Opera. VIII. 521.
enedictus Pereira. Ejus Opera. VIII. 523.
enedictini, duce P. Bucil, Americam penetrant, prædicandæ Chriſtianæ Religionis cauſa. VI. 505.
enedictini Monachi Codicibus exſcribendis perpetuò incubuerunt. II. 191.
eneficiorum pluralitas invecta fuit, altaſque radices egit ſeculo nono. III. 496.
-Vetita. IV. 711. ſeq. ſeculis XIII., & XIV. proſcripta. V. 498.
-Eam improbat Jacobus Cardinalis Papienſis. VI. 486.
eneventana Concilia Cardinalis Vincentii Mariæ Urſini. VIII. 374.
enno, Epiſc. Miſnenſis, Sanctorum Catalogo adſcribitur. VII. 111.
Bennonis, Pſeudo-Cardinalis, Scripta. IV. 268.
Berengarius, Eccleſiæ Andegavenſis in Galliis Archidiaconus, & ejus educatio. IV. 125. ſeqq. Baronii hallucinatio circà tempus, quo Berengarius ſuam Hæreſim ſpargere cæpit. 127. Probabilior ea de re ſententia. 128.
Berengarii cum Lanfranco Concertationes. IV. 182. ſeq. Berengarius damnatur in Synodis Romana & Vercellenſi. 183. Arfredum, Abbatem Pratallenſem, & Vvillelmum, Principem Normannorum, in ſuum errorem pertrahere fruſtrà nititur. 184.
Berengario in Synodo Brionenſi ſilentium indicitur, quod ille, Carnotum profectus, ſtatim abrumpit. IV. 185. Berengarius literas ſcribit irreverentiæ in Leonem Papam plenas. Ibidem. Scribit ad Aſcelinum, Monachum, cujus ad ipſum reſponſio affertur. 186. Damnatur in Synodo Pariſienſi, ubi etiam decretum fuit, ut militari manu cum ſuis ſequacibus compeſceretur. Ibid. Scribit ad Richardum, eum orans, ut prò ſe apud Henricum, Galliæ Regem, intercederet. 187. Victor II. deceſſoris ſui, & Conciliorum in Berengarium lata Decreta confirmat. Ibid. Turonenſe habetur Concilium, in quo Berengarius, à Lanfranco victus, hæreſim coram Legatis Sedis Apoſtolicæ abjurat, idemque facit in Concilio Romano ſub Nicolao II. 188. Berengarius ad vomitum redit, Romano-

ſque Pontifices, & Romanam Eccleſiam inſectatur. 189. Rotomagenſis Concilii Formula Fidei contra Berengarium edita. 190. Pictavienſe à Legato Pontificio Concilium Celebratur contra Berengarium, eidemque audientia conceditur in duabus Synodis Romæ à Gregorio VII. coactis. 191. Berengarius in Gallias reverſus, quamvis ad priſtinum redierit errorem, aliquot tamen annis ante mortem, hereſim ex animo ejuravit, ad meliorem frugem ſeſe recepit, & in fide Eccleſiæ Catholicæ obiit. 193.

Berengarii hæreſis in ſui ortu confutata à pluribus doctis Scriptoribus. IV. 250.

—Præcipuus error verſatur circà Euchariſtiam. IV. 130. Refellitur Mabillonii ſententia aſſerentis, Berengarium negaſſe ſolùm tranſubſtantiationem. 131. Berengarius in Conciliis damnatur, & à pluribus Scriptoribus confutatur. Ibid. Ab Hæreſi reſipiſcit, & Catholicam fidem uſque ad mortem tenet. 133.

Berengarius, Pictavienſis, diverſus a Berengario, Eccleſiæ Andegavenſis Archidiacono, Apologiam pro Magiſtro ſuo Abaelardo Scripſit. IV. 560.

Berengarii de Montefalcone error. V. 258.

Berengarii, Ducis Forojulienſis, Imperium. IV. 19.

Berengarius II. aliique Italiæ Reges. IV. 20.

Berengoſi, Abbatis, Opera. IV. 628.

S. Bernardini, Senenſis, laudes, & Scripta. VI. 414.

—Res præclarè geſtæ. VI. 492.

—Inter Sanctos relatus. VI. 124.

Bernardini de Buſtis Scripta. VI. 417.

Bernardinus Corius, Hiſtoricus Mediolanenſis. VI. 368.

Bernardinus Ochinus, in Antitrinitariorum, ſeu Socinianorum, Hæreſim deficit. VII. 246. Variæ ſententiæ de ipſius converſione & vitæ exitu. 247.

—Non eſt Author ſeu Inſtitutor Ordinis Capucinorum. VII. 571.

S. Bernardi, Abbatis, geſta, & Opera. IV. 621.

—Epiſtolas in Ludovicum Craſſum, Galliarum Regem, quærimoniæ plenas ad Honorium II. Pontificem Maximum, ſcribit. IV. 391.

—Ludovicum VII. Galliarum Regem, ſeverè corripit, eumdemque ad pacem cum Theobaldo, Campaniæ Comite, ineundam adducit. IV. 393.

—Epiſtolæ quatuor ad Miliſendem, viduam Fulconis Regis Hieroſolymorum. IV. 368.

S. Bernardus Conradum Imperatorem, & Ludovicum Galliarum Regem, inducit, ut in Orientem ad bellum ſacrum proficiſcantur. IV. 368.

—Perperam ab aliquibus creditus fuit auctor libri de Imitatione Chriſti. VI. 519. Ab Alexandro III. Sanctorum Faſtis adſcribitur. IV. 444.

S. Bernardi Congregatio. VI. 491.

Bernardi Compoſtellani Scripta. V. 462.

Bernardus Delitioſi ex Minoribus Schiſmaticis perpetuo carceri mancipatur. V. 204.

Bernardi Guiard Opera. VIII. 494.

Ber-

Bernardi Guidonis, Ordinis Prædicatorum, Scripta. V. 424.
Bernardi Lamy Opera. VIII. 536.
Bernardus Luxemburgius. VII. 457.
Bernardi de Montfaucon Opera. VIII. 469.
Bernardus, Patriarcha Antiochenus. IV. 466.
Bernardus Politianus Henrico. VII. Imperatori venenum non porrexit. V. 31.
B. Bernardus Ptolomæus Congregationis S. Mariæ Montis Oliveti Auctor. V. 541.
Bernardi Saiſſeti ad Philippum Pulchrum, Galliarum Regem, Legatio. V. 115.
Berno, primus Cluniacenſium Abbas. IV. 314.
Bernonis, Augiæ Divitis Abbatis, Scripta. IV. 265. Non debet cum duobus aliis Bernonibus confundi. Ibid.
Bertholdi de Rorbrach errores, & mors. V. 256.
Bertholdus, Presbyter Conſtantienſis, Hermanni Contracti Continuator. IV. 267.
Bertramus, Monachus Corbejenſis. Vide Ratramnus.
Beſſarion in Romanum Pontificem deſignatus, ſed non electus. VI. 125. Ejus Opera. 347.
Bethlemitica Synodus. VIII. 310.
Biblia Polyglotta Complutenſia, à Franciſco Ximenio edita. VII. 469.
Biblia Polyglotta Antuerpienſia. VII. 417.
Biblia Polyglotta Michaelis Lejay, dicta Pariſienſia. VIII. 425.
Biblia Polyglotta Anglicana, ſeu Londinenſia. VIII. 458.
Biblia Vatabli depravata ab hæreticis, & correcta à Theologis Complutenſibus. VII. 410.
Bibliotheca Angelica. VIII. 511.
Bibliotheca Apoſtolica conſtruitur à Sixto V. VII. 163.
Bibliotheca Caſanatenſis in Cõventu Minervitano. VIII. 444.
Bibliotheca Fontisblaudi. VII. 34.
Bibliotheca Fr. Polonorum. VII. 250.
Bigami à Sacris miniſteriis arcentur. II. 259.
Bituricenſe Concilium, & ejus Decreta contra Lutheranos. VII. 324.
Blaſii Achrideni Epiſtola. IV. 594.
Blaſii Garofali Opera. VIII. 442.
Blaſius Ortizius deſcribit dotes Hadriani VI. VII. 111.
Blaſius Paſchalius. VIII. 430.
Blaſius Viegas. VII. 490.
Blaſtus Damnatur. I. 125.
Blondi Flavii Scripta. VI. 368.
Boetius, & ejus Scripta. II. 319.
Boetius Epo. VII. 504.
Bogomilorum Hereſis. IV. 119.
Bogomili Crucis hoſtes infenſiſſimi. 121. Eorum multiplices errores. 122.
Bogoris, Bulgarorum Rex, Chriſti fidem amplectitur, & Michaelis nomine accepto, Monaſticum induit habitum. III. 291.
Bohemi religioni, & Imperatori rebelles. VII. 22. iidem à Ferdinando II. in ordinem rediguntur. 23.
—Ad ſinum Eccleſiæ revertuntur. VI. 290.
Bajoaria in quatuor dividitur Epi-

Epiſcopatus, & Chriſtiana Fide colluſtratur. III. 48.
Bona Eccleſiaſtica quomodo ab Epiſcopo diſtribuenda? I. 351.
—Eccleſiarum bona Conſtantini, Imperatoris, liberalitate multùm aucta. I. 449. Eorum adminiſtratio penès Epiſcopum. Ibid.
—Illorum alienatio ſub pœna excommunicationis vetita. IV. 202.
Bonorum Eccleſiæ partes quatuor. II. 182.
S. Bonaventura Concilio Lugdunenſi II. non præfuit. V. 290. S. Bonaventura Cardinalis creatur, & obit antè finem Concilii. 293. Michael Palæologus, Græcorum Imperator, Concilio Lugdunenſi II. non interfuit. V. 291.
—Ejus laudes, geſta, & Scripta. V. 439.
Bonifacii II. ad Eulalium, Alexandrinum, Epiſtola, eſt ſuppoſititia. II. 282.
Bonifacius VII. Antipapa, à Benedicto VII. excommunicatur. IV. 75. Romanam Sedem denuò invadit. 76.
Bonifacius I. Papa, Auctor fuit Honorio, Imperatori Occidentis, ut promulgaret Edictum, quo Schiſmata, quæ deinceps oboriri poſſent, citiùs tollerentur. II. 64. Ejus electionem turbat Eulalius, qui poſteà, ut Antipapa, expellitur. Ibidem.
Bonifacii VIII. Pontificatus, & mors. V. 114. Bonifacius, dùm eſſet Cardinalis, Cæleſtino. V. ut Pontificatum abdicaret, ſuaſit, non tamen, ut quidam ajunt, voce per tubum ficta. 113. Fabuloſa ſunt, quæ de eo pronuntiaſſe dicitur idem Celeſtinus. Ibid. Ejus memoriam damnare noluit Clemens V. 120. Jubilæum, anno quolibet centeſimo recurrente, primus inſtituit. V. 117. Quod poſteà ad annum quinquageſimum reduxit Clemens VI. V. 129. & ad annum vigeſimum quintum Paulus II. IV. 670.
Bonifacii IX. virtutes, & mors. VI. 93.
Bonifacii IX. Electio, & mors. V. 141.
S. Bonifacius in Friſiis erudiendis Fideque Chriſtiana imbuendis, triennium conſumit, & Epiſcopatum recuſat. III. 47. Per Haſſiam, & Thuringiam Euangelium propagat. Ibid. Romam profectus, Sedis Apoſtolicæ Legatus, & ſimul Epiſcopus creatur, nulli tamen determinatæ Sedi affixus. Ibid. Multa in Germania celebrat Concilia. 48. Bajoariam, ſeu Bavariam, in quatuor dividit Epiſcopatus, in eamque Provinciam fidem Chriſtianam poſtliminio revocat. Ibid. Epiſcopus Moguntinus cum Metropolitæ dignitate creatur. Ibid. Friſiam iterùm profecturus, Lullum in Moguntina Eccleſia ſucceſſorem ſibi impetrat. Ibid. Trajectenſis in Friſia Epiſcopatus adminiſtrationem ſuſcipit. Friſonumque luſtrans regiones, Martyr unà cum Sociis occubuit. Ibid. Vitæ ipſius Scriptores. Ibid. ſeq. Ejus in prædicatione Socii. 49.
—Archiepiſcopi nomine, & poteſtate decoratus tres in Bavaria ordinat Epiſcopos, totidemque in Germania. III. 237. Ejus Scripta. III. 214.

Bo-

Bononiæ Juris Canonici ſtudium maximè viguit. IV. 649.
Bonoſus, Sardicenſis Epiſcopus, duos in Chriſto conſtituens filios, temporalem unum, & æternum alterum, damnatur. I. 349. Damnatur à Siricio, & Damaſo, Rom. Pont. Ibid.
Bonus homo, ſectator Calvini. VII. 221.
Bonus Merbeſius, ejuſque Opera. VIII. 418.
Borbonius, Marchiæ Comes, Joannæ, Reginæ Neapolis, Maritus, ſæculo nuncium remittit, & S. Franciſci Regulam profitetur. VI. 31.
Borbonium, Cardinalem, in Regem ſibi eligunt Guiſiani. VII. 54.
Borſius, Marchio Eſtenſis, Mutinæ Dux creatur. VI. 34.
Boſtrus, & Celeuſius, Epiſcopatus Carthaginenſis conſequendi ſpe deluſi, conjurant in Cæcilianum. I. 258.
Boucquin, Ord. Præd. Scriptor. VIII. 499.
Braſilia regno Luſitanico adjecta. VII. 86.
Bremenſis Eccleſia à Juriſdictione Archiepiſcopi Colonienſis eximitur. IV. 63.
Breve Pontificiū Alexandri VII. ad Lovanienſes de tenenda, ac ſequenda Doctrina S. Auguſtini, & D. Thomæ in Materia de Gratia & Prædeſtinatione. VII. 270.
Breve Pontificium Innocentii XII. ad Doctores Lovanienſes, quo eos adhortatur, ut ſtrenuè propugnent doctrinam D. Auguſtini, & D. Thomæ in materia Divinorum auxiliorum. VII. 271.
Breve Clementis XI. ad præpoſitum Generalem Congregationis Benedictinorum Sancti Mauri. VIII. 461.
Brianus Valtonus. VIII. 458.
S. Birgitta Ordinem S. Salvatoris fundat. & Sanctorum Catalogo adſcribitur. V. 541.
Britannia, ſeù Britonum Regio, quo pacto Gallico Dominio ceſſerit? VI. 55.
Britonum Inſula, Gallicè L'isle du Cap Breton, detegitur. VII. 87.
Britonum Epiſcoporum, qui, relicto Epiſcopo Turonenſi, DolenſemEpiſcopum, Metropolitam ſibi conſtituerant, cauſa agitatur in Concilio Tullenſi. III. 393. Ea lis quandò, & quomodò compoſita fuerit? Ibid. Vide etiam Tom. IV. pag. 445.
Brocardi, Argentoratenſis, ex Ordine Prædicatorum Deſcriptio Terræ-Sanctæ. V. 421.
Brunonis, Epiſcopi Herbipolenſis, Opera. IV. 266.
S. Brunonis ſeceſſus vera cauſa. IV. 324. Carthuſienſium Ordinem fundat. 326. Ejus Scripta. Ibid.
Bryennii Scripta. VI. 344.
Buda cum univerſa fere Hungaria, & Tranſylvania in poteſtatem Leopoldi Imperatoris venit. VIII. 18.
Bulgarorum ob Diæceſim contendunt Pontifex Romanus, & Patriarcha C. P. III. 497.
Bulgari, & Getæ auro, doniſque vincuntur. II. 15.
Bulla Pii V. contrà Propoſitiones Baji ſolemniter publicatur à Gregorio XIII. VII. 262.
Bulla aurea, ſeu Carolina Lex. V. 39.
Burchardus, Epiſcopus Vormatienſis, Concilio, Salegunſtadi ad Mænum celebrato, inter-

terfuit. IV. 228.
—Ipſius Scripta. IV. 246. Primordia diſciplinæ Juris Canonici ab eo deducunt aliqui. Ibid.
Burdigalenſe Concilium Anni 1624. VIII. 344.
Burdinus, Antipapa, excommunicatur. IV. 556.
Burgonius, Conventus Pariſienſis Prædicatorum Prior, Regicidii falsò inſimulatus, dilaniatur. VII. 52.
Burgundiæ Ducatum recuperat Rex Galliæ. VI. 53.
Burgundiæ Regnum à Francis ſubactum, & extinctum. II. 210.
Bursfeldiana Congregatio. VI. 493.
P. Buſſieres, Scriptor Soc. Jeſu. VIII. 532.

C

Cabadis, Perſarum Regis, perſecutio valdè brevis, & in Chriſtianorum amorem poſtmodùm verſa. II. 222.
Cadolus, Antipapa, ſub nomine Honorii II. Schiſma conflat adverſus Alexandrum II. legitimum Pontificem. IV. 100.
S. Cæciliæ Eccleſiam, jam jam caſuram, reſtaurat Paſchalis I. eamque Corporibus S. Cæciliæ, aliorumque Sanctorum decorat. III. 300.
Cæcilianus in Epiſcopatu Carthaginenſi Menſurio ſuccedit. I. 258. Factio adverſus ipſum conflatur. Ibid. Abſens in Conciliabulo damnatur. Ibidem. Crimina ei falsò impacta. I. 259. Majorinus in ipſius locum ſubrogatur. Ibid. Per epiſtolam à Conſtantino ſibi datam ſigna benevolentiæ Imperatoris recipit. I. 259. Anulino, Africæ Proconſuli, ab eodem Imperatore commendatur. Ibid. Duo adversùs ipſum libelli Anulino porriguntur. Ibid. Ejus cauſa ad Imperatorem delata, iſto jubente, Romano Pontifici, & Italiæ, ac duobus aliis Epiſcopis committitur. I. 260. Romæ abſolvitur. Ibidem. Moritur. I. 264.
Cæleſtini I. in Pontificatu geſta. II. 64.
Cæleſtini II. in Pontificatu geſta. IV. 429.
Cæleſtini III. in Pontificatu geſta. IV. 449.
Cæleſtinus IV. per ſeptemdecim dies Pontifex. V. 85.
Cæleſtini V. Pontificatus, illiuſque abdicatio. V. 112.
Cæleſtinorum Congregatio. V. 540.
Cæleſtius, Pelagii diſcipulus, à quo Cæleſtiani. II. 31. Carthagine degens ad Presbyteratus Ordinem promoveri fruſtrà tentat. 31. Damnatur à Concilio Carthaginenſi. 32. Ad Sedem Apoſtolicam appellat, ſed malè ſibi conſcius appellationem negligit. Ibid. Epheſum contendit, ibique Presbyter ordinatur. Ibidem. Epheſum cum vicinis Inſulis hæreſi Pelagiana inficit. 53. Ex Epheſo Conſtantinopolim migrat, undè ejicitur ab Attico Patriarcha. II. 38. Romam adventans, Zoſimo Papæ illudit. Ibid. Urbe ſe clam ſubtrahit, quo cognito, Zoſimus decretoriam in eum, & Pelagium fert Sententiam. 40. Zoſimus adversùs Cæleſtium, & Pelagianos Imperiale obtinet Edictum. Ibid. Cæleſtius ſub Cæleſtino Papa Ro-

Romam reverſus, Pontificis gratiam fruſtrà aucupatur. 41.
Cæleſtius, damnatur in Concilio in Cilicia habito. Ibid.
Cælibatus ab Epiſcopis, & Presbyteris in Occidente potiſſimùm ſervatus. I. 449.
Cælius Laurentius, opera Feſti, Senatoris Romani, eligitur in Antipapam, ſed cùm cauſa cecidiſſet, à Symmacho, legitimo Pontifice, pro bono pacis, Epiſcopus Nuceriæ renunciatur. II. 72. Cælio Laurentio occultè ab aliquibus Romam revocato, magni in Urbe excitantur tumultus, atque in Concilio, Theodorici, Italiæ Regis, juſſu Romæ coacto, Symmachus innocens declaratur. Ibid.
Cæremoniæ in adminiſtratione Sacramentorum, & in Miſſæ Sacrificio. I. 444. & VI. 450.
Cæſar Cardinalis Baronius, annalium Eccleſiaſticorum parens. VII. 405. Ejus elogium à Sixto V. prolatum. 406.
S. Cæſarii, Arelatenſis Epiſcopi, geſta, & Scripta. II. 30. Regulæ duæ, Exhortationes ad Moniales, & Monita ad Oratoriam, Abbatiſſam. II. 347.
Cæſaria, S. Cæſarii Arelatenſis ſoror. II. 310.
Cæſarii, Monachi Ciſtercienſis in Cænobio Heiſterbacenſi, Scripta. V. 392.
S. Cæſarius, Gregorii Nazianzeni Frater, non eſt author quatuor Dialogorum de Divinis Rebus. I. 393.
Cajanitæ, & illorum errores. I. 109.
S. Caietanus, Tienæus, fundator Ordinis Clericorum Regularium Theatinorum. VII. 572.
Cajus, author libri de Univerſo. I. 190.
Cajus Pontifex. I. 52.
Cajus, Caligula, Imperator, obiit trucidatus Romæ. I. 32.
Cajus Julius Cæſar, Romani Imperii fundamenta jecit antè natum Chriſtum anno 46. I. 31.
Cajus Julius Æmilianus, Imperator, à Militibus occiſus eſt. I. 39.
Cajus valens Hoſtilianus, Imperator, obiit, ex peſtilentia. I. 38.
Cajus Vibius Trebonianus Gallus, Imperator, occiſus eſt à Militibus cum Voluſiano, ejus filio, facto Conſorte Imperii. I. 38.
Calatravę Ordo. IV. 697.
Calecæ Manuelis. Vide Manuelis Calecæ Scripta.
Calix populo porrigebatur ſeculo quarto. I. 444.
Callimachus, geſtorum Vladislai Scriptor. VI. 17.
Callixtus, Pontifex. I. 49.
Callixtus II. Mauricium Burdinum, Antipapam, capit. IV. 419 Concordiam init cum Henrico IV. Ibid.
Callixti III. geſta. VI. 125.
Calliſtus III. Antipapa. IV. 442.
Calliſtus, Patriarcha. C.P. V. 150.
Calliſtus II. Patriarcha C. P. VI. 155.
Calviniana hæreſis per Galliam propagatur. VII. 312.
—In Galliis deletur. VIII. 56.
Calviniſmus ducit ad Arianiſmum. VII. 250.
Calviniſtæ in Hæreſiarcha Vigilantio prædamnati. II. 172.
Calviniſtarum putidum mendacium de immutata fi d

Ec.

. Eccleſię circà Euchariſtiæ Sacramentum . IV. 284. Refellitur . 286.

Calviniſtæ, Galliam vexantes, à Franciſco I. Galliarum Rege, in ordinem rediguntur. VII. 33. Idem præſtat Henricus II. 35.

Calviniſtæ ex Edicto Catharinæ Mediceæ, Galliarum Reginæ, animos ſumentes, impunè bacchantur, & bellum movent in Carolum IX. Galliarum Regem. VII. 40.

Calviniſtarum ſub Franciſco II. Galliarum Rege, turbæ. VII. 38.

Calviniſtarum per totum Galliarum regnum cædes. VII. 42. Calviniſtis, nova meditantibus bella, pacem dare cogitur Carolus IX. 43. Henrici III. Galliarum Regis, Edictum in favorem Calviniſtarum. 45.

Calviniſtæ Edicto Nannetenſi Henrici IV. Galliarum Regis elati, atque inſolentiores facti. VII. 55.

Calviniſtæ in Gallia ab Eliſabetha, Angliæ Regina, adjuti, & ad Bellum contra Religionem inſtigati. VII. 71.

Calviniſtæ cum Lutheranis cõcordiam ineunt in Carentonica Synodo. VIII. 327.

Calviniſtæ Græcos in ſuæ fidei, ſeù potius Hæreſis, conſortium fruſtrà adducere moliuntur. VIII. 308. ſeqq. Calviniſtæ à Græcis damnati, quo pacto ſe tueantur? 315.

Calviniſtarum impia dogmata in Synodo Dordracena ſtabilita. VIII. 432.

Calvinus Joannem XXII. Pontificem Maximum, calumniatur, obtendens, hunc Põtificem docuiſſe animas eſſe mortales, eaſque unà cum Corporibus interire uſque ad diem judicii. V. 242. Id mendacii cur excogitarit Calvinus? 243.

Calvinus de pęnis in ſuos gregales latis injuſtè queritur. V. 273.

Calvinus contra Academiam Pariſienſem invehitur, & librum, cui titulus: ANTIDOTUM, publicam in lucem emittit. VII. 303.

Calvinus oſtendens, in cauſa Serveti, Hæretici, jure gladii hæreticos coercendos eſſe, ſibi contradicit in cauſa aliorum hæreticorum. VII. 243.

CamaldulenſesSolo ſupra Tuſculanos colles à Paulo V. donati. VIII. 126.

Camaldulenſis Congregationis inſtitutio, præſentiſque eorum Status deſcriptio. IV. 317.

Cameræ ardentes contra Calviniſtas inſtitutæ. VII. 38.

Camillus de Leliis, author Congr. Regul. Miniſtrantium Infirmis. VII. 578.

Campanarum meridie pulſandarum mos. VI. 146.

Canadenſis Regio, ſeù Nova Francia, detecta. VII. 87.

Candia, Cretæ Urbs, poſt trium annorum, totidèmque menſium obſidionem, Turcis ſe deditione permittere cogitur. VIII. 17. & 168.

Canoni Nicæno ſexto condendo occaſionem præbuit Meletius. I. 270.

Canon Nicænus ſextus, Alexandrinum Patriarcham cum Pontifice Romano conferens, explicari debet de jure non ſo-

ſolùm metropolitico, verùm etiam de Patriarchali. I. 224.
Canon OMNIS UTRIUSQUE SEXUS, ex mente S. Thomæ explicatur. V. 276.
Canon tertius Concilii Conſtantinopolitani I. dederitne Epiſcopo Conſtantinopolitano juriſdictionem in Thracicam, Ponticam, Aſianamque Diæceſes? lis adhùc ſub judice eſt. I. 348.
—Non eſt Commentitius. Ibid. Licèt non fuerit ab Eccleſia Romana uſque ad tempora Innocentii III. receptus. 349.
Canon XXVIII. Concilii Chalcedonenſis confirmat Patriarchica privilegia à Concilio Conſtantinopolitano Byzantino Epiſcopo conceſſa. A Pontificis Legatis non fuit receptus. II. 114. Reprobatus fuit à S. Leone, Papa, & ab ipſis Græcis e numero Canonum expunctus. Ibid.
Canones antiqui non ſunt abrogati. VII. 540. Adhuc vigent. II. 184.
Canonum prudens debet eſſe diſpenſatio. IV. 673.
Canonum Codex Carolo Magno, Imperatori, ab Hadriano, Pontifice Maximo, oblatus, quid contineret? III. 75. In quo diſtinguatur ab Epitome? Ibid.
Canonici in commune viventes, ſed non vitæ regulari addicti. III. 498.
Canonicarum in Belgio Cænobia. III. 240.
Canonicorum Regularium Inſtitutum ab Apoſtolis initium non ſumpſit. I. 452. De eorum Origine quæſtionem ventilari vetuit Sac: Indicis Congregatio. IV. 334. Abbatiæ variæ, & Congregationes. IV. 689.
Canonizationis ritus quomodò, & quandò cæperit, auctusve fuerit? III. 295. Ab ordinariis olim fiebat, ſed ab Alexandro III. Sedi Apoſtolicæ fuit reſervata. IV. 299., & 444. Quandò primùm in uſu fuerit? IV. 179.
Cantabrigiæ Collegia eriguntur. VI. 378.
Cantii in Anglia Regnum quandò, & à quo Chriſtiana fide fuerit imbutum? III. 27.
Cantones Catholici in Helvetia in præliis victores contra Cantones Hæreticos. VII. 299.
Cantuarienſis Sedis jura firmátur in Synodo Cloveshovienſi. III. 422.
Cantuarienſis Archiepiſcopi, qui cum Eboracenſi contendebat, Primatus confirmatur in Synodo Anglicana. IV. 206.
Cantuarienſis Archiepiſcopus Primatu univerſæ Angliæ donatur. IV. 312.
S. Canutus, Daniæ Rex, ab Alexandro III. Sanctorum Albo inſcribitur. IV. 444.
Capitularia Regum Francorum quomodo Canonum pediſſequa dicta in Concilio Troslejano. IV. 172.
Capitulorum trium Cauſæ ortus, progreſſus, & finis. II. 237.
Capitulorum trium à quinta Synodo damnatorum occaſione ſchiſma conflatur ab Venetiarum, & Iſtriæ Epiſcopis. II. 244.
Capitulorum trium defenſorum Cenſura, quà inurendi forent ii, qui modo tria

Ca-

Capitula damnare nollent? II. 248.
Caraitæ, qui erant? I. 90.
Caramaniæ Princeps à Turcis debellatur, & ſuæ ditioni reſtituitur. VI. 13.
Cardinales majori in pretio eſſe incipiunt. IV. 312.
Cardinalibus ſolis Pontificum Romanorum electio reſervata. IV. 446.
Cardinalium dignitatis incrementum. IV. 674.
Cardinales in Conclavi quomodò ſe gerere debeant? V. 295.
Cardinales Caputio rubro decorantur. VI. 135.
Cardinales Julio II. contumaces, pænitentes à Leone X. redintegrantur. VII. 317.
Cardinalis, ſive Franciſci de Zabarellis, Scripta. VI. 426.
Cariſiaci Concilii Capitula errore facti damnavit Concilium Valentinum III. III. 389. Eam damnationem injuſtam agnoverunt Concilia Lingonenſe, & Tullenſe. 391.
Carlovingiorum ſtirps quando inceperit? III. 41. Vide etiam Tom. IX. pag 120.
Carmelitas in Galliam ſecum deduxit S. Ludovicus Galliarum Rex, è Paleſtina redux. V. 534.
Carmelitarum Origo, & inſtitutio. V. 533.
Carmelitæ ſodalitatem Mariani Scapularis inſtituunt. V. 534.
Carmelitæ Mitigati. VI. 494
Carmelitæ an Eliam, & Eliſæum authores ſui Inſtituti habeant? non convenit inter omnes hujus Sæculi peritos. I. 452.
Carmelitarum excalceatorum erga doctrinam Divi Thomæ, & Religionem Dominicanam propenſio. VII. 478.
Carnotenſis ſchola ſub Fulberto florentiſſima. IV. 263.
Carolomannus Pippino regnum cedit, & Vitam Monaſticam in Cœnobio Montis Caſſini profitetur. III. 40.
—Ejus patrocinium ſuſcipit Hadrianus II. III. 314.
Caroli II. Principis Salernitani pietas in S. Mariam Magdalenam. V. 101. Miraculum liberationis ejuſdem Caroli, ope D. Mariæ Magdalenæ, fictitium. 102. Carolus ad preces Nicolai IV. è carcere Barcinonenſi dimittitur, & ab eodem Siciliæ Rex coronatur. 111.
Caroli I. Angliæ Regis geſta, & mors. VIII. 82.
Caroli II. Angliæ Regis, geſta. VIII. 86.
Carolus IV. Rex Galliarum. V. 53.
Caroli V. Galliarum Regis, geſta. V. 58.
Carolus VI. Galliarum Rex. VI. 40. ſeq. Literas ſcribit ad ſchiſma tollendum VI. 99. In amentiam incidit. V. 59.
Caroli VII. Galliarum Regis, cognomento VICTORIS, geſta. VI. 45.
—Pragmaticam Sanctionem promulgat. VII. 552.
Caroli VIII. Galliarum Regis, geſta. VI. 54.
Caroli IX. Galliarum Regis, geſta. VII. 40. 304.
Caroli II Hiſpaniarum Regis, geſta. VIII. 68.
Carolus Calvus, Imperator, coronatur. III. 315.
Carolus IV. in Imperatorem eligitur. V. 37.
—Ejus geſta, & mors. 38.

Ca-

Caroli V. Imperatoris geſta. VII. 21.
Carolus V. territus ab Hæreticis, in Comitiis Auguſtanis promulgat Libellum, INTERIM nuncupatum, VII. 301. Bellum indicit Clementi VII. Romamque obſidione cingit. VII. 114.
Caroli VI. Imperatoris, geſta. VIII. 30.
Carolus Magnus Vexillo S. Petri ab Hadriano I. donatur, qui viciſſim bellum contra DESIDERIVM ſuſcipit, eoque capto, Provinciis, Sedi Apoſtolicæ à Patre donatis, adjicit Sabinenſe Territorium, Spoletinumque Ducatum, & Beneventanum. III. 74. Romam veniens, magnificentiſſimè ab Hadriano Pontifice Maximo excipitur, eique ab eodem offertur Canonum, & Decretalium collectio. Ibid. Jus eligendi Romanum Pontificem, & Inveſtituram Epiſcopis conferendi Carolo Magno Hadrianus non conceſſit. 75.
—De Saxonum idololatria triumphat, Saxoniam in provinciam redigit, VVitichindum, illius gentis Ducem, Sacro levat fonte, & Mindenſem ibi Epiſcopatum erigit. III. 50. Carolus Magnus Theodonem, vel Tudonem, Hunnorum Regem, ad ſe venientem, ut unà cum ſuis fidem Chriſtianam ſuſciperet, honorificè excipit, baptizatum muneribus cumulat, Presbyteros in ejus regiones mittit, & Theſaurum ab Henrico, Duce Francorum, ex Hunnorum regia urbe ad ſe tranſmiſſum, ſapienter diſpenſat. 51.
—Quatuor librorum, qui de Imaginum cultu agunt, & CAROLINI dicuntur, cenſendus eſt author. III. 217. ſeq. De Vniverſitate Pariſienſi, an ſit ab ipſo fundata, variè ſentiunt auctores. 218. Caroli Magni Epiſtolæ, & Capitularia. Ibid.
—Imperator Occidentis renunciatur. III. 42. Capitularia edidit, Eccleſiaſque, & Monaſteria privilegiis, ac muneribus auxit. Ibid. Plures dicitur fundaſſe Academias. Ibid. Cum Saxonibus diuturnum bellum gerit, eoque confecto, illos ad baptiſmum ſuſcipiendum adigit. Ibid. Romam venit Leonem III. liberaturus, & ab eodem Imperator declaratur. III. 272. Legatos mittit ad Irenem, Auguſtam. Ibid. Ejus bella & geſta alia. 273. Epithaphium, & cultus. 274.
—Ejus geſta in favorem Eccleſiæ Romanæ. III. 41.
—Et Canonizatio. III. 274.
Carolus Borbonius in Obſidione Romæ occiditur. Ejus corpus Cajetam aſportatur. VII. 114. Ejus Epitaphium. Ibid.
S. Carolus Boromæus graphicè deſcribit mores XVI. ſeculi. VII. 592. Ejus remedia ad reformandos mores. VII. 594.
—Ejus Scripta, & Acta ad collapſam reſtaurandam Eccleſiæ Diſciplinam. VII. 397.
—Ejus vigilantia pro obſervantia Concilii Tridentini. VII. 370. Ejus quinque Synodi Dioceſanæ, & ſex Provinciales. 371.
S. Caroli Borromæi Inſtitutiones ad Confeſſarios, Glori

Gallicani impenſis in lucem prodeunt. VIII. 206.
Carolus, Caroleſii Comes, in Ludovicum XI. conjurat. VI. 52. Carolus in prælio contrà Ducem Lotharingiæ cadit. 53.
Carolus Carafa, fundator piorum Miſſionariorum. VIII. 586.
Carolus Calvus ab Hadriano II. reprehenditur, quòd Lotharii regnum occupaſſet. III. 314.
Carolus Calvus, Princeps haud bonus. III. 280.
Carolus Comtius. VIII. 538.
Carolus Craſſus ad Galliarum Regnum gubernandum vocatur. III. 281. Ab Arnulpho, Germaniæ Rege, victum precariò quærere cogitur. Ibid.
Carolus Dufreſnius, D. Ducange. VIII. 430.
Carolus Huré. VIII. 424.
Carolus à Lotharingia non vult in Cauſa Odeti Caſtillionei, Cardinalis, in Calvinianam Hæreſim lapſi, ſedere tanquàm Judex. VII. 365. Eccur? Ibid.
Carolus, Dux Lotharingiæ, ob dimiſſam legitimam uxorem, diris ſubjicitur. VIII. 145.
Carolus Martellus duas à Gregorio III. Legationes, unà cum clavibus S. Sepulchri, & Vinculis S. Petri ſuſcipit, &, poſt redactos in ordinem Longobardos, Patricius dicitur. III. 68.
—Ejus inſignis de Saracenis victoria. III. 37. Ejus manſuetudo. Ibid. ſeq. Munificentia erga plura Monaſteria. 38. Viſio Eucherii, de Caroli Martelli damnatione, fabuloſa. Ibid. Bona Eccleſiaſtica Laicis non diſtribuit, neque ſibi a licivit, quamvis Laicis, aut Clericis, nulla profeſſionis ſuæ nota inſignibus, redditum Eccleſiaſticorum adminiſtrationem conceſſerit. Ibid.
Carolus Molinæus. VII. 494.
Carolus Sigonius, & ejus Scripta. VII. 404.
Carolus, Philippi II. Hiſpaniarum Regis, Primogenitus, in carcerem detruditur, & in eo moritur. VII. 80.
Carpocratiani, & illorum errores I. 111. Dicti Marcelliani: Ibid.
Carrarienſium Patavii dominatus extinctus. VI. 26.
Carteſiani in Joanne de Mercuria videntur prædamnati. V. 245. Iidem videntur conſentanea dogmata docere damnatis duobus Nicolai de Vltricuria Articulis. 246.
Carthaginenſia Concilia veteris Canonum Collectionis partem conſtituerunt. II. 122.
Carthaginenſe Conciliabulum contra Cæcilianum indictum. I. 258.
Carthuſienſium laus, & vitæ ratio. IV. 327. Carthuſienſes non poſſunt etiam ſecretò veſci carnibus, excepta extrema neceſſitate. 341.
Caſimirus, Regis Poloniæ frater, Alberto Imperium eripere tentat. VI. 33.
Caſimirus, poſtquàm Monaſticam vitam apud Cluniacenſes profeſſus eſſet, & Diaconatum ſuſcepiſſet, ad regendum Poloniæ Regnum, accedente Papæ diſpenſatione, à Polonis revocatur. IV. 89.
Caſimirus Oudinus. VIII. 544.
Gaſpar Contarenus, & ejus Scripta. VII. 395.

Caſſianus fundavit Cœnobia Maſſilienſia, & pro iiſdem Regulam condidit. II. 188.
—Ejus geſta, & Opera. II. 161.
Caſſiodori Scripta. II. 319. ſeq. Commentarius in Cantica Canticorum non eſt genuinus ipſius fœtus. 320. Caſſiodorus S. Benedicti Regulam profeſſus eſt. ibid.
Caſtriotus. Vide Joannes Caſtriotus, & Scandebergus.
Caſuiſtæ Moderni tentarunt corrumpere Moralis Chriſtianę integritatem. I. 227.
Compreſſi ſunt à Summis Pontificibus & Epiſcopis, præcipuè Gallicanis. 227.
—Laxiores damnantur. VIII. 205. ſeq. Damnantur & rigidiores. 216.
Caſuiſtarum propoſitiones aliquæ in Conventu Cleri Gallicani proſcriptæ. VIII. 359.
Catalanorum in Regem Hiſpaniarum rebellio. VIII. 65.
Cataphryges, diſcipuli Montani. I. 125.
S. Catharinæ Bononienſis Liber. VI. 418.
Cathari, Vualdenſium Aſſeclæ. IV. 499.
Catharina Hovarda, quinta Henrici VIII. Vxor. VII. 61.
Catharina Medicæa, Galliarum Regina, in Calviniſtas propendet. VII. 304.
—Ob imperandi cupidinem Calviniſtis favet. VII. 40.
Catharina Parra, Sexta Henrici VIII. uxor. VII. 61.
S. Catharinæ Senenſis geſta aliquot, & Scripta. V. 431.
—Canonizatur, & ſtigmata in Corpore habuiſſe declaratur. VI. 132.
—Ejus ſtigmata negarunt Franciſcani, ob idque varias Apoſtolica Sedes edidit Conſtitutiones. VI. 230.
—Prò Florentinis apud Gregorium XI. Legatione fungitur, eumque ad referendam ſedem Pontificiam in Vrbem Romam ſollicitat. V. 135. Eamdem maximi fecit, & honore dignatus eſt Gregorius XI. 137.
Catecheſes ſeculo quarto habitæ. I. 455.
Catechiſmus Concilii Tridentini à quibus compoſitus? VII. 361. Ejus utilitas. 361.
Cathecumena prægnans baptizabatur etiam extrà tempus ab Eccleſia præfixum. I. 316.
Cathecumeni ſeculo quarto Sacris non poterant intereſſe. I. 443.
Cathecumenorum lapſorum in perſecutione pęnitentia. I. 326.
—Peccantium pęnę. I. 316.
Catholica Religio ſub Julio III. in Anglia reſtauratur. VII. 129.
Catholicitas Eccleſiæ Romanę. VII. 525.
Cauſæ, quibus abolita fuit in Galliis Pragmatica Sanctio. VII. 556.
Cauſæ diſpenſationis Jejunii, ætas, & neceſſitas. VIII. 556.
Cecci Aſculani errores, & mors. V. 256.
Ceddus Euangelium in Eſt Saxia regno Angliæ, prædicat, primuſque ibi ordinatur Epiſcopus. III. 28.
Cedrenus. Vide Georgius Cedrenus.
Celeuſius. Vide BOSTRVS.
Cenomanenſes ab Henrico Petrobuſiano, Hæreſiarcha, deluſi. IV. 471.
Cenſuræ Academiarum Lovanienſis, & Duacenſis in pro-

poſitiones Leſſii & Hamelii. VII. 263.
Centulenſis Abbatiæ Chronicon. IV. 271.
Cerdoniani, à Cerdone dicti. Suam hæreſim Cerdo afflavit Marcioni. I. 116.
—Illorum hæreſis in quo conveniat cum hereſi Marcionitarum, & in quo differat? I. 116 & 117.
Cerinthus, auctor hæreſis Corinthianorum. I. 102. ejus errores. I. 103.
Cerularius. Vide Michael Corularius.
Chalcondylas, Hiſtoricus Græcus. VI. 353.
Chaldæi ad fidem Catholicam redeunt. VI. 308.
Charitas in peccatoris converſione neceſſaria. IV. 713.
Charito, Patriarcha. C.P. IV. 456.
Cherubin à S. Joſeph. VIII. 518.
Childebertus, Francorum Rex, multa erexit Monaſteria. III. 16.
Chiliaſtæ ſunt Millenarii. I. 104.
Chorepiſcopi, qui? I. 445.
—Non poterant ordinare Diaconos, & Presbyteros. I. 315.
—Illorum juriſdictio limitatur. I. 331. Fuerunt nono Sæculo.
—Extincti. III. 500. Chorepiſcoporum duo genera, & quinam dici poſſint Chorepiſcopis ſucceſſiſſe? Ibid.
Choſroes, Perſarum Rex, Mardaſen, juniorem Filium, ſibi ſucceſſorem deſignat poſt habito Siroe, Filio primogenito, qui ob eam cauſam poſt ſublatum è medio Fratrem cum filiis, patri quoque vitam eripit. III. 7.
Chriſtus, Dei Filius, Dominus, Vnigenitus, in duabus naturis inconfuſè agnoſcendus. II. 113.
—Eſt Filius Dei naturalis, neque duo ſunt in eo diſtinguendi filii, æternus unus, & temporalis alter. I. 349.
—Chriſtum Filium Dei adoptivum, qui diceret, etſi unicam in eodem perſonam admitteret, uti aliqui Theologi cum Durando dixerunt, nimium patrocinaretur Felicis, & Elipandi hæreſi. III. 134.
—Chriſti imago ſub ſpecie agni prohibetur in Synodo Trullana, idque non ex omni parte eſt approbatum. III. 154.
—Sanguis in triduo paſſionis effuſus, an exciderit ab unione Hypoſtatica, diſputatum fuit Franciſcanos inter & Dominicanos. VI. 223. Hæc quæſtio cùm agitata fuiſſet coràm Pio II., Pont. Max. noluit Pontifex quidquam definire. 226. Quid de illa quæſtione modo ſentiant Theologi? 227. Quid dicendum de reliquiis ſanguinis Chriſti? 229.
Chriſtiani, ut à Judæis diſtinguantur, agere debent ob amorem, non ob timorem. II. 192.
Chriſtiani Orientales octodecim prioribus Imperii Diocletiani annis pace potiti ſunt. I. 231. 232.
Chriſtiani quamplures in fide languidi ab eadem receſſerunt. I. 27.
Chriſtiani Drutmari Scripta. III. 462.
Chriſtianorum, ſeculi quarti mores. I. 456.
Chriſtianorum, Orientem incolentium, genera decem. III. 98.
Chri-

Chriſtianus Adricomius. VII. 421.
Chriſtianus Lupus, & ejus Opera. VIII. 513.
Chriſtianus Urſtiſius, & ejus Opera. VIII. 452.
Chriſtianus Vvolfius, & ejus Opera. VIII. 447.
Chriſtina, Suecorum Regina, Hæreſim Lutheranorum ejurat, Romam venit, ubi Reginæ apparatu ac pompa excipitur, & ibidèm obit. VIII. 159.
Chriſtodulus. Vide Joannes Cantacuzenus.
Chriſtophorus, conjecto in vincula Leone V. Pontifice Maximo, invadit Sedem Romanam, ſed indè poſt menſes ſeptem à Sergio III. ejicitur. IV. 62.
Chriſtophorus Brovverus, & ejus Opera. VIII. 452.
Chriſtophorus Javellus. VII. 453.
Chrodegangus, Epiſcopus Metenſis, Clerum ſuum in Societatem congregavit, eos tamen voto paupertatis non adſtrinxit, proindèque Canonici Regulares non ſunt dicendi. III. 246.
Chromatius, Aquilejenſis. II. 156.
Chronici Alexandrini, ſeu Faſtorum Siculorum recenſio. III. 186.
Chryſaphio, Eunucho Imperatoris, promovente, Synodus prædatoria, ſeu Latrocinium Epheſinum, indicitur, cujus impia geſta narrantur. Ibid.
S. Chryſologi Opera. II. 166.
S. Chryſoſtomus perperàm à Dallæo, Heretico Calviniſta, aliquot errorum accuſatus. II. 178. ſeq. Exceſſit tamen Chryſoſtomus, peccatum veniale Beatiſſimæ Virgini Mariæ tribuens. Ibidem.
S. Chryſoſtomus ab Imperatore Arcadio in exilium miſſus, Comanis moritur. II. 87.
Circumcelliones in Legatos Imperatoris inſurgunt: I. 263. 264.
Cirtenſis Concilii Epocha anno 305. præfigenda, non verò anno 303. I. 310.
Ciſtercienſis Ordinis Veteres uſus renovati ab Abbate Butillierio Rancæo in Monaſterio Trappenſi. VIII. 601. Qui ſint veteres illi uſus? 602. Cōmendantur à Summis Pontificibus Innocentio XI. & Clemente XI. 607.
Ciſtercienſes Abbates Albigenſium converſioni juſſu Innocentii III. incumbunt. V. 167.
Ciſtercienſium Monachorum DE LA TRAPPE laus. I. 451. & Tomo VIII. à pag. 598. uſque ad pag. 612.
Ciſtercienſis Ordinis inſtitutio. IV. 328. Tres primi hujus Ordinis Abbates, quatuorque inſignes Abbatiæ. Ibid. ſeq. Veterum Ciſtercienſium laus. 331. Laus Reformationis DE LA TRAPE. Ibid.
Civitas Pariſienſis, tempore obſidionis, diſpenſatur ab eſu Carnium tempore Quadrageſimæ. VIII. 549.
S. Claræ Monialium reformatio. VI. 493.
Claromontani Canonis de Communione ſub utraque ſpecie ſeparatìm facienda interpretatio. IV. 308.
Claromontana Synodus, & rerum in ea geſtarum narratio. IV. 217.
Claudianiſtæ, Secta Donatiſtarum obſcura. I. 268.
Claudius Condren. VIII. 535.

Claudius Domitius Nero, Imperator, primò dedit clara ſpecimina virtutum, deindè peſſimus evaſit, ſibi mortem pugione conſcivit. I. 32.

Claudius Eſpencæus, & ejus Scripta. VII. 411.

Claudius Fleuri, & ejus Opera. VIII. 428.

Claudius Joli, & ejus Opera. VIII. 428.

Claudius Fraſſen, & ejus Opera. VIII. 504.

Claudius Mammertus. II. 167.

Claudius Salmaſius. VIII. 433.

Claudius Sanctesius. VII. 411.

Claudius Seyſſellus, & ejus Scripta. VII. 400.

Claudius, Taurinenſis Epiſcopus, natione fuit Hiſpanus, non verò Hibernus. III. 385. Inſtauravit Hæreſim Vigilantii. Ibid. Ejus Scripta. 467.

Clemangii geſta, & Scripta. VI. 357.

S. Clementis Papæ hujus nominis I. Opera, quæ genuina, & quæ apocrypha? I. 164.

Clementis II. Pontificatus, geſta & mors. IV. 92.

Clementis III. Pontificatus. IV. 449.

Clementis III. Antipapæ mors. IV. 411. Ejus oſſa, Paſcalis II. juſſu, exhumantur. 412.

Clementis IV. mores, & geſta. V. 94.

Clementis V. Electio, & Pontificatus. V. 119.

Clementis VI. Pontificatus. V. 128. ſeqq.

Clementis VII. qui Avenione, tempore Schiſmatis, ſedit, geſta. VI. 150.

Clemens VII. legitimus Pontifex, ſtat pro validitate matrimonii Henrici VIII. cum Regina Catharina. VII. 60. Idem peremptoriam fert Sententiam. 63.

Clemens VII. qui tempore ſchiſmatis Avenione ſedit, & Benedictus XIII. Romanorum Pontificum Catalogo non accenſendi. VI. 87. Schiſmatici dici non debent ii, qui tempore ſchiſmatis Clementi VII. & Benedicto XIII. adhæſerunt. 89.

Clemens VII. eligitur Pontifex. VII. 113. pro tuenda libertate Italiæ init fœdus cum Regibus Galliæ, Angliæ, & Venetis. Ibid. ſuſtinet Urbis Romæ obſidionem. 114. in Arce S. Angeli detinetur, duriſque conditionibus liberatur. 116. Renuit irritum declarare Matrimonium Henrici VIII. Angliæ Regis, cum Catharina, & Sententiam tulit contrà Matrimonium initum ab eodem Rege Angliæ cum Anna Bolena, Henricumque, Regem, majorem excommunicationem incurriſſe declarat. 117. obiit. 119.

Clemens VIII. eligitur Pontifex. VII. 173. Orationem Quadraginta horarum inſtituit. 174. Henricum IV. Galliarum Regem, præfixis quibuſdam Conditionibus ad gremium Eccleſiæ admittit. 174. eique publicam ab Hæreſi abſolutionem impartitur. ad finiendam Controverſiam de Auxiliis Divinæ Gratiæ Congregationem inſtituit. 177. Eius Oratio habita in prima Congregatione. Ibid. Eius benevolentia in Fratres Prædicatores, & Patres Societatis Jeſu. 179. Beatos Raymundum & Hyacinthum inter Sanctos adſcribit. 180.

B.AmbroſioSenenſi,& Agneti de Monte Politiano, B.Stanislao Koſtkæ, Soc. Jeſu, ſacros honores decernit. 180. Toletum ac Bellarminum Cardinales creat. ibid. Societatem Jeſu in Regnum Galliæ reſtitui curat. ibidem. Sacrorum Bibliorum editionem perfici jubet. 181. Pontificale Romanum, & Cæremoniale Epiſcoporum approbat. 181. Opinionem de Confeſſione per Literas, abſenti Sacerdoti facta, damnat. ibid. Regularem diſciplinam reſtaurat. 182. ejus pietatis exempla anno Jubilęi. 183. obiit. 184.
—Ad ſe vocat Cauſam inter Dominicanos, & Jeſuitas in materia Divinorum Auxiliorum. VII. 274.
Clementis IX. geſta. VIII. 165.
Clementis X. geſta. VIII. 171.
Clementis XI. geſta, & laudes. VIII. 196. Officium Roſarii Beatiſſimæ Virginis ab univerſa Eccleſia recitandum edicit. VII. 16.
Clementis Alexandrini Opera, quæ genuina, quæ deperdita, & quæ ſuppoſititia? I. 184. Ejus errores. I. 210.
Clementis Scoti errores, & Sententia in eum lata. III. 136.
Clemens Dolera. VII. 473.
Cleri Gallicani poſtulationes pro obtinenda promulgatione Concilii Tridentini in Galliis. VII. 369. Metu cōpulſus Concordati promulgationi acquieſcit. VII. 558.
Clerici, qui publicè Idola coluerant, à Clero in perpetuum arcebantur. I. 151.
Clerici Beneficiati bonorum Eccleſiaſticorum non ſunt Domini, ſed diſpenſatores. V. 503.
Clerici antè ordinationem in peccatum carnis lapſi pœnæ. I. 316.
Clericus non poterat ordinari, cujus uxor adulterii convicta fuiſſet. I. 316.
Clerici, ab una Eccleſia in aliam migrantes, ſuſpenduntur. I. 331.
Clerici in Seminariis inſtituti. II. 345. Majores Clerici in ædibus Epiſcopi vivebant. Ibid. Clericorum veſtes, tonſura, & corona. Ibid. Clericorum tranſlationes. Ibid. Clericis vetatur extranearum mulierum contubernium. 346 Bona Eccleſiaſtica quomodò debeant adminiſtrari? Ibid. Clericorum immunitates. Ibid.
Clericis ſubintroductarum mulierum contubernium interdicitur. I. 322.
Clerici ſeculo quarto pænitentiæ publicæ non addicebantur, ſed, redigebantur ad Communionem Laicam. I. 444.
Clerici in alienis regionibus, & Eccleſiis morari vetantur. I. 337.
Clerici olim uxores antè ordinationes ductas retinere poterant. I. 329. Clerici majores Concilii Nicæni tempore perpetuam continentiam ſervabant. Ibid.
Clericorum officia I. 449. Imperatores Clericos à vectigalibus immunes voluerunt. Ibid. A ſeculo quarto non judicantur à Judicibus ſecularibus. Ibid. Clerici ſeculo quarto nihil proprium poſſidebant. Ibid. Eccleſiæ pecu-

liari addicebantur. Ibid.
Clerici bonorum Eccleſiaſticorum non Domini ſunt, ſed diſpenſatores. II. 182. Clericis ob bona temporalia litigare, ignominiæ loco habitum. Lites Fidelium ab Epiſcopis dirimebantur. II. 182.
Clericis barbam, aut comam nutrire nefas. II. 183. Quædam alia Clericis vetita. Ibidem.
Clerici contumaces ad Laicorum communionem rejecti. II. 259. Clericis vetita complura. Ibid.
Clericis cœlibatus injungitur, & extranearum mulierum contubernium prohibetur. II. 263.
Clericis cælibatus præcipitur. II. 267.
Clericis ſeculo ſexto nulla erat ætas aſſignata. II. 345.
Clericis cum mulieribus etiam cognatis ſecretò manducare prohibitum eſt. III. 175.
Clericis in Galliis impoſita militiæ ſervitus, & Nicolai I. ea de re querimoniæ. III. 499.
Clerici incontinentes in Concilio Ticinenſi Sanctiſſimis legibus coercentur. IV. 199.
Clerici bonorum Eccleſiaſticorum diſpenſatores ſunt, non Domini. IV. 710.
Clericis vetatur Philoſophiæ, & Poeſis ſtudio ultra quinquennium vacare. VII. 101.
Clerici Regulares Miniſtrantes Infirmis. VII. 578.
Clerici Regulares S. Pauli decollati, ſunt Barnabitæ. VII. 578.
Clerici Regulares minores. VII. 578.
Clodovæus, Galliarum Rex, Alarico, Viſigothorum regi, bellum movet, & Gothorum imperium Toloſanum delet. II. 208. Anaſtaſius, Imperator Orientis, Clodoveo de tam celebri victoria gratulatur, eique jura Conſulatus, ac Patriciam dignitatem contulit. Ibid. Clodovæi filii, patris regnum inter ſe dividunt. 210.
Clodovæi, Galliarum regis, ad fidem Chriſti converſio. II. 27.
Clodovæi II. inſania loco fabulæ habenda, ſicut etiam quod dicitur de Templis ab ipſo ſpoliatis. III. 20.
Clotarius univerſo Francorum regno potitur. III. 17.
Clotarius II. Monarchiam Francorum ſolus regit. III. 19.
Clotarius, à Sacerdotibus increpitus, dimittit uxorem fratris ſui. III. 16.
Cluniacenſis Congregationis inſtitutio, & laus. IV. 314.
Codini Scripta. VI. 353.
Cæleſtinus II. ejus Pontificatus, Geſta, & mors. IV. 29.
Cæleſtini III. in Papatu geſta. IV. 449.
Cælibatus à Clericis ſervandi lex in utraque Eccleſia antiquiſſima. IV. 291.
Cælibatus ſervatus à Clericis maioribus, Concilii Nicæni tempore. I. 329.
Celius Rhodiginus, & ejus Opera. VII. 387.
Cæmeteria. I. 453.
Cænobia nulla Monachorum ſub Abbatis regimine antè quartum ſeculum. I. 450.
B. Coleta, Monialium S. Claræ reformatrix. VI. 493.
Colinius, Thalaſſiarchus, Calviniſtarum, poſt Condæi mortem, caput conſtitui-tur.

tur. VII. 41 Ejus mors. 42.
Collatio, Carthagine habita, Catholicos inter & Donatiſtas. I. 265. Ejus Acta ab Auguſtino in compendium redacta. Ibid.
Collectio Conciliorum à Petro Crabbio edita. VII. 474.
Collectiones Variæ Conciliorum & Sacrorum Canonum à diverſis Auctoribus adornatæ. IX. 375. & ſeq.
Collectio vetus Canonum incipit à tertio Carthaginenſi Concilio. II. 122.
Collegium Romanum à Gregorio XIII. fundatur. VII. 158.
Colloquia cum hæreticis periculoſa. VII. 307.
Colloquium Poiſſiaci habitum. VII. 305.
Colloquium Martini Becani cum Davide Paræo, calviniſta. VII. 239.
Colloquium inter Catholicos, & Novatores apud San-Germanum. VII. 305.
Collyridiani, & illorum error. I. 303.
Colobarſiani, & illorum errores. I. 122.
Colonia in Metropolim erecta. III. 69.
Colonienſia Concilia, illorumque Decreta. VII. 326.
Colonienſe Concilium anno 1310. celebratum. V. 365., & Anno 1423. VI. 328.
Colonienſis Archiepiſcopus pallium à Sergio III. petit, & obtinet. IV. 63. Agapetus II. Pallium ei mittit. 71.
S. Columbani geſta, & Scripta. III. 193.
S. Columbani in Galliam adventus. II. 349. Ejuſdem Regula pro Monachis, & precipua ab eo extructa Monaſteria. Ibid. Clariores S. Columbani diſcipuli. Ibid.
Columbus novi Orbis Inſulas detegit. VI. 147.
Columnenſium, & Urſinorum in Urbe Roma factiones. VI. 95.
Columnenſes Cardinales duo à Bonifacio VIII. exauctorantur. V. 115. Iidem redintegrantur à Clemente V. 122.
Columnenſes ab Eugenio IV. repreſſi. VI. 117.
Comœdiæ à Chriſtianis frequentari non debent. I. 457.
Conſilia Imperii ad extinguendum ignem per Germaniam excitatum à Luthero. VII. 293.
Commemoratio Fidelium Defunctorum ab Odilone, Abbate Cluniacenſi, fieri cœpit, & ab Eccleſia deinde fuit approbata. IV. 313.
Commendationes Monaſteriorum tardiùs in Galliis receptæ. VI. 507.
Commodus, Imperator, non exagitavit perſecutionibus Eccleſiam. I. 22.
Communio Laica quid ſit? I. 445.
Communio olim frequentata. III. 249. Damnatis ſententia Capitis denegabatur. 251.
Communio Corporis, & Sanguinis ſeparatim fieri jubetur in Concilio Claromontano, & cur? IV. 308.
Communio ſub utraque ſpecie jure ab Eccleſia fuit Laicis interdicta. VI. 454. Tria dubia ad hanc materiam ſpectantia diluuntur. 465.
Communionis nomine lapſis in fine vitæ denegandæ intelligit Concilium Illiberitanum Sacram Euchariſtiam, non Sacramentalem abſolutioné. I. 312. Etiamſi intelligeret Abſolutionem, non faveret No-

Novatianis. Ibid.
Communionis ſub unica ſpecie à Laicis faciendæ decretum. VI. 274.
Compactata Bohemorum. VI. 290.
Competentes qui? I. 215. 217.
Compaſſionis B. Mariæ Virginis feſtum. VI. 329.
ComplutenſesPhiloſophi. VIII. 517.
Concha, Urbs, ab Alphonſo VIII. expugnatur. IV. 399.
Conceptionis Beatiſſimæ Virginis Mariæ Moniales. VI. 499.
Concertatio inter Joannem Eckium, Andream Carloſtadium, & Martinum Lutherum. VII. 289.
Concertatio Literaria inter Jo: Mabillonium, & Armandum Jo: Buttillerium Rancæum. VIII. 464.
Concilia undè originem habeant. I. 333. Triplicis ſunt generis. 307. frequentiùs celebrari cœpta à tempore Conſtantini. I. 306. illorum deſfinitiones quanti ſint momenti. V. 651. Eorum plenior notitia undè petenda. V. 366. non ſunt celebrata in his locis, in quibus enatæ ſunt hæreſes. VII. 330. Illorum frequens celebratio utilis & neceſſaria Eccleſiæ. VIII. 394.
Concilia Arianorum quàmplura. I. 278.
Concilium quid? I. 132. quadruplicis generis. ibid.
Concilium Oecumenicum, ſeu generale, quid? I. 132. jus illud convocandi non ad Imperatorem, ſed ad Pontificem Romanum ſpectat. 3. 8.
Concilium Dioceſanum quid? I. 133.
Concilium Nationale quid? I. 133. ejus origo 307.
Concilium Provinciale quid? I. 133. Ejus origo. 306. authoritas. 331. bis in anno celebrandum. 323. multa ante Concilium Tridentinum celebrantur contrà hæreticos. VII. 324.
Concilii quinti Generalis auctoritas elevari non debet ex eo, quod illo abſoluto confeſtim Eccleſiis pax non ſit reddita. II. 245.
Concilum generale quintum quis convocaverit, quisve ei præfuerit? II. 250. Octo Collationum in eo habitarum Summa. Ibid. A ſummis P.P. fuit approbatum. II. 253. In eo damnatus fuit Origenes. 254.
Concilii generalis. VI. hiſtoria. III. 141. ſeq. Hujus Concilii Acta ſunt ſincera. III. 145.
Concilii VIII. Actionum Hiſtoria. III. 398.
Concilium apud Albiam à Zoe, Archiepiſcopo Avenionenſi, celebratum. V. 310.
Concilia Alexandrina duo in Cauſa Arii. I. 272.
Concilium Andegavenſe anno 1269 celebratum. V. 313. Aliud anno 1279. habitum. 316.
—Ancyranum anno 314. celebratum, ejuſque Canones. I. 315.
—Aliud anno 1365. V. 354.
—Anſæ apud Lugdunum. IV. 556.
—Antiocheni anno 341. celebrati Canones. I. 331. An fuerint editi in eo Concilio, vel in alio? 332.
—Aquenſe ſub Alexandro Canigiano. VII. 369.
—Aquilejenſe ſub Franciſco Bar-

Barbaro, ejuſque Acta. VII. 374.
—Arelatenſe in Cauſa Donatiſtarum coactum, I. 261. Legati à Sylveſtro Papa miſſi. 314. Canones in eo conditi ibid. Epiſtola Concilii nomine ad Sylveſtrum miſſa. 315.
—Aliud Arelatenſe celebratum anno 1234. V. 305. & anno 1263. 311. & anno 1275. 314.
—Argentæ in Diæceſi Ravennenſi habitum anno 1314. V. 359.
Avenionenſe congregatum in Cauſa Raymundi Comitis Toloſani. V. 299. aliud celebratum anno 1279. habitum. 316. Aliud celebratum anno 270. aliud 1282. celebratum. Ibid. Aliud è tribus Provinciis cōſtans, anno 1326. celebratum. V. 350. & aliud anno 1337. habitum. 352. & aliud ſub Franciſco M. Tauruſio. VII. 369.
—Auſcitanum anno 1308. celebratum. V. 348. aliud incerto loco anno 1300. celebratum. V. 318.
—Beneventanum. IV. 555.
—Biterrenſe anno 1233. celebratum. V. 305. Aliud anno 1351. celebratum. V. 353.
—Aliud anno 1246. celebratum. V. 308.
—Aliud ſub Reginaldo de Beaulne. VII. 368.
Concilium Bituricenſe anno 1276. celebratum. V. 315. Aliud anno 1286. celebratum. 316. Aliud anno 1336. celebratum. V. 352.
—Bononienſe anno 1317. celebratum. V. 360.
—Burdenſe anno 1279. celebratum. V. 328.
—Burdegalenſe anno 1255. celebratum. V. 310.
—Aliud ſub Antonio Prevotio Sanſaco. VII. 368.
—Cæſar auguſtanum primarios Sectæ Priſcillianiſtarum damnat. I. 298.
Campiniacenſe. V. 307. Aliud Campiniacenſe, ſeu Copriniacenſe, Concilium. 312.
—Aliud Capuanum, Colonienſe, Fritislarienſe, & Vienenſe. IV. 556.
Concilium in Caſtro Gonterii anno 1336. celebratum. V. 352.
Concilii Chalcedonenſis Canon XXVIII. Patriarchatus Conſtantinopolitani privilegia confirmans, à Legatis Pontificis non fuit receptus, reprobatus fuit à S. Leone, & à Græcis ipſis è numero Canonum expunctus. II. 114.
Concilii Carthaginenſis Sententia de recipiendis lapſis. I. 151. Confirmatur in Synodo Romana. 152.
—Carthaginenſe IV. totius Eccleſiaſticæ Diſciplinæ Emporium. II. 183. Perperàm ab aliquibus refellitur tanquàm ſuppoſititium. 184.
Concilii Cirtenſis Epocha. I. 310.
—Colonienſe Anno 1265. celebratum. V. 347. Alterum anno 1280. habitum. 326.
—Compendienſe celebratum 1270. V. 314. Alterum
—Compendienſe anno 1304. celebratum. V. 347.
Concilium Complutenſe habitum anno 1325. V. 357. Aliud anno 1347. celebratum. 358.
Conciliabulum Conſtantinopolitanum, in quo Gregorii Palamæ deliria fuere approbata. V. 199.
Concilium Conſtantinopolitanum Primum. I. 345. ſeq.
Dam.

Damnat Maximum Cynicum. 345. Confirmat Sedem Conſtantinopolitanam S. Gregorio Nazianzeno. 346. Macedonii proſcribit errorem, Arianorumque cum eorum Sectis, & aliorum Hæreticorum. Ibid. Flavianum, reclamante licet Gregorio Nazianzeno, in locum Meletii, Epiſcopi Antiocheni, ſubſtituit. Ibid. Nectarium Gregorio Nazianzeno, Epiſcopatui Conſtãtinopolitano ſponte cedenti, ſubrogat. 347. Epiſcopi Occidentis huic Concilio non interfuerunt. Ibid. Nihilominùs eſt œcumenicum. Ibid. Canones in Concilio Conſtantinopolitano editi. Ibid. ſeq. Notatu digna ad Canonem tertium. 348.

—Cirtenſe in cauſa TRADITORUM habitum. I. 256.

—Dalmatiæ celebratum, Canonumque in eo conditorum Summa. IV. 587.

Concilii Epheſini Legati poſt cæptum Concilium Epheſum pervenerunt, rataque habuerunt geſta in prima Seſſione. II. 104.

Concilium Fuſſelenſe. IV. 583. Carrionenſe. 584. Legionenſe, Ibid. Palentinum. Ibid. Compoſtellanum. 585. Ovetenſe. Ibid Palentinum II. Ibid. Legionenſe. 586. Burgenſe, & Vallis-Oletanum. Ibid.

Concilium in Germania incerto loco habitum anno 1320. V. 324.

—Gonterienſe. V. 304. Aliud. 3 3.

—Gunſtallenſe. IV. 554.

—Herbipolenſe anno 1287. celebratum. V. 327.

Concilia varia Hiſpaniæ, in quibus recipiuntur Decreta Concilii Tridentini. VII. 378.

Concilii Illiberitani Epocha. Vide ILLIBERITANUM CONCILIUM.

—Lambethenſe anno 1330. celebratum. V. 361. Concilium Lambethenſe II. 362. Concilium Lambethenſe. III. 363.

—Lambethæ in Anglia habitum anno 1261. V. 321. Aliud Lambethenſe Concilium anno 1281. celebratum. 322.

—Langeſii in Turonibus habitum. V. 315.

Concilii Lateranenſis I. hiſtoria. IV. 527. ſeqq.

—Lateranenſis II. hiſtoria. IV. 537. ſeqq.

—Lateranenſis III. hiſtoria. IV. 543. ſeqq.

—Lateranenſis V. hiſtoria. VII. 313. Geſta. 318.

Concilia Lateranenſia Nationalia duo. IV. 553. Quatuor alia ſimilia. 555.

—Limenſe ſub B. Toribio celebratum. VII. 376.

Concilium Londinenſe anno 1200. celebratum. V. 320. Aliud anno 1236. celebratum. 321. Aliud anno 1268. celebratum. 322.

—Londinenſe anno 1321. celebratum. V. 360. Aliud anno 1328. habitum. 361. Aliud anno 1341. celebratum. 362.

—Londinenſe anno 1342. celebratum. V. 362. Aliud celebratum anno 1343. Ibid.

—Londinenſe. IV. 579. Londinenſe II. 580. Londinenſe III. & IV. Ibid. Londinenſe V. & VI. 581. Londinenſe VII. & VIII. 582. Eboracenſe. Ibid.

Concilii Generalis Lugdunenſis

ſis II. hiſtoria. V. 290.
—Maghfeldenſe anno 1332. celebratum. V. 361. Concilium Maghfeldenſe II. 363.
—Marciacenſe habitum anno 1326. V. 350. Aliud anno 1329. celebratum. Ibid.
—Mechlinienſe, in quo recipiuntur decreta Concilii Tridentini. VII. 379.
—Mediolanenſe anno 1287. celebratum. V. 329. Aliud anno 1291. celebratum. Ibid. Aliud Mediolanenſe anno. 340. in quo Fides Nicæna fuit confirmata. I. 331. Aliud anno 347. celebratum. 338.
Concilia Provincialia Mediolanenſia ſub S. Carolo celebrata, eorumque Acta. VII. 371.
—Mexicanum ſub Petro Moya de Contreras. VII. 377.
Concilii Milevitani II. Præfatio, ad primum Concilium Milevitanum pertinet. II. 95. Canones plures illius Concilii ad alia ſimiliter Concilia pertinent. Ibid.
—Monſpelienſe anno 1214. celebratum. V. 303. Aliud anno 1258. celebratum. V. 311.
—Montilenſe. V. 298.
—Nannetenſe anno 1264. celebratum. V. 312.
—Narbonenſe anno 1227. celebratum. V. 304. Aliud anno 1235. habitum. 305. aliud anno 1374. celebratum.
—Neocæſarienſe anno 314. celebratum, ejuſque Canones. I. 316.
Concilium Nicænum I. tribus potiſſimùm de Cauſis fuit convocatum. I. 321. Arium damnat, Symbolumque edit, voce ὁμοούσιον appoſita. Ibid. Paſchatis tempus ſtatuit. 322. Quæ in MeletiiCauſa decidit? Ibidem. Canones in eo conditi. Ibid. ſeqq. Canonis ſexti dilucidatio. 323. Canones hujus Concilii viginti ſunt, cæteri, uti fictitii, reſpuendi. 327. Doctrina Concilii Nicæni ab omnibus ſtatim Eccleſiis excepta. 329.
Concilium Nicænum I. anno 325. fuit convocatum. I. 317. A Conſtantino Magno, cum conſenſu tamen Sylveſtri, Summi Pontificis, indictum eſt. 319. Legati, qui Concilio, Romani Pontificis nomine, præfuerunt. Ibidem. Viri aliquot Sanctitate conſpicui, qui Concilio Nicæno adfuerunt. 320. Conſtantinus huic interfuit Concilio. Ibid. Inſignem protulit Sententiam, qua ſuam in Epiſcopalem Ordinem oſtendit venerationem. 321.
—Nicænum II. Conſtantino & Irene, Imperatoribus rogantibus, peragitur. III. 163. Septimæ huic Synodo initium datur Conſtantinopoli, ſed Prætorianorum militum tumultu exorto, in annum ſequentem rejicitur Synodi celebratio. 164. Nicæam Bythiniæ transfertur Concilium, ibique celebratur. 165. Præfuerunt huic Concilio Legati Hadriani Papæ, non autem Taraſius Patriarcha C. P. Ibidem. Concilii Nicæni II. Actionum, ſeu Seſſionum Summa. 166. Galliarum Præſules adversùs Nicæni ConciliiStatutum de Imaginibus reclamant. 168. Concilii Nicæni II. Canones. 172.
—Noviomenſe anno 1344. celebratum. V. 353. Apud Nugarolium in Diœceſi Auſcenſi anno 1303. celebra-

tum.

tum. V. 347. Aliud anno 1315. habitum. 349.
—Oxonienſe contra Vvaldenſes celebratum. IV. 565.
—Oxonienſe anno 1222. celebratum. V. 320.
Concilium Pariſienſe contrà Gilbertum Porretanum ab Eugenio III. Summo Pontifice, congregatum. IV. 561.
Concilium Pariſienſe in Cauſa Philippi II. habitum. IV. 574. Divionenſe in Galliis. Ibidem. Nigellenſe, ſeu Nivellenſe in Brabantia. 575. Sueſſionenſe. Ibid.
Concilium Pariſienſe libellum condit ſuper cultu Imaginum. III. 404. Quid ſentiendum de ejus libelli doctrina? Ibidem.
Concilium Pariſienſe anno 1312. celebratum. V. 548. Aliud anno 1328. habitum. 350. Aliud anno 1346. habitum. 353.
Concilium Pariſienſe anno 1212. celebratum. V. 303.
Concilium Penafidelenſe in Hiſpania Taraconenſi anno 1302. celebratum. V. 356.
Concilium in Urbe Philippopolis ab Arianis habitum, I. 334. Sardicenſis Concilii nomine ab Arianis falsò nuncupatur. Ibid.
—Pictavienſe. IV. 572. Balgentiacenſe. Ibidem. Pariſienſe. 573.
—Piſanum ſchiſmaticorum Conciliabulum. VII. 314.
Concilium apud Pontem Audemari ab Archiepiſcopo Rotomagenſi habitum. V. 315.
—Ravennatenſe anno 1286. celebratum. V. 328. Aliud anno 1307. celebratum. V. 359. Aliud anno 1311. habitum. Ibid.
—Redonenſe. V. 314.
Concilium Remenſe contra Inveſtituras. IV. 374. Aliud à Caliſto II. celebratum. IV. 556. Aliud contrà Gilbertum Porretanum. IV. 562. Aliud ſub Carolo Lotharingio poſt Concilium Tridentinum celebratum, ejus Statuta. VII. 363. Aliud ſub Ludovico à Lotharingia. VII. 367.
—Romanum in Cauſa Cæciliani, & Majorini, anno 313. adunatum. I. 260.
—Rotomagenſe anno 1299. celebratum. V. 318. Aliud anno 1330. habitum. 351. Aliud, in quo receptum fuit Concilium Tridentinum. VII. 366.
—Salmurienſe anno 1253. celebratum. V. 309. Aliud anno 1276. celebratum. V. 315. aliud anno 1315. celebratum. V. 348.
Concilium Saltzburgenſe anno 1274. celebratum. V. 326. Aliud anno 1281. celebratum. 327.
Concilii Sardicenſis Legati. I. 333. Epiſcopi, qui ei adfuere. Ibid. Ariani Philippopolim ſeceſſum faciunt. Ibid. Catholici Præſules à Concilio Sardicenſi ſuis ſedibus fuerunt reſtituti, Ariani depoſiti. Ibid. Aliqui ex his, qui ſeceſſum fecerant, damnantur, & deponuntur. Ibid. Fidem Nicænam confirmavit Synodus Sardicenſis. Ibid. Concilium Sardicenſe fuit Generale convocatione & celebratione. 334. Ejus canones. 335.
—Sardicenſe Concilium. Vide Concilium Sardicenſe.
—Senonenſe contrà Abaelardum. IV. 559. Aliud anno 1269. celebratum. V. 313.
Aliud

Aliud anno 1320. habitum. V. 549.
—Silvanectenſe habitum anno 1315. V. 349. Aliud anno 1317. celebratum. Ibid. Aliud 1326. celebratum. 351.
Concilii Sinueſſani Acta ſuppoſititia ſunt. I. 308.
Concilia tria Sirmienſia. I. 338.
—Sueſſionenſe contra Abaelardum. IV. 557.
Concilia Tarraconenſia Seculo XIII. celebrata. V. 319.
Concilium Toletanum anno 1323. celebratum. V. 357. Aliud Toletanum anno 1324. celebratum. Ibidem. Aliud anno 1339. celebratum. 358. Alia Concilia Toletana Tom. III. pag. 158. & ſeqq.
—Toloſanum anno 1229. celebratum. V. 304. Aliud ſub Franciſco à Joyoza celebratum. VII. 369.
Concilium Trecenſe I. IV. 577. Trecenſe II. Ibid. Toloſanum I. Ibid. Toloſanum II. 578. Turonenſe. Ibid. Abricatenſe. Ibid. Monſpelienſe. Ibid.
Concilium Tridentinum indicitur à Paulo III. VII. 122. ſuſpenditur à Julio III. 127. ſub Pio IV. illi finis imponitur. VII. 143. Ejus hiſtoria. VII. 339. qui interfuerunt. 340. Seſſiones habitæ, & quid deliberatum in ipſis? 341. Transfertur Bononiam. 341. reducitur Tridentum. 347. ſuſpenditur. 351. Finitur, & confirmatur. 359. recipitur in Concilio Remenſi, & Cameracenſi. 366.
Concilium Turonenſe ſub Simone à Maillé. VII. 368.
Concilium Turonenſe I. V. 306 Aliud anno 1282. celebratum. V. 316.
—Secundum. V. 308. Aliud ab Alexandro III. celebratum. IV. 566. Lumbarienſe in Gallia Narbonenſi. 568. ſeq. Toloſanum. 569. Senonenſe. Ibid.
Concilium apud Vallem Guidonis celebratum. V. 308.
Concilium Valentiæ ad Rhodanum celebratum anno 1248. V. 309.
—Valliſoletanum anno 1312. celebratum. V. 300.
—Vaurenſe anno 1368. celebratum. V. 354.
—Viennenſe in Galliis. IV. 556.
Concilium Viennę in Auſtria habitum. V. 325.
Concilii Generalis Viennenſis celebrandi Cauſæ. V. 330. Quo tempore fuerit celebratum, & qui ei interfuerint? 331. Geſta in eo Concilio. 344.
Concilium apud Inſulam, Villam Vindaſcini Comitatus, celebratum. V. 309. Aliud anno 1286. ibidem celebratum. 317.
Conciliabulum adversùs Cæcilianum coactum. I. 258. 259.
Conciliabulum Sardicenſe. I. 278.
Conciliabula Donatiſtarum duo in Cauſa Primiani. I. 268. 269.
Concinus, & ejus uxor, Leonora, in Galliis occiduntur. VIII. 34.
Conciones ſeculo quarto habitæ. I. 455.
Conclavis Leges à Gregorio XV. conduntur. VIII. 135.
Concordata inter Leonem X., & Franciſcum I. Galliarum Regem, approbantur in Concilio V. Lateranenſi. VII. 320. Illorum utilitas in Gallia. Ibid. & 559.
Concordatum inter Franciſcum I. & Leonem X. VII. 553.

553. non adverſatur Sacris Canonibus Conciliorum.562. —Cur electiones ſuſtulerit? IV. 165.

Concordatum Germanicum. VI. 484.

Condæus conſtituit ſe caput Hæreticorum, qui læſæ Majeſtatis reus convictus morti addicitur. VII. 38. Abſolvitur. 40. Condæus capitur, & tandem mortem oppetit. 41.

Conditiones Concordati inter Franciſcum I., & Leonem X. VII. 554

Conditiones, quibus Henricus IV. Galliarum Rex, admittitur ad gremium Eccleſiæ. VII. 174.

Confeſſarii nec rigidiores, nec molliores eſſe debent. II.355. ſeq. Conſuetudinariis abſolutionis beneficium impertiri non debent. 357. Quomodo ſe gerere debeant in adminiſtratione Sacramenti pœnitentiæ? III.253.

Confeſſio Auguſtana. VII.301.

Confeſſio Auricularis uſu recepta erat ſeculo nono. III. 485. Ii, qui ante Concilium Lateranenſe IV. Confeſſionis negarunt neceſſitatem, heretici dici non debent. 286.

Confeſſionis Sacramentalis uſus viguit ſeculis ſeptimo, & octavo. III. 226. ſeq. Ejus neceſſitas ex S. Gregorio Magno. II. 336. Illam ab Innocentio III. invectam fuiſſe in Eccleſiam calumniantur Hæretici recentiores. V. 471. refutantur ex eo, quod vigeat adhuc apud Græcos Schiſmaticos confeſſionis Sacramentalis uſus. 473.

Confeſſioniſtæ. VII. 209. variis nominibus nuncupabantur. 210.

Confirmationis Sacramentum quo pacto collatum ſeculo quarto? I. 444. Fuit in uſu ſeculis ſeptimo, & octavo. III. 226. Habet pro materia partiali unctionem Chriſmatis in fronte. VIII. 269. ſeqq.

Congi Reges Urbano VIII. Sacramentum obedientiæ exhibent. VIII. 144.

Congregatio Benedictina S. Mauri in Galliis. VIII. 596.

—Diſcalceatorum Ord. SS. Trinitatis de Redemptione Captivorum. VII. 579.

—Diſcalceatorum Ord. S. Auguſtini. VII. 579.

—Gallicana Ord. SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum per quid differat ab Hiſpana. VIII. 596.

—Monialium B. Mariæ de Calvario & S. Scholaſticæ. VIII. 585.

—S. Mariæ Montis Oliveti. V. 541.

Congregatio Monachorum, dicta VIRGINIANA. IX. 493.

—Oratorii inſtituta à S. Philippo Nerio, diverſa eſt à Congregatione Oratorii Jeſu in Gallia. VII. 581.

—Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum fundatur. VIII. 582. Ejus pium Inſtitutum. 583. ejus antiqui amoris in Ordinem Prædicatorum novum teſtimonium in funebri oratione Fr. Antonini Cloche Ord. Præd. Generalis Magiſtri. VII. 584.

Congregatio Clericorum Regularium, quæ MATRIS DEI dicitur, fundata à V. Servo Dei Joanne Leonardio. IX. 508. & ſeqq.

—Piorum Miſſionariorum, dicta etiam piorum operario-

rum, fundata à Carolo Caraſa. VIII. 587.
—Presbyterorum Miſſionariorum fundata à Vincentio à Paulo. VIII. 587.
—De Propaganda fide inſtituitur. VIII. 134. Domus ei extruitur. 145.
Congregationes Clericorum Regularium XVI. ſeculi. VII. 565.
Congregationum de Divinis Auxiliis exitus. VIII. 113. ſeq.
Congregationes XIV. à Sixto V. Romæ inſtituuntur. VII. 165.
Conradus Cligius. VII. 473.
Conradus non fuit Imperator. IV. 15.
Conradus totum penè in Oriente exercitum amittit. IV. 368.
Conradi, Romanorum Regis, mores & geſta. IV. 378.
Conradus, Filius Friderici II. Imperatoris, ab Henrico vincitur. V. 27. Idem à Guillelmo, grandi accepta clade, repellitur.
Conradus, Archiepiſcopus Pragenſis, deponitur, & excommunicatur. VI. 112.
Conradus, Ordinis prædicatorum, S. Dominici vitam concinnavit. V. 422.
Conſanguineorum conjugia diſſolvenda. IV. 214.
—Vetantur Matrimonia. II. 267.
Conſanguinitas matrimonium dirimens. II. 263.
Conſtans ſolus in Occidente imperat. I. 244. A Tyranno Magnentio occiditur. Ibid.
—Athanaſium, & Paulum, alioſque Catholicos ab exilio revocat. I. 276. Athanaſii & Marcelli reditum à Conſtantio, Orientis Imperatore, fratre ſuo, obtinet. 279.
Conſtans, Imperator, Legatos mittit ad compeſcendos Donatiſtas. I. 263.
Conſtans, Imperator, Heraclii Imperatoris Nepos, Monothelitis favit. III. 8. Ejus crudelitas, & ſcelera. 9. A tempore, quo occidit Theodoſium, fratrem ſuum, quaſi oculis ſuis perpetuò obverſantem, videre viſus eſt. Ibid. Syracuſas Imperii ſedem facit. Ibid. Ejus mors. Ibid.
Conſtantienſis Concilii hiſtoria. VI. 258.
Conſtantius univerſo potitur Imperio. I. 244. Arianis impensè favet. Ibid. Baptizatur ab Epiſcopo Ariano. Ibid. Moritur. Ibid.
—Arianorum fautor acerrimus. I. 276. Paulum, Epiſcopum Conſtantinopolitanum, in exilium mittit. 277.
—Arianis addictiſſimus, illis patrocinatur. 339. ſeq. Ammiani Marcellini locus inſignis de Conſtantio. 343.
Conſtantius, Patricius, Athaulphum Gothorum Regem, Roma ejiciens, Gallæ Placidiæ, Honorii Imperatoris Occidentis, Sororis, fit Sponſus. II. 7. Tyrannos, Gratianum, & Conſtantinum profligat, fitque Imperii conſors. 8. ſtatim moritur. Ibid.
Conſtantius Chlorus, Cæſar, pater Conſtantini Magni, fuit in Chriſtianos benè affectus. I. 232.
Conſtantinopolitanus Epiſcopus in Patriarcham aſſumitur. I. 429. Romani Pontifices, Innocentii III. Deceſſores, illum, ceù Patriarcham, non agnoverunt. Ibid.

Conſtantinopoli excitatur ſeditio Catholicos inter & Arianos occaſione electionis Pauli, Orthodoxi Epiſcopi. I. 431.

Conſtantinopolis Patriarcha. IV. 457.

Conſtantinopolis obſidione liberatur. VI. 6. Iterum obſidetur, & capitur. 8.

Conſtantinopolis à Latinis capitur. V. 8.

Conſtantinopolis Epiſcopo Secundus poſt Romanum Pontificem conceditur locus. I. 348. Dubium adhuc eſt, an Canone tertio Concilii Conſtantinopolitani, ubi hoc ſtatuitur, concedatur Epiſcopo Byzantino Patriarchica dignitas, vel tantùm honoris locus. Ibid. Perperam à Baronio tertius iſte Canon rejicitur. Ibid. Non fuit tamen Canon iſte tertius uſque ad tempora Innocentii III. ab Eccleſia Romana receptus. 349.

Conſtantinus Magnus totius Orbis Romani Imperium adipiſcitur. I. 240. Cæſar renunciatur. I. 238. Ejus patria. I. 240. Obſes detentus apud Diocletianum, & Maximianum in Bithynia. Ibid. Pugnaturus cum Maxentio Crucem in Scutis ex celeſti viſione delineat. I. 240. 241. Vincit eumdem Maxentium. I. 241. omnes ſuas curas confert ad illuſtrandam & propagandam Chriſtianam Religionem. I. 241. & 242. Sub finem vitæ plus æquo favet Epiſcopis Arianis. I. 242. Baptizatur ab Euſebio Nicomedienſi. I. 242. 243. Dubia ſunt valdè, quę inter Conſtantinum, & Sylveſtrum Romanum Pontificem interceſſiſſe referuntur. I. 243. Conſtantinus moritur. I. 243. Tres ipſius filii partiuntur inter ſe Imperium. Ibid. Fovent Religionem Chriſtianam. Ibid. Literas dat Conſtantinus Magnus, Imperator, ad Alexandrum, Epiſcopum Alexandrinum, & Arium. I. 273. Occupatum ſe prodit ab Euſebio Nicomedienſi. Ibid. Convocandum curat Concilium Generale Nicænum I. 274. Epiſtolam dat Cæciliano. I. 259. Eundem Anulino Africæ Proconſuli commendat. Ibid. Judicem eligit inter Cæcilianum, & Majorinum, ac Donatiſtas, Pontificem Romanum cum Italiæ, & duobus aliis Epiſcopis. I. 260. De Cæciliano ſcribit. I. 262. Concilio Nicæno adfuit, ſed infrà Epiſcopos, ipſiſque tantùm annuentibus ſedit. I. 320. Paphnutium ſingulariter colit. 321. Aurea ejus de Epiſcoporum authoritate Sententia. Ibidem. Encyclicam Epiſtolam de rebus in Concilio Nicæno geſtis ad omnes dirigit Eccleſias. 322.

Conſtantinus VI. Orientis Imperator, omnibus exoſus, Irenes, Matris ſuæ, juſſu excæcatur. III. 35.

Conſtantini Lex contrà Donatiſtas ſeveriſſima, poſteà emollita. I. 263.

Conſtantinus junior occiditur Conſtantis Fratris juſſu. I. 243.

Conſtantinus, Rex Georgianorum, benignè ab Alexandro VI. receptus. VI. 145.

Conſtantinus Cajetanus, & ejus Opera. VIII. 471.

Con-

Conſtantinus Chliarenus, Patriarcha Conſtantinopolitanus. IV. 455.
Conſtantinus Copronymus, peſſimus Imperator, Iconoclaſtarum fautor. III. 33. ſeq. Corpus ejus in locò ſacro ſepultum, indè effoſſum, & crematum eſt in Foro. 34. Exarchatus à Conſtantino Copronymo amiſſus. III. 34. Sacrarum Imaginum hoſtem ſe præbet infenſiſſimum. III. 123.
Conſtantini Acropolitæ Scripta. V. 374.
Conſtantini Chryſomali libri damnantur. IV. 452.
Conſtantini Harmenopuli Scripta. IV. 592.
Conſtantinus, Tyrannus, Honorio Imperatori Gallias adimit, & à Conſtantio, Patricio, profligatur. II. 8.
Conſtantini Manaſſis Scripta. IV. 592.
Conſtantinus Meliteniota. V. 373.
Conſtantinus Monomachus, Orientis Imperator, non ſtatim adhæſit Schiſmati, inducto à Michaele Cerulario Epiſc. C.P. IV. 36.
Conſtantinus XI. dictus Palæologus, ultimus Græcorum Imperator. VI. 8. 11.
Conſtantini Porphyrogennetæ Chronographia. III. 209.
Conſtantini Porphyrogennetæ laudes, Vitia. IV. 9. & Opera. IV. 234. ſeqq.
Conſtantinus Pogonatus, Orientis Imperator, ope implorata Deiparæ, Urbem Conſtantinopolim liberat, & Saracenorum delet exercitum. III. 10. Religioſiſſimus Princeps Literas ad Papam ſcribit ad Concilium Generale celebrandum. III. 140.
Conſtantinus, Totonis Ducis Nepeſini Frater, Romanum Pontificatum invadit. III. 73.
Conſtitutiones S. Ignatii de ſequenda doctrina S. Thomæ in Theologia. VII. 482.
Conſubſtantialitatis Fides in Occidente refloreſcit. I. 283.
Conſuetudo nullatenus à peccato excuſat. IV. 709.
Conſuetudines, ſi pravæ ſint, ſunt fugiendæ. I. 228.
Conſulum Romanorum Succeſſio ab anno primo Æræ Chriſtianæ, uſque ad Baſilium Juniorem. IX. à pag. 90. uſque ad pag. 114.
Contentio oritur S. Cyrillum inter & Neſtorium. II. 49. Ambo ad Cæleſtinum Papam ſcribunt, qui Synodum habet, ubi Neſtorius primò damnatur, depoſitionis etiam indicta pœna ſi intrà decimum à denunciatione diem non reſipiſceret, atque exequendæ Sententiæ provincia Cyrillo demandatur. Ibid. Neſtorius Concilium generale ab Imperatore petit, & obtinet. 50.
Controverſia de Hypoſtaſis nomine, Antiochiæ enata. I. 287.
Conventus in Oppido Baden ad conſervandam apud Helvetios Catholicam Religionem habitus eſt. VII. 296.
Conventus Cleri Gallicani habitus in Palatio Regio San-Germano anno 1700. VIII. 355. Ejuſdem Conventus Epiſtola Encyclica. 369.
Conventus Spirenſis. VII. 300.
Coponius, primus Præfectus à Romanis in Judæam miſſus. I. 75.

Corbeas, Manichæus, cum quinque millibus ſuæ Sectæ hominibus, multas Romanis clades infert. III. 107.

Corcyra obſidione ſolvitur. III. 105. & VIII. 20.

Cornelius, Pontifex Maximus. I. 50. Ejus Opera genuina, & quæ ſuppoſititia? I. 196. 197.

Cornelius à Lapide, & ejus Opera. VIII. 521.

Cornelius Muſſus. VII. 472.

Corporale ad incendia reſtinguenda olim adhibitum. IV. 313.

Corrupticolæ qui? II. 230.

Corſarum Militum occaſione, excitatæ turbæ Romæ. VIII. 163.

Coſmæ, Epiſcopi Majumæ, Scripta. III. 206.

Comas Atticus, Patriarcha Conſtantinopolitanus. IV. 453.

Coſmas, Patriarcha Alexandrinus ſeculi octavi, nunquàm fuit Monothelita. III. 83.

Coterelli flammis addicti. IV. 500.

Coterelli qui fuerint? 547.

Cranmerus divortii cum Regina Catharina Henrico VIII. ſuaſor. VII. 59. Cranmerus plures illicitas nuptias eidem Henrico conciliat. 62. Contrariam fert Sententiam Clementis VII. declarationi. VII. 61. Cranmeri poſt Henrici mortem impia facta. 67. Cranmerus comburitur. 69.

Creſconii, Epiſcopi Africani, Scripta. III. 198.

Creſcentius, Romæ Tyrannus, Antipapam creat adversùs Gregorium V. ſed, Antipapa ſublato, extremo ſupplicio ipſe afficitur. IV. 78.

Croatæ Chriſtianam religionem amplectuntur. III. 29.

Cromvellus divortii cum Regina Catharina Henrico VIII. præcipuus Auctor. VII. 60. ſupplicio afficitur. 61. Eum Vicarium ſuum Generalem in ſpiritualibus inſtituit idem Henricus Rex. VII. 64. Contra Carolum I. Angliæ Regem conjurat Cromvellus. VIII. 84. Angliæ Regnum ſub nomine Protectoris regit. 86.

Cruce ſignatorum in Oriente geſta. IV. 366.

Crucis ſigni uſus. I. 453.

Crux Chriſti ab Helena, Conſtantini Magni Imperatoris matre, adinventa. I. 242.

Cumeani liber de Menſura Pœnitentiarum. III. 195.

Cunegunda, Henrici Imperatoris uxor, parentibus virgo integra ab Imperatore, jamjam morituro, reſtituitur. IV. 41. Fundat Confugienſe Monaſterium. 42.

Curbicus. Vide MANES.

Cyri, Patriarchæ Alexandrini, Monothelitæ, geſta aliquot. III. 82.

Cyrillus, Epiſcopus Alexandrinus, Ægypti Monachos præmonet de erroribus Neſtorii, & ad ipſum Neſtorium Literas dirigit. II. 48. 49. Scriptorum copia, & ſplendore clariſſimus. II. 166. Monachatum in Carmelo non eſt profeſſus. II. 74. Concilio Epheſino, nomine Cæleſtini, Summi Pontificis, præfuit. II. 101.

Cyrillus Lucar, pſeudo Patriarcha Conſtantinopol. Calviniſmum amplectitur, ob idque deponitur, & in pluribus Græcorum Conciliis damnatur. VIII. 303.

S. Cyrillus, Epiſcopus Hieroſolymitanus, & ejus Scripta. I. 378.

I. 378. Immeritò inter Epiſcopos Arianos à S. Hieronymo reponitur. 379. Perſecutiones, quas ab Arianis paſſus eſt. 428.
Cyrillus ab Imperatore deponi jubetur. II. 105. Suæ Sedi, ejuſdem juſſu, reſtituitur à 106.
Cyrillum, Epiſcopum Alexandrinum, inter, & Neſtorium oritur contentio. II. 49. Cyrillus ad Cæleſtinum Papam ſcribit, qui Sententiæ in damnatum Neſtorium exequendæ munus ei demandat. Ibid. Cyrillus, Concilio coacto, epiſtolam mittit Synodicam ad Neſtorium. 50. Cyrilli Anathematiſmi duodecim, quos ad Neſtorium miſit, ut illis ſubſcriberet. 51.
Cyrillus Scythopolitanus. II. 326.
Cyrillus, Theophili in Sede Alexandrina ſucceſſor, Chryſoſtomi nomen in Diptychis ponit. Ibid. Chryſoſtomus ſtatim colitur, ut ſanctus. Ibid.
Cypri Inſulę Epiſcoporum Ordinationes Epiſcopo Antiocheno abjudicatæ. II. 105.
Cypri Regnum quo pacto devenerit ad Venetos? VI. 82. à Turcis expugnatur. VII. 13.
S. Cyprianus cum aliis Africanis, & Orientalibus Epiſcopis excuſatur. I. 149. Doctrina Cypriani laudatur. 150. Quæ ejus Opera, quæ falsò illi attributa? I. 198. Ejus error. I. 211. Martyrium paſſus eſt. I. 28. Ejus ſententia de rebaptizandis Hæreticis. I. 140. Scripſit Epiſtolam Synodicam Stephano Papæ. I. 141. Non acquieſcit ejus Reſcripto. I. 141. Stephano Papæ ſcribit de Marciano, Arelatenſi Epiſcopo, qui ad Novatianam hæreſim defecerat. I. 253.
Cyprianus Benetus. VII. 453.
Cyrtenſe Concilium habitum in Cauſa Traditorum. I. 256.

D

Dacius, Epiſcopus Mediolanenſis. II. 320. Non poteſt eſſe auctor Chronici rerum Mediolanenſium.
Dagobertus, Chariberto, ejuſque filio, defunctis, Francię totius Imperium obtinet. III. 19. Ad meliorem frugem converſus totum ſe dat pietatis operibus. Ibid.
Dagomertius. VIII. 432.
Daibertus. Vide Daymbertus.
Dallæus in S.S. Patres injurius, ac contumelioſus. II. 174.
Damaſus, Papa, Priſcillianum, Hæreticum, cum ſociis, ne ad conſpectum quidem admittit. I. 298.
Damaſus, Papa, ab Iſaaco quodam Judæo, ad necem quæritur. I. 408. Damaſi Opera. 409.
Damianus Craſſus. VII. 456.
Damiata, Urbs, à Chriſtianis capitur, quæ tamen à Saracenis rursùs ad deditionem compellitur. V. 80.
Dani, ab Alfredo, Angliæ Rege, bello victi, Chriſti fidem ſuſcipiunt. III. 288.
P. Daniel, Soc. Jeſu Scriptor, VIII. 533.
Danielis Huetii Opera. VIII. 408.
Danielis Heinſii Opera. VIII. 450.
Daniel Venatorius. VII. 503.

Dantes Aligerus. V. 385.
David Blondellus. VIII. 433.
Davidis de Dinando Libri exuruntur. V. 176. Aſſerebat Deum eſſe materiam primã. Ibid.
David Georgius, & ejus errores. VII. 256.
David Perronius, Cardinalis, & ejus Opera. VIII. 402.
Daymbertus, Patriarcha Hieroſolymitanus. IV. 459.
Decennalia, Quindecennalia, & Vicennalia Imperatorum quid ſint? I. 11.
Decimæ à Summo Pontifice Philippo III. conceduntur. V. 97. Eædem Petro, Aragonum Regi, & Guidoni, Flandriæ Comiti, conceſſæ. 99.
Decimæ Saladinæ à Ludovico, Galliarum Rege, imperatæ. IV. 396.
Decimarum variȩ conceſſiones. VI. 483.
Decius Trajanus, Imperator, ſæviſſimè in Chriſtianos debacchatur. I. 26.
Decreta Pontificum pro reſtituenda Monaſtica diſciplina. VIII. 590.
Decreta Concilii Tridentini ſuſcipiuntur à Principibus Catholicis. VII. 380. Illorum Character. Ibid.
Decretalium Collectiones variæ. V. 460.
Decretum Pauli V. damnans opinionem de Confeſſione per Litteras abſenti Sacerdoti facta. VII. 182.
Delphinatus Primogenito Galliarum Regis donatur. V. 56.
Demetrii Chryſolorȩ Scripta. VI. 345.
Demetrius Cydonius. V. 375. 377.
Demetrius Palæologus Imperium affectat. VI. 7.
Deoduini Epiſtola contra Hæreſiarcham Berengarium. IV. 252. Baronii de ea hallucinatio. Ibid.
Dermitius Thaddæus meritò ab Odorico Raynaldo caſtigatur. V. 260.
Dertuſanum Concilium anni 1429. VI. 329.
Deſcriptio Morum XVI. ſeculi facta à S. Carolo. VII. 592.
S. Deſiderii, Epiſcopi Cadurcenſis, Epiſtolæ. III. 196.
Deſiderius, Abbas Caſſinenſis, creatur Cardinalis. IV. 99. Pontificiam dignitatem per annum recuſavit. 105.
Deum fas eſt depingere. III. 127.
Deus dedit, Papæ, nomen in Martyrologio repoſitum. III. 54. Ejus ad Gordianum, Hiſpalenſem, Epiſtola ſuppoſititia. 55.
Diaconi officia. I. 219.
Diaconus, Anglus, occiſo quodam ruſtico, ad Templum ſe recipit, ibique cum à familiaribus Regiis fuiſſet occiſus, pęnæ graviſſimæ ejus Sicariis fuerunt inflictæ. IV. 176.
Diaconi ſeptem erant in qualibet Civitate. I. 317.
Diaconi ſeptem electi in Concilio ſecundo Apoſtolorum. I. 134. Illis prohibetur Euchariſtiam Sacerdotibus porrigere, & inter Sacerdotes ſedere. I. 327.
Diaconi non poterant antè annum vigeſimum quintum ordinari. II. 259.
Diaconis uxores relinquebantur, ſi antè ordinationem conteſtati fuiſſent, ſe velle connubio copulari, à miniſterio autem arcebantur illi, qui

qui in Ordinatione profeſſi continentiam, uxores poſteà ducebant. I. 315.
Diaconorum ætas. II. 345.
Diaconiſſæ quæ? I. 219.
Diaconiſſarum Conſecrationis abolitio. II. 263. & 267.
Dialogus Minutii Felicis falsò attribuitur Arnobio. I. 188.
Dictinius, Epiſcopus, Priſcillianam hæreſim ejurans, abſolvitur. I. 300. 352.
Didacus Alvarez, & ejus Opera. VIII. 490.
Didacus Covarruvias. VII. 301.
Didacus Deza. VII. 437.
Didacus, Epiſcopus Oxomenſis, dux Sanctæ prædicationis ad extirpandam Albigenſium hæreſim eligitur, eoque in munere biennium inſumit. V. 167.
Didacus Nunno. VIII. 496.
Didacus Stella. VII. 473.
Didymi Alexandrini Scripta. I. 377.
Differentia inter Mores Catholicorum, & Lutheranorum. VII. 217.
Dilectionis Dei preceptum quo pacto adimplendum ſit? V. 559. Dilectio Dei initialis neceſſaria eſt in Sacramento Pœnitentiæ. 562.
Dini Mugellani Scripta. V. 467.
Diocletianus prioribus Imperii ſui annis favit Chriſtianis. I. 230.
Diocletianus jubet, ut Chriſtiani diis ſacrificent. I. 234. Milites, huic Edicto non parentes, jubet militia ſolvi. Ibid. | Decernit univerſalem in Chriſtianos atrocem perſecutionem. Ibid.
Diocletiani prioribus annis in Occidente Chriſtiani ad necem quærebantur. I. 232. 233.
Diocletiani perſecutio univerſalis quo tempore inceperit? I. 234. Pereleganter deſcribitur a Lactantio. I. 235. 236.
Diodorus, Tarſenſis Epiſcopus, ejuſque in S. Scripturam Commentarii. I. 394.
Dionyſius, Pontifex. I. 51. Ejus Epiſtola vera; & Opera quæ ſuppoſititia? I. 200.
S. Dionyſium, Areopagitam, Corinthiorum potius quàm Athenienſium, Epiſcopum fuiſſe, credidit Abaelardus. IV. 481.
Dionyſii, Corinthiorum Epiſcopi, epiſtolæ non extant. I. 181.
Dionyſius Amelotte. VIII. 424.
S. Dionyſii, Epiſcopi Alexandrini, Opera. I. 199.
S. Dionyſii Areopagitæ Opera. I. 172. Circa illa opinionum diverſitas. I. 173.
S. Dionyſii textus ab Hæreticis Monothelitis interpolatus. III. 82.
S. Dioniſii nomine inſignita Scripta ſub finem quinti ſæculi edita, ſecundùm aliquos. II. 167.
Dionyſius Carthuſianus. VII. 428.
Dionyſius Exiguus. II. 322.
Dionyſius Lambinus, & ejus Opera. VII. 388.
Dionyſius Petavius, & ejus Opera. VIII. 528.
Dionyſius Sanmarthanus, & ejus Opera. VIII. 468.
Dionyſius Soulechat, Ordinis Minorum, damnatus à Joanne XXII. & circa Religioſorum paupertatem errores docere auſus, docendi munere privatur, & ad recinendam pa-

palinodiam cogitur. V. 249.

Dioſcorus, Epiſcopus Alexandrinus, Juvenalis, Epiſcopus Hieroſolymitanus, cæterique Conciliabuli Epheſini Principes, damnantur in Concilio Generali Chalcedonenſi. II. 112. Dioſcori cauſa ventilatur, rursùs deponitur. Ibid.

Dioſcorus, Patriarcha Alexandrinus, S. Leonem, Pontificem Maximum, anathemate percellere auſus eſt. II. 74.

Diptychorum Eccleſiaſticorum nomine quid intelligatur? II. in Præfat. Eorum diviſio, & uſus. Ibid.

Direptio Urbis Romæ deſcribitur à Petro Juſtiniano, & Joanne Cochlæo. VII. 115.

Diſciplina præſentis Eccleſiæ circà lapſos. I. 155.

Diſciplina trium priorum ſeculorum ſimplex. I. 213. Quomodò deſcripta à S. Juſtino? Ibid. in quo conſiſtebat?. I. 222. Seculi quarti. I. 443. Seculi quinti. II. 180. Seculi ſexti. II. 34. Seculorum ſeptimi, & octavi. III. 233. Seculi noni. III. 489. ſeculi XI. IV. 303. ſeculi XII. IV. 672. Seculi XIII., & XIV. V. 489. Seculi XV. VI. 472. Seculi XVI. VII. 531. & Seculi XVII. VIII. 555. & ſeqq.

Diſciplina antiquæ Eccleſiæ abſolvendi pænitentem, antequàm impoſitam ſibi pęnitentiam adimpleſſet, non eſt reprobanda, ſicut non eſt commendanda illa concedendi abſolutionem pęnitenti habenti conſuetudinem peccandi ſinè aliqua procraſtinatione, ut aliqua ſpes emendationis affulgeat. VIII. 573.

Diſciplina Eccleſiæ in Electione Miniſtrorum. I. 220.

Diſciplina Eccleſiæ circà adminiſtrationem Baptiſmi. I. 215.

Doctrina Eccleſiæ non eſt mutationi obnoxia. I. 201. Progreſſu temporis accepit lucem, & evidentiam. I. 203.

Diſciplinæ Eccleſiaſticæ, & Monaſticæ ſeculo X. peſſimus ſtatus. IV. 296. Patitur viciſſitudines. VII. 532. Reparatur à Concilio Tridentino. Ibid.

Diſciplinam Concilii Tridentini circà Regulares. VII. 585. circà Moniales. VII. 588. circa Monaſteriorum Commendationem. VII. 583.

Diſciplina Monaſtica ſeculi XII. IV. 681. Secul. XIII. & XIV. V. 54.

Diſciplina regularis Capuccinorum deſcribitur. VII. 571.

Diſſenſio inter Zuinglium, & Lutherum. VII. 299.

Diſſidia inter Jeſuitas & Dominicanos occaſione Libri Ludovici Molinæ. VII. 274.

Diſſidia inter Calviniſtas. VII. 235.

Diſſidium inter Viduas Hebreorum, & Græcorum. I. 134.

Diſſidium de validitate Collati ab Hæreticis Baptiſmi. I. 139.

Diſſidium de Celebratione Paſchatis. I. 137.

Diſſimilitudo inter Lutherum & Calvinum. VII. 222.

Diſpenſari poſſunt à jejunio laborantes pro ſalute animarum. VIII. 569.

Diſpenſati à cibis Quadrageſimalibus tempore Jejunii obſtringuntur ad legem jejunii in unica refectione conſiſtentem. VIII. 559.

Diſpenſati à jejunio ratione ætatis, & ratione neceſſitatis

qui? VIII. 567.
Diſputatio Theodori Bezæ cum Claudio Eſpencæo, & Claudio Sanctelio. VII. 307.
Diſputatio inter Lutheranos & Catholicos. VII. 297.
Diviſio Hæreticorum, eorumque concordia contra Romanam Eccleſiam. VII. 254.
Diurnus liber Pontificum Romanorum quo tempore conſcriptus ſit? III. 214.
Doctrina Catholica ſeculi quarti. I. 435. Seculi quinti. II. 168. Seculi ſexti. II. 331. ſeculorum ſeptimi, & octavi. III. 222. Seculi IX. III. 477. Seculorum X. & XI. IV. 283. Seculi XII. IV. 653. Secul. XIII. & XIV. V. 471. & ſeqq. Seculi XV. VI. 437. Seculi XVI. VII. 508. & Seculi XVII. VIII. 573.
Doctrina D. Auguſtini, & D. Thomæ in materia de Gratia, & Prædeſtinatione commendatur à Summis Pontificibus Alexandro VII. & Innocentio XII. VII. 270. 271.
Doctrina Calviniſtarum recentiorum in materia de Gratia contraria antiquis Calviniſtis. VII. 236.
Doctrina Moralis trium priorum Seculorum. I. 224. Quomodo differat ab illa præſentis ſeculi. I. 217.
Doctrina Divi Thomæ illuſtratur à Carmelitis excalceatis. VII. 576.
Doctrinalium Factorum ab Eccleſia lato judicio nolle acquieſcere impunè non licet. II. 249.
Dodechini, Abbatis, Scripta. V. 390.
Dogmata Eccleſiæ Catholicæ à Patribus ſeculi quarti tradita. I. 440.
Dolenſis Epiſcopus cum Turonenſi de Primatu contendit. IV. 445. Ejus cauſæ exitus. Ibid.
Domini à S. Geminiano Scripta. VI. 429.
Dominicus dies Deo Sacer. I. 443.
Dominico die flexis genibus orare vetitum erat. I. 327.
Dominicæ diei obſervatio in Hiſpania à Sabbato cæpta. II. 262.
Dominicus Bannez, & ejus Scripta. VII. 451.
Dominicus Bouhours. VIII. 424.
Dominicus Buchius. VII. 456.
Dominicus Gravina, & ejus Opera. VIII. 488.
Dominicus Loricatus, flagellationum uſus propagator. IV. 306.
Dominicus M. Marcheſius, & ejus Opera. VIII. 481.
Dominicus de Marinis. VIII. 481.
Dominicus Ottomanus, anteà Oſmanuus, Ibraini, Turcarum Imperatoris, filius primogenitus, Ordinem Prædicatorum ingreditur. VIII. 11. Ejus Natalitium aſſeritur, ac vindicatur. 12.
Dominicus de Pantaleonibus, auctor Tractatus de Corpore Chriſti, S. Dominico tributi. V. 397.
Dominicus Soto, & Ejus Scripta, & virtutes. VII. 448.
Dominicus à S.S. Trinitate. VIII. 517.
S. Dominicus cruce ſignatis præit. V. 164. Ordinis Prædicatorum Fundatoris geſta. V. 518. Nullum ſcripſit librum. V. 396. Unà cum Didaco, Epiſcopo Oxomenſi, Albigenſium converſioni incum-

cumbit, & Sacræ Inquiſitionis officium exercet. V. 168. Prædicatorum ordinem inſtituit. Ibid. Ejus amicitia cum Carthuſianis, VII. 429.
S. Dominici Tertius Ordo approbatur. VI. 97.
Dominicani ſunt veri Canonici Regulares. IV. 691.
Dominicani cur Prædicatores dicti? VI. 400.
Dominicani Hiſpaniæ Regibus à confeſſionibus fuere. V. 65.
Dominicani Ludovicum Bavarum infenſum habent, ob idque è Bavaria ejiciuntur. V. 124. Iidem Joannis XXII. ſententiam de dilatione Beatitudinis improbant, & ab eodem Pontifice commendantur. Ibid.
Dominicani non ſunt auctores libri inſcripti: EVANGELIUM ÆTERNUM. V. 186.
Dominicani Pariſienſes, Cenſuræ in Joannem de Monteſono latæ ſubſcribere detrectantes, ab Academia Pariſienſi abſcinduntur, & docendi, concionandique munere privantur: ſed à Carolo VI. Galliarum Rege, redintegrantur. V. 234. Joannes Gerſonius hunc caſum deflet. Ibid.
Dominicani ob rumorem falsò ſparſum de Jacobo Clemente divexati. VII. 52.
Dominicanorum benevolentia erga Laurentium Surium. VII. 427.
Dominicani defenduntur à nota Janſeniſmi. VIII. 495.
Dominicani defendunt Societatem Jeſu. VII. 567. 568.
Dominicani in Orientalibus, & Occidentalibus Indiis Evangelium prædicant. VI. 505.
Dominicani, Officii Inquiſitionis cauſa, è Toloſa pelluntur. V. 171.
Domitianus, Imperator, ob crudelitatem vocatur PORTIO NERONIS. I. 15. Emiſit Edicta feralia in Chriſtianos. I. 15. Ejus Perſecutio crudelis. I. 162.
Domnus, Antiochenus, quamvis è Sede Antiochena dejectus, annuum illius Eccleſiæ cenſum percipit. II. 81.
Domnus ſubrogatur Sedi Antiochenæ in locum Pauli Samoſateni. I. 157.
Donatiſtæ. I. 255. Qui ſcripſerunt eorum ſchiſmatis hiſtoriam, recenſentur. Ibid. Exordium & progreſſus ejuſdem Schiſmatis. Ibid. Dux eorum Donatus à Caſis nigris. I. 258. Synodi Romanæ judicio inobedientes. I. 260. Ab illa appellant. Ibid. Ad Concilium Arelatenſe remittuntur. I. 261. Conſtantini Imperatoris opera reconciliati. I. 263. ſub Juliano Imperatore, Apoſtata, audaciores facti. I. 264. ſæviunt in Catholicos. Ibid. Complures è ſchiſmate reſiliunt. I. 265. ſub finem adhuc Seculi ſexti eorum ſchiſma per Africam vigebat. I. 266. Eorum errores. I. 267. In plures Sectas diſtrahuntur. I. 208. Extrà Africam pauci. I. 269. CAMPITÆ à S. Hieronymo dicuntur, & cur? Ibid.
Donatiſtarum audacia ab Imperatoribus cohibita. I. 264.
Donatus à Caſis nigris, Dux Donatiſtarum. I. 258.
Donatus in Carthaginenſi Epiſcopatu Majorino ſuffectus. I. 262. Scribit pro Donatiſtis. I. 263.
S. Donatus, Veſontienſis Epiſcopus, Monaſterium, dictum PALATIUM, ſub regula S. Co-

S. Columbani condit. II. 350. Idem Regulam ſcribit pro Monaſterio puellarum. Ibidem.
Dordracena Synodus Calviniſtarum. VIII. 332.
Dorotheus, Archimandrita. 327.
S. Dorothæus, Tyrius Presbyter, & Martyr, Synopſim de vita & morte Apoſtolorum, Prophetarum, & Diſcipulorum Chriſti, non ſcripſit. I. 393.
Dorothæi, Archimandritæ Palæſtini, Inſtructiones. III. 189.
Doſithei, Patriarchæ Hieroſolymitani, Clypeus Orthodoxæ Fidei, & Enchiridion adversùs Calviniſtas editi. VIII. 310.
Drocenſe prælium Calvinianos & Catholicos inter, & Catholicorum victoria. VII. 41.
Drogo, Epiſcopus Metenſis, Primatum in Gallias & Germaniam obtinuit, ſed hoc privilegium exitu caruit. III. 490.
Drogonis Laudunenſis Opera. IV. 638.
Dubium propoſitum, an diſpenſatus ab eſu Carnium tempore Quadrageſimæ cenſeatur etiam diſpenſatus à Jejunio? VIII. 549.
Ducas, Hiſtoricus Græcus. VI. 353.
Dudonis Scripta. IV. 242.
Duella à Julio III. vetita. VII. 95. Ea Conſtitutio à Leone X. confirmatur. 104.
Duella à Concilio Tridentino prohibita. VII. 546.
Dulcini, Novarienſis, ejuſque aſſeclarum errores, & mors. V. 222.
Dulciniſtarum Sectæ Magiſtri, eorumque impia dogmata. V. 222.
Dunaanus, Homeritarum Rex, Urbem Nagram capit, & in ejus loci Chriſtianos perſecutionem movet. II. 214. Ab Eleesbaano vincitur, & occiditur cum omnibus cognatis. Ibid.
Dungali contrà Claudium Taurinenſem Scripta. III. 453.
S. Dunſtanus ab Edmundo Rege in Angliam arceſſitur. IV. 28. Ab Edvuino Angliæ Rege in exilium mittitur. 29. Ab exilio revocatur, & ad Epiſcopatum Londinenſem, mox ad Cantuarienſem evehitur. IV. 30. Quinque cogit Concilia, eaque enumerantur. IV. 176. Ejus Scripta, & vita. IV. 247.
Dupleixius. VIII. 430.
Durandus, Abbas Troarnenſis, memoria lapſus eſt, dum Concilium Brionenſe ad annum MLIII. retulit. IV. 185.
Durandus, Epiſcopus Leodienſis, falsò à Baronio putatur auctor Epiſtolæ Deoduini adversùs Berengarium. IV. 252.
Durandi à S. Porciano, & Durandelli Scripta. V. 427.
Durandi, Abbatis Troarnenſis, Scripta adversùs Berengarium. IV. 254.
Durandi duo. V. 463.

E

EAdmeri, Angli, Opera. IV. 619.
Ebbo, Archiepiſcopus Remenſis, preeſt Conciliabulo Compendienſi, ubi Ludovicus Pius Imperio fuit abdicatus, & in Monaſterio concluſus. III. 418. At, Ludovico Pio reſtituto, Ebbo damnatur, ac deponitur. Ibid. Poſt obitum Ludovici Pii, Lotharius Ebbonem priſtinæ reſtituit Sedi, quam tamen poſt annum cogitur relinquere, Carolo in Gallias properante. 419. Hincmarus ad ſolium Remenſe evectus, Clericos, quos Ebbo poſt depoſitionem ordinaverat, à Sacris Myſteriis ſuſpendit, indéque lis oritur graviſſima, quæ in Conciliis Sueſſionenſi Secundo, & Tertio diverſimodè fuit dirempta. Ibid.
Eberardi, Monachi, Annales. V. 395.
Ebion, author hæreſis Ebionitarum. I. 105. quinam ſit palmaris eorum error? I. 106.
Ebremarus in Sedem Hieroſolymitanam intruſus. IV. 459.
Eccleſia quid ſit? I. 7. Una, Sancta, Catholica, & Apoſtolica. I. 7. Ejus firmitas, & Triumphus. I. 8. Ejus conſtantia in Fide & perpetuitas. I. 5. In perſecutionibus aucta. I. 29. Romana, Antiochena, Alexandrina, & Hieroſolymitana Sedes vinculo pacis, & unitatis junctæ. I. 30. Pacem habuit à tempore Gallieni Imperatoris ad Diocletianum. I. 230. Ex hæreſibus, ſicut Chriſtus ex paſſione, glorioſior reſurgit. VII. 260. habet poteſtatem gladii in Hæreticos. 244. Poſt obortas Hæreſes, adhibuit majorem ſollicitudinem in explicatione Myſteriorum. I. 202.
Eccleſia Romana omnium aliarum Mater. I. 221. Cum Eccleſiis Orientalibus ſub Hormiſda, & Juſtino pacem init. II. 202. verè Apoſtolica. VII. 517. rationibus oſtenditur. 518. Eſt una, Sancta, Catholica. 519.
Eccleſiæ ſtatus ſeculis XIII. & XIV. V. 1.
Eccleſia reprobat libellum, INTERIM, appellatum. VII. 302.
Eccleſiæ facultates quomodò expendi debeant? II. 261.
Eccleſia Cameracenſis in Metropolim erigitur. VII. 365.
Eccleſiæ Græcæ cum Latina unio ab Andronico juniore fruſtrà procuratur. V. 17.
Eccleſiarum jura à Principibus ſecularibus in Hiſpania violantur, eique malo occurrere ſtudet Joannes Rex. V. 66.
Eccleſiarum juribus non præjudicandum. IV. 466.
Eccleſiarum privilegia confirmantur. I. 348.
Eccleſiæ bonorum partes quatuor. II. 182.
Eccleſiaſtica Diſciplina à Concilio Carthaginenſi IV. petenda. II. 183. Falsò ab aliquibus dicitur, antiquam diſciplinam per deſuetudinem fuiſſe abrogatam. 184.
Ecellinus, Longobardiæ Tyrannus. V. 84.
Ecthesis Heraclii Imperatoris ubi habeatur? III. 116. Damnatur in Concilio Romano. III. 138.

Edeſ.

Edeſſa à Turcis capitur, ob idque Latini ad extremas rediguntur anguſtias. IV. 368.
Edgarus, Anglorum Rex, PACIFICI nomine donatur. IV. 29. S. Dunſtanum impenſè colit. 30.
Edictum Spirenſe damnatur. VII. 123.
Edilbertus, Anglorum Rex, ad prædicationem Auguſtini, Monachi, à Sanctiſſimo Pontifice Gregorio in Anglias miſſi, Chriſtianam Religionem amplectitur. II. 212.
Edmundus Martene, ejuſque Opera. VIII. 466.
Edmundi Rich, Archiepiſcopi Cantuarienſis, Scripta. V. 388.
Ebredunenſi Eccleſiæ jus Metropoliticum in Provinciam Alpium Maritimarum confirmatur. II. 68.
Eduardus, Anglorum Rex, optimus Princeps. IV. 27.
Eduardus II. Angliæ Rex, Martyr quomodò vocetur? IV. 30.
Eduardus IV. Angliæ Rex. V. 69.
S. Eduardus, Angliæ Rex, ab Alexandro III. Sanctorum Catalogo inſeritur. IV. 444.
Eduardus V. Angliæ Rex. V. 70.
Eduardus VI. Angliæ Rex. V. 71.
Eduardus VII. Angliæ Rex. VI. 64.
Eduardi Regnum. VII. 67. quatuor doctrinæ reformatæ Capita Eduardo regnante condita. 70. Reginaldus Polus, Julii III. à latere Legatus, Angliæ Regnum à ſchiſmate abſolvit, & Mariæ Reginæ in reſtauranda Religione ſocium ſe adjungit. VII. 68. Creatur Archiepiſcopus Cantuarienſis, & è vivis abit. 69.
Eduinus, Northumbrorum rex, ad fidem Chriſtianam amplectendam à Bonifacio V. inducitur. III. 55.
Egaſſius Bulæus, Guillelmo à S. Amore plus æquo favet. V. 184.
Eggelingus auctor eſt Expoſitionis Canonis Miſſæ. VI. 425.
Eginhardi, Monachi, Scripta, III. 455.
Ekardus in aliquot impegit errores, quos tamen revocavit. V. 236.
Elceſaitæ, & illorum errores. I. 113.
Ekberti, Abbatis, Opera. IV. 634.
Electi inter Manichæos qui? I. 296.
Electores Imperatoris in Occidente, quandò, & à quo inſtituti? IV. 179. Jus eligendi Imperatorem à Leone III. Pontifice Maximo manavit. Ibid.
Eleesbaani, Axumitarum Regis, pro religione Chriſtiana pugna; & quomodò eam in Homeritide propagarit? II. 214. Eleesbaanus, diademate relicto, Regulam ſuſcipit Monaſticam. 215.
Eleutherus, Pontifex, ſedit annos quindecim, dies viginti quatuor. Obiit Anno 185. I. 48.
Elgaldi, Monachi Floriacenſis, Scripta. IV. 264.
Elias, Hieroſolymorum Epiſcopus, nunquàm favit Hæreſi Eutychianæ. II. 87.
Elias, & Eliſæus, non ſunt, juxtà quoſdam hujus tempeſtatis Criticos, Authores Inſtituti Car-

Carmelitarum. I. 452.
Elias Robertus, Epiſcopus Brixianus, poſteà Patriarcha Antiochenus. IV. 468.
Eliberitanum Concilium. Vide ILLIBERITANUM CONCILIUM.
S. Eligii, Epiſcopi Noviomenſis, Scripta. III. 196.
Elipandus errorem, de Chriſto, Filio Dei adoptivo dicendo, à Felice Urgellitano accepit. III. 131. Illum per Aſturias & Gallæciam diſſeminat. 132. Qui ſcripſerint contrà hanc hæreſim? Ibid. Alcuino eum adhortanti ut ad Eccleſiæ gremium rediret, tandèm ceſſit, & piè mortuus eſt. 134.
Elizabethæ, Abbatiſſæ, Opera. IV. 634.
Elizabethæ, Angliæ Reginæ, geſta. VIII. 69.
Elogium Cardinalis Baronii à Sixto V. prolatum. VII. 406.
EmmanuelGõzalez Telles. VIII 454.
Emmanuel Magnan. VIII. 544.
Emmanuel Sa. VII. 491.
Emmanuel Schelſtratus & ejus Opera. VIII. 439.
S. Emmerani, Archiepiſcopi Ratiſponenſis, Vita. IV. 265.
Emericus Bigotius. VIII. 431.
Encratitæ, ſeu Continentes, qui? I. 123.
Engelberti, Monachi, Scripta. V. 394.
Engeltrudes, Comitis Boſonis uxor, à Nicolao I. excommunicatur. III. 313.
Ennodius, Epiſcopus Ticinenſis, Apologeticum pro quarta Synodo Romana, PALMARI dicta, conſcripſit, qui à quinta Synodo Romana fuit comprobatus. II. 256.
Ennodius, Epiſcopus Ticinenſis, & ejus Opuſcula. II. 318.
Enthuſiaſtæ. Vide EUCHETÆ.
Eon de Stella, ejuſque Diſcipuli. IV. 489.
Epaonenſis Concilii Statuta. II. 263. Locum, in quo coacta eſt illa Synodus, non licèt ariolari. Ibid. Hæretici, quorum deſperata valetudo eſt, ſi ſubitò ad fidem Catholicam convertantur, Chriſmate conſignari poſſunt. II. 263.
Epheſinum latrocinium, ſeu Synodus prædatoria, Chryſaphio, Eutychetis amico, adnitente, coacta, ejuſque impia geſta. II. 56. Res in eo geſtæ Lege Imperatoria firmantur. 57.
S. Ephremus, Syrus, & ejus Scripta. I. 380.
Ephremius, Epiſcopus Antiochenus. II. 326.
Epiphanes, Filius Hæreſiarchæ Carpocratis. I. 112.
S. Epiphanius, & ejus Scripta. I. 395. Occaſione Origeniſtarum. Contentionem habuit cum Joanne, Epiſcopo Hieroſolymitano, & cum S. Joanne Chryſoſtomo. 396.
S. Epiphanius S. Chryſoſtomo ſuccenſet, quòd Monachos Origeniſtas excepiſſet. II. 116.
Epiphanius, Epiſcopus Conſtantinopolitanus, Vicarius Sedis Apoſtolicæ ab Hormiſda deputatus ſuper controverſia Euphemii, & Macedonii, pacem inter utramque Eccleſiam firmat. II. 225.
Epiſcopus Simoniacus in Concilio Lugdunenſi, ab Hildebrando, Cardinali, & Sedis

Apo-

Apoſtolicæ Legato, ad criminis confeſſionem miraculo compellitur. IV. 202.

Epiſcopi quomodò inaugurabantur? Alienas Sedes invadentes privantur dignitate Epiſcopali. I. 316. Illorum ordinatio quo ritu peragenda? 323. Ad reſidentiam obligantur. 331. & 348. Quomodò diſpenſare debeant bona Eccleſiaſtica? 331. Seculo IV. Epiſcopi eligebantur à Populo, & Clero, & ex Cætu Cleri aſſumebantur. 447. Illorum officia & jura. 448. Seculo IV. Cathecheſes, & Conciones habebant. 455.

Epiſcopis, ex diſciplina Eccleſiæ Africanæ non licebat ad Sedem Apoſtolicam appellare antè examen & judicium Concilii Nationalis. II. 123. quomodò eligebantur? 180. accuratè examinabantur. 181. gravi urgente cauſa poterant ſe ab Epiſcopali dignitate abdicare. 181. quæ illis vetita? 183. paupertatem, & frugalitatem amplectebantur. 183. poſtulante Eccleſia, bonos ſucceſſores ſibi deſignare poterant. 182. Illorum officia in S. Viſitatione. 273. Pro exercitio ſuorum munerum quidquam non poſſunt accipere. 273. Sacros Canones, & Scripturam callere debent. III. 173. Non poſſunt exigere munera à ſubditis. Ibid. Fidelitatem jurant Romano Pontifici. VI. 486.

Epiſcopi lapſi, Arianam hæreſim ejurantes, recipiebantur. I. 343.

Epiſcopatus à quo inſtituendi? II. 341.

Epiſcopatus deſiderium illicitum. II. 181.

Epiſcopo vivente, de illius Succeſſoris electione agi non poteſt. III. 54.

Epiſcoporum Electiones. II. 342. Translationes. Ibid. Coadjutores Epiſcoporum. Ibidem. Ceſſiones. 343. Quando Epiſcopi cenſeantur à Reſidentia diſpenſati? Ibid. Epiſcoporum juriſdictio, & adminiſtratio. 344. Epiſcoporum Cauſæ à quibus Judicibus peragendæ? Ibid. Epiſcoporum ætas legitima. II. 259.

Epiſcoporum electiones quibus in caſibus à Pontificibus ſint confirmatæ, aut reſciſſæ? III. 495.

Epiſcoporum arcta ſubjectio ad Metropolitas. III. 492.

Epiſcoporum translationes quãdò permiſſæ? II. 181.

Epiſcoporum à ſuis Eccleſiis abſentia difficilè permittebatur. II. 181.

Epiſcoporum diſciplina. V. 511.

Epiſcoporum, & Archiepiſcoporum juriſdictio confirmatur. I. 331.

Epiſtola S. Franciſci Saleſii ad Leonardum Leſſium ſpuria. VIII. 545.

Epiſtola Cardinalis Baronii de libro Ludovici Molinæ. VII. 272.

Epiſtola S. Polycarpi ad Philippenſes, genuinũ opus illius authoris eſt. I. 170. Epiſtolæ duæ, attributæ S. Martiali, ſunt apocryphæ. I. 169.

Epiſtolæ decretales Veterum Pontificum quæ genuinæ, & quæ ſuppoſititiæ? I. 54.

Equitum S. Joannis Hieroſolymitani Ordinis Origo. IV. 692. Privilegium ab Anaſtaſio IV. eidem conceſſum. IV. 435.

Equi-

Equitum S. Sepulchri Origo,& Ordo . IV. 695.
Eradius ab Auguſtino ſibi ſucceſſor deſignatus fuit . II. 182.
Eraſmi de Leone X. elogia . VII. 105.
Eraſmus depingit mores eorum qui ſe Euangelicos dictitant. VII. 213. ejus dictum de Calvino . VII.220. Quid ſentiat de Luthero? VII. 197. & de Lutheranis . 213. Teſtimonium de Miraculis hæreticorum. VII. 513. Invehitur in Monachos occaſione Jo: Reuchlini . VII. 281. Audiri non debet in defenſione Reuchlini . VII. 282. Animum prodit exulceratum in Dominicanos . VII. 283. Ejus Scripta . VII. 389. In Theologos Scholaſticos calamum acuit . 390. Ejus Centura , & Apologia . 390. vide etiam Tomum IX. pag.297.
Erchebaldus , Epiſcopus Turonenſis , & cæteri Epiſcopi , inceſtis nuptiis Regis Roberti , Galliarum Regis , & Bertæ, conſentientes, excommunicantur in Synodo Romana . IV. 181.
Eremitæ S. Pauli . V. 541.
Erlebaldi , Comitis Caſtricenſis , abſolutio . IV. 172.
Erpfordienſe Concilium cur appelletur Univerſale ? IV. 173.
Error de Rebaptizandis hæreticis duravit etiam poſt definitionem Stephani Papæ . I. 146.
Errores quidam per Angliam diſſeminati . V. 253.
Errores Bernardini Ochini . VII. 247.
Errores Calvini . VII. 225.
Errores Calviniſtarum . VII. [illegible].
Errores Libertinorum . VII. 258.
Errores Lutheri . VII. 200.
Errores Socinianorum . VII. 251.
Eſaias Patriarcha C. P. V. 151.
Eſaiæ opus adverſus Nicolaum Sclengiam. VI. 345.
Eſſeni qui erant ? I. 89.
Ethelvardus , Rex Saxonum Auſtralium , in Religionem Chriſtianam optimè affectus. III. 27.
Etherii , Epiſcopi Uxamenſis , adversùs Elipandum Libri . III. 215.
Ethelredus , Angliæ Rex , peſſimus Princeps . IV. 31.
Ethevuoldi, Epiſcopi , Scripta, & voluntas in Monachos. IV. 247.
Evagrius , Ponticus & ejus Opera . II. 155.
Evagrii Scholaſtici Scripta . II. 327.
Evangelium in Regionibus recens inventis prædicatur. VII. 84.
Evantius, Epiſcopus Viennenſis . II. 311.
Evariſtus , Pontifex , ſedit annis duodecim,menſibus ſeptē, diebus duobus . I. 46.
Euchariſtia adminiſtrabatur infantibus . I. 214. Seculo IV. in manus Laicorum dabatur. 444. ejus perceptio in tribus anni ſolemnitatibus olim præcepta . II. 260. Chriſti Corpus realiter continet . Seculis VII., & VIII. quomodò à Laicis perciperetur ? III.225. Ejus Fides ſeculo IX. nihil fuit immutata.477.Regulę eam dignè percipiendi.510. Gręcis in fermentato tantùm, Latinis in azimo eam conficere licet . IV. 149. ſub una tantum ſpecie , quandò miniſtra-

ſtrari cæperit. 680. Seculo XIII. tradi cæpit ſub una tantum ſpecie. V. 507. qualiter dignè adminiſtretur, & percipiatur? 565.
Eucherii, Epiſcopi Lugdunenſis, Opera. II. 165.
Euchetæ, & Enthuſiaſtæ, cognomina Meſſalianorum. I. 303.
Euchitæ. Vide HESYCHISTÆ.
Everardus Billichius. VII. 478.
Eugenius electus Papa, ſuperſtite adhùc S. Martino, an per id temporis tanquàm Vicarius & per imaginem, vel potiùs auctoritate Pontificia Romanam rexerit Eccleſiam? III. 62.
Eugenii III. geſta. IV. 432. In Papam electus nihil de priſtino vitæ rigore mutavit, & ſtatim poſt mortem miraculis refulſit. 433.
Eugenii IV. geſta. VI. 117. Improbat Pragmaticam Sanctionem VII. 552.
Eugenii, junioris, Epiſcopi Toletani, Scripta. III. 191.
Eugippus, Abbas Africanus. II. 315.
Eugeſippi Scripta. IV. 28.
Eulalius, Romã ingreſſus cõtrà Honorii Imperatoris legem, juſſu ejuſdem, indè pellitur, jubenturque omnes Bonifacium, tanquàm legitimè electum Pontificem, ſuſcipere. II. 64.
S. Eulogius, Patriarcha Alexandrinus, doctrina clarus. II. 292. ejus Scripta. 326.
S. Eulogii Cordubenſis, Scripta, & Martyrium. III. 467.
Eunuchi, qui ſponte ſe abſciderint, à Sacris Ordinationibus, & Ordinum exercitio arceantur. I. 322.
S. Euphemiæ, Martyris, Sanguis è corpore ipſius manat die quo martyrium obiit. III. 3. Mauricius, Imperator, ei rei parum credulus, quomodo incredulitatem abjecerit? Ibid.
Euphemius, Patriarcha Conſtantinop. non eſt referendus inter Hæreticos. II. 92. Nomẽ ejus in Dypthichis retineri petiit Juſtinus Imperator, noluit Hormiſdas, Papa. II. 225. Quomodò ea Controverſia finita eſt? Ibid.
Euphemius, Epiſcopus Antiochenus. II. 326.
Euſebii Papæ epiſtolæ Decretales ſuppoſititiæ ſunt. I. 402.
B. Euſebius, Archiepiſcopus Strigonenſis, Eremitas S. Pauli adunat. V. 542.
Euſebius Bruno, Epiſcopus Andegavenſis, etſi nimia indulgentia ergà Berengarium uſus fuerit, immunis tamen fuit ab Hæreſi Berengariana. IV. 128.
Euſebius, Cæſarienſis, & ejus Scripta. I. 353. Non poteſt excuſari ab Arianiſmo. 355. Euſebius, Cæſareæ Epiſcopus, cujus ſit mentio in aliquibus Martyrologiis ad diẽ XXI. Junii, non iſte eſt, ſed Euſebius Cæſareæ in Cappadocia Epiſcopus. Ibid. Baronius, emendans Martyrologium, fallitur. 356. Potamonis de Euſebio, Cæſarienſi, judicium. 360.
Euſebii Emiſſeni Homiliæ perierunt, quæ verò ſub ejus feruntur nomine, ſunt Scriptoris alicujus Latini. I. 376.
Euſebius, Nicomedienſis, Fidei Nicenæ fictè ſubſcribit. I. 274. In exilium mittitur. Ibid.

Ibid. Revocatur. Ibid. Invadit ſedem Conſtantinopolitanam. 277.
Euſebius, Nicomedienſis, uti Arii fautor, in Synodo Alexandrina notatus. I. 272. Arium, Synodo congregata, in communionem recipit. Ibid. Literas dat ad omnes Epiſcopos pro Ario. Ibid. Conſtantini Magni, Imperatoris, animum occupat. 273.
Euſebius, Nicomedienſis, in Pauli, Conſtantinopolitani Epiſcopi, locum ab Arianis ſubrogatur. I. 330.
Euſebius, Laicus, Dolilæi poſteà Epiſcopus, obteſtationem ſuam in Neſtorium Hæreſiarcham publicè proponit. II. 48.
Euſebius Renaudotius, & eius Opera. VIII. 429.
Euſebii, Epiſcopi Theſſalonicenſis, Scripta. III. 183.
Euſebius, Vercellenſis, & ejus Scripta. I. 395. Luciferi Calaritani factum improbat. I. 286.
Euſtathiani. I. 286.
Euſtathius, Antiochiæ Epiſcopus, ab Arianis depoſitus. I. 275. Ab Arianis ſede ſua dejicitur. I. 330. ejus laudes, & Scripta. I. 356.
Euſtathius titulum univerſalis petit, quòd eſſet Patriarcha C.P. IV. 112.
Euſtathius, Sebaſtenus, damnatur in Concilio Gangrenſi, & ob quos errores? I. 350.
Euſtratii, Nicæni, Scripta. IV. 590.
Eutychius, Patriarcha Conſtantinopolitanus, vitæ Sanctitate clarus. II. 303.
Eutyches in Concilio Chalcedonenſi, ſub Marciano, Imperatore, coacto, damnatur, in eo etiam Synodi prædatoriæ Acta reſcinduntur. II. 57.
Euthymius dejicitur è ſolio Conſtantinopolitano, & malè habetur. IV. 7.
Euthymius Zigabenus, & ejus Scripta. IV. 590.
Eutychianos populus Conſtantinopolitanus execratur, & aliqua contra illos petit. II. 300.
Eutychianus, Pontifex, ſedit annis octo, menſibus undecim, diebus tribus, & obiit anno 283. I. 52.
Eutychii, Patriarchæ Alexandrini, Scripta. IV. 237.
Eutychianorum, ſeu Acephalorum, quatuor Sectæ. II. 230.
Eutyches, Presbyter Archimandrita, dum Neſtorium mordicùs impugnat, in errorem è diametro oppoſitum impingit. II. 54. ſæpiùs admonitus, ſed fruſtrà, ab Euſebio, Dorilæi Epiſcopo, tandem apud Flavianum, Conſtantinopolitanū Epiſcopum, ab eodem accuſatur. Ibid. S. Leo, Pontifex Maximus, Eutycheti conqueſto, quòd Neſtoriana pullularet hæreſis, benignè reſpondet. Ibid. Eutyches, in Synodo Conſtantinopolitana damnatus, ad Leonem Pontificem Romanum appellat. 55. S. Leo à Flaviano de veritate negotii edoctus, celeberrimam ad eumdem reſcribit Epiſtolam. Ibid. Ad petitionem Eutychetis nova Conſtantinopoli Synodus adunatur, in qua Acta prioris Synodi ad examen revocantur, ſed nihil in eis immutatum, aut depra-

va-

vatum deprehenditur. 56.
Eutropii, Eunuchi, caſus. II. 4.
Exaltationis S. Crucis Feſtum, quà occaſione, & quandò fuerit inſtitutum? III. 8.
Exarchatus Ravennæ. III. 14.
Exarchatus Græcorum in Italia initium habuit ſub Juſtino juniore, Imperatore. II. 206.
Exarchi dignitate inferiores erant Patriarchis, majores verò Metropolitanis. I. 446. Exarchi in Orientali Eccleſia tres. 447. Illorum authoritas, inſtituto Patriarchatu Conſtantinopolitano, deſiit. Ibid.
Excommunicatus ab uno Epiſcopo, à nullo alio recipi debet. I. 323.
Extrema unctio olim Viatico Corporis Chriſti præmittebatur. III. 489.
Ezechiel Spanhemius, & ejus Opera. VIII. 446.

F

FAbianus Pontifex, pro fide moritur. I. 27.
Facultas Pariſienſis, tentat impedire colloquium Poiſſiacenſe. VII. 305.
Facundus, Hermianenſis, obſtinatus trium Capitulorum defenſor. II. 314.
Falconius à Siamenſibus occiditur. VIII. 186.
Fames Hieroſolymis tempore obſidionis. I. 83.
Famianus Strada, belli Belgici Scriptor. VII. 79. VIII. 532.
Farfenſis Synodus ſub Cardinali Carolo Barberino. VIII. 376.
Farfenſis Abbatiæ hiſtoria. VIII. 387.
Faſtorum Siculorum, ſive Chronici Alexandrini, recenſio. III. 186.
Fauſtinus, & Marcellinus, Luciferiani, Edictum in gratiam ſuæ Sectæ ab Imperatoribus obtinent. I. 287.
Fauſti, Rejenſis, ad Lucidum epiſtola contra D. Auguſtinum. II. 163. Fauſti libri damnati, & meritò. Ibid.
Fauſtus Socinus, & ejus Opera. VII. 250. & 253.
Federicus Auguſtus, Poloniæ Rex, ejuſque Filius, Saxoniæ Princeps, Catholicam fidem profitentur. VIII. 105.
S. Felicitas Martyrio coronatur. I. 23.
Felix I. Pontifex. I. 51.
Felix III. Vitalem, Troentinum, & Miſenum, Cumanum, Epiſcopos, Legatos in Orientem mittit, qui ignominia operti Romam rever-

tuntur. II. 69. Vitalis, & Miſenus in Synodo Romana damnantur, & Eccleſiis abdicantur. 70. Miſenum Gelaſius, Summus Pontifex, abſolvit. Ibid. Duæ, quæ illi tribuuntur, epiſtolæ ſunt ſuppoſititiæ. II. 281.
Felicis, Urgellitani, Epiſcopi error de Chriſto filio Dei adoptivo dicendo, ejuſque aſſeclæ, & hi, qui ejus errorem confutarunt. III. 131. Pluriès damnatur. 133. Palinodiam canit, ſed dubium, an id ex animo fecerit? Ibidem.
Felix, exulante Liberio, Pontifex Romanus ab Arianis ordinatus, an verus fuerit Pontifex, incertum? I. 370.
Felicis, Diaconi, caſus ab Optato Milevitano deſcriptus. I. 257.
S. Felix, Epiſcopus, in Eſtangliæ Regno Euangelium prædicat. III. 28.
Felix, Legatus ex latere à Felice III. miſſus, nec in conſpectum quidem Acacii, Epiſcopi Conſtantinopolitani, admittitur. II. 69.
Felix à Cantalicio à Clemente XI. inter Sanctos adſcriptus. VII. 573.
Felix Pratenſis. VII. 462.
Feliciſſimus, auctor ſchiſmatis in cauſa Lapſorum. I. 127.
Felicis V. Antipapæ electio. VI. 119. Felix Pontificatui renunciat, & privilegiis decoratur à Nicolao V. 122. Ejus vita laudatur. 123.
Felini Sandei Scripta. VI. 430.
Ferdinandus, Aragonenſis, Scandebergi ope Neapolim recuperat. VI. 37.
Ferdinandi I. Imperatoris geſta. VII. 27.
Ferdinandi II. Imperatoris geſta. VIII. 22.
Ferdinandus III. Imperator. VIII. 26.
Ferdinandus III. Caſtellæ Rex, & Legionis. V. 61.
Ferdinandus IV. Caſtellæ Rex. V. 62.
Ferdinandus Rex Legionis. IV. 399.
Ferdinandi Hiſpaniæ Regis geſta. VI. 77.
Ferdinandus, Joannis II. patruus, coronam Regiam recuſat. VI. 70. Eidem Aragoniæ regnum adjudicatur à S. Vincentio Ferrerio. Ibid.
Ferdinandus de Mendoza, & ejus Opera. VIII. 453.
Ferdinandus, Filius nothus Alphonſi, Aragonum Regis, cura Pii II. Pont. Max. Neapolis Rex fuit ſalutatus. VI. 132. Ferdinandus Eccleſiam vexat. 142.
Ferdinandus, Toletanus, Dux Albanus, bellum Belgicum adminiſtrat. VII. 75.
Ferdinandus Ughellus, & ejus Opera. VIII. 474.
Feriæ Sextæ jejunium in Concilio Romano ab Urbano II. celebrato decernitur. IV. 222.
S. Ferreolus, Epiſcopus Uceticenſis, Monaſterii Ferriolacenſis fundator. II. 349. Ejus pro Monachis Regula. Ibid.
Ferrarienſe Concilium, quod poſteà Florentiam translatum eſt. VI. 293. Vide etiam Florentinum Concilium.
Feſtorum multitudo abolita, & quo pacto illa peragenda ſint? VIII. 142.
Feſtivitas ſub nomine Omnium Sanctorum in Galliis, & poſteà in univerſa Eccleſia celebra-

bratur. III. 302.
Feſtivitatum quarumdam ſolemniorum initium. III. 230.
Fevretus. VIII 431.
Fides in Galliis vacillare cæpit. VII. 304.
Fides Chriſtiana ſeculo tertio in Inſulas planè ignotas, & Loca Romanis inacceſſa, jam fuerat invecta. I. 248. Citiùs in Imperium Romanum, quàm in Barbaros advecta. I. 247. Sed longè antè ſeculum quartum ad illos penetravit. I. 248.
Fides Chriſtiana, quandonàm in Britannia Majori cæperit prædicari? IX. 223.
Fidei initium eſt donum Dei. II. 265.
Fideles declarantur immunes ab obſervantia legis Moſaycæ in tertio Concilio Apoſtolorum. I. 135.
Firmilianus conſentit ſententiæ S. Cypriani. I. 141. Non fuit excommunicatus à Stephano Papa. I. 145.
Firmiliani, Cæſareæ in Cappadocia Epiſcopi, Opera. I. 194.
Fiſcherus, Epiſcopus Roffenſis, ab Henrico VIII. Angliæ Rege, morti addicitur. VII. 64.
Flagellationum, ſeu diſciplinarum, uſus quandò cæperit? IV. 305. Uſus ille ab aliquibus improbatus fuit, ſed, ſi neceſſaria in illis adhibeatur moderatio, laudabilis, & pius dici debet. 307. & V. 192.
Flagellantium Sectæ Origo. V. 188.
Flagellantium errores. 189. Iidem à Clemente VI. Pontifice Maximo, damnantur. 191.
Flaminius Nobilius, ejus labor in editione Verſionis LXX. Interpretum. VII. 414.
Flavia Domitilla, Virgo in Pontiam Inſulam deportatur, in carcerem detruditur, & Terracinæ ob fidem Chriſti Sanguinem fudit. I. 16.
Flavia Domitilla, uxor Flavii Clementis, ob fidem relegatur in Inſulam Pandatariam. I. 16.
Flavianus, Patriarcha Antiochenus, cum ſingulari aſtutia Meſſalianorum detegit errores. I. 304. Concilio coacto illos damnat, & Syria expellit. Ibid.
Flaviani, Epiſcopi Antiocheni, Fides inculpata. II. 84.
Flavianus in locum Meletii ordinatur. I. 288. Communione donatur. Ibid. Seriùs ab Occidentalibus recipitur. Ibidem. Meletio, Patriarchæ Antiocheno, ſubrogatur. I. 346
Flavianus, Patriarcha Conſtantinopolitanus, acerrimum ſe exhibet Eutychetis hoſtem. II. 54. Damnatur in latrocinio Epheſino, ibidemque ſtatuitur, ut in carcerem detrudatur, in quo plagis contuſus animam Deo reddidit. 56.
Flaviniaci Monaſterii poſſeſſio Adalgario, Epiſcopo Æduenſi, confirmatur. III. 430.
Flavius Clemens ob fidem Chriſti cæditur. I. 16.
Flavius Domitianus, Imperator, obiit trucidatus in cubiculo. I. 34.
Flavius Veſpaſianus, Imperator, Judæam omnem, præter Hieroſolymam, & unum, aut alterum Oppidum, ſubegit, obiit in Campania, Im-

 po-

perii 10. I. 33.
Flentes qui? I. 217.
Flodoardi Conditio, & Scripta. IV. 238.
Florentini Bravonii Scripta. IV. 600.
Florentini Concilii Acta. VI. 297.
Florentius, ab Epiſcopatu Puteolano dejectus, turbas in eodem oppido excitat. I. 408.
Flori, Eccleſiæ Lugdunenſis Diaconi, Collectaneum in Epiſtolas Pauli, ejuſdemque AuctuariumMartyrologii. III. 211.
Flori, Diaconi, Scripta. III. 448.
Florimundus Ræmundus enumerat errores Calvini. VII. 227. Ejus Scripta. VII. 406.
Florinus, & ejus errores. I. 125.
Fœminis in Eccleſias Monachorum ingredi fas non erat jam indè à ſeculò octavo. III. 243.
Fontanel....is Monaſterii Chronicon. IV. 271.
Fontis Avellani Congregatio in Camaldulenſes coaluit. IV. 318.
Fontis Avellani Eremitæ ab initio ſub Camaldulenſium regula vixere. IV. 335. Aliquot præclari ejus Ordinis Anachoretæ. 339. Ejuſdem Statuta. Ibid.
Fontis Ebrardi Monachi Abbatiſſæ regimini commiſſi. IV. 702. Nec præpoſtera, aut inſolens haberi debet hæc Monachorum Abbatiſſæ ſubjectio. Ibidem.
Formoſi geſta in Pontificatu. III. 320. Stephani VII. in Formoſum defunctum ſævities. 321.
Quotquot à Formoſo, Papa, ad Sacros Ordines fuerant promoti, juſſu Stephani VII. iterùm ordinantur, id autem quomodo juſſerit explicatur. 322. Formoſi, Papæ, integritas à pluribus Pontificibus vindicatur. 325.
Formoſus, Epiſcopus Portuenſis, deponitur. III. 315. Reſtituitur. 317. Formoſi exauctorationis Cauſæ. 319.
Formula Fidei Catholicæ circa Euchariſtiæ Sacramentum. VII. 308.
Formula Fidei Hæreticorum Calviniſtarum circà Euchariſtiæ Sacramentum repudiatur à Theologis Pariſienſibus. VII. 307.
Formulam prolixam fidei Ariani edunt in Concilio Antiocheno. I. 330.
Formulæ Fidei Sirmienſes tres. I. 280.
Formula Sirmienſis, ſecunda, damnatur à Semi-Arianis. I. 340.
Fornicatio, opere non impleta, exempta fuit à pœnis Canonicis. I. 316.
Foſſariorum Secta. VI. 198.
Franci Orientali potiuntur Imperio. V. 6.
Franciſcani in Mexico fidem prædicant. VI. 565.
S. Franciſcus, & Ordines ab eo inſtituti. V. 531. Ejus Scripta. V. 436.
Franciſcus I. Galliarum Rex, in integrum tollit Pragmaticam Sanctionem. VII. 553. Ejus geſta. 31.
Franciſci II. geſta. VII. 37.
Franciſcus Aravio, & ejus Opera. VIII. 493.
Franciſcus M. Aſſermet, & ejus Opera. VIII. 505.
Franciſcus Bianchinus, & ejus Ope-

Opera. VIII. 436.
—Boſquetus, & ejus Opera. VIII. 411.
—Caſſini, Cardinalis, Ordinis Cappuccinorum. VIII. 507.
—Chauſſemer. VIII. 499.
—De Choiſy Opera. VIII. 429.
—Collius, & ejus Opera. VIII. 441.
—Combefiſius, & ejus Opera. VIII. 486.
—David, ruente domo, opprimitur. VII. 246.
—Ferrarius, & ejus Opera. VIII. 441.
—Ferrarienſis. VII. 450.
—Feu, & ejus Opera. VIII. 420.
Franciſcus Fevardentius enumerat errores Calvini. VII. 227. Ejus Opera. VIII. 503.
—Florentinius, & ejus Opera. VIII. 435.
—Florens. VIII. 431.
Franciſcus Forerius, Primus S. Congr. Indicis Secretarius. VII. 450.
—Genetus, & ejus Opera. VIII. 410.
—Ghetius, & ejus Opera. VIII. 498.
—Giry: VIII. 545.
—Guicciardinus, & ejus Scripta. VII. 402. A variis Scriptoribus laudatus. 403.
—Lamy Opera. VIII. 466.
—Lichetus. VII. 473.
—Macedo, & ejus Opera. VIII. 504.
—Le Maitre. VIII. 431.
—Mayronius, & ejus Scripta. V. 447.
—Pagius, & ejus Opera. VIII. 509.
—Panigarolæ Opera. VIII. 507.
S. Franciſci de Paula, Ordinis Minimorum Fundatoris, laudes, & geſta. VI. 496. Sanctorum albo inſcribitur. VII. 104.
—Pegna, & ejus Opera. VIII. 456.
—Philelphi Scripta. VI. 365.
—Petrarchæ Opera. V. 384.
—Pinſſonius. VIII. 431.
—Polanco. VIII. 545.
—Porterus, & ejus Opera. VIII. 505.
—Ribera. VII. 487.
—de Roya. VIII. 431.
—Rupiſulcatius, Cardinalis. VIII. 403.
—Saleſius. VIII. 545.
—Stancarus, & ejus errores. VII. 257.
—de Solignac liber damnatur. VIII. 183. Solignacus damnationi Pontificiæ ſubſcribit. 194.
—Sylvius, & ejus Opera. VIII. 448.
—Tarapha. VII. 407.
—Titelmanus. VII. 407. Inter Capuccinos obiit. 471.
—Toletus ad Michaelem Bajum miſſus. VII. 262. Ejus virtutes, & Scripta. VII. 489.
—Vargas. VII. 502.
—Vatablus, ejus Biblia depravata ab Hæreticis & correcta à Theologis complutenſibus. VII. 410.
—à Victoria ejus Scripta. VII. 448.
—Veron. VIII. 424.
S. Franciſcus Xaverius, uti Nuncius Apoſtolicus, Indias peragrat. VII. 86. Ejus Sanctitas, apoſtolicus zelus, labores, Scripta, & mors atque Canonizatio. VII. 485.
—Ximenius è Ciſneros Biblia Sacra in diverſis linguis edi curat. VII. 468. virtutes, & obitus. 470.

—de Zabarellis Scripta. VI. 426.
Franciſcus Zumel. VIII. 541.
Francofordienſe Concilium quomodò potuerit ad examen revocare, & condemnare ſeptimam Synodum circà cultum Sacrarum Imaginum? III. 169. Refellitur duplex ſententia aſſerentium in Francofordienſi Concilio diverſum à ſeptima Synodo Concilium fuiſſe damnatum. 170. oſtenditur duplex via explicandi germanam Patrum Concilii Fräcofordienſis mentem. 171. Francofordienſis Concilii Patrum, & Canonum numerus. 176.
Franconis, Abbatis, Scripta. IV. 628.
Fratres longi, Origenis causà à Theophilo vexati. II. 115. A Jo: Chryſ. excipiuntur. 116.
Fraticellorum Sectæ Origo. V. 214. Eorum præcipui errores 216. Repullulans extinguitur à Gregorio XIII. VII. 158.
Fratrum Minorum Regula à Nicolao III. explicatur. V. 101.
Fratrum Prædicatorum ritus ſumendi ſiniſtra manu Euchariſtiam explicatur. V. 553.
Freculphi, Rotomagenſis Epiſcopi, Chronicon. III. 457.
Fredegarii, Scholaſtici, Scripta. III. 216.
Fridegodi, Monachi, Scripta. IV. 248.
Fredegundis, uxor Chilperici, Galliarum Regis, peſſima fœmina. III. 17. Sigebertum conjugis fratrem, à Sicariis occidi jubet. III. 18. Maritum quoque ſuum de medio tolli jubet. Ibid.
Fridericus II. Imperium adipiſcitur, ſed, cum Eccleſiam turbaret, pluriès excommunicatur. V. 24. Ejus mors. 25. Cauſam præbuit Concilio Lugdunenſi I. celebrando. V. 281. Damnatur, & Imperio, ac Siciliæ regno privatur. 287. Latam in ſe Sententiam quo animi ſenſu exceperit Fridericus? 288.
Fridericus, Ænobarbus, Imperator, præclaris dotibus à natura donatus. IV. 380. Diſſidium habet cum Hadriano IV. Ibid. Fridericus ſchiſma conflat. 381. Venetiis ad Alexandri Papæ pedes ſe proſternit. Ibid. Fabula, hac in re vulgò jactata, refellitur. 382. Friderici expeditio in Orientem, & mors. 383. Ejus Schiſma. IV. 440. Ob uſurpatum patrimonium Comitiſſæ Mathildis, aliiſque de cauſis anathema ei Urbanus III. intentavit, ſed non vibravit. IV. 446. Infauſta adversùs Saladinum expeditio. IV. 371.
Fridericus, Auſtriacus, à Ludovico Bavaro omni ad Imperium jure cedere cogitur. V. 34.
Fridericus, Brunſvicenſis, in locum VVenceslai, Imperatoris, ſubrogatur, & ſtatim occiditur. VI. 24.
Fridericus Nauſea. VII. 422.
Fridericus Nicolaus Gavardus, & ejus Opera. VIII. 515.
Fridericus Palatinus, Hungariæ, & Bohemiæ regnum affectans, ab Imperatore Ferdinando II. etiam Palatinatu exuitur. VIII. 23.
Fridericus, Saxoniæ Dux, fautor Lutheri. VII. 293.
Friſia in Chriſti fide à S. Bonifacio eruditur, III. 47.

Friſii ad fidem adducuntur, ſed paulò poſt in illa vacillant. III. 30.
Friſonaria, ſeu Lateranenſis Congregatio. VI. 491.
Frodoardus. V. Flodoardus.
Fronto Ducæus. VIII. 529.
S. Fructuoſus Monaſticum Inſtitutum in Hiſpaniis latè propagat, ac duplicem condit Regulam. II. 351.
Fructuoſi, Epiſcopi Bracarenſis, Regulæ pro Monachis. III. 193.
Fructuarienſe Monaſterium Privilegio donatur in Concilio Romano. IV. 199.
Frumentius, & Ædeſius, filii Meropii, Philoſophi Tyrii, occiſo patre, ab Indis capiuntur. I. 250. A Rege perhonorificè excipiuntur. Ibid. Fidem Chriſtianam in illud regnum invehunt. Ibidem. Frumentius, à S. Athanaſio Epiſcopus ordinatus, in Indiam remittitur. I. 251.
Fulberti, Epiſcopi Carnotenſis, Diſcipuli, ejuſque Scripta. IV. 262.
Fulcherii, Monachi, Hiſtoria Hieroſolymitana. IV. 604.
Fulcherius, Patriarcha Hieroſolymitanus. IV. 462.
Fulco, Rex Hieroſolymorum. IV. 367.
Fulcuini Opera. IV. 241.
Fuldenſe Monaſterium ab Epiſcopi juriſdictione exemptū fuit à Zacharia Papa. III. 243.
Fulgentius Belelli, & ejus Opera. VIII. 513.
Fulgentius è Monaſterio educitur, & in Epiſcopum Ruſpenſem eligitur, & conſecratur. II. 218. Fulgentius cum aliis pluſquam ſexaginta Epiſcopis Sardiniam in exilium relegatur. ibid. Ab exilio, revocatus, cum ſibi ſemper conſtans, & avitæ fidei tenax permaneret, Sardiniam remittitur. 219. Traſamundo, Vandalorum Rege, vita functo, Fulgentius, aliique Epiſcopi ab exilio revocantur, & in ſuas Sedes reſtituuntur. ibid. Ejus Scripta. II. 312.
Fulgentius Ferrandus. II. 313.
Fulgentius, Sanctorum LEANDRI, & ISIDORI, Epiſcoporum Hiſpalenſium, germanus frater, natione Hiſpanus, patriam habuit Carthaginem novam, ſeu Spartariam, fuitque Aſtigitanus, & Carthaginenſis in Hiſpania Epiſcopus, & floruit in ſexto Eccleſiæ Sęculo, ideſt, circà annum DXC. Hunc Sanctum juxta ac doctum Antiſtitem, quem memoriæ lapſu, tàm in Hiſtoria Eccleſiaſtica ſexti Seculi, quàm in Tabulis Chronologicis Virorum Illuſtrium, & Scriptorum Eccleſiaſticorum, prætermiſi, hic inſerendum eſſe duxi.
Fulienſis Congregatio. VII. 578.
Fureterius. VIII. 432.
S. Furſeus, Abbas in Eſtangliæ regno Evangelium prædicat. III. 28.

Ga-

G

GAbrielis Albaſpinei Opera. VIII. 405.
Gabrielis Barletæ Conciones Sacræ. VI. 403.
Gabrielis Bieli Scripta. VI. 425.
Gabrielis Boyvin Opera. VIII. 504.
Gabriel Coſſartius. VIII. 529.
Gabriel, Patriarcha Alexandrinus, Legationem miſit ad Clementem VIII. ſed dubitatur, an ſincero, vel ementito animo, fidem Catholicam fuerit amplexus? III. 80.
Gainas, Imperium Arcadio eripere tentans, à Fravita, Gotho, debellatur. II. 4.
Gajanitæ, & Theodoſiani, duæ Sectæ Alexandrinorum. II. 291.
Gaillardus de Gotto, Clementis V. Pontificis Maximi, frater, aliique nobiles viri, & plebei, ruinâ cadentis muri opprimuntur. V. 120.
Galeatii, Ducis Mediolani, & Italiæ Tyranni, mores. VI. 25. Galeatium bello aggreditur Rupertus, Imperator, quem tamen debellare non poteſt. 26.
Galerius Maximianus, Imperator, perſecutionem movet in Chriſtianos. I. 233. 234. Edictum promulgat in favorem Chriſtianorum. I. 238.
Galileus Galilei, & ejus Opera. VIII. 443.
Galilæi qui erant? I. 89.
Galla placidia, Honorii Imperatoris ſoror, ab Athaulpho, Gothorum Rege, abducta, eidem connubio jungitur. II. 5. VVallia, Athaulphi ſucceſſor, Imperatori eam reſtituit. 7. Conſtantio, Patricio, in uxorem datur. Ibid.
Galli Catholici fœdus ineunt, LIGAM appellatum. VII. 46.
Galli quatuor Epiſcopi Formulæ contrà Janſenium editæ, ſuaſore Clemente IX. ſubſcribunt. VIII. 168.
Galli Celtarum nomine à S. Irenæo deſignati. I. 253.
Galli undecimo ſeculo Scientias colunt. IV. 261.
Galli quamdiù Decretis contra Inveſtituras latis paruerint? IV. 554.
Galli in Synodo Pariſienſi libellum condunt ſuper cultu Imaginum, & quid de illo ſentiendum? III. 404. Galli in quo diſſiderent à Græcis in doctrina de cultu Imaginum? 405.
Gallia ab hæreſi Calviniſtarum miſerè vexatur. VII. 31.
Galliæ antè tertium ſeculum Religionem Chriſtianam receperunt. I. 252. An primo ſeculo in Gallias venerint viri Apoſtolici, ibique Fidem diſſeminarint? haud facilè, aut æquum eſt ſtatuere, vel negare. I. 253.
Gallias occupant Barbaræ nationes. II. 6. 7.
Galliarum peſſimus ſtatus ſub Henrico Tertio. VII. 45.
Galliarum Monaſteria ſeculo Eccleſiæ octavo erant in peſſimo ſtatu. III. 241.
Galliarum Reges, & ſeptimi maſculi, nullo interjecto partu femineo nati, privilegium habent curandi ſtrumas, ſeu Scrophulas. IV. 52.
Galliarum Regi Indultum conceditur pro nominatione ad quoſ-

dam Epiſcopatus Trevirenſi Eccleſiæ ſubjectos. VI. 396.
Galliarum in regno fides dilatatur. II. 28.
Galliarum Regnum, ob negatam à Ludovico VII. Rege, Petro de Caſtro, Archiepiſcopo Bituricenſis Eccleſiæ, actionem poſſeſſionis in ſuam Sedem, Interdicto per triennium ſubjicitur. IV. 393.
Galliarum Regnum tempore Philippi II. duplici ſubjicitur Interdicto. IV. 396.
Galliarum Regnum, ob repudiatam à Philippo I. Bertam, anathemati, & Interdicto non fuit ſubjectum. IV. 387.
Gallicanæ Eccleſiæ ſtatus ſeculo octavo deploratiſſimus. III. 233. S. Bonifacius in Gallias mittitur, iiſque medetur malis. 234. Operam itidem ſuam ad reſarcienda illata Eccleſiæ Gallicanæ damna contulit Carolus Magnus, hortante Hadriano Papa. 235.
Gallicani Cleri Comitia plures proſcripſerunt Caſuiſtarum recentiorum erroneas propoſitiones. VIII. 206.
Gallicanarum Eccleſiarum origines malè ad medium ſeculi tertii detruduntur. II. 121.
Gallorum cum Hiſpanis pax. VIII. 49. Eorumdem pax generalis cum Fœderatis. 55.
Gallorum Epiſcoporum Epiſtola ad Innocentium XI. qua ejus contra laxiores morum Caſuiſtas auxilium implorant. VIII. 176.
Gallienus, Imperator, reſtituit pacem Eccleſiæ. I. 28. Ejus Reſcriptum ad Epiſcopum Alexandrinum, alioſque Ægypti Epiſcopos. I. 28.
S. Gallus, ejusque Monaſterii privilegia. VII. 194.
Gandulphus, Sectæ Hæreticorum auctor. IV. 225.
Gangrenſis Concilii Epocha incerta. I. 350. Probabilior ſententia. Ibid.
Garnerii ſententia de damnatione Origenis refellitur. II. in Præfat.
Garrerii, Abbatis, Sermones. IV. 632.
Garſias, Juriſconſultus. V. 465.
Garſias de Loayſa. VII. 503. Opera. VIII. 453.
Gaſpar Barthias, & ejus Opera. VIII. 447.
Gaſpar Jueninus. VIII. 539.
Gaſpar Scuvenfeldius, ejus errores. VII. 256.
Gaſpar Scioppius, & ejus Opera. VIII. 447.
Gaudentius, Brixienſis Epiſcopus, & ejus Scripta. I. 395. II. 156.
Gaufredi, Monachi Clarævallenſis, Scripta. IV. 637.
Gautheri, ſive Galterii, Cancellarii, Hiſtoria. IV. 605.
Gebhardi Salisburgenſis Scripta. IV. 267.
Gelaſius, Papa, epiſtolam dedit Decretalem ad Epiſcopos Lucaniæ Brutiorum, & Siciliæ. II. 71. Concilium celebravit, in quo Scripturæ Sacræ, & SS. Patrum libros veros à falſis, genuinos à ſpuriis accurato Criterio ſecrevit. Ibidem.
Gelaſius II. à Schiſmaticis malè afficitur. IV. 416. Cajetam, Italiæ Urbem, fugiens Henricum IV. Imperatorem, ſe recipit. Ibidem. Romam revertitur, & indè in Gallias ve-

venit:poſtremò Cluniaci obiit. 417.
Gelaſius Cyzicenus. II. 167.
Gemblacenſis Monaſterii Chronicon. IV. 271.
Gemiſti Plethonis Scripta. VI. 351.
Gennadius, poſt captam Conſtantinopolim, ejuſdem Urbis Patriarcha inauguratus. VI. 20.
Gennadii, Maſſilienſis, Opera. II. 164.
Genſericus perſecutionem per Africam movit. II. 23.
Genſericus, Vandalorum Rex, bello vincitur. II. 11. Victoriam obtinet corrupto duce, ſed poſteà, adeò profligatus eſt ut pacem cum Romanis inire coactus ſit. 12.
Genſericus, ab Eudoxia, Auguſta, in Italiam evocatus, eam devaſtavit, urbem capit, ſed S. Leonis, Pontificis, oratione mitigatus, à militaribus inſaniis abſtinet. II. 18.
Gentiliacenſis Synodus ſub Pippino in Galliis congregata cur de proceſſione Spiritus Sancti à Filio quæſtionem inſtituerit? III. 177.
Georgii, Patriarchæ Alexandrini, Scripta. III. 185. Faſtorum Siculorum, ſeu Chronici Alexandrini, auctor ab aliquibus dicitur. 186.
Georgius, Patriarcha Conſtantinopolitanus, Hæreſim Monotheliticam abjurat. III. 144.
Georgii Acropolitæ Hiſtoria. V. 370.
Georgius Blandrata trucidatur in Transylvania. VII. 246.
Georgius Cedrenus inſignis fuit plagiarius. IV. 273. Ejus Opus. 275.
Georgii, Corcyrenſis, Scripta. IV. 594.
Georgius, Cyprius, Patriarcha C.P. V. 149. 373.
Georgii Hamartoli Scripta. III. 206.
Georgius, Dux Hannoveranus, ad Angliæ regnum vocatur. VIII. 95.
Georgii Piſidis Scripta. III. 187.
Georgius Metochita. V. 373.
Georgii, Monachi, Chronographia. III. 209.
Georgius Moſcabar. V. 373.
Georgii Pachimeris Scripta. V. 372.
Georgius Pogebrachius, Bohemiæ Rex, excommunicatur. VI. 130. 133.
Georgii Syncelli Chronographia. III. 208.
Georgii Trapezuntini Scripta. VI. 352.
Georgii, Epiſcopi Vercellenſis, in Synodo Romana abſolutio. IV. 201.
Gerardus, Atrebatenſis, & Cameracenſis Epiſcopus, Synodum contrà novam Hæreticorum Sectam convocat, eoſque ad ſinum Eccleſię Catholicæ reducit. IV. 224.
Gerardi, Presbyteri Auguſtani, Scripta. IV. 247.
Gerardi Du Bois Opera. VIII. 538.
Gerardi de Francheto, Ordinis Prædicatorum, Scripta. V. 405.
Gerardus Machetus, Scriptor Gallus. VI. 362.
Gerardus Segarelli, impuriſſimæ Sectæ auctor. V. 222. Idem flammis addicitur. 223.
Gerardus Joannes Voſſius, & ejus Opera. VIII. 450.
Geraſinus, Patriarcha C.P. V. 150.
Gerberti, Aquitani, in Pontificatu Sylveſtri II. dicti, Opera. IV. 242. Geo-

Germania Chriſti fide imbuitur. III. 47. Seculo octavo frequentia vidit Monaſteria. III. 241.

Germaniæ Principes hæretici nolunt parere Decreto Principum Catholicorum in Conventu Spirenſi. VII. 300.

Germanica Collegia in Urbe. VIII. 145.

Germanorum de Hæreticis inſignis victoria. VIII. 123.

S. Germanus, Patriarcha C.P. Sacrarum Imaginum propugnator, à Leone Imperatore ſede pulſus fuit; & in exilium miſſus: non enim ſtandum Theophani, aliiſque aſſerentibus, ipſum ſpontè ceſſiſſe Epiſcopatu. III. 94. Ejus Scripta. 207.

Germanus II. Patriarcha C.P. V. 144. Ejus Scripta. 371.

Germanus III. Patriarcha C.P. V. 147.

Germinius, Epiſcopus Arianus, à Synodo Ariminenſi deponitur. I. 281. Arianiſmum in Illyrico fovet. 283.

Germundus, Patriarcha Hieroſolymitanus. IV. 461.

Gerochi Scripta. IV. 268.

Gervaſii Tilberienſis Scripta. V. 387.

Gervilio, Epiſcopus Moguntinus, ob homicidii, quod patrarat, ſcelus, deponitur, ſanctusque Bonifacius primus Archiepiſcopus Moguntinus inauguratur. III. 139.

Gerundenſis Concilii Statuta quædam. II. 262.

Getæ, & Bulgari auro, doniſque repulſi. II. 15.

Geuſii in Galliis ab Elizabetha Regina Angliæ adjuvantur. VII. 71. Ratio hujus denominationis, habituſque illorum. 73.

Geuſiorum in Belgio tumultus. VII. 73.

Gibellinorum, & Guelphorum factiones. IV. 378. Qui ab Imperatore ſtabant, Gibellini nuncupati. 379. In Urbe factiones varioſque excitant tumultus. VI. 95.

Gibelinus, Arelatenſis Archiepiſcopus, in Orientem mittitur. IV. 460. In Patriarcham Hieroſolymitanum eligitur. Ibid.

Gilleberti de Hollandia Opera. IV. 632.

Gilberti Criſpini Opera. IV. 633.

Gilbertus Genebrardus. VII. 413. Concordatum Gallicum vocat Myſterium iniquitatis. VII. 558.

Gilberti Porretani geſta, errores, & emendatio. IV. 486. Opera. 611. in Conciliis Pariſienſi, & Remenſi judicatur. IV. 561.

S. Gilde, Abbatis Ruyenſis Opera. II. 311. Perperàm diſtinguuntur Gildas BADONICUS, & Albanius. 312.

Gildo, qui Arcadio, Imperatori Orientis, Africam uſurparat, ſupplicio afficitur. II. 4.

Gildo, Comes Africæ, Tyrannus, Donatiſtis impensè favet. I. 264.

Glabri Rodulphi Scripta. IV. 264.

Gladiferorum Ordo, ejuſque unio cum ordine B. Mariæ Teutonicorum. IV. 695.

Glaſtonienſis Monaſterii fundatio. IV. 28. Privilegia ab Edgaro, Rege Angliæ, confirmantur. IV. 176.

Gnoſtici, illorum errores. I. 107. Vocabantur etiam Borboritæ. I. 109.

S. Gly.

S. Glyceriæ martyrium, & cultus. III. 3.
Gobelini Perſonæ Scripta. VI. 384.
Godefridus Bullionius Cruceſignatorum ductor, Rex Hieroſolymorum acclamatur. IV. 365.
Godefridi, Abbatis VVirumuthenſis, Scripta. III. 195.
Godefridi, Monachi, Annales. V. 393.
Godefridus Bullionæus Regno Hieroſolymitano donatus, corona non regia, ſed ſpinea voluit inſigniri. IV. 55.
Godefridus Hermantius, & ejus Opera. VIII. 428.
Goffridi, Abbatis Vindocinenſis, Scripta. IV. 625. Falſis deluſus rumoribus, invectus eſt in Robertum de Arbriſello. 626.
Gorcomienſes Martyres novemdecim. VIII. 172.
Gomariſtæ contra Arminianos. VII. 235.
Gotefridi, Viterbienſis, Pantheon. IV. 602.
Gotheſcalcus hæreſis ab Hincmaro fuit inſimulatus, quaſi triplicis divinitatis aſſertor, ſed perperàm. III. 355. Ob ejus doctrinam de gratia, & prædeſtinatione an probandus, vel damnandus ſit? non facilè eſt pronunciare; argumentis pro utraque parte ſuppetentibus. III. 357. Scripta. III. 445.
Gothi à Juſtiniano Imperatore victi. II. 204.
Gothi à Reccaredo ad fidem Catholicam adducuntur. II. 211.
Gothi, à Narſete bello victi, Ticinum, vicinaque loca occupant. II. 221.
Gothorum, ſeu Oſtrogothorum, in Italia regnum extinguitur. II. 222.
Gothorum in Hiſpania regnum deficit. III. 43.
Gothorum in Macedoniam, & Theſſaliam irruptio. II. 3.
Gothorum Imperium Toloſanum deficit. II. 208.
Gothorum aliqui Chriſtianam Religionem excipiunt. I. 251. Expulſi ab Infidelibus à Contino Magno, Imperatore, loco ad habitandum donantur. Ibid. Bellum inter ſe movent, idest, Oſtrogothi pugnant cum VViſigothis. Ibid. Oſtrogothos complures Athanaricus Rex ob Chriſti nomen inſectatur. Ibid. Ab Vlphila, Epiſcopo, qui Chriſtiani erāt, Ariana hæreſi inficiuntur. Ibid. in errore obfirmantur. I. 252.
Gradenſis Patriarcha privilegium obtinet conſecrandi in Oriente Epiſcopos. IV. 439.
Gradimontenſis Ordinis inſtitutio, & calamitas progreſſu temporis in eo oborta. IV. 321.
Gratiæ neceſſitas. II. 168. Gratiam nemo mereri poteſt. 69. Gratia præveniens neceſſaria etiam ad initium fidei, & bonorum operum. Ibid.
Gratiæ prævenientis neceſſitas. II. 265. Neceſſitas gratiæ concomitantis: Ibid.
Grammatici contra Theologos. VII. 284.
Grammatici Itali. VII. 385. Galli. 388. Belgæ. 389. Angli. 391. Germani. 394.
Gratiani Decretum. IV. 650.
Gratianus in Priſcillianiſtas Edictum promulgat. I. 298.
Gratianus Catholicos Epiſcopos ab exilio revocat. I. 284.

Gratiani, Imperatoris, Lex Conciliabulorum celebrationem Hæreticis vetans. I. 345.
Gratianus, & Valentinianus, Imperatores, contra Donatiſtas leges publicant. I. 264.
Græci, poſt ejectum è Sede Conſtantinop. à Leone ſapiente, Orientis Imperatore, Photium, cum Latinis pacem ineunt. III. 373.
Græci, in Apulia graſſantes, debellantur Normannorum ope. IV. 87.
Græci Imperatores, quo fine unionem Eccleſiæ Græcæ cũ Latina aliquãdo procurarint? V. 15.
Græci rectè ſenſerunt de Euchariſtia. IV. 280.
Græci in quo differrent à Latinis circà Purgatorium, & Beatitudinem Sanctorum. VI. 293.
Græcorum Imperium in pejus ruere cæpit ab obitu Manuelis Comneni, Imperatoris. IV. 361.
Græcorum Schiſmatis vera cauſa, ambitio Patriarcharum Conſtantinopoleos. III. 379. Poſt obitum Michaelis Cerularii, Patriarchæ Conſtantinopolitani, plures uniones cum Græcis factæ in fumum evanuerunt. Ibidem.
Græcorum Concilia aliquot adversùs Cyrillum Lucarem, & Calviniſtas. VIII. 310.
Græcorum in cultu Imaginum ſuperſtitio. III. 408. Imaginum cultus diverſus apud Gallos, & Græcos. III. 404.
Græcorum cum Latinis unio. VI. 362. Ea unio citò abrupta fuit. 309.
Græcorum error circà Spiritus Sancti proceſſionem damnatur in Conciliis Romano, & Barenſi. Schiſma tamen non extinguitur, cujus rei variæ rationes adducuntur. IV. 198.
Græcos in ſuas partes pertrahere nequiverunt Lutherani, & Calviniſtæ. VIII. 305.
S. Gregorius M. omnes fidei articulos docuit, qui à Lutheranis, & Calviniſtis negantur. II. 339. S. Gregorius pro liberatione animæ Trajani Imperatoris non oravit: &, ſi oravit, quomodò id explicari debeat? Ibid. S. Gregorii libri morales ab animarum Rectoribus perpetuò evolvendi. 355. Trajani precibus S. Gregorii ab inferis evocati hiſtoria pro apocrypha habenda: &, ſi vera ſit, quomodò explicanda? II. 339. Cum Theodolinda, Longobardorum Regina, & cum nonnullis aliis, Concilio V. Generali obtemperare detrectantibus, mitiùs egit; & quare? II. 335. S. Gregorius Matronæ, circà Euchariſtiæ Sacramentum, incredulitatem miraculo aufert. 337. Opera. II. 322. Dialogorum Libri perperàm Gregorio abjudicantur. 323. Geſta. II. 288. Monachiſmum profeſſus eſt, ſed incertum, an ſub S. Equitii, vel S. Benedicti Regula? 289. Corporis translatio. III. 301.
Gregorius II. Romam, cæteraſque Occidentis Provincias ab obedientia, & imperio Leonis Iſaurici non abduxit: quin potiùs tumultuantes populos in obſequio, & fide erga Imperatorem continuit. III. 36. vocavit tamen in axi-

xilium contra Longobardos Regem Francorum. 37. Ei inſidias ſtruit Leo Iſaurus, à quibus Romanorum, & Longobardorum ope liberatur. III. 67. Gregorius II. prohibet, ne populus Romanus alium ſibi eligat Imperatorem in locum Leonis Iſauri, adhuc viventis. Ibid.

Gregorius IV. in Gallias venit, ut Ludovicum Pium cum filiis conciliaret, non autem malevolo in Ludovicum animo. III. 275. Ejus laudes. III. 301. Ejus in Gallias adventus, & cum Præſulibus Gallicanis diſſidium. 302.

Gregorii VI. electio Simoniaca. IV. 90. Ejus temporibus tres tantum, non quatuor Pontifices Romanam ſedem tenuerunt. Ibid.

Gregorius VII. ab infamia Berengarianæ Hæreſeos purgatur. IV. 192. Ejus in vindicandis Sedis Apoſtolicæ juribus & reſtauranda diſciplina Eccleſiæ labores. IV. 102. Ex neceſſitudine, quam Summus Pontifex Gregorius VII. habuit cum Comitiſſa Mathilde, occaſionem ceperunt adverſarii ipſius famam proſcindendi. 103. Eum non eſſe primum auctorem legis de Clericorum cælibatu oſtenditur. IV. 291. Ejus in Clericos Simoniacos, & Concubinarios Decreta. IV. 207. refellitur Sigeberti in Gregorium VII. calumnia. 108. Decretum Gregorii VII. contra Inveſtituras editum fuit non in prima, ſed in II. Synodo Romana. 209. Gregorius VII. in Conciliabulis calumniis impetitus. 212. Ejus Scripta IV. 250. Dictatus à peritis Criticis genuinus ipſius fetus non putatur. 257.

Gregorius VII. Hæreſis auctor à Magdeburgenſibus falsò dicitur. IV. 284.

Gregorius VIII. Antipapa. IV. 417. à Calixto II. capitur, & Romam in triumphum deducitur. 419.

Gregorius VIII. Vrbano III. ſuccedit, & de Eccleſia reformanda cogitat. IV. 447.

Gregorii IX. in Pontificatu geſta. V. 83.

Gregorii X. geſta. V. 96.

Gregorii XI. geſta. V. 134.

Gregorius XII. cùm obſtrinxiſſet ſe juramento, ut Pontificatum dimitteret, illo tamen ſe abdicare recuſavit, ob idque Concilium Piſanum Sententiam in eum tulit. VI. 98. Gregorius Pontificatum tandem depoſuit. 101.

Gregorius XIII. eligitur Pontifex. VII. 155. Ejus virtutes. 156. ejus zelus religionis præcipuè in Galliis. 156. Fraticellorum ſectam extinguit. 158. Romanum Collegium Soc. Jeſu fundat. Ibid. Emendationem Kalendarii curat. Ibid. obiit. 159. Ejus Statua in Capitolio erigitur à populo Romano. Ibid.

Gregorius XIV. eligitur Pontifex. VII. 169. Ejus zelus in extirpandis hæreſibus in Galliis. 169. Moritur. 170.

Gregorii XV. geſta. VIII. 128.

Gregorius III. Patriarcha C.P. VI. 156.

Gregorius, Arianus, in locum Athanaſii ab Arianis ſubrogatur. I. 330. Sede dejicitur. 333.

Gregorii, Antiocheni, Homilia. III. 185.

Gregorii Abulpharaji Compen-

pendium Dynaſtiarum. V. 374.
Gregorius Acyndinus. V. 375.
Gregorii Ariminenſis Scripta. V. 456.
Gregorius, Cappadox, in locum S. Athanaſii, Patriarchæ Alexandrini, ab Arianis ſubſtitutus, in Catholicos ſævit. I. 278.
Gregorius Corteſius. VII. 429.
Gregorius, ſeu Georgius Cyprius, Patriarcha C. P. V. 149.
Gregorii Mammæ Scripta. VI. 348.
S. Gregorius Nazianzenus, & ejus Scripta. I. 383. Epiſcoporum improbat faſtum. 384. In quo excellat ejus calamus. 385. Tractatus de fide, qui orationis 49. locum inter opera Gregorii Nazianzeni obtinet, & Tractatus de Fide Nicæna, fœtus ſunt Gregorii Bœtici. Ibid. In Sede Conſtantinopolitana confirmatur. I. 346. Epiſcopatu ſe abdicat. 347. Conſtantinopoli per triennium Epiſcopale munus obit. I. 433.
S. Gregorii, Epiſcopi Neocæſarienſis, dicti Thaumaturgi, Opera vera, & ſuppoſititia. I. 199.
S. Gregorius, Niſſenus, & ejus Scripta. I. 386.
Gregorius Nunnius Coronellus. VIII. 510.
Gregorii Palamæ orationes. V. 374. Ejus errores à Græcis approbati. V. 199. Idem Palamas à Græcis colitur. Ibid.
S. Gregorii, Turonenſis, Opera. II. 309. Non eſt auctor LIBRI DE SEPTEM DORMIENTIBUS. Ibid.
Gribaldus peſte ſublatus eſt. VII. 286.
Grimiacenſium Cœnobium fundatio. II. 190.
Guelphorum, & Gibellinorum factiones extinctæ. V. 100.
Guelphorum, & Gibellinorum factiones. IV. 378. Qui Jura Pontificum tuebantur, Guelphi nuncupati. 374.
Guerinois. VIII. 498.
Guerrici Abbatis Scripta. IV. 630.
Guiberti, Abbatis S. Mariæ Novigenſis, Hiſtoria Hieroſolymitana. IV. 605.
Guido, Archiepiſcopus Vienneuſis, Concilium cogit adverſus Henricum IV. Imperatorem. IV. 556.
Guido, Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, in nonnullos impegit errores, quos compulſus eſt revocare. V. 247. Præcipui ex illis erroribus recenſentur. 248.
Guido, ultimus è Latinis Rex Hieroſolymorum. IV. 370.
Guidonis Aretini Micrologus. IV. 272.
Guidonis, Ducis Spoletani, & Lamberti ejus filii, Imperii tempus IV. 19.
Guidonis Baiſii, dicti ARCHIDIACONI, Scripta. IV. 465.
Guido Pancirolus. VII. 499.
Guidonis de Perpiniano Scripta. V. 458.
Guidonis, Carthuſiani, Scripta. IV. 636.
Guionea Michaelis Molinos errores in Gallia diſſeminat, ejuſque Scripta damnantur. VIII. 183.
Guiſii, fratres, regni Gallitrum adminiſtrationi præficiuntur, ſeque avitæ religionis contra Calviniſtas defen-

F fos.

ſores præſtant. VII. 38. Henricus III. Galliarum Rex, Guiſios per ſuos ſatellites occidit. 46.
Guillelmus, Patriarcha Hieroſolymitanus. V. 153.
F. Guillelmus, Ordinis Fratrum Minorum, duas à ſe aſſertas propoſitiones damnare compellitur. V. 178.
S. Guillelmus, Eremitarum Inſtitutor, alius à Guillelmo, Aquitaniæ, & Pictonum Duce. V. 536.
Guillelmus, Epiſcopus Pariſienſis, decem damnat propoſitiones. V. 177.
Guillelmi, Archiepiſcopi Tyrii, Hiſtoria. IV. 605.
Guillelmi, Abbatis, Opera. IV. 630.
Guillelmus, Arauſicanus, dictus in Anglia Guillelmus III. VIII. 94.
Guillelmus Alanus. VII. 425. Ejus præclara geſta. 426.
Guillelmi, Alverni, Opera. V. 380. Falsò illi tribuuntur Dialogi ſeptem de Sacramentis. Ibid.
Guillelmus à S. Amore litis inter Pariſienſes & Fratres Prædicatores exortæ incenſor. V. 181. 183.
Gulielmus Beveregius. VIII. 459.
Guillelmi, Bibliothecarii, Appendix ad Anaſtaſium. III. 464.
Guillelmus Bonjour & ejus Opera. VIII. 512.
Guillelmus, Brabantiæ Comes, Imperator. V. 27.
Gulielmus Budæus, & ejus Opera. VII. 388.
Guilliel mus Camdenus, & ejus Opera. VIII. 459.
Guillelmus Camerarius. VIII. 535.
Guillelmi Campellenſis Scripta. IV. 613.
Guillelmi Cave calumnia in Joannem XXIII. Conſtantienſe Concilium, & Imperatorem Sigiſmundum. VI. 232. Ejus Opera. VIII. 459.
Guillelmi Durandi ſpeculatoris Opera. V. 463.
Guillelmus Eſtius. VII. 420.
Gullielmus Farellus Genevæ errores diſſeminat. VII. 221.
Guillelmus de Hilderniſſen errores varios diſſeminat, eoſque ejurat. VI. 196.
Guillelmus Lamarenſis, S. Thomæ, Doctoris Angelici, æmulus, ab Ægidio Romano confutatus. V. 443.
Guillelmus Lindanus. VII. 421.
Guillelmi Malmesburienſis Scripta. IV. 606.
Guillelmi de Nangis Opera. V. 393.
Guillelmi Okami geſta, & Scripta. V. 448.
Guillelmi Parvi, dicti Neubrigenſis, Scripta. IV. 607.
Gullielmus Parvi, Scriptor Ordinis Prædicatorum. VII. 441.
Guillelmi Peraldi, Ordinis Prædicatorum, Scripta. V. 420.
Guillelmus Poſtellus à S. Ignatio Venetiis admittitur in ſuam Societatem, à qua poſteà ejectus fuit. VII. 265. A Franciſco I. Galliarum Rege recipitur. VII. 266. Ejus errores, & deliria. VII. 266. Revertitur ad Eccleſiam, & pœnitens moritur. VII. 267.
Guillelmi de Sancto Amore Opus. V. 381.
Guillelmi de Seliniaco Summa Theo-

Theologica. V. 379.
Guillelmus Siciliæ inveſtituram ab Hadriano IV. obtinet. IV. 438.
Guitmundi Opera. IV. 254.
Gunmarus Huygens, & ejus Opera. VIII. 448.
Guntabundus, Vandalorum Rex, quamvis Chriſtianis faveret, prioribus tamen regni annis perſecutionem, in Africa jamdudum inchoatam, permiſit. II. 26. & 27.
Guntherus, Comes Scuratzburgenſis, in Imperatorem à Bavaris electus, veneno tollitur. V. 38.
Guntramnus, Burgundiæ Rex, inter Sanctos relatus. III. 18.
Guſtavus, Rex Suecorum, pluribus Imperii Urbibus, & Provinciis potitur, quæ tamen, Guſtavo ex vulneribus in prælio acceptis mortuo, ad Imperatorem magnam partem redeunt. VIII. 24. Sueci alternante fortuna cum Ferdinando III. præliantur. 26.

H

Hadrianus I. à Deſiderio Longobardorum Rege, vexatus, Caroli Magni auxilium implorat, qui bello Deſiderium, Regem, capit, & Provinciis, Sedi Apoſtolicæ à Pippino patre donatis, adjicit Sabinenſe Territorium, Spoletinumque Ducatum, & Beneventanum. III. 74.
Hadriani II. geſta. III. 313.
Hadrianus III. in Gallias proficiſcens medio itinere moritur. III. 317.
Hadriani IV. geſta ante, & poſt Pontificatum. IV. 436. Ejus Scripta. 653.
Hadrianus V. Papa. V. 98.
Hadrianus VI. literis monet Fridericū, Saxonum Ducem, nè faveat Luthero. VII. 296. Ejus Scripta. 394. geſta, & mores. VII. 108.
Hadrianus, Imperator, ſcripſit Minutio Fundano, Proconſuli, Chriſtianos ſinè objectu criminis non eſſe condemnandos. I. 19.
Hadrianus Bailletus, & ejus Critica Opera. VIII. 415.
Hæreſes antiquæ renovatæ ab Hæreticis Seculi XVI. VII. 508.
Hæreſis quid ſit? I. 94. quomodò diſtinguatur à Schiſmate? I. 94.
Hæreſum Origo. I. 95. Vide etiam Tom. IX. 288.
Hæreticus eſt, qui non ſequitur Catholicam unitatem. I. 95.
Hæretici Conciliabula celebrare prohibentur. I. 345. Armis retundi debent. V. 166. juſtè puniuntur pœnis temporalibus. 271. Novarum rerum

cupidi . V. 367. à Vincentio Lirenenſi graphicè deſcripti . VI. 65. Nullum judicem in Eccleſia agnoſcere volunt . VII. 332. in poſtremos Pontifices Romanos debacchantur . VIII. 170.
Hæretici è Sabaudia pulſi. VIII. 103.
Hæretici recentiores errores hæreticorum Seculi XII. ſuſcitarunt . IV. 656. Falsò jactarunt Eccleſiam Orientalem communem cum ipſis habere doctrinam . VIII. 303. In fide , quam profitentur , inconſtantes . VIII. 326.
Hæreticorum noſtri temporis Sectæ , Synagogæ ſunt Satanæ . VIII. 337.
Hæreticorum Scripta contrà Fidem non retinenda . III. 174. Mores . VII. 550.
Hæreticorum quorundam Friderico Imperatori , & Conrado , ejus Filio , faventium, errores . V. 196.
Hæreticis conceſſa fuit facultas , & ſecuritas veniendi ad Concilium Tridentinum. VII. 335.
Haimericus , Patriarcha Antiochenus . IV. 467.
Halitgeri , Epiſcopi Cameracenſis , Opus . III. 456.
Halloixius , Origenem defendens , improbatur , & refellitur . II. in Præfat.
Hamaburgenſis Epiſcopus Pallium à Sergio III. petit , & obtinet . IV. 63.
Harmonius qui ? I. 123.
Harphii Scripta . VI. 416.
Haſſia Chriſti fide imbuitur . III. 47.
Hattonis , Abbatis, Capitulare . III. 466.
Haymonis Scripta . III. 466.
Haytonis . Vide Hattonis .
Hegeſippi hiſtoria de Domitiano dubia . I. 17. Ejus hiſtoria Eccleſiaſtica periit . I. 181.
Helena , Conſtantini Mater , Chriſti Crucem adinvenit . I. 242.
S. Helena , vidua , ab Alexandro III. canonizata . IV. 444.
Helmandi , Monachi , Scripta. V. 390.
Heliogabalus , vel Elagabalus , Imperator, à Prætorianis occiſus & ejus Corpus in Tyberim projectum . I. 37.
Heloiſſa Abaelardo erudienda traditur , ejuſque amore capitur Abaelardus , & cætera ad Heloiſſam ſpectantia. IV. 479.
Helpidius , Rethor , Priſcillianiſta . I. 297. In Synodo Cæſarauguſtana damnatur . 298.
Helvidius Deiparam ſuæ poſt partum Virginitatis feciſſe jacturam effutiebat , alioſque diſſeminavit errores . II. 58. Helvidius undequaque abjectiſſimus . ibid.
Hemmingi , Monachi , Scripta. IV. 271.
Henoticon Zenonis Imperatoris quid ſit ? II. 13. Henoticon fuit ſtatim rejectum ab omnibus Catholicis , quamvis Eccleſia illud non damnarit . 14.
Henrici I. Angliarum Regis , geſta . IV. 401. Cum Anſelmo , Cantuarienſi Archiepiſcopo , concordiam init. IV. 553.
Henricus II. Angliæ Rex . IV. 403. S. Thomæ Cantuarienſis cædi imprudens occaſionem dedit. 404. Severiſſimè ob id à Deo punitus . 405.

Ab eàdem juramento ſe purgat . 578.
Henricus III. Angliæ Rex . V. 69.
Henricus IV. Angliæ regno quo pacto potitus ? V. 72. Ejus geſta . VI. 59.
Henricus V. Angliæ Rex, fœdus init cum Duce Burgundiæ . VI. 41.
Henrici VI. Angliæ Regis, geſta, & Sanctitas . VI. 62.
Henrici VII. Regis Angliæ, geſta . VI. 66.
Henricus VIII. FIDEI DEFENSORIS nomen conſequitur . VI. 67. VII. 104. Ejecta Catharina, Matrimonium init cum Anna Bolena . VII. 117. Excommunicatur à Clemente VII. 118. Eccleſiam Romanam contemnit, ſæviitque in omnes Catholicos, qui eum Caput Eccleſiæ agnoſcere noluerunt . VII. 120. 121. Cenſuris Eccleſiaſticis innodatus declaratur à Paulo III. 121.
Henricus, Caſtellæ Rex . V. 61.
Henricus II., Caſtellæ Rex . V. 64.
Henricus III. Caſtellæ Rex . V. 66.
Henrici IV. Caſtellæ Regis geſta . VI. 72.
Henrici II. Galliarum Regis geſta . VII. 35.
Henrici III. Galliarum Regis geſta . VII. 45. Ejus mors quo pacto contigerit ? 48.
Henrici IV. Galliarum Regis geſta . VII. 54.
Henricus IV. Borbonius, in Gallia fautor Hæreticorum . VII. 170. ejurat hæreſim, & obedientiam S. Sedi præſtat. 171. Sexdecim conditionibus admittitur ad gremium Eccleſiæ . 174.
Henricus III. dictus Imperator, obInveſtiturã à Gregorio VII. damnatus . IV. 153. Ad Canuſium pergens à Papa abſolvitur . 156. Cùm rediſſet ad vomitumHenricus, à Principibus Germaniæ exauctoratur, & à Papa rursùm communione, & regno privatur . 157. Romam cum exercitu venit, Gregoriumque in Mole Adriani recludit. 158. Gregorius VII. antequàm moreretur, excommunicationem in Henricum latam non reſcidit . Ibid.
Henricus IV. Imperator Inveſtiturarum privilegium à Paſchali II. extorquet. IV. 373. A Gelaſio tamen II. nihil obtinere poteſt . 374. A Callixto II.excommunicatus Henricus ad officium redit . 375. Henrici mores, & geſta . Ibid.
Henricus, Imperator Byzantinus . V. 11.
Henricus I. Imperator Sanctitatis fama celebris . IV. 42.
Henricus II. optimus Imperator . IV. 43.
Henricus III. dictus Imperator, excommunicatur, & deponitur . IV. 553.
Henricus III. dictus Imperator, Paſchalem II. de Concordia interpellat, & apud Ingelheim Imperii inſignia deponit . iterumque confugit ad Paſchalem II., ſed fruſtra . IV. 412.
Henricus III. inter Imperatores locum non habet . IV. 44. Plures Principes viros, quin & proprios filios infeſtos habuit. Ibid. Cadaver ejus per quinquennium inſepultum extrà Eccleſiam manſit . IV. 376.

Henricus IV. Imperator pacem à Calliſto II. per Legatos implorat. IV. 557.
Henricus V. Imperator, ejuſque geſta. IV. 384. Anathemate percellitur. Ibid. à Cæleſtino III. coronatur. IV. 449.
Henrici VII. Imperatoris geſta, & mors. V. 30.
Henrici Boich Commentarii in libros Decretalium. V. 467.
Henrici Bonicollii Opera. V. 381.
Henricus Caniſius. VII. 487.
Henrici, Abbatis Claraevallenſis, Scripta. IV. 632.
Henricus Dodvvellus. VIII. 459.
Henricus Gravius. VII. 421.
Henricus Petrus De Gondy Cardinalis. VIII. 403.
Henrici de Haſſia Scripta. VI. 388.
Henrici Stenonis Scripta. V. 394.
Henricus Holden, & ejus Opera. VIII. 460.
Henrici, Hoſtienſis, Scripta. V. 463.
Henrici Huntingtonienſis Scripta. IV. 606.
Henricus à S. Ignatio & ejus Opera. VIII. 519.
Henrici Inſtitoris Scripta. VI. 412.
Henricus Kalteiſen cum Huſſitis diſputat. VI. 397.
Henricus à Lotharingia Regnum Neapolitanum invadere molitur. VIII. 66.
Henricus Noriſius, Cardinalis, Ord. S. Auguſtini, & ejus Opera. VIII. 511.
Henricus Regius. VII. 471.
Henricus Savilius. VIII. 459.
Henrici de Seguſio Scripta. V. 380.
Henricus Spelmannus. VIII. 459.
Henricus Spondanus & ejus Opera. VIII. 409. improbat Concordatum. VII. 558.
Henrici Suſonis Scripta. V. 430.
Henricus Thuringiæ & Haſſiæ Landgravius Imperio aliquatulùm potitus. V. 26.
Heuricus Valeſius, & ejus Opera. VIII. 427.
Henricus, diſcipulus Petri de Bruis. IV. 469.
Henriciani. IV. 469.
Heracleonitæ, ſeu Barboriani, & illorum errores. I. 122.
Heraclius, Patriarcha Hieroſolymitanus. IV. 463.
Heraclius, Imperator, cum Paulo Monuculo congreſſum habet, ex quo ei afflatur Monothelismus. III. 109. De ejuſdem congreſſu cum Anaſtaſio, Patriarcha Jacobitarum, controvertitur apud Eruditos. 110.
Heraclius, poſt multas à Choſroe clades acceptas, ſecundo adversùs eumdem bello pugnat. III. 6. Pacem firmat inter Romanos, & Perſas, Lignum S. Crucis recuperat, indeque datur occaſio diei feſto Exaltationis S. Crucis 7.
Heraldi, Angliæ Regis, cadaver juſſu Hardicanuti, ipſius, Succeſſoris, effoditur, & in Tameſim projicitur. IV. 51.
Herardi, Epiſcopi Turonenſis, Capitula. III. 454.
Heriberti, Monachi, Epiſtola, in qua Petragoricenſium hæreſis, & geſta deſcribuntur. IV. 477.
Herigeri Opera. IV. 241.
Herluini, Cameracenſis Epiſcopi, Cauſa judicatur in Synodo Romana. IV. 179.
Herluini, Comitis, abſolutio. IV. 173.
Her-

Hermanus, Archiepiſcopus Colonienſis, à fide Apoſtata, privatur ſua ſede, Lutheranam hæreſim profitetur. VII. 326.
Hermanni Contracti Scripta. IV. 266.
Hermannus Lethmatius, & ejus Scripta. VII. 412.
Hermannus Pongilupus, fœdiſſimæ Sectæ parens. V. 221. Ejus oſſa juſſu Bonifacii VIII. exhumantur, & comburuntur. Ibid
Hermanus Ruiſſvich plures errores docet, & ad ignem damnatur. VI. 197.
Hermas, auctor libri PASTORIS. I. 161.
Hermenegildus ab uxore Ingunde ad Fidem Catholicam adductus, à Patre Leovigildo bello impetitur. II. 216. In vincula conjectus, cùm Epiſcopum Arianum, qui ad impartiendam ei Euchariſtiam venerat, repuliſſet, martyr occubuit. Ibid.
Hermogenes, Magiſter Militum, ad expellendum Paulum, Patriarcham Conſtantinopolitanum, miſſus. II. 432.
Hermogenes, & ejus errores. I. 126.
Hermolai Barbari Scripta. VI. 365.
Herodes infirmatur. I. 72. Ejus ferale Edictum contrà Judæos. Ibid. Præcipit jugulari Antipatrum, filium. I. 73. moritur arroſus vermibus. Ibid.
Herodes Antipas conſtitutus eſt Ethnarcha Galilææ, & Petrææ. I. 74.
Herodiani, qui erant? I. 89.
Heroldus, Archiepiſcopus Salisburgenſis, deponitur, & excommunicatur, eique Fridericus ſubrogatur. IV. 178.
Herpii, ſive Harphii, Scripta. VI. 416.
Hervei, Monachi Dolenſis, Scripta. IV. 637.
Heſychiſtæ, & Euchitæ, dicti ſunt Monachi quidam, qui Palamiticam hæreſim ſunt profeſſi. V. 198.
Heſychii, Patriarchæ Hieroſolymitani, Scripta. III. 182. Heſychii plures. 183.
Hibernia Henrico, Angliæ Regi, conceditur ob religionis bonum. IV. 438. Joannes, Henrici filius, Rex coronatur. 447.
Hidroparaſtæ, ſeu Aquarii, qui? I. 123.
D. Hieronymo in conſcribendis epiſtolis cur uſus non ſit Siricius Pontifex? I. 411. Ejus vita ſummatìm deſcripta. II. 134. Hieronymi Opera. 136. Hieronymi Elogium. 138. S. Hieronymum quinam à Dallæi accuſationibus defendant? II. 177.
Hieronymus Aemilianus, fundator Congregationis Clericorum Regularium, qui Somaſchi appellantur. VII. 576.
Hieronymus Aſculanus, non Patriarcha Hieroſolymitanus, ſed Cardinalis fuit à Nicolao III. creatus. V. 154.
Hieronymus Bignonius. VIII. 431.
Hieronymus Bolſecus, comes Hæreſiarchæ Calvini, ad Eccleſiam, ejurata Hæreſi, revertitur, & vitam Calvini ſcribit. VII. 219.
Hieronymus, Cardinalis Caſanate, ejus beneficentia in Fratres Ordinis Prædicatorum. VIII. 444.
Hieronymi à S. Fide Scripta. VI. 375.

Hieronymi de Feſulis Eremitarum Congregatio. VI. 491.
Hieronymus Gonzalez, & ejus Opera. VIII. 491.
Hieronymus Oleaſter, & ejus Opera. VII. 456.
Hieronymus Pradus. VII. 488.
Hieronymus, Pragenſis, ſalvum conductum à Concilio Conſtantienſi accepit, & nihilominùs juſtè damnatus & combuſtus fuit. VI. 239.
Hieronymus à S.S. Sacramento, reſtaurator Ordinis S.S. Trinitatis Redemptionis Captivorum. VIII. 595.
Hieronymus Seripandus, ejus zelus, & Scripta. VII. 463.
Hieronymus Surita. VII. 407.
Hieronymus Vecchietti & ejus Opera. VIII. 443.
Hieroſolyma à Romanis obſidione cincta. I. 83. Flammis inceditur, & ab imis fundamentis diruitur. I. 84. A Perſis vi ſubacta, & capta. III. 6. à Cruce ſignatis expugnatur. IV. 266. à Chriſtianis recipitur. IV. 55. à Saladino tentatur, & tandèm capitur, Latinis ex ea & Græcis expulſis IV. 370.
Hieroſolymis Eccleſia à Latinis conſtruitur. IV. 692. Peregrini illùc ad inviſendum Chriſti Domini ſepulchrum confluunt. Ibid.
Hieroſolymitanus Epiſcopus, Patriarcha fuit conſtitutus in Concilio Nicæno, ſervato tamen jure Metropolitico Cæſarienſi. I. 324.
Hieroſolymitani Patriarchæ à ſeculo ſeptimo uſque ad ſeculum undecimum qui fuerint? neſcitur; III. 89. Papebrochius tamen illorum ſeriem perduxit ad annum 1672. 91.
Hieroſolymitanæ Diæceſeos limites. II. 113.
Hieroſolymitanæ Eccleſiæ prærogativæ. I. 425. Cæſareæ Paleſtinæ fuit ſubjecta. Ibid. Patriarchatus pleno jure, à quo tempore potiti ſint Epiſcopi Hieroſolymitani? 426. Vide etiam Tom. 8. in Tabulis Chronologicis à pag. 73. uſque ad pag. 96.
S. Hilario Cœnobia excitat plurima in Palæſtina. I. 450.
S. Hilarius, Arelatenſis Archiepiſcopus, Semipelagianorum doctrinæ adhæſit, quam tamen moriturus abdicavit. II. 164. Diverſus eſt ab eo, qui ad S. Auguſtinum Epiſtolam contra Semipelagianos ſcripſit. Ibid.
Hilarius, Diaconus Eccleſiæ Romanæ, author eſt Commentariorum in Epiſtolas Pauli, qui S. Ambroſio adſcribebantur, necnon Quæſtionum Veteris, & Novi Teſtamenti, quæ S. Auguſtino tribuebantur. I. 395.
Hilarius, Romanæ Eccleſiæ Diaconus, Luciferianus fuit. I. 287. Rebaptizandos eſſe Hæreticos docuit. Ibid. A ſuis erroribus reſipuit. Ibidem.
S. Hilarii, Epiſcopi Pictavienſis, pro Fide contra Arianos defendenda labores. I. 371. Ejus Opera. 373. Saturnino, Arelatenſi Epiſcopo Ariano, reſtitit. I. 339. Galliæ, ejus beneficio, Arianiſmi labe non fuerunt infectæ. Ibid. Interfuit Concilio Seleucienſi. 340. Ariani, ab eo provocati, illum remitti ad ſuam ſedem curant. 342.
Hilarus, Pontifex, egregius Sacrorum Canonum defenſor,

ſor, eorumque obſervandorum auctor. II. 67.
Hildeberti, Cenomanenſis, poſtea Turonenſis Antiſtitis, Scripta. IV. 613.
Hildegardis, Abatiſſæ, Opera. IV. 634.
Hildericus, Vvandalorum Rex, Fulgentium, aliosque Epiſcopos Catholicos ab exilio revocat, ſuiſque ſedibus reſtituit. II. 219.
Hilduini Opus de vitâ S. Dionyſii graves controverſias excitavit in Galliis. III. 459.
Hincmarus, Laudunenſis Epiſcopus, ob defenſa Sedis Apoſtolicæ jura, inimicitiam Avunculi ſui, Hincmari, Archiepiſcopi Remenſis, ſibi conciliavit, à quo multorum criminum inſimulatur apud Carolum Calvum, Galliarum Regem. III. 415. Accuſatus in Concilio, apud Vermeriam habito; Sedem Apoſtolicam appellat, ſed ab Avunculo Romam pergere præpeditur, ejuſque operâ in Synodo, apud Attiniacum indicta, Epiſcopatu privatus in Carcerem conjicitur. 416. Iterùm damnatus in Concilio, apud Duziacum convocato, in carcerem truditur, & excæcatur; hujuſque Concilii Sententia à Joanne VIII. confirmatur, & Hedenulfus, in ejus locum, Laudunenſis Epiſcopus conſecratur. 417. Vita functo Carolo Calvo, Joannes VIII. Synodum indicit Trecenſem, in qua Hincmarus, è ſua Sede Laudunenſi dejectus, annuente Pontifice, etiamſi cæcus eſſet, Miſſam veſtibus Pontificalibus amictus, celebrandi facultatem obtinuit, eique, proventuum Epiſcopalium pars adjudicata fuit. Ibid. Epiſcopus ad Sedem Apoſtolicam appellat, & ab Hadriano II. ſuſcipitur. III. 314.
Hincmarus, Remenſis Archiepiſcopus, injuſtè in Gotheſcalcum, & Ratramnum excanduit, quòd ejus ſententię de expungendis ex Hymno Martyrum verbis: TE TRINA DEITAS conſentire nollent. III. 355. Contrà Nepotem, Hincmarum, Epiſcopum Laudunenſem, quæ geſſerit? III. 415. Hincmarus, Arch. Remenſis, Clericos, ab Ebbone ordinatos, gradu dejicit. Ibid. Scribit in Cauſa Lotharii, & Theutbergæ. III. 411. Hincmari odium, & machinationes contra Rothadum, Epiſcopum Sueſſionenſem. 412. Quomodò ſe geſſerit erga Gotheſcalcum in cauſa Prædeſtinationis? III. 358. Scripta, & laudes III. 446.
Hippolyti, Thebani, Scripta. IV. 231.
S. Hippolytus, Epiſcopus Portuenſis, auctor Canonis Paſchalis, quem in marmorea Statua inſcripſit, & ejus in Bibliotheca Vaticana aſſervatio. I. 189.
Hiſpaniæ Reges Epiſcopos nominandi facultate donati. VII. 110.
Hiſpaniæ Regum ſeries uſque ad Philippum V. nunc regnantem. Tom. IX. à pag. 155. uſque ad pag. 195.
Hiſpaniæ quandò inſtitutum Monaſticum receperint? II. 251.
Hiſpanias occupant Alani, Vandali, & Suevi. II. 6.
Hiſpaniarum Regnum, ob Aria-

Arianiſmum, afflictum. II. 216. Ariana hæreſis ab Hiſpaniis eliminatur. 217. Inter Sanctium, & Ferdinandum diviſum. IV. 399.
Hiſpani ab Almohadibus malè affecti. IV. 400.
Hiſpaniæ Regis Orator concertationem habet cum Oratore Galliarum Regis. VIII. 67.
Hiſpani Epiſcopi in Concilio Toletano XV. explicant quaſdam propoſitiones, quas de Divinis perſonis aſſeruerant, uberiuſque id præſtant in Concilio Toletano. XVI. III. 161.
Hiſpani Sardiniam occupant, & Siciliæ Urbibus aliquibus captis, ab Imperatore Carolo VI. repelluntur, in fœdus cum Imperatore euntibus Anglis, Sabaudiæ Duce, & Gallis. VIII. 32.
Hiſpanorum claſſis fruſtrà Angliam invadere tentat. VII. 78.
Hiſtoria Concilii Tridentini. VII. 339.
Hiſtoria Eccleſiaſtica utilis. I. 4.
Homeritarum Regio Chriſti Fide imbuitur. II. 214.
Honorii, Papæ, Orthodoxia, & Acta ſimul Concilii VI. Generalis defenduntur. III. 151.
Honorii, Papæ, ad Sergium ſcribentis, mens explicatur. III. 113. Silentii ab eo indicta æconomia juſtè improbatur. 114.
Honorius Imperator, contrà DonatiſtasLegem promulgat. I. 265. Marcellini famam vindicat. I. 266. Dulcitium, Tribunum, in Africam mittit. Ibid. Prædeceſſorum ſuorum Leges, in Donatiſtas latas, confirmat. Ibid.
Honorius, devictis Tyrannis, Romam triumphans ingreditur. II. 8. De Religione Catholica benè meritus eſt. 9. Suſpectus perditi in ſuam ſororem amoris. Ibid.
Honorius I. ab hæreſi Monothelitarum omninò alienus fuit, licèt graviter peccarit in modo quo ſe geſſit cum Monothelitis. III. 56.
Honorius II. anteà dictus Lambertus, ex Antipapa in verum Pontificem eligitur IV. 421. Ejus geſta in Pontificatu. 422. Æconomià erga Ludovicum VI. Galliarum Regem, utitur. 423.
Honorii III. Scripta. V. 80.
Honorii IV. geſta. V. 110.
Honorius, Imperator, ignaviſſimus Princeps. II. 5.
Honorius Reggius quid ſentit de ſtatu Eccleſiarum Anglicanarum? VII. 232.
Honoratus à S. Maria. VIII. 518. S. Honoratus, Arelatenſis poſtea Epiſcopus, Monaſterium fundavit Lerinenſe II. 165.
Hormiſdas, Papa, nunquam hanc propoſitionem damnavit. UNUS DE TRINITATE PASSUS EST. II. 171. Eccleſiam orientalem cum occidentali conciliat. II. 279. Propoſitionem Monachorum Scytharum: UNUS E TRINITATE CRUCIFIXUS EST, numquàm examinavit, nedùm damnavit Hormiſdas. Ibid.
Hoſtiæ conſecratæ in Columbis ſuſpenſis aſſervabantur in Eccleſiis. III. 489. In Altari conſecrandæ ſumma diligentia, & munditie ſeculo X. conficiebantur. IV. 289.

Hoſtienſis. Vide Henricus Hoſtienſis.
Hubertus, Clericus, Boſonis Comitis filius, quorundam criminum inſimulatur, Romam à Benedicto III. vocatur. III. 306.
Hugo Boncompagnus. VII. 497.
Hugo Catalaunenſis. IV. 611.
Hugo, Comes, ob rebellionem in Ludovicum Tranſmarinum, Galliarum Regem, excommunicatur. IV. 174.
Hugo Capetus, Galliæ Rex, eligitur. IV. 23.
Hugo Blancus, Cardinalis, Eccleſiæ aditu prohibetur. IV. 210.
Hugo de S. Caro, & ejus opera. V. 409.
Hugo Grotius. & ejus Opera. VIII. 451.
Hugo, Filius Heriberti, Comitis Aquitani, adhuc quinquennis, à Joanne X. confirmatur in Archiepiſcopum Remenſem. IV. 65.
Hugo, Archiepiſcopus Lugdunenſis, Victorem III. Pontificem Max. calumniatur, & ab eodem excommunicatur unà cum Richardo, Abbate Maſſilienſi. IV. 105.
Hugo, Caroli Martelli nepos, plures Epiſcopatus, & Abbatias adminiſtrans, excuſatur. III. 239.
Hugo Mathoudus, & ejus Opera. VIII. 466.
Hugo Menardus, & ejus Opera. VIII. 467.
Hugonis Etheriani Scripta. IV. 596.
Hugonis Flaviniacenſis Chronicon. IV. 607. Ejus Epiſtola ad Mathildem Comitiſſam. IV. 258.
Hugonis, Epiſcopi Lingonenſis, Scripta. IV. 250. & 254.
Hugonis Floriacenſis Scripta. IV. 600.
Hugonis de Folieto Scripta. IV. 636.
Hugonis Pictavienſis Scripta. IV. 638.
Hugonis, Archiepiſcopi Rotomagenſis, Scripta. IV. 634.
Hugonis à S. Victore Opera. IV. 636.
Humbaldus, Epiſcopus Lemovicenſis, deponitur. IV. 220.
Humberti de Romanis, Magiſtri Generalis Ordinis Prædicatorum, geſta, & Scripta. V. 404.
Humberti, Cardinalis, Opera. IV. 255.
Humiliatorum Ordo. V. 537.
Hunfridus, Auguſtæ Vindelicorum Archiepiſcopus, qui à Leone IX. ſuſpenſus fuerat, abſolvitur. IV. 201.
Hungari Italiam, & Bavariam populantur. IV. 15.
Hungarorum converſio à Piligrino, Archiepiſcopo Laureacenſi, feliciter promovetur. IV. 32.
Huniadis Vaivodæ, Ducis Hungarici exercitus, virtus, VI. 15. Ejus geſta. 35.
Hunnericus, Vandalorum Rex, in Manichæos, & in Arianos primùm, poſteà in Catholicos ſævit. II. 25.
Hunni ad fidem Chriſtianam convertuntur. III. 51.
Huſſitarum hæreſis extincta. VI. 142. variæ Sectæ. VI. 190.
Huſſitas Martinus V. domare volens, Sacram Expeditionem indicit. VI. 112. Hujus Expeditionis infelix exitus ſub Eugenio IV. 117.
S. Hyacinthus inter Sanctos adſcri-

ſcribitur à Clemente VIII. VII. 180.
Hyacinthus Libelli. VIII. 481.
Hyacinthus Serry. VIII. 485.
Hyacinthus Serronius. VIII. 481.
Hydruns à Turcis capitur, ſtatimque ab eorum manibus eripitur. VI. 137.
Hypoſtaſis nomen variè acceptum acerrimæ controverſiæ locum dat Antiochiæ. I. 287.
Hypoſtaſis vox variè olim accepta inter Catholicos diſſidium movit, & quo pacto iſtud ſedatum fuerit? I. 437.
Hypoſtaſum trium in Deo admittendarum quæſtio componitur. I. 343.
Hyginus, Pontifex, ſedit annos quatuor. Obiit anno 141. I. 41.

I

IAcobitæ Alexandrinam, & Antiochenam Sedem invadunt. III. 76. Jacobitæ qui, & undè dicti? 77. De eorum origine diſputatur inter diſciplinæ critices peritos. Ibid. Eorum errores. Ibid. Iacobitæ, qui Eccleſiam Alexandrinam ſeculo octavo rexerunt, Communionem cum Eccleſia Romana non redintegrarunt. 79. In gremium Eccleſiæ Romanæ recipiuntur. VI. 307. Sedem Antiochenam invadunt. III. 87.
S. Jacobus, Primus Hieroſolymitanæ Eccleſię Epiſcopus. I. 67.
S. Iacobi Ordo. IV. 697.
Iacobus I. Angliæ Rex. VIII. 79.
Iacobi II. Angliæ Regis geſta. VIII. 92.
Iacobus III. Angliæ Regis legitimus hæres, & Maria Clementia Sobieski, ejus uxor. VIII. 97.
Iacobus Almainus, & ejus Scripta. VII. 413.
Iacobus, Aragonum Rex, Siciliæ uſurpator, anathemate configitur. V. 110.
Iacobus Arminius. VII. 235.
Iacobus Auguſtus Thuanus. VIII. 430.
Iacobus Billius Brunæus. VII. 429.
Iacobus Boileau, & ejus Opera. VIII. 420.
Iacobus Bonfrerius, & ejus Opera. VIII. 522.
Iacobus Benignus Boſſuet, & ejus Opera. VIII. 406.
Iacobus Boſſutius, gallicè le Boſſu. VIII. 472.
Iacobus Boyleau in ſua flagel-

Iantium hiſtoria flagellationum, ſeu diſciplinarum uſum immeritò improbat. V. 192.
Iacobus Clemens, Dominicanus, à parricidio Henrici III. Galliarum Regis, multis argumentis vindicatur, ejuſque innocētia comprobatur. VII. 48.
Iacobus Cujacius. VII. 495.
Iacobus à S. Dominico. VIII. 499.
Iacobus Echardus, & ejus Opera. VIII. 488.
Iacobus Faber Stapulenſis, ejus ſcripta, & errores. VII. 409.
Iacobus Goar, & ejus Opera. VIII. 486.
Iacobus Gordonus, & ejus Opera. VIII. 523.
Iacobus Gretſerus, & ejus Opera. VIII. 527.
Iacobus Gronovius, & ejus Opera. VIII. 451.
Iacobus Laderchius. VIII. 540.
Iacobus Laines declamat contra Colloquia & Collationes Catholicorum cum hæreticis. VII. 307. Ejus labores, & Scripta. 484.
Iacobus Latomus. VII. 420.
Iacobus Le Long, & ejus Opera. VIII. 537.
Iacobus Magdalius. VII. 456.
Iacobi Magni Scripta. VI. 419.
Iacobus Marſolier, & ejus Opera. VIII. 544.
Iacobus Merlinus, ejus Scripta. VII. 412.
Iacobus Naclantus. VII. 438.
Iacobi Niſibienſis libri perierunt. I. 376.
Iacobus Noguera. VII. 424.
Iacobus Pamelius, & ejus Scripta. VII. 401.
Iacobus Payva de Andrada. VII. 419.
Iacobi Perezii Scripta. VI. 376.
Iacobus Perronius coram Henrico IV. diſputat contrà Mornæum Pleſſæum, inſignem Calviniſtam. VII. 311.
Iacobus Quetif, & ejus Opera. VIII. 489.
Iacobus Sadoletus, & ejus Scripta. VII. 395.
Iacobus Salianus. VIII. 532.
Iacobus Sanbovius, & ejus Opera. VIII. 418.
Iacobus Sannazarius, & ejus Opera. VII. 385.
Iacobus Hyacinthus Serry, & ejus Opera. VIII. 485.
Iacobus Sirmondus, & ejus Opera. VIII. 528.
Iacobus Sprengerus, communi ſtudio cum Henrico Inſtitutore, librum, inſcriptum: MALLEUM MALEFICARUM, edidit. VI. 412.
Iacobus Tirinus, & ejus Opera. VIII. 521.
Iacobus de Vitriaco, Patriarcha Hieroſolymitanus. V. 152. ejus Scripta. 38.
Iacobi de Varagine, Ordinis Prædicatorum, mores, & Scripta, deque eo judicium. V. 421.
Iacobus Uſſerius. VIII. 459.
Iadera, Vrbs Dalmatiæ, Venetis à Ladislao vendita. VI. 30.
Iandunus. Vide Marſilium de Menandrino.
Ianſeniſtæ in Conventu Cleri Gallicani damnati. VIII. 357.
Ianſenius Gandavenſis Epiſcopus. VII. 420.
Ianſenius, Iprenſis Epiſcopus, omnia ſua Scripta Romani Pontificis judicio ac Cenſu-
ræ

ræ ſubjecit. VIII. 232. Præcipuum fundamentum, & Summa doctrinæ Ianſenii. 249.
Ianſenii, Iprenſis Epiſcopi Auguſtinus damnatur, eique damnationi refragantes ſubſcribere obſtringuntur. VIII. 145. Ejus quinque propoſitiones proſcribuntur. 159.
Ianſeniſmi ortus, & progreſſus. VIII. 232.
Ianus Gruterus, & ejus Opera. VIII. 450.
Iarnacenſe prælium Catholicos inter & hæreticos, & Catholicorum Victoria. VII. 41.
Iavarinum, munitiſſimum oppidum, à Turcis expugnatur. VII. 17.
Ibas, Epiſcopus Edeſſenus, ſuæ Sedi in Synodo Chalcedonenſi reſtituitur. II. 113. Ejus epiſtola in Concilio quidem Chalcedonenſi fuit approbata; ſed hoc Concilii judicium non fuit à S. Leone Papa confirmatum. II. 247. Et in Synodo quinta damnatur. II. 252.
Ibraimi, Turcarum Imperatoris geſta. VIII. 9. Ejus in Venetos Expeditio, & mors. 16.
Iconomachi nihil pro ſe elicere poſſunt ex Canone XXXVIII. Concilii Illiberitani, quo prohibetur, ne Picturæ in Eccleſia habeantur. I. 313.
Iconoclaſtarum Hæreſis origo. III. 117. Ejuſdem progreſſus. Ibid.
Idacius, Epiſcopus, vehementer Priſcillianiſtas exagitat. I. 293.
Iejunii fructus. VIII. 571.
Iejunii quadrageſimalis diverſa diverſis temporibus conditio. V. 508. Hora vel tempus eſt res puræ diſciplinæ. VIII. 554.
Iejunii precepta ſunt duo, unum imperans abſtinentiam à carnibus, ovis, & lacticiniis; alterum indicens unicam refectionem in die. VIII. 557. Principaliter conſiſtit Iejunium in unica refectione 558.
Iejunium Mercurii, Veneris & Sabbathi ſeculo quarto. I. 453.
Ieremias Patriarcha C.P. oblatam ſibi Lutheranorum Confeſſionem Auguſtanam diris devovet, & contrà illam calamum acuit. VIII. 305.
Ieſus, ſive Ioſephus, Frater Mahometis, Turcarum Imperatoris, Chriſtianam Religionem amplectitur, Demetrii nomine aſſumpto. VI. 14.
Ieſuitæ, è Galliis ejecti, illùc revocantur. VII. 56. à Venetis recipiuntur. VIII. 160.
S. Ignatius, Patriarcha C. P. Gregorium Asbeſtam, Syracuſarum Epiſcopum, deponit, qui deindè eum è ſolio C. P. deturbari curavit. III. 332. Quomodò S. Ignatius Bardam, avunculum Michaelis, Imperatoris, infeſtum habuerit? 333. S. Ignatius ad ſuam Eccleſiam revocatus, ſummo populi plauſu excipitur. 336.
S. Ignatius de Loyola Pariſiis apud FF. Prædicatores in Collegio S. Jacobi ſtuduit Theologiæ. VII. 483. à Gregorio XV. Sanctus declaratur. Ibid.
S. Ignatius, Epiſcopos Antiochenus, Romæ damnatus ad Beſtias in Amphiteatro à Leonibus voratur anno 107. I. 108.

S. Igna-

S. Ignatius de Loyola, ejus Sanctitas, Scripta, & Mors. VII. 481.
S. Ignatii, Martyris, ſeptem Epiſtolæ, ad varias Eccleſias Scriptæ, genuinæ ſunt. I. 177. aliæ octo, quæ ſub ejus nomine circumferuntur, ſunt ſuppoſititiæ. I. 178.
S. Idelphonſi Scripta. III. 191.
Ildimundus, & Landus, Campaniæ Tyranni, anathemate feriuntur. IV. 211.
Illiberitani Concilii Epocha anno Diocletianeæ perſecutionis incerto affigenda. I. 312. Quid intelligat Illiberitanum Concilium nomine Communionis? Ibidem. Canon vetans Picturas explicatur. 313.
Illuminatorum Secta. VIII. 280.
Illyrici Eccleſiæ aliquot Arianiſmi labe infectæ. I. 283.
Imaginum cultus in Oriente ſublatus à Iezido, Saracenorum Tyranno, ſed ſub Ulido, ejus filio, reſtituitur. III. 118. qualis debeat eſſe ex II. Synodo Nicæna? 167.
Imaginum uſus aliquis fuit tribus prioribus ſeculis, quamvis non adeò frequens. III. 125. quarto, & ſequentibus ſeculis frequentiores Imagines, & in omnibus locis viſæ. 126.
Imaginibus Sacris aliquem cultum eſſe deferendum, nunquam Galli inficias ierunt, quamvis de modo, quo coli deberent, non ſtatim cum Græcis convenirent. III. 127. Concilii Tridentini contrà redivivos Iconomachos Decretum. 130.
Imagines Sanctorum quales poni debeant in Eccleſiis. VIII. 141.
Immunitas Clericorum. V. 141.
Imperatores non habent niſi civilem authoritatem in convocatione Conciliorum. I. 318.
Imperatores Templa ſeculo quarto magna cum pompa dedicabant. I. 443.
Imperii Orientalis duratio, & amplitudo. VI. 12. Imperium Occidentis deficit. II. 18.
Impugnantur rationes Gallorum contrà Concordatum. VII. 560.
Incarnationis doctrina ſeculo quarto. I. 438.
Inceſtuoſorum error, hoc eſt, Juriſconſultorum conſanguinitatis gradus perperàm numerantium, damnatur ab Alexandro II. in Synodo Romana. VI. 206.
Incorrupticolæ Hæretici qui, & in quo errarent? II. 231.
Ingundis, Catholica, fruſtrà à Goſvinda, Ariana, ejus avia, de Religione tentatur, quin potiùs ipſa Hermenegildum, conjugem, & Hiſpaniæ Regem, ad fidem Catholicam adducit. II. 216.
Ingulphi, Abbatis, Hiſtoria. IV. 627.
Independentium Secta in Anglia. VIII. 84.
Indigenæ, ſeù advenæ, apud Iudæos erant Proſelyti ex Juſtitia. I. 91.
Index Librorum veteris, & novi Teſtamenti texitur in Concilio Laodicæno, habito anno 363. ſecundùm Pagium, vel 365. ſecundùm Petrum de Marca. I. 351.
Indi peſſimè habentur ab Hiſpanis, ad quorum crudelitatem compeſcendam mittitur

tur

adſcribitur. Ibid.
Joannis IX. Reſponſum ſuper Normannis, poſt ſuſceptum Baptiſmum, gentiliter viventibus. IV. 80.
Joannes XI. ſemper fuit alieni juris. IV. 67.
Joannes XII. primus ex Romanis Pontificibus nomen mutavit. IV. 71. Ottone, Imperatore, cum exercitu Romam adventante, fugit, atque in Conciliabulo deponitur, ſed ſuam Sedem poſteà recuperat. Ibid. Mors Joannis ex Luitprando, auctore hac in re ſuſpecto. 72.
JoãnesXVII.propriè XVI.appellari voluit XVII.& cur? IV.82.
Joannis XX. geſta, & mors infelix. V. 99.
Joannes XXII. electio, & Pontificatus. V. 122. à Ludovici Bavari fautoribus impetitus. V. 239. Negari non poteſt Joannem XXII. propendiſſe in ſententiam quorundam Veterum Patrum circà dilationem viſionis Dei. 242. Falsò aſſerit Calvinus, Ioannem XXII. docuiſſe, animas eſſe mortales, unàque cum corporibus interire uſque ad diem judicii. Ibid. Sententiam de dilatione viſionis beatificæ uſque ad diem judicii nullo unquam Decreto approbavit, ſed tantùm quæſtionem hanc in utramque partem optavit diſceptari. V. 485. Petri de Alliaco, & Ioannis Gerſonii hac de re teſtimonia expenduntur. 490.
JoannesXXI.aliasXXII.à Ludovico Bavaro peraudactèr reprehenditur, & tanquàm Hereticus denunciatur. V. 35.
Joannis XXIII. geſta. VI. 105.
Ioannes, ob pacem Eccleſiæ, Pontificatu ſe abdicat. 107.
Joannes XV. Patriarcha Alexandrinus, Chriſma in ſua Eccleſia inſtaurat. V. 160.
Joannes, Patriarcha Antiochenus, plus æquò quidem favit Neſtorii perſonæ, ab illius tamen hæreſi ſemper fuit alienus. II. 79. Cyrilli anathematiſmos impugnavit, quòd exiſtimaret Cyrillum in extremum alium errorem deflexiſſe. 80. Epheſini Patres, rè accuratius diſcuſſa, Ioannis Antiocheni rectam fidem agnoverunt. Ibid. Epheſum pergens ad Concilium moras de induſtria nectit. II. 100. quinta die, poſt latam in Neſtorium Sententiam adventans, Conciliabulum congregat cum ſuis Orientalibus. 103. In hoc Pſeudo concilio geſta, irrita declarantur ab Epheſina Synodo; mox, cùm ter vocatus non comparuiſſet Ioannes Antiochenus, excommunicationis in eum, eique adhærentes Epiſcopos, lata eſt Sententia. II. 104. Cum Cyrillo pacem init, eique ſignificat, ſe Neſtorium damnare, & Maximiani approbare Ordinationem. II. 107. Fidei etiam Profeſſioni ſubſcripſit, in qua unicam in Chriſto perſonam, & B.Virginem, uti Deiparam, agnovit. Ibid. Procli de Theodori Mopſueſteni ſententiæ ſubſcribit. 109. Orientales aliquot Epiſcopi etiam, poſt initam pacem inter Ioannem Antiochenum & Cyrillum, Neſtorium damnare recuſant. II. 107. Imperator contrà illos Sacram promulgat, qua permoti aliqui manus dederunt, cæteris in errore ob-

obſtinatis animis hærentibus. Ibidem.
Ioannes, Patriarcha Antiochenus. IV. 465.
Ioannes, Cappadox, Patriarcha C. P. OECUMENICI, ſeu UNIVERSALIS nomen primus ſibi arrogavit. II. 305.
Ioannes, Patriarcha C.P. Thomæ II. ſucceſſor, Orthodoxus fuit. III. 92.
Ioannes XIII. Patriarcha C. P. V. 150.
Ioannes, ſeu Iannes, Patriarcha C.P. Iconoclaſta nequiſſimus. III. 330.
Ioannes IV. Epiſcopus Hieroſolymitanus, non ſucceſſit Euſtochio, ſed Macario. II. 298. à S. Sabba, Abbate, à communione Hæretici Severi ad Synodi Chalcedonenſis profeſſionem adducitur. II. 297.
Ioannes, Epiſcopus Placentinus, contrà Gregorium V. electus in Antipapam, ab Ottone, Imperatore, ludibrio habetur. IV. 78.
Ioannes, Epiſcopus Pictavienſis, S. Thomæ Cantuarienſis amicus, in Archiepiſcopum Lugdunenſem creatur. IV. 445.
Ioannes, Archiepiſcopus Ravennas, excommunicationis fulmine percellitur à Nicolao I. III. 312.
Ioannes, Dux Burgundiæ, Ludovicum, Ducem Aurelianenſem, occidit, & à Carolo VI. Galliarum Rege, homicidii veniam obtinet. VI. 41. Anglos in Galliam vocat. Ibid. Novas turbas in Gallia ciet, & tandem per inſidias occiditur. 42.
Ioannis I. Caſtellæ regis geſta. V. 7.
Ioannes II. Caſtellæ Rex. VI. 70.
Ioannis, Galliarum Regis, geſta. V. 57.
Ioannis, Indorum Regis, vulgò PRETEJEAN, ad Alexandrum III. epiſtola. IV. 408.
Ioannes Fredericus, Dux Saxoniæ, vincitur, & mulctatur. VII. 22.
Ioannis, Venetorum Ducis, in Ioannem, Patriarcham Gradenſem, ſævities. III. 422.
Ioannes, Amaſius Theodoræ, ex Presbytero Epiſcopus Bononienſis, ad Ravennæ infulas transfertur. IV. 64. Evadit Pontifex Maximus. Ibid. Pontificatum benè adminiſtrat. 65. Ioannis X. depoſitio, & mors 66.
Ioannes, dictus ſinè terra, Anglorum Rex, à Philippo Auguſto in ordinem redactus. V. 41. Eidem bellum à Ludovico VIII. infertur. 43. Geſta. 68.
Ioannes Agricola, ejus errores. VII. 256.
Ioannis Andreæ Scripta. V. 465.
Ioannis Anguiſſolæ Scripta. V. 467.
Ioannes Annius Viterbienſis. VI. 40.
Ioannis, Antiocheni, Scripta. IV. 593.
Ioannes, Auſtriacus, Geuſios vincit. VII. 76.
Ioannes Avila. VII. 419.
Ioannis Baconi, Carmelitæ, Scripta. V. 457.
Ioannes Balæus. VII. 407.
Ioannes Barreria, author Congregationis Fulienſis. VII. 578.
Ioannes Baſſolis, Ordinis Minorum, Scripta. V. 450.

Ioannis Becci, ſeu Vecci, Patriarchæ C. P. ſtudium in Eccleſiam Latinam. V. 147.
Ioannis Belethi Scripta. IV. 611.
Ioannis, Biclarienſis, Epiſcopi Gerundenſis, geſta, & Scripta. II. 317.
Ioannes Boccatius. V. 385.
Ioannes Bollandus. VIII. 533.
Ioannes Bona, Cardinalis, & ejus Opera. VIII. 473.
Ioannes Brandò, Chronodomi Auctor. VI. 388.
Ioannes Brentius. VII. 210. Ejus errores. VII. 256.
Ioannes Brevis Coxa, Scriptor Gallus. VI. 361.
Ioannis Bromptoni Chronicon. IV. 603.
Ioannes Bunderius. VII. 453.
Ioannes Buxtorfius, & ejus Opera. VIII. 447.
Ioannes Cabaſſutius, & ejus Opera. VIII. 539.
Ioannis Calderini Scripta. V. 466.
Ioannes de Calore quoſdam in facultate Pariſienſi docuit errores, quos coactus eſt palam ejurare. V. 249.
Ioannes Calvinus quis? VII. 219. Ejus ſtudia. Ibidem. mutat genus vitæ, & nomen. Ibid. vendit beneficia. Ibid. Ejus vita. Ibid. Pariſiis degens, è Collegio Forteti per feneſtram evaſit. 220. Inſtitutionum libros ſcripſit. Ibid. In Germaniam ſecedit. Ibid. In Galliam revertitur. Ibid. Pictavium perrexit, ubi ſuos errores ſparſit. VII. 221. Genevam venit, ibique ſuos errores diſſeminat. Ibid. Diſſimilitudo morum inter ipſum, & Lutherum. VII. 222. Deſcriptio ejus indolis. Ibid. Obiit. 223. Errores percenſentur. 225.
Ioannes Camaterus, Patriarcha C.P. V. 143.
Ioannes Cameniata Theſſalonicæ à Barbaris exciſæ hiſtoriam ſcripſit. IV. 236.
Ioannes Cantacuzenus, poſt Imperium adminiſtratum, illo ſe abdicat. V. 18. Opera. 375.
Ioannis Capreoli geſta, & Scripta. VI. 398.
Ioannes de Capiſtrano in Bohemiam Nuntius. VI. 124. Sanctitas, & Scripta. VI. 415.
Ioannis Capgravii Scripta. VI. 419.
Ioannes Caſtellus Henricum IV. Galliarum Regem, è medio tollere tentat. VII. 56.
Ioannes Caſtriotus Croiam, ditionis ſuæ Metropolim, Amurathi, Turcarum Imperatori, cedere cogitur, eique ſuos obſides dat filios. VI. 15.
Ioannis Chryſoſtomi vita ſummatim deſcribitur. II. 129. Ejus Scripta. 130. Epiſtola ad Cæſarium non eſt S. Ioannis Chryſoſtomi fœtus. 131. Cætera Opera adſcriptitia, S. Ioannis Chryſoſtomi recenſentur. 132. Qua dote Chryſoſtomus præ cæteris emicuerit? 133.
Ioannes Chryſoſtomus ob receptos Monachos, qui ſtabant à partibus Origenis, Theophili Alexandrini, Epiphanii, & Hieronymi odium ſibi conflavit. II. 116. Chryſoſtomus in Synodo ad Quercum damnatur, & Arcadii, Imperatoris, juſſu exulat. 117. Paulò poſt ab exilio revocatur. 118. Ob reprehenſam Eudoxiam, Auguſtam, rursùs in Pſeudoſynodo damna-

natur, & in exilium mittitur. Ibid. Innocentius I. Chryſoſtomi in Synodo Romana innocentiam declarat, & pro eo Legatos ad Honorium, Imperatorem, mittit. 119. Chryſoſtomus in exilio moritur. Ibid.
Ioannes Ciampinus, & ejus Opera. VIII. 435.
Ioannis Cinnami Scripta. IV. 595.
Ioannes Clericus. VIII. 433.
Ioannes Climacus. II. 328.
Ioannes Cochlæus. VII. 423.
Ioannis Coleti in literas amor, & Scripta. VI. 378.
Ioannis Columnæ, Ordinis Prædicatorum, Scripta. V. 403.
Ioannes Comnenus in Romanam Eccleſiam propenſus. IV. 357. Ejus pietas. 358.
Io: Baptiſta Cotelerius, & ejus Opera. VIII. 427.
Ioannis de Crema, Sedis Apoſtolicæ Legati, mors fictitia. IV. 581.
Joannes à Cruce. VIII. 518.
Ioannis Cypariſſioti Scripta. V. 375.
Ioannes, Cyri, in throno C. P. Succeſſor, aliis eſt Monothelita, aliis Catholicus. III. 94.
Ioannes Dallæus. VIII. 431.
Ioannes Damaſcenus fidem adversùs Iconoclaſtas propugnat. III. 122. Proditoria à Leone Iſauro, Imperatore, ſub ipſius nomine conficta epiſtola. Ab eodem Leone mittitur ad Saracenorum Calipham, qui S. Ioanni Damaſceno manum truncari juſſit, quæ tamen die ſequenti à B. Virgine ei miraculosè reddita eſt. Ibid. Ejus geſta, & Scripta. III. 199. Dextera manus juſſu Saracenorum Caliphæ ei abſciſſa à B. Virgine ipſi reſtituitur. 200. Auctor non eſt orationis contra Conſtantinum, dictum Caballinum, Imperatorem. III. 33.
Ioannes Dartis. VIII. 431.
S. Ioannes de Deo, Fundator Ordinis Charitatis erga Infirmos. VII. 574.
Ioannes Diaconus, vitæ S. Gregorii, Papæ, Scriptor. III. 465.
Ioannes Docæus. VII. 431.
Ioannes Dominici in Bohemiam, & Hungariam Legatus mittitur. VI. 111. geſta, & laudes. VI. 394.
Ioannes Doujatius. VIII. 431.
Ioannes Driedo. VII. 420.
Ioannes Dubravius. VII. 407.
Ioannes Stephanus Durantius. 495.
Ioannes Eckius infracto animo diſputat cum Caroloſtadio, & Martino Luthero. VII. 290. Ejus Opera. 423.
Ioannis Erigenæ errores. III. 385. Scripſit librum, quo Berengarii, cæterorumque Sacramentariorum hæreſim præformavit. III. 354.
Ioannes Eugenicus, Antirrhetici adversùs Generale Concilium Florentinum Auctor. VI. 351.
Ioannes Faber, Ordinis Prædicatorum, Scriptor. VII. 438.
Ioannes Ferdinandus. VII. 487.
Ioannes Ferus. VII. 471.
Ioannes Fiſcherus, & ejus Scripta. VII. 396. Innocentia vitæ. Ibid. Mors glorioſa. 397.
Ioannis Fronteau Opera. VIII. 543.

Ioannes Gagnæus. VII. 410.
Ioannes Galeatius, Vicecomes, à VVenceslao, Imperatore, Mediolani Ducis titulum obtinet. VI. 102.
Ioanni Galeatio Ducatum Mediolanenſem vendit VVenceslaus, Imperator. V. 40.
Ioannes Garnerius. VIII. 530.
Ioannes Garetius. VII. 464.
Ioannes Gerbeſius, & ejus Opera. VIII. 419.
Ioannis de S. Geminiano Scripta. V. 426.
Ioanni Gerſen tribuunt aliqui librum de Imitatione Chriſti. VI. 515.
Ioannis Gerſonii geſta, & Scripta. VI. 356. Gerſonius non eſt auctor Libri de imitatione Chriſti. 358.
Ioannes Glycis, Patriarcha C.P. V. 150.
Ioannes Gobelinus. VI. 384.
Ioannes Gonzalez de Albenda. VIII. 496.
Ioannes Gonzalez de Leon. VIII. 492.
Ioannes de Gorello, & alii quidam Religioſi Mendicantes damnantur. VI. 200.
Ioannes Grancolas, & ejus Opera. VIII. 419.
Ioannes Gropperus. VII. 424.
S. Ioannes Gualbertus Vallumbroſanam Congregationem inſtituit. IV. 320.
Ioannes Guallenſis, Ordinis Minorum Scriptor. V. 443.
Ioannes Harduinus. VIII. 530.
Ioannes de la Haye, & ejus Opera. VIII. 506.
Ioannes Hieromnemon, Patriarcha C.P. IV. 451.
Ioannes, Epiſcopus Hieroſolymitanus, cum Hæreſiarcha Pelagio benigniùs agit. II. 33.
Ioannes Hus VVicleffi errores mordicùs tuetur, & per Bohemiam latè diffundit. VI. 175. Ioannes Hus unà cum Hieronymo Pragenſi VVicleffi errores in Bohemia diſſeminat. 177. Ioannem Hus Sbinko, Archiepiſcopus Pragenſis, inſectatur, ſed ſub ejus ſucceſſore Albico, nequiſſimo Præſule, propagatur Huſſitarum Hæreſis. Joannes Hus damnatur in Concilio Conſtantienſi, & vivicomburio punitur. 182. Hieronymus Pragenſis vivus comburitur. 185. Lutherani, & Calviniſtæ falsò ſibi Ioannem Hus patronum adſciſcunt. 186. Huſſitæ in plures Sectas diviſi. 190. Neque à Papa, neque à Concilio Conſtantienſi Literas ſalvi Conductus accepit, ſed eas ab Imperatore obtinuit, qui poſteà, ob nova Crimina Conſtantiæ commiſſa à Ioanne Hus, carcerem & ignem ei minatus eſt. VI. 233. Ioannes Hus uſque ad extremam vitæ periodum Miſſam celebravit. 239.
Ioannis Patriarchæ Conſtantinopolitani, dicti jejunatoris, Sanctitati non Officit UNIVERSALIS ab ipſo titulus uſurpatus. II. 304. Scripta. 326.
Ioannes à Jeſu Maria. VIII. 518.
Ioannis ab Imola Scripta. VI. 428.
Ioannes L'alemandet. VIII. 545.
Ioannes Lallier à Sacra Facultate Pariſienſi proſcriptus. VI. 205.
Ioannis de Latone, & Petri de Bonageta errores circa Eucha-

charistiam. V. 258.
Joannes Launojus, ejus ſevera Critica, & Opera. VIII. 413. carnes non officere jejunio Quadrageſimali, etiam extrà neceſſitatem, docet. VIII. 550.
Joannes Leonardinus, Congregationis, quæ MATRIS DEI appellatur, Fundator. IX. 508.
Joannes Leunclavius. VII. 504.
Joannis Lignani Scripta. V. 468.
Joannes Linturius. VI. 387.
Joannes Lorinus, & ejus Opera. VIII. 521.
Joannes Mabillonius, ejus Opera, & elogium. VIII. 463.
Joannes Magnus. VII. 407.
Joannes Major. VII. 425.
Joannes Maldonatus, ejus lis cum Facultate Pariſienſi. VII. 490. Ejus Scripta, & virtutes. VII. 491.
Joannis Malelæ Chronicon. III. 189.
Joannes Marchand à Sacra Facultate Pariſienſi proſcriptus. VI. 204.
Joannes Margarinus. VII. 407.
Joannes Mariana, & ejus Opera. VIII. 521.
Joannes Martianæus, & ejus Opera. VIII. 467.
S. Joannes de Matha, Ordinis Redemptionis Captivorum Inſtitutor. V. 538.
Joannis de Mediavilla Scripta. V. 442.
Joannes Medina, & ejus Scripta. VII. 419.
Joannes Mercerus, & ejus Scripta. VII. 413.
Joannes de Mercuria à Sacra Facultate Pariſienſi damnatur. V. 244. Ejus præcipui errores. 245.
Joannes Molanus. VIII. 421.
Joannis, dicti Monachi, Scripta. V. 466.
Joannes de MonteCorvino in Oriente Legatus conſtituitur. V. 121.
Joannis de Monte Nigro geſta, & laudes. VI. 392.
Joannis de Monteſono errores damnantur. V. 231.
Joannes Morinus, & ejus Opera. VIII. 536.
Joannes Moſchus, Scriptor vitæ S. Joannis Hieroſolymitani, perperàm cognominatur EVIRATUS. III. 81. Pratum ſpirituale. 186.
Joannis Naucleri Chronicon. VI. 382.
Joannes Neercaſſel, Epiſcopus Caſtorienſis, & ejus Opera. VIII. 452.
Joannes Nicolai edidit Librum contra Launojum: de jejunii Chriſtiani, & Chriſtianæ abſtinentiæ vero, & legitimo ritu, juxtà veterem Eccleſiæ Univerſalis uſum. VIII. 553. Opera. 494.
Joannes Nider, à Concilio Baſileenſi Legatus in Bohemiam miſſus. VI. 397.
Joannes Æcolampadius moritur. VII. 209.
Joannes Oldſtcalſtel, pertinax VVicleffiſta, in Synodo Londinenſi damnatur, & Curiæ ſeculari traditur. VI. 322.
Joannes Opſtraet, & ejus Opera. VIII. 448.
Joannes Paleologus, Orientis Imperator. VI. 5. 6. & 7.
Joannes Palafox, & ejus Opera. VIII. 455.
Joannes, Parmenſis, libri inſcripti: EVAMGELIUM ÆTERNUM creditus Auctor. V. 186.
Joannes, Pariſienſis, non con-

ſundendus cum Joanne, qui dicitur PUNGENS ASINUM. V. 426.
Joannis, Pariſienſis, error circà Euchariſtiam. V. 237.
Joannis Parvi errores., eorumque damnatio. VI. 213.
Joannes Pearſonus. VIII. 459.
Joannes Pekamus, & ejus Scripta. V. 442.
Joannes Penna, Defenſor Societatis Jeſu. VII. 568.
Joannis Phelippæus, & ejus Opera. VIII. 523.
Joannis Philoponi Scripta, ejuſque impugnatores. III. 183.
Joannis Pici, Mirandulani, Scripta, & mores. VI. 371.
Joannes Picus, Carthuſianus. VII. 427.
Joannes Pineda, & ejus Opera. VIII. 522.
Joannes Piſcator. VII. 234. Ejus errores. Ibid. à Calviniſtis damnatur. 235.
Joannes Pitſeus. VII. 407.
Joannis de Poliaco in materia Confeſſionis Sacramentalis errores, eorumque damnatio. V. 279., & 381.
Joannes Quintinus. VII. 494.
Joannis Raguſini geſta, & Scripta. VI. 394.
Joannis Raulini Scripta. VI. 389.
Joannes Ruchardus plures errores docet, quos, cùm damnati fuiſſent, revocavit. VI. 219.
Joannes Reuclinus. VI. 382. accuſatur apud Accademiam Colonienſem. VII. 279. Edit epiſtolas !obſcurorum Virorum. VII. 280. Ejus Cauſæ cum Monachis, & Theologis Scholaſticis exitus. VII. 285.
Joannis, Roberti filius, ſedis Romanæ poſt Joannem XIV. invaſor, non debet appellari Joannes XV. IV. 77.
Joannes Saguens. VIII. 545.
Joannis Saresberienſis Opera. IV. 612.
Joannis Scoti Erigenæ Scripta. III. 468. Non confundendus cum Ioanne, Æthelingiæ Abbate. 468. Martyrium hujus Ioannis ab Hæreticis confictum eſt. Ibid.
Joannis Scylitzæ Scripta, & dignitates. IV. 273.
Joannes Seldenus. VIII. 439.
Joannes Scythopolitanus. II. 325.
Joannes Sleidanus. VII. 408.
Joannis Sobieski, Poloniæ Regis, virtus, & de Turcis inſignis reportata Victoria. VIII. 18.
Joannes Sozopolites, Patriarcha C.P. V. 150.
Joannes Tabienſis, & ejus Summa. VII. 460.
Joannes Talaja, cognomento Tabennioſita, in Patriarcham electus Alexandrinum, ab Acacio, Conſtantinopolitano Epiſcopo, apud Zenonem accuſatur. II. 76. Romam ad Simplicium, Pontificem Maximum, pergit; & quæ illìc egerit? 27.
Joannis Tauleri Scripta, & Ludovici Bloſii de eo ſententia. V. 429.
Joannes Tetzelius Indulgentias de mandato Archiepiſcopi Moguntini promulgat. VII. 103.
Joannes Teutonicus, Ordinis Prædicatorum Magiſter Generalis, non eſt auctor Summæ Confeſſariorum, quæ dicitur Joannina. V. 420.
Joannis, Theſſalonicenſis, Homilia. III. 185.
Joannes à S. Thoma. VIII. 496.

Joannes Tzimiſces, non priùs à Polieucto, Conſtantinopolitano Patriarcha, fuit coronatus Orientis Imperator, quàm Nicephoro, Imperatori, illatam cædem pœnitētia eluiſſet, aliaque, à Patriarcha ſibi injuncta, præſtitiſſet. IV: 12.
Joannis de Turrecremata geſta, & mores, atque ejus Scripta. VI. 390.
Joannes Vaſæus. VII. 408.
Ioannis Vecci Opera. V. 373.
Ioannes Vercellenſis non fuit electus in Summum Pontificem. V. 107. Hieroſolymitanum Patriarchatum recuſat. V. 154.
Ioannes Uldaricus. VII. 457.
Ioannes Vignolius, & ejus Opera. VIII. 442.
Ioannes Viguerius. VII. 453.
Ioannis Villani, & Matthæi, ejus continuatoris, Hiſtoria. V. 384.
Ioannes Vorſtius, & ejus Opera. VIII. 452.
Ioannes Luccus, Vicleffi Operum Cenſor. VI. 378.
Ioannes VVolfius, & ejus Opera. VIII. 447.
Ioannis Zonaræ Scripta. IV. 598.
Ioannes Albertus Fabricius, & ejus Opera. VIII. 447.
Ioannis Antonii à S. Georgio Scripta. VI. 428.
Ioannes Auguſtinus Adornus, Inſtitutor Clericorum Regularium Minorum. VII. 579.
Ioannes Baptiſta Gonetus, & ejus Opera. VIII. 495.
Ioannes Baptiſta Du Hamel, & ejus Opera. VIII. 421.
Ioannes Baptiſta de Morales. VIII. 497.
Ioannes Baptiſta Thiers, & ejus Opera. VIII. 420.
Ioannes Baptiſta Villalpandus, & ejus Opera. VII. 489. & VIII. 521.
Ioannes Franciſcus Gondy de Retz. VIII. 404.
Ioannis Franciſci Pavini Scripta. VI. 428.
Ioannes Franciſcus Sannazarius. VII. 500.
Ioannes Fridericus Gronovius, & ejus Opera. VIII. 447.
Ioannes Georgius Grævius, & ejus Opera. VIII. 451.
Ioannes Henricus Hottingerus, & ejus Opera. VIII. 451.
Ioannes Jacobus Chiffletius, & ejus Opera. VIII. 431.
Ioannes Ludovicus Vivaldus. VII. 453.
Ioannes Michael Cavàlieri. VIII. 487.
Ioannes Paulus Carafa, Fundator Theatinorum. VII. 572.
Ioannes Paulus Lancellottus. VII. 499.
Ioannis Pauli Lancellotti Opera, VIII. 440.
Ioannes Paulus Nazarius. VIII. 497.
Ioannes Stephanus Menochius, & ejus Opera. VIII. 522.
Iobius, Monachus Orientalis. II. 325.
Iodocus Barbatus, Imperator deſignatur. VI. 28.
Iodocus Clitoveus, & ejus Scripta. VII. 412.
Ioel, Chronographus Græcus. V. 370.
Ionæ, Aurelianenſis, adversùs Claudium Taurinenſem Scripta. III. 452.
Ionæ, Monachi Bobienſis, Scripta. III. 196.
Jonathan, olim Iudæorum Summus Sacerdos, per Sicarium interficitur. I. 81.

B. Jor-

Arianiſmum, afflictum. II. 216. Ariana hæreſis ab Hiſpaniis eliminatur. 217. Inter Sanctium, & Ferdinandum diviſum. IV. 399.
Hiſpani ab Almohadibus malè affecti. IV. 400.
Hiſpaniæ Regis Orator concertationem habet cum Oratore Galliarum Regis. VIII. 67.
Hiſpani Epiſcopi in Concilio Toletano XV. explicant quaſdam propoſitiones, quas de Divinis perſonis aſſeruerant, uberiuſque id præſtant in Concilio Toletano. XVI. III. 161.
Hiſpani Sardiniam occupant, & Siciliæ Urbibus aliquibus captis, ab Imperatore Carolo VI. repelluntur, in fœdus cum Imperatore euntibus Anglis, Sabaudiæ Duce, & Gallis. VIII. 32.
Hiſpanorum claſſis fruſtrà Angliam invadere tentat. VII. 78.
Hiſtoria Concilii Tridentini. VII. 339.
Hiſtoria Eccleſiaſtica utilis. I. 4.
Homeritarum Regio Chriſti Fide imbuitur. II. 214.
Honorii, Papæ, Orthodoxia, & Acta ſimul Concilii VI. Generalis defenduntur. III. 151.
Honorii, Papæ, ad Sergium ſcribentis, mens explicatur. III. 113. Silentii ab eo indicta œconomia juſtè improbatur. 114.
Honorius Imperator, contrà Donatiſtas Legem promulgat. I. 265. Marcellini famam vindicat. I. 266. Dulcitium, Tribunum, in Africam mittit. Ibid. Prædeceſſorum ſuorum Leges, in Donatiſtas latas, confirmat. Ibid.
Honorius, devictis Tyrannis, Romam triumphans ingreditur. II. 8. De Religione Catholica benè meritus eſt. 9. Suſpectus perditi in ſuam ſororem amoris. Ibid.
Honorius I. ab hæreſi Monothelitarum omninò alienus fuit, licèt graviter peccarit in modo quo ſe geſſit cum Monothelitis. III. 56.
Honorius II. anteà dictus Lambertus, ex Antipapa in verum Pontificem eligitur IV. 421. Ejus geſta in Pontificatu. 422. Œconomià erga Ludovicum VI. Galliarum Regem, utitur. 423.
Honorii III. Scripta. V. 80.
Honorii IV. geſta. V. 110.
Honorius, Imperator, ignaviſſimus Princeps, II. 5.
Honorius Reggius quid ſentit de ſtatu Eccleſiarum Anglicanarum? VII. 232.
Honoratus à S. Maria. VIII. 518. S. Honoratus, Arelatenſis poſtea Epiſcopus, Monaſterium fundavit Lerinenſe II. 165.
Hormiſdas, Papa, nunquam hanc propoſitionem damnavit. UNUS DE TRINITATE PASSUS EST. II. 171. Eccleſiam orientalem cum occidentali conciliat. II. 279. Propoſitionem Monachorum Scytharum: UNUS E TRINITATE CRUCIFIXUS EST, numquàm examinavit, nedùm damnavit Hormiſdas. Ibid.
Hoſtiæ conſecratæ in Columbis ſuſpenſis aſſervabantur in Eccleſiis. III. 489. In Altari conſecrandæ ſumma diligentia, & munditie ſeculo X. conficiebantur. IV. 289.

Hoſtienſis. Vide Henricus Hoſtienſis.
Hubertus, Clericus, Boſonis Comitis filius, quorundam criminum inſimulatur, Romam à Benedicto III. vocatur. III. 306.
Hugo Boncompagnus. VII. 497.
Hugo Catalaunenſis. IV. 611.
Hugo, Comes, ob rebellionem in Ludovicum Tranſmarinum, Galliarum Regem, excommunicatur. IV. 174.
Hugo Capetus, Galliæ Rex, eligitur. IV. 23.
Hugo Blancus, Cardinalis, Eccleſiæ aditu prohibetur. IV. 210.
Hugo de S. Caro, & ejus opera. V. 409.
Hugo Grotius. & ejus Opera. VIII. 451.
Hugo, Filius Heriberti, Comitis Aquitani, adhuc quinquennis, à Joanne X. confirmatur in Archiepiſcopum Remenſem. IV. 65.
Hugo, Archiepiſcopus Lugdunenſis, Victorem III. Pontificem Max. calumniatur, & ab eodem excommunicatur unà cum Richardo, Abbate Maſſilienſi. IV. 105.
Hugo, Caroli Martelli nepos, plures Epiſcopatus, & Abbatias adminiſtrans, excuſatur. III. 239.
Hugo Mathoudus, & ejus Opera. VIII. 466.
Hugo Menardus, & ejus Opera. VIII. 467.
Hugonis Etheriani Scripta. IV. 596.
Hugonis Flaviniacenſis Chronicon. IV. 607. Ejus Epiſtola ad Mathildem Comitiſſam. IV. 258.
Hugonis, Epiſcopi Lingonenſis, Scripta. IV. 250. & 254.
Hugonis Floriacenſis Scripta. IV. 600.
Hugonis de Folieto Scripta. IV. 636.
Hugonis Pictavienſis Scripta. IV. 638.
Hugonis, Archiepiſcopi Rotomagenſis, Scripta. IV. 634.
Hugonis à S. Victore Opera. IV. 636.
Humbaldus, Epiſcopus Lemovicenſis, deponitur. IV. 220.
Humberti de Romanis, Magiſtri Generalis Ordinis Prædicatorum, geſta, & Scripta. V. 404.
Humberti, Cardinalis, Opera. IV. 255.
Humiliatorum Ordo. V. 537.
Hunfridus, Auguſtæ Vindelicorum Archiepiſcopus, qui à Leone IX. ſuſpenſus fuerat, abſolvitur. IV. 201.
Hungari Italiam, & Bavariam populantur. IV. 15.
Hungarorum converſio à Piligrino, Archiepiſcopo Laureacenſi, feliciter promovetur. IV. 32.
Huniadis Vaivodæ, Ducis Hungarici exercitus, virtus, VI. 15. Ejus geſta. 35.
Hunnericus, Vandalorum Rex, in Manichæos, & in Arianos primùm, poſteà in Catholicos ſævit. II. 25.
Hunni ad fidem Chriſtianam convertuntur. III. 51.
Huſſitarum hæreſis extincta. VI. 142. variæ Sectæ. VI. 190.
Huſſitas Martinus V. domare volens, Sacram Expeditionem indicit. VI. 112. Hujus Expeditionis infelix exitus ſub Eugenio IV. 117.
S. Hyacinthus inter Sanctos adſcri-

ſcribitur à Clemente VIII. VII. 180.
Hyacinthus Libelli. VIII. 481.
Hyacinthus Serry. VIII. 485.
Hyacinthus Serronius. VIII. 481.
Hydruns à Turcis capitur, ſtatimque ab eorum manibus eripitur. VI. 137.
Hypoſtaſis nomen variè acceptum acerrimæ controverſiæ locum dat Antiochiæ. I. 287.
Hypoſtaſis vox variè olim accepta inter Catholicos diſſidium movit, & quo pacto iſtud ſedatum fuerit? I. 437.
Hypoſtaſum trium in Deo admittendarum quæſtio componitur. I. 343.
Hyginus, Pontifex, ſedit annos quatuor. Obiit anno 141. I. 41.

I

IAcobitæ Alexandrinam, & Antiochenam Sedem invadunt. III. 76. Jacobitæ qui, & undè dicti? 77. De eorum origine diſputatur inter diſciplinæ critices peritos. Ibid. Eorum errores. Ibid. Iacobitæ, qui Eccleſiam Alexandrinam ſeculo octavo rexerunt, Communionem cum Eccleſia Romana non redintegrarunt. 79. In gremium Eccleſiæ Romanæ recipiuntur. VI. 307. Sedem Antiochenam invadunt. III. 87.
S. Jacobus, Primus Hieroſolymitanæ Eccleſię Epiſcopus. I. 67.
S. Iacobi Ordo. IV. 697.
Iacobus I. Angliæ Rex. VIII. 79.
Iacobi II. Angliæ Regis geſta. VIII. 92.
Iacobus III. Angliæ Regis legitimus hæres, & Maria Clementia Sobieski, ejus uxor. VIII. 97.
Iacobus Almainus, & ejus Scripta. VII. 413.
Iacobus, Aragonum Rex, Siciliæ uſurpator, anathemate configitur. V. 110.
Iacobus Arminius. VII. 235.
Iacobus Auguſtus Thuanus. VIII. 430.
Iacobus Billius Brunæus. VII. 429.
Iacobus Boileau, & ejus Opera. VIII. 420.
Iacobus Bonfrerius, & ejus Opera. VIII. 522.
Iacobus Benignus Boſſuet, & ejus Opera. VIII. 406.
Iacobus Boſſutius, gallicè le Boſſu. VIII. 472.
Iacobus Boyleau in ſua flagel-

lantium hiſtoria flagellationum, ſeu diſciplinarum uſum immeritò improbat. V. 192.
Iacobus Clemens, Dominicanus, à parricidio Henrici III. Galliarum Regis, multis argumentis vindicatur, ejuſque innocētia comprobatur. VII. 48.
Iacobus Cujacius. VII. 495.
Iacobus à S. Dominico. VIII. 499.
Iacobus Echardus, & ejus Opera. VIII. 488.
Iacobus Faber Stapulenſis, ejus ſcripta, & errores. VII. 409.
Iacobus Goar, & ejus Opera. VIII. 486.
Iacobus Gordonus, & ejus Opera. VIII. 523.
Iacobus Greſerus, & ejus Opera. VIII. 527.
Iacobus Gronovius, & ejus Opera. VIII. 451.
Iacobus Laderchius. VIII. 540.
Iacobus Laines declamat contra Colloquia & Collationes Catholicorum cum hæreticis. VII. 307. Ejus labores, & Scripta. 484.
Iacobus Latomus. VII. 420.
Iacobus Le Long, & ejus Opera. VIII. 537.
Iacobus Magdalius. VII. 456.
Iacobi Magni Scripta. VI. 419.
Iacobus Marſolier, & ejus Opera. VIII. 544.
Iacobus Merlinus, ejus Scripta. VII. 412.
Iacobus Naclantus. VII. 438.
Iacobi Niſibienſis libri perierunt. I. 376.
Iacobus Noguera. VII. 424.
Iacobus Pamelius, & ejus Scripta. VII. 401.
Iacobus Payva de Andrada. VII. 419.
Iacobi Perezii Scripta. VI. 376.
Iacobus Perronius coram Henrico IV. diſputat contrà Mornæum Pleſſæum, inſignem Calviniſtam. VII. 311.
Iacobus Quetif, & ejus Opera. VIII. 489.
Iacobus Sadoletus, & ejus Scripta. VII. 395.
Iacobus Salianus. VIII. 532.
Iacobus Sanbovius, & ejus Opera. VIII. 418.
Iacobus Sannazarius, & ejus Opera. VII. 385.
Iacobus Hyacinthus Serry, & ejus Opera. VIII. 485.
Iacobus Sirmondus, & ejus Opera. VIII. 528.
Iacobus Sprengerus, communi ſtudio cum Henrico Inſtitutore, librum, inſcriptum: MALLEUM MALEFICARUM, edidit. VI. 412.
Iacobus Tirinus, & ejus Opera. VIII. 521.
Iacobus de Vitriaco, Patriarcha Hieroſolymitanus. V. 152. ejus Scripta. 38.
Iacobi de Varagine, Ordinis Prædicatorum, mores, & Scripta, deque eo judicium. V. 421.
Iacobus Uſſerius. VIII. 459.
Iadera, Vrbs Dalmatiæ, Venetis à Ladislao vendita. VI. 30.
Iandunus. Vide Marſilium de Menandrino.
Ianſeniſtæ in Conventu Cleri Gallicani damnati. VIII. 357.
Ianſenius Gandavenſis Epiſcopus, VII. 420.
Ianſenius, Iprenſis Epiſcopus, omnia ſua Scripta Romani Pontificis judicio ac Cenſuræ

ræ ſubjecit. VIII. 232. Præcipuum fundamentum, & Summa doctrinæ Ianſenii. 249.
Ianſenii, Iprenſis Epiſcopi Auguſtinus damnatur, eique damnationi refragantes ſubſcribere obſtringuntur. VIII. 145. Ejus quinque propoſitiones proſcribuntur. 159.
Ianſeniſmi ortus, & progreſſus. VIII. 232.
Ianus Gruterus, & ejus Opera. VIII. 450.
Iarnacenſe prælium Catholicos inter & hæreticos, & Catholicorum Victoria. VII. 41.
Iavarinum, munitiſſimum oppidum, à Turcis expugnatur. VII. 17.
Ibas, Epiſcopus Edeſſenus, ſuę Sedi in Synodo Chalcedonenſi reſtituitur. II. 113. Ejus epiſtola in Concilio quidem Chalcedonenſi fuit approbata; ſed hoc Concilii judicium non fuit à S. Leone Papa confirmatum. II. 247. Et in Synodo quinta damnatur. II. 252.
Ibraini, Turcarum Imperatoris geſta. VIII. 9. Ejus in Venetos Expeditio, & mors. 16.
Iconomachi nihil pro ſe elicere poſſunt ex Canone XXXVIII. Concilii Illiberitani, quo prohibetur, ne Picturæ in Eccleſia habeantur. I. 313.
Iconoclaſtarum Hæreſis origo. III. 117. Ejuſdem progreſſus. Ibid.
Idacius, Epiſcopus, vehementer Priſcillianiſtas exagitat. I. 293.
Iejunii fructus. VIII. 571.
Iejunii quadrageſimalis diverſa diverſis temporibus conditio. V. 508. Hora vel tempus eſt res puræ diſciplinæ. VIII. 554.
Iejunii precepta ſunt duo, unum imperans abſtinentiam à carnibus, ovis, & lacticiniis; alterum indicens unicam refectionem in die. VIII. 557. Principaliter conſiſtit Iejunium in unica refectione. 558.
Iejunium Mercurii, Veneris & Sabbathi ſeculo quarto. I. 453.
Ieremias Patriarcha C.P. oblatam ſibi Lutheranorum Confeſſionem Auguſtanam diris devovet, & contrà illam calamum acuit. VIII. 305.
Ieſus, ſive Ioſephus, Frater Mahometis, Turcarum Imperatoris, Chriſtianam Religionem amplectitur, Demetrii nomine aſſumpto. VI. 14.
Ieſuitæ, è Galliis ejecti, illùc revocantur. VII. 56. à Venetis recipiuntur. VIII. 160.
S. Ignatius, Patriarcha C. P. Gregorium Aſbeſtam, Syracuſarum Epiſcopum, deponit, qui deindè eum è ſolio C. P. deturbari curavit. III. 332. Quomodò S. Ignatius Bardam, avunculum Michaelis, Imperatoris, infeſtum habuerit? 333. S. Ignatius ad ſuam Eccleſiam revocatus, ſummo populi plauſu excipitur. 336.
S. Ignatius de Loyola Pariſiis apud FF. Prædicatores in Collegio S. Jacobi ſtuduit Theologiæ. VII. 483. à Gregorio XV. Sanctus declaratur. Ibid.
S. Ignatius, Epiſcopos Antiochenus, Romæ damnatus ad Beſtias in Amphiteatro à Leonibus voratur anno 107. I. 108. S. Igna-

S. Ignatius de Loyola, ejus Sanctitas, Scripta, & Mors. VI. 481.
S. Ignatii, Martyris, ſeptem Epiſtolæ, ad varias Eccleſias Scriptæ, genuinæ ſunt. I. 177. aliæ octo, quæ ſub ejus nomine circumferuntur, ſunt ſuppoſititiæ. I. 178.
S. Idelphonſi Scripta. III. 191.
Ildimundus, & Landus, Campaniæ Tyranni, anathemate feriuntur. IV. 211.
Illiberitani Concilii Epocha anno Diocletianeæ perſecutionis incerto affigenda. I. 312. Quid intelligat Illiberitanum Concilium nomine Communionis? Ibidem. Canon vetans Picturas explicatur. 313.
Illuminatorum Secta. VIII. 280.
Illyrici Eccleſiæ aliquot Arianiſmi labe infectæ. I. 283.
Imaginum cultus in Oriente ſublatus à Iezido, Saracenorum Tyranno, ſed ſub Ulido, ejus filio, reſtituitur. III. 118. qualis debeat eſſe ex II. Synodo Nicæna? 167.
Imaginum uſus aliquis fuit tribus prioribus ſeculis, quamvis non adeò frequens. III. 125. quarto, & ſequentibus ſeculis frequentiores Imagines, & in omnibus locis viſæ. 126.
Imaginibus Sacris aliquem cultum eſſe deferendum, nunquam Galli inficias ierunt, quamvis de modo, quo coli deberent, non ſtatim cum Græcis convenirent. III. 127. Concilii Tridentini contrà redivivos Iconomachos Decretum. 130.
Imagines Sanctorum quales poni debeant in Eccleſiis. VIII. 141.
Immunitas Clericorum. V. 141.
Imperatores non habent niſi civilem authoritatem in convocatione Conciliorum. I. 318.
Imperatores Templa ſeculo quarto magna cum pompa dedicabant. I. 443.
Imperii Orientalis duratio, & amplitudo. VI. 12. Imperium Occidentis deficit. II. 18.
Impugnantur rationes Gallorum contrà Concordatum. VII. 560.
Incarnationis doctrina ſeculo quarto. I. 438.
Inceſtuoſorum error, hoc eſt, Juriſconſultorum conſanguinitatis gradus perperàm numerantium, damnatur ab Alexandro II. in Synodo Romana. VI. 206.
Incorrupticolæ Hæretici qui, & in quo errarent? II. 231.
Ingundis, Catholica, fruſtrà à Goſvinda, Ariana, ejus avia, de Religione tentatur, quin potiùs ipſa Hermenegildum, conjugem, & Hiſpaniæ Regem, ad fidem Catholicam adducit. II. 216.
Ingulphi, Abbatis, Hiſtoria. IV. 627.
Independentium Secta in Anglia. VIII. 84.
Indigenæ, ſeù advenæ, apud Iudæos erant Proſelyti ex Juſtitia. I. 91.
Index Librorum veteris, & novi Teſtamenti texitur in Concilio Laodicæno, habito anno 363. ſecundùm Pagium, vel 365. ſecundùm Petrum de Marca. I. 351.
Indi peſſimè habentur ab Hiſpanis, ad quorum crudelitatem compeſcendam mittitur

tur Petrus Gaſca. VII. 85. S. Pius V. Hiſpanos eà de re admonet, & ad manſuetudinem ergà Indos exercendam, etiam atque etiam adhortatur. Ibidem.
India citerior, Vide ÆTHIOPIA.
Indulgentias largiri poteſt Eccleſia, eoque jure omni ævo potita eſt. IV. 666.
Indulgentiarum initium III. 304.
Indulgentiarum promulgatio à Leone X. quibusnam demandata? VII. 103.
Indulgentiæ contrà Infideles militaturis in Concilio Lateranenſi I. conceſſæ. IV. 530.
Indulta Pontificia conceſſa Regibus Galliæ ad nominationem Abbatiarum. VII. 555.
Innocentius I. multas ſcripſit Epiſtolas Decretales. II. 62. Epiſtola Innocentii ad Arcadium Imperatorem eſt ſuppoſititia, & ad eamdem claſſem ablegandæ ſunt duæ Arcadii Imperatoris ad Innocentium I. Epiſtolæ. Ibid.
Innocentius II. invitus Pontificatum accipit. IV. 424. In Gallias fugit. 427. Lothario, Imperatori, Inveſtituras non reſtituit. Ibid. Romam revertitur, ſtatimque Piſas ſecedit. 428. A Rogerio captivus factus, Inveſtituras Siciliæ, Apuliæ, Calabriæ, & Capuæ ei concedit. Ibidem.
Innocentius III. Antipapa. IV. 442.
Innocentius III. à Clemente III. Cardinalis creatur. V. poſt finem.
Innocentius III. poſtquàm Pontifex fuiſſet renunciatus, Presbyter ordinatus eſt. V. 74. Ejuſdem Summi Pontificis geſta. 77. Innocentii III. poſt mortem apparitio an fabulæ loco ſit habenda? 82. Ejus Scripta. 459.
Innocentii IV. geſta. V. 85. Quædam de ejus morte commenta. 87. Scripta. 562.
Innocentius V. Papa. V. 98.
Innocentii VI. geſta. V. 130.
Innocentii VII. Pontificatus. VI. 94.
Innocentii VIII. geſta. VI. 141.
Innocentius IX. eligitur Pontifex. VIII. 132. Ejus virtutes, & obitus. Ibid.
Innocentii X. geſta. VIII. 148.
Innocentii XI. geſta, & pietas in Deum. VIII. 174.
Innocentii XII. geſta. VIII. 189.
Innocentii XIII. felicitèr nunc Sedentis, laudes. VIII. 201.
Inquiſitionis Officium Fratribus Prædicatoribus demandatur, ab iiſque exercetur. V. 167. Inquiſitionis Officium quantùm oderint Heretici Novatores, & cur fuerit inſtitutum? 169. cum Ordine Prædicat. cæpit. 527. In regno Caſtellæ inſtituitur. VI. 77.
INTERIM, Edictum Caroli V. Imperatoris. VII. 23.
Interdicti Veneti hiſtoria. VIII. 117.
Inſtitutum Ordinis Prædicatorum magnam cum Inſtituto Carthuſianorum affinitatem habet. VII. 429.
Inſtantius, Epiſcopus Priſcillianiſta. I. 297. Damnatur in Synodo Cæſaraugustana. 298. Priſcillianus, & Salvianus, alter Epiſcopus ejuſdem Sectæ, itidem proſcri-

pti

pti ſunt. Ibidem. In exilium mittitur Inſtantius. Ibid. Romam ad Damaſum Papam proficiſcitur. Ibid. In Galliam regreſſus, & à S. Martino Turonenſi, aliiſque Epiſcopis repulſus, ad Maximum Tyrannum appellat. Ibid. Eccleſiæ ſuæ reſtituitur. Ibid. Ad Synodum evocatus exauctoratur, & in exilium mittitur. 299.

Inveſtitura quid, & undè originem habuerit? IV. 151. Inveſtituræ toleratæ uſque ad Gregorium. VII. 152. Inveſtiturarum Controverſia quomodò compoſita in Concilio Lateranenſi? 159. Cur damnatæ à Gregorio VII.? IV. 161. Inveſtiturarum abrogationi non obeſt Concordatum Gallicum. 165. Illarum lis quo pacto in Concilio Lateranenſi I. compoſita fuerit? IV. 151. 375. , & 528.

Joachimus, Abbas, inter Hæreticos non eſt numerandus. IV. 513. An dono prophetiæ fuerit inſignitus? 516. Piè, & Sanctè obiit, miraculiſque poſt mortem claruit. 517. Ejus opera. 639.

Joannæ, Darciæ dictæ, Puellæ Aurelianenſis, præclara in Galliis geſta. VI. 46. In Anglorum poteſtatem venit, ab iiſque exuritur. 47. Ejus innocentia vindicatur. Ibid.

Ioanna Franciſca Fremiot de Chantal. VIII. 585.

Ioanna, Regina Neapolis, multis ac diuturnis Bellis in Regno Neapolitano occaſionem præbet. VI. 31.

Ioanna, Galliarum Regina, Collegii Navarræ apud Pariſios Fundatrix. V. 52.

Ioannæ Papiſſæ Fabula exploditur. III. 307.

Ioanna Semeira, tertia Henrici VIII. Angliæ Regis, uxor. VII. 61.

Ioanna, Siciliæ Regina, innocens à Clemente VI. declaratur, & diſpenſationem ineundi matrimonium cum Ludovico, Principe Tarentino, obtinet. V. 129.

S. Ioannes, Euangeliſta, in oleum ignitum conjicitur, & ſalvus evaſit, relegatur in Inſulam Pathmos, ſcribit Apocalypſin. Sub Nerva, Imperatore, ſolvitur ab exilio, & rediit Epheſum. I. 15. Fugit è Balneo propter adventum Hereſiarchæ Cerinthi. I. 103.

Ioannes, Papa, à Theodorico, Gothorum Rege, Conſtantinopolim mittitur, ut Arianis ab Juſtino, Imperatore, ablatæ Eccleſiæ reſtituerentur, qui tamen, veluti demandatæ Legationis prævaricator, à Theodorico in vincula conjicitur, ibique vitam claudit. II. 202. Duæ epiſtolæ, illi tributæ, ſunt ſuppoſititiæ. 280.

Ioannis II. Papæ, ad Valerium Epiſtola, eſt ſuppoſititia. II. 283.

Ioannis, Papæ III. Epiſtola ad Epiſcopos Germaniæ, & Galliæ ſuppoſititia. II. 287.

Ioannes VIII. Papa in Gallias proficiſcitur. III. 315. Ioannes VIII. fabulæ de Ioanna Papiſſa locum non dedit. Ibid. in Cauſa Photii, quem in Sedem Conſtantinopolitanam reſtitui conſenſit, excuſatur. III. 316. Ioannis VIII. epiſtolæ. Ibid. S. Gregorii vita perperam ipſi à Platina

G ad.

adſcribitur. Ibid.
Joannis IX. Reſponſum ſuper Normannis, poſt ſuſceptum Baptiſmum, gentilitèr viventibus. IV. 80.
Joannes XI. ſemper fuit alieni juris. IV. 67.
Joannes XII. primus ex Romanis Pontificibus nomen mutavit. IV. 71. Ottone, Imperatore, cum exercitu Romam adventante, fugit, atque in Conciliabulo deponitur, ſed ſuam Sedem poſteà recuperat. Ibid. Mors Ioannis ex Luitprando, auctore hac in re ſuſpecto. 72.
JoãnesXVII.propriè XVI.appellari voluitXVII.& cur?IV.82.
Joannis XX. geſta, & mors infelix. V. 99.
Joannes XXII. electio, & Pontificatus. V. 122. à Ludovici Bavari fautoribus impetitus. V. 239. Negari non poteſt Joannem XXII. propendiſſe in ſententiam quorundam Veterum Patrum circà dilationem viſionis Dei. 242. Falsò aſſerit Calvinus, Ioannem XXII. docuiſſe, animas eſſe mortales, unàque cum corporibus interire uſque ad diem judicii.Ibid. Sententiam de dilatione viſionis beatificæ uſque ad diem judicii nullo unquam Decreto approbavit, ſed tantùm quæſtionem hanc in utramque partem optavit diſceptari. V. 485. Petri de Alliaco, & Ioannis Gerſonii hac de re teſtimonia expenduntur. 490.
JoannesXXI.aliasXXII.à Ludovico Bavaro peraudactèr reprehenditur, & tanquàm Hereticus denunciatur. V. 35.
Joannis XXIII. geſta. VI. 105.
Ioannes, ob pacem Eccleſiæ, Pontificatu ſe abdicat. 107.
Joannes XV. Patriarcha Alexandrinus, Chriſma in ſua Eccleſia inſtaurat. V. 160.
Joannes, Patriarcha Antiochenus, plus æquò quidem favit Neſtorii perſonæ, ab illius tamen hæreſi ſemper fuit alienus. II. 79. Cyrilli anathematiſmos impugnavit, quòd exiſtimaret Cyrillum in extremum alium errorem deflexiſſe.80. Epheſini Patres, rè accuratius diſcuſſa, Ioannis Antiocheni rectam fidem agnoverunt. Ibid. Epheſum pergens ad Concilium moras de induſtria nectit. II. 100. quinta die, poſt latam in Neſtorium Sententiam adventans, Conciliabulum congregat cum ſuis Orientalibus. 103. In hoc Pſeudo concilio geſta, irrita declarantur ab Epheſina Synodo; mox, cùm ter vocatus non comparuiſſet Ioannes Antiochenus, excommunicationis in eum, eique adhærentes Epiſcopos, lata eſt Sententia. II. 104. Cum Cyrillo pacem init, eique ſignificat, ſe Neſtorium damnare, & Maximiani approbare Ordinationem. II. 107. Fidei etiam Profeſſioni ſubſcripſit, in qua unicam in Chriſto perſonam, & B.Virginem, uti Deiparam, agnovit. Ibid. Procli de Theodori Mopſueſteni ſententiæ ſubſcribit. 109. Orientales aliquot Epiſcopi etiam, poſt initam pacem inter Ioannem Antiochenum & Cyrillum, Neſtorium damnare recuſant. II. 107. Imperator contrà illos Sacram promulgat, qua permoti aliqui manus dederunt, cæteris in errore ob-

obſtinatis animis hærentibus. Ibidem.

Ioannes, Patriarcha Antiochenus. IV. 465.

Ioannes, Cappadox, Patriarcha C. P. OECUMENICI, ſeu UNIVERSALIS nomen primus ſibi arrogavit. II. 305.

Ioannes, Patriarcha C.P. Thomæ II. ſucceſſor, Orthodoxus fuit. III. 92.

Ioannes XIII. Patriarcha C. P. V. 150.

Ioannes, ſeu Iannes, Patriarcha C.P. Iconoclaſta nequiſſimus. III. 330.

Ioannes IV. Epiſcopus Hieroſolymitanus, non ſucceſſit Euſtochio, ſed Macario. II. 298. à S. Sabba, Abbate, à communione Hæretici Severi ad Synodi Chalcedonenſis profeſſionem adducitur. II. 297.

Ioannes, Epiſcopus Placentinus, contrà Gregorium V. electus in Antipapam, ab Ottone, Imperatore, ludibrio habetur. IV. 78.

Ioannes, Epiſcopus Pictavienſis, S. Thomæ Cantuarienſis amicus, in Archiepiſcopum Lugdunenſem creatur. IV. 445.

Ioannes, Archiepiſcopus Ravennas, excommunicationis fulmine percellitur à Nicolao I. III. 312.

Ioannes, Dux Burgundiæ, Ludovicum, Ducem Aurelianenſem, occidit, & à Carolo VI. Galliarum Rege, homicidii veniam obtinet. VI. 41. Anglos in Galliam vocat. Ibid. Novas turbas in Gallia ciet, & tandem per inſidias occiditur. 42.

Ioannis I. Caſtellæ regis geſta. V. 7.

Ioannes II. Caſtellæ Rex. VI. 70.

Ioannis, Galliarum Regis, geſta. V. 57.

Ioannis, Indorum Regis, vulgò PRETEJEAN, ad Alexandrum III. epiſtola. IV. 408.

Ioannes Fredericus, Dux Saxoniæ, vincitur, & mulctatur. VII. 22.

Ioannis, Venetorum Ducis, in Ioannem, Patriarcham Gradenſem, ſævities. III. 422.

Ioannes, Amaſius Theodoræ, ex Presbytero Epiſcopus Bononienſis, ad Ravennæ infulas transfertur. IV. 64. Evadit Pontifex Maximus. Ibid. Pontificatum benè adminiſtrat. 65. Ioannis X. depoſitio, & mors 66.

Ioannes, dictus ſine terra, Anglorum Rex, à Philippo Auguſto in ordinem redactus. V. 41. Eidem bellum à Ludovico VIII. infertur. 43. Geſta. 68.

Ioannes Agricola, ejus errores. VII. 256.

Ioannis Andreæ Scripta. V. 465.

Ioannis Anguiſſolæ Scripta. V. 467.

Ioannes Annius Viterbienſis. VI. 40.

Ioannis, Antiocheni, Scripta. IV. 593.

Ioannes, Auſtriacus, Geuſios vincit. VII. 76.

Ioannes Avila. VII. 419.

Ioannis Baconi, Carmelitæ, Scripta. V. 457.

Ioannes Balæus. VII. 407.

Ioannes Barreria, author Congregationis Fulienſis. VII. 578.

Ioannes Baſſolis, Ordinis Minorum, Scripta. V. 450.

Joannis Becci, ſeu Vecci, Patriarchæ C. P. ſtudium in Eccleſiam Latinam. V. 147.
Joannis Belethi Scripta. IV. 611.
Joannis, Biclarienſis, Epiſcopi Gerundenſis, geſta, & Scripta. II. 317.
Joannes Boccatius. V. 385.
Joannes Bollandus. VIII. 533.
Joannes Bona, Cardinalis, & ejus Opera. VIII. 473.
Joannes Brandò, Chronodomi Auctor. VI. 388.
Joannes Brentius. VII. 210. Ejus errores. VII. 256.
Joannes Brevis Coxa, Scriptor Gallus. VI. 361.
Joannis Bromptoni Chronicon. IV. 603.
Joannes Bunderius. VII. 453.
Joannes Buxtorfius, & ejus Opera. VIII. 447.
Joannes Cabaſſutius, & ejus Opera. VIII. 539.
Joannis Calderini Scripta. V. 466.
Joannes de Calore quoſdam in facultate Pariſienſi docuit errores, quos coactus eſt palam ejurare. V. 249.
Joannes Calvinus quis? VII. 219. Ejus ſtudia. Ibidem. mutat genus vitæ, & nomen. Ibid. vendit beneficia. Ibid. Ejus vita. Ibid. Pariſiis degens, è Collegio Forteti per feneſtram evaſit. 220. Inſtitutionum libros ſcripſit. Ibid. In Germaniam ſecedit. Ibid. In Galliam revertitur. Ibid. Pictavium perrexit, ubi ſuos errores ſparſit. VII. 221. Genevam venit, ibique ſuos errores diſſeminat. Ibid. Diſſimilitudo morum inter ipſum, & Lutherum. VII. 222. Deſcriptio ejus indolis. Ibid. Obiit. 223. Errores percenſentur. 225.
Joannes Camaterus, Patriarcha C.P. V. 143.
Joannes Cameniata Theſſalonicæ à Barbaris excisæ hiſtoriam ſcripſit. IV. 236.
Joannes Cantacuzenus, poſt Imperium adminiſtratum, illo ſe abdicat. V. 18. Opera. 375.
Joannis Capreoli geſta, & Scripta. VI. 398.
Joannes de Capiſtrano in Bohemiam Nuntius. VI. 124. Sanctitas, & Scripta. VI. 415.
Joannis Capgravii Scripta. VI. 419.
Joannes Caſtellus Henricum IV. Galliarum Regem, è medio tollere tentat. VII. 56.
Joannes Caſtriotus Croiam, ditionis ſuæ Metropolim, Amurathi, Turcarum Imperatori, cedere cogitur, eique ſuos obſides dat filios. VI. 15.
Joannis Chryſoſtomi vita ſummatim deſcribitur. II. 129. Ejus Scripta. 130. Epiſtola ad Cæſarium non eſt S. Joannis Chryſoſtomi fœtus. 131. Cætera Opera adſcriptitia S. Joannis Chryſoſtomi recenſentur. 132. Qua docte Chryſoſtomus præ cæteris emicuerit? 133.
Joannes Chryſoſtomus ob receptos Monachos, qui ſtabant à partibus Origenis, Theophili Alexandrini, Epiphanii, & Hieronymi odium ſibi conflavit. II. 116. Chryſoſtomus in Synodo ad Quercum damnatur, & Arcadii, Imperatoris, juſſu exulat. 117. Paulò poſt ab exilio revocatur. 118. Ob reprehenſam Eudoxiam, Auguſtam, rursùs in Pſeudoſynodo damna-

natur, & in exilium mittitur. Ibid. Innocentius I. Chryſoſtomi in Synodo Romana innocentiam declarat, & pro eo Legatos ad Honorium, Imperatorem, mittit. 119. Chryſoſtomus in exilio moritur. Ibid.
Ioannes Ciampinus, & ejus Opera. VIII. 435.
Ioannis Cinnami Scripta. IV. 595.
Ioannes Clericus. VIII. 433.
Ioannes Climacus. II. 328.
Ioannes Cochlæus. VII. 423.
Ioannis Coleti in literas amor, & Scripta. VI. 378.
Ioannis Columnæ, Ordinis Prædicatorum, Scripta. V. 403.
Ioannes Comnenus in Romanam Eccleſiam propenſus. IV. 357. Ejus pietas. 358.
Io: Baptiſta Cotelerius, & ejus Opera. VIII. 427.
Ioannis de Crema, Sedis Apoſtolicæ Legati, mors fictitia. IV. 581.
Ioannes à Cruce. VIII. 518.
Ioannis Cypariſſioti Scripta. V. 375.
Ioannes, Cyri, in throno C. P. Succeſſor, aliis eſt Monothelita, aliis Catholicus. III. 94.
Ioannes Dallæus. VIII. 431.
Ioannes Damaſcenus fidem adversùs Iconoclaſtas propugnat. III. 122. Proditoria à Leone Iſauro, Imperatore, ſub ipſius nomine conficta epiſtola. Ab eodem Leone mittitur ad Saracenorum Calipham, qui S. Ioanni Damaſceno manum truncari juſſit, quæ tamen die ſequenti à B. Virgine ei miraculosè reddita eſt. Ibid. Ejus geſta, & Scripta. III. 199. Dextera manus juſſu Saracenorum Caliphæ ei abſciſſa à B. Virgine ipſi reſtituitur. 200. Auctor non eſt orationis contra Conſtantinum, dictum Caballinum, Imperatorem. III. 33.
Ioannes Dartis. VIII. 431.
S. Ioannes de Deo, Fundator Ordinis Charitatis erga Infirmos. VII. 574.
Ioannes Diaconus, vitæ S. Gregorii, Papæ, Scriptor. III. 465.
Ioannes Docæus. VII. 431.
Ioannes Dominici in Bohemiam, & Hungariam Legatus mittitur. VI. 111. geſta, & laudes. VI. 394.
Ioannes Doujatius. VIII. 431.
Ioannes Driedo. VII. 420.
Ioannes Dubravius. VII. 407.
Ioannes Stephanus Durantius. 495.
Ioannes Eckius infracto animo diſputat cum Caroloſtadio, & Martino Luthero. VII. 290. Ejus Opera. 423.
Ioannis Erigenæ errores. III. 385. Scripſit librum, quo Berengarii, cæterorumque Sacramentariorum hæreſim præformavit. III. 354.
Ioannes Eugenicus, Antirrhetici adversùs Generale Concilium Florentinum Auctor. VI. 351.
Ioannes Faber, Ordinis Prædicatorum, Scriptor. VII. 438.
Ioannes Ferdinandus. VII. 487.
Ioannes Ferus. VII. 471.
Ioannes Fiſcherus, & ejus Scripta. VII. 396. Innocentia vitæ. Ibid. Mors glorioſa. 397.
Ioannis Fronteau Opera. VIII. 543.

Ioannes Gagnæus. VII. 410.
Ioannes Galeatius, Vicecomes, à VVenceſlao, Imperatore, Mediolani Ducis titulum obtinet. VI. 102.
Ioanni Galeatio Ducatum Mediolanenſem vendit VVenceslaus, Imperator. V. 40.
Ioannes Garnerius. VIII. 530.
Ioannes Garetius. VII. 464.
Ioannes Gerbeſius, & ejus Opera. VIII. 419.
Ioannis de S. Geminiano Scripta. V. 426.
Ioanni Gerſen tribuunt aliqui librum de Imitatione Christi. VI. 515.
Ioannis Gerſonii geſta, & Scripta. VI. 356. Gerſonius non eſt auctor Libri de imitatione Chriſti. 358.
Ioannes Glycis, Patriarcha C.P. V. 150.
Ioannes Gobelinus. VI. 384.
Ioannes Gonzalez de Albenda. VIII. 496.
Ioannes Gonzalez de Leon. VIII. 492.
Ioannes de Gorello, & alii quidam Religioſi Mendicantes damnantur. VI. 200.
Ioannes Grancolas, & ejus Opera. VIII. 419.
Ioannes Gropperus. VII. 424.
S. Ioannes Gualbertus Vallumbroſanam Congregationem inſtituit. IV. 320.
Ioannes Guallenſis, Ordinis Minorum Scriptor. V. 443.
Ioannes Harduinus. VIII. 530.
Ioannes de la Haye, & ejus Opera. VIII. 506.
Ioannes Hieromnemon, Patriarcha C. P. IV. 451.
Ioannes, Epiſcopus Hieroſolymitanus, cum Hæreſiarcha Pelagio benigniùs agit. II. 33.
Ioannes Hus VVicleffi errores mordicùs tuetur, & per Bohemiam latè diffundit. VI. 175. Ioannes Hus unà cum Hieronymo Pragenſi VVicleffi errores in Bohemia diſſeminat. 177. Ioannem Hus Sbinko, Archiepiſcopus Pragenſis, inſectatur, ſed ſub ejus ſucceſſore Albico, nequiſſimo Præſule, propagatur Huſſitarum Hæreſis. Ioannes Hus damnatur in Concilio Conſtantienſi, & vivicomburio punitur. 182. Hieronymus Pragenſis vivus comburitur. 185. Lutherani, & Calviniſtæ falsò ſibi Ioannem Hus patronum adſciſcunt. 186. Huſſitæ in plures Sectas diviſi. 190. Neque à Papa, neque à Concilio Conſtantienſi Literas ſalvi Conductus accepit, ſed eas ab Imperatore obtinuit, qui poſteà, ob nova Crimina Conſtantiæ commiſſa à Ioanne Hus, carcerem & ignem ei minatus eſt. VI. 233. Ioannes Hus uſque ad extremam vitæ periodum Miſſam celebravit. 239.
Ioannis Patriarchæ Conſtantinopolitani, dicti jejunatoris, Sanctitati non Officit UNIVERSALIS ab ipſo titulus uſurpatus. II. 304. Scripta. 326.
Ioannes à Jeſu Maria. VIII. 518.
Ioannis ab Imola Scripta. VI. 428.
Ioannes L'alemandet. VIII. 545.
Ioannes Lallier à Sacra Facultate Pariſienſi proſcriptus. VI. 205.
Ioannis de Latone, & Petri de Bonageta errores circa Eucha-

chariſtiam. V. 258.
Joannes Launojus, ejus ſevera Critica, & Opera. VIII. 413. carnes non officere jejunio Quadrageſimali, etiam extrà neceſſitatem, docet. VIII. 550.
Joannes Leonardins, Congregationis, quæ MATRIS DEI appellatur, Fundator. IX. 508.
Joannes Leunclavius. VII. 504.
Joannis Lignani Scripta. V. 468.
Joannes Linturius. VI. 387.
Joannes Lorinus, & ejus Opera. VIII. 521.
Joannes Mabillonius, ejus Opera, & elogium. VIII. 463.
Joannes Magnus. VII. 407.
Joannes Major. VII. 425.
Joannes Maldonatus, ejus lis cum Facultate Pariſienſi. VII. 490. Ejus Scripta, & virtutes. VII. 491.
Joannis Malelæ Chronicon. III. 189.
Joannes Marchand à Sacra Facultate Pariſienſi proſcriptus. VI. 204.
Joannes Margarinus. VII. 407.
Joannes Mariana, & ejus Opera. VIII. 521.
Joannes Martianæus, & ejus Opera. VIII. 467.
S. Joannes de Matha, Ordinis Redemptionis Captivorum Inſtitutor. V. 538.
Joannis de Mediavilla Scripta. V. 442.
Joannes Medina, & ejus Scripta. VII. 419.
Joannes Mercerus, & ejus Scripta. VII. 413.
Joannes de Mercuria à Sacra Facultate Pariſienſi damnatur. V. 244. Ejus præcipui errores. 245.
Joannes Molanus. VIII. 421.
Joannis, dicti Monachi, Scripta. V. 460.
Joannes de MonteCorvino in Oriente Legatus conſtituitur. V. 121.
Joannis de Monte Nigro geſta, & laudes. VI. 392.
Joannis de Monteſono errores damnantur. V. 231.
Joannes Morinus, & ejus Opera. VIII. 536.
Joannes Moſchus, Scriptor vitæ S. Joannis Hieroſolymitani, perperàm cognominatur EVIRATUS. III. 81. Pratum ſpirituale. 186
Joannis Naucleri Chronicon. VI. 382.
Joannes Neercaſſel, Epiſcopus Caſtorienſis, & ejus Opera. VIII. 452.
Joannes Nicolai edidit Librum contra Launojum: de jejunii Chriſtiani, & Chriſtianæ abſtinentiæ vero, & legitimo ritu, juxtà veterem Eccleſiæ Univerſalis uſum. VIII. 553. Opera. 494.
Joannes Nider, à Concilio Baſileenſi Legatus in Bohemiam miſſus. VI. 397.
Joannes Æcolampadius moritur. VII. 209.
Joannes Oldſtcalſtel, pertinax VVicleffiſta, in Synodo Londinenſi damnatur, & Curiæ ſeculari traditur. VI. 322.
Joannes Opſtraet, & ejus Opera. VIII. 448.
Joannes Paleologus, Orientis Imperator. VI. 5. 6. & 7.
Joannes Palafox, & ejus Opera. VIII. 455.
Joannes, Parmenſis, libri inſcripti: EVAMGELIUM ÆTERNUM creditus Auctor. V. 186.
Joannes, Pariſienſis, non con-

fundendus cum Joanne, qui dicitur PUNGENS ASINUM. V. 426.
Joannis, Pariſienſis, error circà Euchariſtiam. V. 237.
Joannis Parvi errores, eorumque damnatio. VI. 213.
Joannes Pearſonus. VIII. 459.
Joannes Pekamus, & ejus Scripta. V. 442.
Joannes Penna, Defenſor Societatis Jeſu. VII. 568.
Joannis Phelippæus, & ejus Opera. VIII. 523.
Joannis Philoponi Scripta, ejuſque impugnatores. III. 183.
Joannis Pici, Mirandulani, Scripta, & mores. VI. 371.
Joannes Picus, Carthuſianus. VII. 427.
Joannes Pineda, & ejus Opera. VIII. 522.
Joannes Piſcator. VII. 234. Ejus errores. Ibid. à Calviniſtis damnatur. 235.
Joannes Pitſeus. VII. 407.
Joannis de Poliaco in materia Confeſſionis Sacramentalis errores, eorumque damnatio. V. 279., & 381.
Joannes Quintinus. VII. 494.
Joannis Raguſini geſta, & Scripta. VI. 394.
Joannis Raulini Scripta. VI. 389.
Joannes Ruchardus plures errores docet, quos, cùm damnati fuiſſent, revocavit. VI. 219.
Joannes Reuclinus. VI. 382. accuſatur apud Accademiam Colonienſem. VII. 279. Edit epiſtolas obſcurorum Virorum. VII. 280. Ejus Cauſæ cum Monachis, & Theologis Scholaſticis exitus. VII. 285.
Joannis, Roberti filius, ſedis Romanæ poſt Joannem XIV. invaſor, non debet appellari Joannes XV. IV. 77.
Joannes Saguens. VIII. 545.
Joannis Sareſberienſis Opera. IV. 612.
Joannis Scoti Erigenæ Scripta. III. 468. Non confundendus cum Ioanne, Æthelingiæ Abbate. 468. Martyrium hujus Ioannis ab Hæreticis confictum eſt. Ibid.
Joannis Scylitzæ Scripta, & dignitates. IV. 273.
Joannes Seldenus. VIII. 439.
Joannes Scythopolitanus. II. 325.
Joannes Sleidanus. VII. 408.
Joannis Sobieski, Poloniæ Regis, virtus, & de Turcis inſignis reportata Victoria. VIII. 18.
Joannes Sozopolites, Patriarcha C.P. V. 150.
Joannes Tabienſis, & ejus Summa. VII. 460.
Joannes Talaja, cognomento Tabennioſita, in Patriarcham electus Alexandrinum, ab Acacio, Conſtantinopolitano Epiſcopo, apud Zenonem accuſatur. II. 76. Romam ad Simplicium, Pontificem Maximum, pergit; & quæ illic egerit? 27.
Joannis Tauleri Scripta, & Ludovici Bloſii de eo ſententia. V. 429.
Joannes Tetzelius Indulgentias de mandato Archiepiſcopi Moguntini promulgat. VII. 103.
Joannes Teutonicus, Ordinis Prædicatorum Magiſter Generalis, non eſt auctor Summæ Confeſſariorum, quæ dicitur Joannina. V. 420.
Joannis, Theſſalonicenſis, Homilia. III. 185.
Joannes à S. Thoma. VIII. 496.

Joan-

Ioannes Tzimiſces, non priùs à Polieucto, Conſtantinopolitano Patriarcha, fuit coronatus Orientis Imperator, quàm Nicephoro, Imperatori, illatam cædem pœnitētia eluiſſet, aliaque, à Patriarcha ſibi injuncta, præſtitiſſet. IV. 12.
Joannis de Turrecremata geſta, & mores, atque ejus Scripta. VI. 390.
Joannes Vaſæus. VII. 408.
Ioannis Vecci Opera. V. 373.
Ioannes Vercellenſis non fuit electus in Summum Pontificem. V. 107. Hieroſolymitanum Patriarchatum recuſat. V. 154.
Ioannes Uldaricus. VII. 457.
Ioannes Vignolius, & ejus Opera. VIII. 442.
Ioannes Viguerius. VII. 453.
Ioannis Villani, & Matthæi, ejus continuatoris, Hiſtoria. V. 384.
Ioannes Vorſtius, & ejus Opera. VIII. 452.
Ioannes Luccus, Vicleffi Operum Cenſor. VI. 378.
Ioannes VVolfius, & ejus Opera. VIII. 447.
Ioannis Zonaræ Scripta. IV. 598.
Ioannes Albertus Fabricius, & ejus Opera. VIII. 447.
Ioannis Antonii à S. Georgio Scripta. VI. 428.
Ioannes Auguſtinus Adornus, Inſtitutor Clericorum Regularium Minorum. VII. 579.
Ioannes Baptiſta Gonetus, & ejus Opera. VIII. 495.
Ioannes Baptiſta Du Hamel, & ejus Opera. VIII. 421.
Ioannes Baptiſta de Morales. VIII. 497.
Ioannes Baptiſta Thiers, & ejus Opera. VIII. 420.
Ioannes Baptiſta Villalpandus, & ejus Opera. VII. 489. & VIII. 521.
Ioannes Franciſcus Gondy de Retz. VIII. 404.
Ioannis Franciſci Pavini Scripta. VI. 428.
Ioannes Franciſcus Sannazarius. VII. 500.
Ioannes Fridericus Gronovius, & ejus Opera. VIII. 447.
Ioannes Georgius Grævius, & ejus Opera. VIII. 451.
Ioannes Henricus Hottingerus, & ejus Opera. VIII. 451.
Ioannes Jacobus Chiffletius, & ejus Opera. VIII. 431.
Ioannes Ludovicus Vivaldus. VII. 453.
Ioannes Michael Cavalieri. VIII. 487.
Ioannes Paulus Carafa, Fundator Theatinorum. VII. 572.
Ioannes Paulus Lancellottus. VII. 499.
Ioannis Pauli Lancellotti Opera, VIII. 440.
Ioannes Paulus Nazarius. VIII. 497.
Ioannes Stephanus Menochius, & ejus Opera. VIII. 522.
Iobius, Monachus Orientalis. II. 325.
Iodocus Barbatus, Imperator deſignatur. VI. 28.
Iodocus Clitoveus, & ejus Scripta. VII. 412.
Ioel, Chronographus Græcus. V. 370.
Ionæ, Aurelianenſis, adverſùs Claudium Taurinenſem Scripta. III. 452.
Ionæ, Monachi Bobienſis, Scripta. III. 196.
Ionathan, olim Iudæorum Summus Sacerdos, per Sicarium interficitur. I. 81.

B. Jor-

B. Jordanis, Ordinis Prædicatorum Magiſtri Generalis, geſta, & Scripta. V. 398.
Jordanus de Urſinis in Germaniam, Hungariam, & Poloniam Legatus mittitur. VI. 112.
Joſephus, Imperator. VIII. 30.
Joſephus, Patriarcha C. P. V. 147.
Joſephus II. Patriarcha C. P. VI. 155.
Joſephus Antelmius, & ejus Opera. VIII. 427.
Joſephus de Aguirre, Monachus Benedictinus, poſteà Cardinalis, & ejus Opera. VIII. 471.
Joſephus Borri, Medicus Italus, Meſſiam ſe eſſe prædicans, Romam ad Clementem X. mittitur, ſuoſque errores ſolemni ritu execratur. VIII. 173. & 178.
Joſephi Briennii Oratio. V. 374.
Joſephus Calaſantius, fundator Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum. VIII. 582.
Joſeph Ciantes, & ejus Opera. VIII. 481.
Joſephus, Hebræus, commendat vitam, & miracula Chriſti. I. 62.
Joſephus, Mahometis frater. Vid. Jeſus, ſivè Joſephus.
Joſephi Methonenſis, ſive Pluſiadeni, Scripta. VI. 349.
Joſephus Pamphilus. VII. 464.
Joſephus Scaliger, Filius Julii Cæſaris Scaligeri. VIII. 430.
Joſephus Stephanus, & ejus Opera. VIII. 411.
Joſephus Maria Thomaſius, Cardinalis, ejus virtutes. VII. 523. Opera. 543. Titulo venerabilis donatur. VII. 573.
Joſephus, Vicecomes, & ejus Opera. VIII. 441.
Joſephi à Vita Opera. VIII. 493.
Joviniani errores II. 58. Jovinianus in Synodo Mediolanenſi, & poſteà à Siricio Papa, fuit damnatus. Ibid. Barbarus, & ſtupidus fuit S. Hieronymo teſte. 59. Lege ab Imperatore lata Dalmatiam in Inſulam Boam deportatur. Ibid. eademque in ejus miniſtros & errorum conſcios pena decernitur. Ibidem.
Joviani Pontani Scripta. VI. 360.
Jovianus, Imperator, Optimus Princeps. I. 246.
Irene imperante, pace potita eſt Eccleſia Orientalis. III. 257.
S. Irenæus rogat Victorem Papam, ut pacem donet Eccleſiis Aſiaticis. I. 138. Ejus Opera. 183. Errores 210.
Irnerus, Juris Civilis reſtaurator. IV. 648.
Iſaacus quidam Judæus Damaſi Summi Pontificis Caput petit. I. 408.
Iſaacii Angeli, Orientis Imperatoris, mores & geſta. IV. 364.
Iſaaci Argyri Computus. V. 377.
Iſaaci, Armeni, Scripta. IV. 591.
Iſaacus Caſaubonus. VIII. 433.
Iſaacus, Comes, in gratiam Epiſcopi Cameracenſis redit. IV. 173.
Iſaaci, Epiſcopi Lingonēſis, Opera. III. 456.
Iſaacus le Maitre de Sacy & ejus Opera. VIII. 423.
Iſaacus Voſſius, & ejus Opera. VIII. 450.

Iſa-

Iſabella Caroli VI. Galliarum Regis, filia, & Angliæ Regina, cum Dote, & ſuppellectili in Galliam remittitur. VI. 59.
Iſabella, Henrici IV. Hiſpaniæ Regis, Soror, ob Matrimonium cum Ferdinando, Principe Aragoniæ, initum, jure ad Caſtellæ Regnum abdicatur. VI. 75.
Iſaiæ, Abbatis, Homiliæ. III. 189.
Iſaurorum gens debellatur. II. 15.
Isdigerdes, Perſarum Rex, perſecutionem in Chriſtianos ſui regni exercet. II. 22. Chriſtianos in Perſide degentes perſequitur. I. 249. Vararanes, ejus filius, & Isdigerdes II. Vararanis filius, Perſarum Reges, motam in Chriſtianos perſecutionem continuant. I. 250.
Isdigerdes, Perſarum Rex, tutor Theodoſii junioris ab Arcadio Orientis Imperatore, propediem morituro, fuit inſtitutus. II. 4.
Iſidorus Clarius, & ejus Scripta. VII. 399. Verſionem Sacrorum Bibliorum adornavit. Ibidèm.
Iſidorus, Filius Hæreſiarchæ Baſilidis, profitetur impietatem Patris. I. 115.
Iſidori, Hiſpalenſis Archiepiſcopi, genius, & Scripta. III. 190. An ſit Auctor Miſſæ Mozarabum? Ibid. pro Hiſpanienſibus Monaſteriis regulam condit. II. 351.
Iſidori, Mercatoris, Epiſtolæ Decretales. III. 470.
Iſidorus Romam miſſus ad cōponendum ſchiſma Antiochenum. I. 288.
Iſidorus Peluſiota Epiſtolarum conſcriptor. II. 160.
Iſidori Rutheni Scripta, & merita. VI. 347.
Iſychius. Vide HESYCHIUS.
Italica Concilia ſeculi XVII. VIII. 375.
Italiæ Regni initium ab Odoacro, Rege Turcilingorum. II. 18. 19.
Ithacius, Epiſcopus, à ſaniori Synodi Burdigalenſis parte reprobatur, quòd necem Priſcilliani, ejuſque Sociorum procuraſſet. I. 299. Sede ſua deponitur, & in exilium mittitur, aliquibus refragantibus Epiſcopis. Ibid.
Ithacius, Epiſcopus, à Gratiano, Imperatore, Edictum obtinet contrà Priſcillianiſtas. I. 298. Maximi Tyranni Decreto, ſua ſede dejicitur. Ibid. In Gallias fugiens, Gregorium Præfectum adit. Ibid. Macedonius Officiales expedit, qui Ithacium in Hiſpanias adducant. Ibid. Apud Treviros fugiens, Maximo, Tyranno, ſupplicem libellum offert. 299.
Itinerarii S. Petri Liber, apocriphus. I. 167.
Iubilæum ſingulis XXV. annis celebrandum. VI. 134.
Iudas, Galilæus, ex oppido Gamala, ſeditionem in Judæa excitat contrà Romanos, à quibus occiditur cum duobus filiis. I. 75.
Iudea in Provinciam Imperii Romani reducitur. I. 75.
Iudæi Roma expulſi ſunt, & quatuor illorum millia in Sardiniam relegantur. I. 75. Alexandriæ degentes multa mala patiuntur. I. 77. in Urbe Seleuciæ ſupra quinquaginta millia enecantur à Græcis, & Syris I. 78. durè ve-

vexantur à Romanis. I. 80. infami contumelia à quodam Milite contempti, in Cumanum, Præſidem, inſurgunt. I. 81. viginti tria eorum millia occiduntur. Ibid. trucidant Geſſium Florum, & fundunt Romanorum copias. I. 82. Maxima, ad quam redacti ſunt, miſeria in obſidione Hieroſolymorum. I. 83. Profugi è Hieroſolymis interimuntur à Syris, & Arabibus. I. 84. Poſt captam Hieroſolymam diſperguntur per Orbem. I. 85. nec ampliùs cervicem erigere potuerunt. I. 86. Eorum ſtatus poſt ruinam Hieroſolymitanam. I. 86. Illorum Aſiaticum Imperium, pura putaque fabula eſt. I. 87. Iudæi, Chriſtianis inſultantes, quibus pœnis coercendi? II. 274. in Hiſpaniis degentes duabus à Siſebuto, Rege, legibus fidem Catholicam amplecti juſſi. III. 24. fatentur ſe Edicto Chintilæ, Hiſpaniæ Regis, præcipientis, ut fidem Catholicam amplecterentur, in ſpeciem tantùm paruiſſe. III. 159. Simulantes Chriſtianiſmum non debent ſuſcipi in Eccleſiam, nec eorum pueri baptizari, nec Servi emi poſſunt ex decreto Concilii Generalis ſeptimi, ſeu Nicæni ſecundi. Sed id non fuit approbatum ab Eccleſia Romana. III. 174. pelluntur ex Occidente. IV. 86. Chriſti Imaginem in die Paraſceves deludentes, capite plectuntur. IV. 88. ſcelerum multorum convicti, & præcipuè ob patratam puerorum innocentum cædem, ex univerſa Gallia exire jubentur. IV. 395. ex Hiſpania pelluntur. VI. 78.

Iudiciorum Eccleſiaſticorum forma in duodecim prioribus Concilii Lugdunenſis I. Canonibus ſtatuitur. V. 289.

Iuliana Morell. VIII. 502.

Iulianus, Imperator, Apoſtata, Templum Hieroſolymitanum inſtaurare cæpit, ſed fruſtrà. I. 86. Sub ipſo Ethniciſmus vires reſumit. I. 245. Nititur Chriſtianos exterminare. ibid. Eiſdem ſtudia literarum interdicit. ibid. In populum Antiochenum ira exardeſcit. ibid. In Judæos ad Templi Hieroſolymitani reædificationem impellit. I. 246. Miraculis id impeditur. Ibid. Ad Bellum Perſicum profectus lethaliter vulneratur. ibid. Moriens Chriſtum blaſphemat. ibid. Lancea divinitùs transfixus eſt ſecundùm aliquos. ibid.

Iuliani, Epiſcopi Toletani, Scripta. III. 192.

Iuliani Cæſarini Cardinalis, Legatio. VI. 117. occiditur in prælio Varnenſi. 120.

Iulianus, Eclanenſis Epiſcopus, Zoſimi, Summi Pontificis, Epiſtolæ TRACTORIÆ cũ octodecim Epiſcopis Pelagianæ factionis ſubſcribere detrectat, ob idque ſede ſua cum illis pellitur. II. 41. Iulianus, cum ſuis Aſſeclis Concilium Oecumenicum poſtulans, non auditur. ibid. Iulianus in Ciliciam navigavit apud Theodorum Mopſueſtenum, & exindè ejicitur. ibid. In Siciliam ſecedit, ibique moritur. ibid.

Iulius Africanus, quæ ejus Opera? I. 196.

Iulius Firmicus Maternus ſcripſit

pſit de Aſtronomia ad Lollianum, & de errore Prophanarum Religionum. I. 376.
Iulius Maximinus, Imperator, ſævit in Chriſtianos, unde funeſta illorum ſtrages ſequuta eſt. I. 25. obiit trucidatus. I. 37.
Iulius Maſcaron. VII. 429.
Iulius Mercorus, & ejus Opera. VII. 498.
Iulius, Pontifex, diſcutit Cauſam Athanaſii. I. 277. ab Arianis damnatur. 278.
Iulii, Papæ, Epiſtolæ duæ genuinæ, duæ ſuppoſititiæ. I. 405.
Iulii II. geſta, VII. 95. Convocat Synodum V. Lateranenſem. VII. 317. rationes quibus illam convocavit. ibid.
Iulius III. eligitur Pontifex. VII. 126. Suſpendit Concilium Tridentinum. 127. Syros ad Eccleſiæ Romanæ ſinum recipit. ibid. Anglos abſolvit à ſchiſmate, & ad Eccleſiæ gremium admittit, 129. Jubilæum per Chriſtianum Orbem in gratiarum actiones publicat. 130. Legatos ad Regem Chriſtianiſſimum, & Imperatorem, pacis conciliandæ cauſa, mittit. ibid. Leges utiliſſimas edidit, & in ſubditos clementiam exercet. tandem obiit. 130. E Bononia Concilium Generale reduxit Tridentum. VII. 347.
Iunilius, Africanus Epiſcopus. II. 315.
S. Ivo, Ordinis Canonicorum Regularium propagator. IV. 689.
Ivonis Carnotenſis Opera. IV. 611. Decretum. IV. 649.
Iurenſium Monaſteriorum origines unde petendæ? II. 190.
Iuris Civilis ſtudium Clericis vetitum. IV. 648.
Iuris Conſulti Hiſpani. VII. 510.
Iuris Conſulti Galli. VII. 494.
Iuris Conſulti Itali. VII. 497.
Iuris Conſulti Germani. VII. 503.
Iuris Canonici ſtudium, & abuſus, qui in illo emerſerunt. V. 649.
Ius Spirituale non conceditur Regibus Galliæ per Concordatum. VII. 560.
Iuſtinianus initio Imperii multa in rem Eccleſiæ præſtitit. II. 204. Eutychianorum artibus ſeductus, ſchiſma conflavit, & in Silverium, ac Vigilium Pontifices iniquus fuit. 205. in ultima ætate lapſus in hæreſim Incorruptibilium, ſeu Aphtordocetarum, ex qua tamen antè mortem reſipuit. 206.
Iuſtinianus, rogante Pelagio, Vigilii, Papæ, Apocriſario, in Origenem damnationis fert Sententiam. II. 237. Theodori, Cappadocum Metropolitæ, ſuaſu, tria damnat Capitula. 238. Iuſtinianus conſultius ducit, ut trium Capitulorum quæſtio in plena Synodo definiatur. ibid. Oecumenica indicitur Synodus, ad quam cùm pauci ex occidente Epiſcopi accederent, Iuſtinianus moræ impatiens Edictum contra tria Capitula publicavit. 241. Adverſantem edicto Vigilium, Papam, Juſtinianus cuſtodiæ tradi jubet. ibid. Iuſtinianus, Vigilii, Papæ, conſtantia victus, Edictum revocat. 242.
Iuſtinianus II. Princeps crudelis, & impudentiſſimus. II. 11.

Pro-

Probroſam, atque pernicioſam Romanæ Reipublicæ pacem cum Abimelecho, Saracenorum Califa, init. ibid. A Leontio, Imperii invaſore, naſo mutilatus, in Cherſoneſam Urbem relegatur. ibid.

Juſtinianus, Beliſarii opera, Africam ſibi ſubjicit, Arianoſque ab ea pellit. II. 220.

Juſtinianus, contra quàm à Vigilio pactum erat, Synodum celebrari jubet. 243.

Juſtinianus, Valentiæ Epiſcopus. II. 215.

S. Juſtinæ Congregatio. VI. 489.

S. Juſtini Opera, quæ genuina, & quæ ſuppoſititia? I. 182. Ejus errores. I. 210.

Juſtinus, Imperator, in Catholicam Fidem optimè affectus, diſſidium Romanam inter & Orientalem Eccleſiam componit. II. 202.

Juſtus Fontaninus, & ejus Opera. VIII. 436.

Juſtus Lipſius. VII. 421.

Juſtus, Epiſcopus Urgellitanus. II. 316.

Juvenalis, Hieroſolymitanus Patriarcha, & Dioſcorus, Alexandrinus, cum cæteris Conciliabuli Epheſini principibus, damnantur. II. 112. Cum Sociis, Dioſcoro excepto, dolentes ac facti pœnitentes, ſuis Sedibus reſtituuntur. II. 112.

Juvencus quatuor Evangelia Heroicis verſibus reddidit. I. 376.

K

Kalendarium juſſu Gregorii XIII. emendatur. VII. 158.

Kam hi, Sinarum Imperator, Edictum anno MDCC. promulgavit, quo diſtrictè præcepit, ut Cæremoniæ cultus Sinenſium in toto Sinarum Imperio inviolabilitèr obſerventur; At hujus Imperialis Edicti nullam prorsùs rationem habuit Clemens XI. Pontifex Maximus, quippè qui Cæremonias Cultus Sinenſium, tanquàm ſuperſtitioſas & Idololatricas ſolemni Conſtitutione damnavit, Decretum contra eaſdem Cæremonias, à ſuo Legato in Sinarum Imperio Domino De Tournon, poſtea Cardinali, latum, confirmavit, Cauſamque finitam eſſe pronuntiavit. VIII. 101. & ſeq.

L

L

LActantii Firmiani Scripta. I. 375. Aliquibus inficiuntur erroribus. 376. Inſtitutionum libri cautè legendi. I. 441.

Ladiſlaus, Neapolis Rex, Romam invadit. VI. 26. Ladiſlaus Hungariam Sigiſmondo auferre molitur. 29. Romam & alia Status Eccleſiaſtici loca occupat, & à Paulo Urſino repellitur. VI. 101. Ladiſlaus excommunicatur, & regno mulctatur. 103. Iterùm excommunicatur, Eccleſiamque divexat, & tandem moritur. 105. Urbis dominationi inhians, pacis ſe ſequeſtrum, Pontificem inter & Romanos ſimulat. VI. 95. Ladiſlai copiæ in Urbem à Columnenſibus recipiuntur, ſed ab Urſinis propulſantur. 96. In Ladiſlaum anathema vibrat Pontifex, qui tamen veniam petens, Innocentii VII. Pontificis, in ſe benignitatem experitur. Ibid. Ladiſlaus, Hungariæ Rex, Cenſuris ſubjicitur. V. 100.

Lætitia Roma geſtit, ob abrogatam in Galliis Pragmaticam Sanctionem. VII. 552.

Laica Communio quid ſit? I. 445.

Laici ſeculis ſeptimo, & octavo propriis manibus ſub utraque ſpecie Sacram Euchariſtiam percipiebant. III. 225.

Laici reddituum Eccleſiaſticorum adminiſtrationem uſurpant. III. 39. Mala inde orta. ibid.

Lamberti Scafnaburgenſis Scripta. IV. 267.

Laodicænum Concilium, Laodiceæ in Lydia celebratum, poſterius eſt Synodo Generali Nicæna I. 350.

Lancea, qua Chriſti latus perforatum eſt, Romam delata. VI. 141.

Landgravio, Principi, poteſtatem faciunt Proteſtantes novi ineundi matrimonii, uxore legitima adhuc ſuperſtite. VII. 62.

Lanfranci, Archiepiſcopi Cantuarienſis, Opera. IV. 253.

Lanfrancus multas cum Berengario Concertationes habet, maximè verò ob Paſchaſium Radbertum, & Joannem Scotum Erigenam. IV. 182. Lanfrancus à ſiniſtri rumoris macula abſolvitur in Synodo Romana, Berengario ibidem damnato. 183.

Lantbertus, Comes, Carolo Calvo, Galliarum Regi, rebellis, occaſionem dat celebrandi Concilium Lauriacenſe. III. 425.

Latechildis, Clodovei Galliarum Regis, Soror, Arianiſmum ejurans, Catholicis ſe adjungit. II. 28.

Lantgravius Heſſiæ vincitur, & mulctatur. VII. 22.

Lapſis in perſecutione Decii ſpes communicationis & pacis non in totum negata fuit. I. 151. Non tamen temerè, & ſinè præmiſſa ſatisfactione ad communionem admittebantur. ibid. Lapſorum Claſſes diverſæ, diverſaque pro ipſis ſtatuta pænitentiæ genera. ibid. In quibus caſibus diſciplina circà lapſos relaxaretur? I. 153. Eis in perſecutione Licinii pœnitentiæ tempus præfigitur. I. 326.

Lapſorum, qui pænitentiæ publi-

bliceæ addicebantur, Claſſes, ſeu ſtationes quatuor. I. 216. & 217.
Larachia, firmiſſimum Africæ Oppidum, capitur. VIII. 63.
Larroquius. VII. 433.
Lateranenſis Concilii I. hiſtoria. IV. 527.
Lateranenſis Concilii II. hiſtoria. IV. 537.
Lateranenſis Concilii III. hiſtoria. IV. 543.
Lateranenſis Concilii IV. convocatio, & quinam illi interfuerint? V. 262. Geſta in hoc Concilio. 265. refellitur Dupinus, qui, poſt Antonium de Dominis, & Joannem Barclajum, Canones, hujus Concilii nomine inſcriptos, ab Innocentio III. editos aſſerit. 266. Præcipui ex his Canonibus referuntur, explicanturque. 271.
Lateranenſis Congregatio. VI. 491.
Lateranenſis Eccleſia ab Anaſtaſio IV. locupletata. IV. 435.
Latini ſeculo XII. Baſilicas, & Monaſteria in Græcia habebant. IV. 357. Latini à Græcis Conſtantinopoli malè habentur. 362.
Latinorum, Accone capta, in Oriente peſſimus ſtatus. V. 155.
Latinus Latinius, & ejus Opera. VII. 387.
Lavardinus, Ludovici XIV. Galliarum Regis Orator, bellico ferè apparatu Romam ingreditur, ac Pontifex colloquio eum dignari noluit. VIII. 181.
Laurentius Brancatus de Lauræa, Cardinalis, Ordinis Min. Opera. VIII. 503.
Laurentius Campegius, Cardinalis, Legatus Apoſtolicus, Ratisbonæ colligit Principes, tum Eccleſiaſticos, tum Laicos, à quibus pro Eccleſia Catholica multa ſancita ſunt. VII. 296.
Laurentius Campegius. VII. 498.
Laurentius Du Han. VIII. 432.
Laurentii Iuſtiniani Scripta. VI. 422.
Laurentius Pignorius, & ejus Opera. VIII. 441.
Laurentius Surius, & ejus Scripta. VII. 427.
Laurentii Vallæ mores, & Scripta. VI. 364.
Laurentius Alexander Zacagnius, & ejus Opera. VIII. 436.
Lazorum Rex, Chriſtianus fit. II. 211. Lazi populi qui? ibid.
Leander Albertus. VII. 457.
S. Leander, Hiſpalenſis Epiſcopus, Regulam pro Sacris Virginibus condit. II. 351.
Leandri, Hiſpalenſis, Scripta, & geſta. II. 316.
Leges in Hæbreos latæ à Paulo IV. VII. 135.
Leidradus, Archiepiſcopus Lugdunenſis, vitam Monaſticam amplectitur. III. 495.
Lelius Socinus, quis? ejus errores, Scripta, & obitus. VII. 249.
S. Leonis Magni, Pontificis Maximi, triumque aliorum Leonum, Pontificum, Tranſlatio ſub Paulo V. III. 297.
S. Leo Magnus, & ejus Opera. II. 165.
S. Leonis ad Flavianum Epiſtola, contra hæreſim Eutychetis Scripta, in Concilio Chalcedonenſi approbatur. II. 112.
Leonis III. Papæ ærumnæ, quas

quas factioſi homines ei irrogarunt, & quomodò per miraculum, & Caroli Magni, Imperatoris, opem ab jis ſe exemerit? III. 293. Leo III. Longobardiã proficiſcitur, de Sanguine Chriſti Mantuæ reperto exploraturus. 294. Conficta eſt S. Ludgeri Epiſtola, in qua dicitur, Leonem III. Vverdam acceſſiſſe, ibique S. Suvibertum Sanctorum Faſtis adſcripſiſſe. Ibid. Leo III. conſentire noluit, ut in Symbolo adderetur particula FILIOQE. 296.

Leonis IV. virtus, & geſta. III. 304.

Leo IV. Imperator, Sacrarum Imaginum hoſtis infenſiſſimus. III. 34.

Leo VI. Papa, an Chriſtophori Primicerii filius fuerit? dubium. IV. 66.

Leo VI. cognomento Sapiens, Imperator, multa ſcriptis conſignavit Opera. III. 271.

Leo VII. pius, ac bonus Pontifex. IV. 68.

Leo VIII. Antipapa, damnatur in Synodo Romana. IV. 178.

Leo VIII. in Conciliabulo ab Ottone, Imperatore, coacto creatus fuit Antipapa. IV. 72.

Leo VIII. Antipapa, Conſtitutionem non edidit, quæ facultatem tribuat Imperatori eligendi Pontificem Romanum, & Inveſtituras Epiſcopis tribuendi. IV. 73.

Leo IX. ab Imperatore Henrico Pontifex deſignatus, Romam, peregrini indutus habitu, proficiſcitur, nudis que pedibus illùc ingreditur; & à Clero, populoque excipitur. IV. 93. Ejus vivendi ratio. 94. Chriſtum Dominum ſub ſpecie leproſi excipit. Ibid. Leonis IX. Epiſtola, de Reliquiis diſſerens, ſuppoſititia. 94.

Leo X. Bullam contrà Lutherum promulgat. VII. 202.

Leo X. non violavit Canones per Concordatum Gallicum. VII. 563. Damnat librum Epiſtolarum obſcurorũ virorum. VII. 280. Iubet Luthero, ut Romam veniret. VII. 288. Ejus geſta. VII. 99. Hæreticorum in Leonem X. calumniæ, Eraſmi teſtimoniis refutantur. 105.

Leo XI. Summus Pontifex. VII. 109.

Leonis Acridani Epiſtola adverſùs Latinos. IV. 279.

Leonis Allatii de lumine, quod Apoſtolos in Monte Thabor circumfulſit, hallucinatio. V. 201. Opera. VII. 438.

Leo, Armenus, Orientis Imperator, fovet Iconomachorũ Hereſim, Sæviſſimamque movet perſecutionem in Imaginum cultores. III. 261. Ejus mors miſerrima. 262.

S. Leo, Pontifex Maximus, jura Metropoleos ab Arelatenſi Eccleſia in Viennenſem tranſtulit. Sed poſteà in Eccleſiam Arelatenſem ſe ſe propenſiorem exhibuit. II. 67.

Leo Caſtrius, & ejus Scripta. VII. 418.

Leonis, Grammatici, Cõtinuatio Chronographiæ Theophanis. III. 209. Ejus Scripta. IV. 273.

Leo, Iſaurus, Princeps impiiſſimus, Sacrarũ Imaginum everſor. III. 32 Sacras perſequitur Imagines, & ad eas penitùs exterminandas, publicum promulgat Edictum. III. 119. Studitarum Collegium unà cum Bibliotheca comburi jubet. Ibid. Germanum

manum ſede Conſtantinopolitana deiicit, in ejus locum Anaſtaſio, Incolaſta, ſubrogato. Ibid. Gregorii. II. Papæ vitæ inſidiatur, patrimonia Eccleſiæ Romanæ in Calabria, & Sicilia, in fiſcum redigit, & Diœceſes Illyricianas, reliquaſque Provincias uſque Thraciam, à Romano diſtrahit Pontificatu. 121. Damnatur ab eodem Gregorio II. & ab eius Succeſſore. Ibidem. In S. Joannis Damaſceni ruinam totus incumbit. 122.

Leo, Thrax, Imperii promiſſionem accepit à Deipara ob præſtitum ergà cæcum charitatis officium. II. 11.

Leonis, Imperatoris, dicti Sapientis, Scripta. III. 474.

Leo ſapiens ob quartas nuptias damnatur in Synodo C. P. IV. 169.

Leo Styopita, Patriarcha C. P. IV. 451.

Leonardi Adamii Opera. VIII. 442.

Leonardi Bruni Scripta. VI. 368.

Leonardus Leſſius. VII. 492.

Leonardus Matthæi, inſignis Concinator. VI. 405.

Leonides, Pater Origenis, Martyrio coronatur. I. 23.

Leontius, Patriarcha C. P. IV. 457.

Leontii, Neapolis in Cypro Epiſcopi, Scripta. II. 189.

Leontii Byzantini Opera. II. 328.

Leontius Chronographiæ libros quatuor contexit. IV. 236.

Leopoldus, Auſtriæ Princeps, Sanctorum Faſtis adſcriptus. VI. 143.

Leopoldi, Imperatoris, geſta. VIII. 29.

Leopoldus, Dux Auſtriæ, Richardum, Angliæ Regem, captivum detinens, excommunicatur. IV. 450.

Leovigildus, Hiſpaniarum Rex, perſecutionem in Catholicos movit. II. 217. Sub finem vitæ filio ſuo Hermenegildo necem intuliſſe indoluit. Arianam tamen hæreſim palàm non abdicavit. II. Ibid.

Leriuenſis Cœnobii Fundator, & celebriores ejuſdem Monachi. II. 165. quandò fundatum fuerit, & quamnam antiquitùs Regulam habereret? II. 188.

Leſdiguerius Catholicam fidem, aſſumpto in Pontificem Gregorio XV. profitetur. VII. 132.

Letojus, Epiſcopus Melitinenſis ſcribit contrà Meſſalianos. I. 304.

Levellii, Secta Hæreticorum in Anglia. VII. 232.

Lexovienſis Epiſcopi, Joannis Hennuyerii, eximia charitas in Calviniſtas. VII. 42.

Libellatici, qui? I. 551.

Libellus, qui vocatur INTERIM, reprobatur à Paulo III. VI. 123.

Liber Exercitiorum ſpiritualium eſt germanus Sancti Ignatii fœtus. VII. 481.

Liber Jurium, & Libertatum Eccleſiæ Gallicanæ, earumque probationum proſcribitur. VIII. 278.

Liber de Magnitudine Eccleſiæ, & SS. Petri, & Pauli Pontificatu, damnatur. VIII: 148.

Liber de imitatione Chriſti laudatur. VI. 513., & 520.

Libri de Pugione Fidei quis Auctor? VII. 455.

Libri vetiti, ſunt vitandi. VII. 606.

Li-

Libri Hæreticorum non ſunt legendi. VII. 383.
Libri Canonici veteris, & novi Teſtamenti. I. 351.
Liberatus, Carthaginenſis Diaconus. II. 314.
Liberius Papa, tædio exilii fractus, Athanaſii damnationi, & Formulæ Sirmienſi Primæ ſubſcripſit. I. 369. Romam deindè reverſus, Fidem Nicenem palàm profeſſus eſt, & cum S. Athanaſio ſocietatem iniit. 370.
Liberius non ſecundæ, ſed primæ Formulæ Sirmienſi, ſubſcripſit. I. 280.
Liberii, Papæ, lapſus, & pœnitentia. I. 406.
Libertinorum Secta. VII. 258.
Licinianus, Carthaginenſis in Hiſpania Epiſcopus. II. 317.
Licinius, Imperator, principio infenſum ſe Chriſtianis præbet. I. 239. Victo verò Maxentio, Legem promulgat unà cum Conſtantino, Collega ſuo, pro Chriſtianis abſolutiſſimam. Ibid. An fuerit aliquandò Chriſtianus? Ibid. Poſt abruptam cum Conſtantino pacem, Eccleſiam perſequitur. I: 240. Debellatus, Conſtantini juſſu, occiditur. Ibid.
Liga Catholica adverſus Lutheranos. VII. 29.
Liga Principum Catholicorum regni Galliæ. VII. 46.
Limenſia Concilia tria. VIII. 392.
Lingua radicitùs exciſa, loquuntur Chriſtiani aliquot. II. 26.
Linus Pontifex. I. 44.
Lipſiæ Academia adversùs Huſſitas inſtituitur. VI. 181.
Lipſienſis Diſputatio. VII. 290.
Liſojus in Synodo Aurelianenſi damnatur. IV. 223.
Liturgiæ Apoſtolorum nominibus inſcriptæ in dubium ab eruditis vocantur. VI. 450.
Liturgiæ Miſſæ multæ ſeculo quarto additæ preces. I. 444.
Locuſtæ aqua benedicta à Stephano VI. expulſæ ex agro Romano. III. 318.
Lollardorum errores, eorumque Sectæ Primipili mors. V. 251.
Lombardiæ Congregatio. VI. 495.
Londinenſis Synodus contrà Hæreſiarcham Vvikleffum, congregata. VI. 319. Alia. 322.
Longobardorum in Italiam Irruptio. II. 14.
Lotharingiæ Dux bello appetitur à Ludovico XIII. Galliarum Rege. VIII. 37.
Lotharingius, Cardinalis, Orationem habet contra Hæreticum Bezam. VII. 306.
Lotharii II. mores, & geſta. IV. 376.
Lotharius, Rex, jubetur à Nicolao I. Pontifice Maximo, Vvaldradam, pellicem, dimittere. III. 312. Lotharius, fictè aſſerens, ſe Vvaldradam, pellicem ſuam, repudiaſſe, ab Hadriano II. Pontifice Max. Eccleſiæ communioni reſtituitur. 314.
Lotharius, Imperator, cum Fratribus, Ludovico, & Carolo, concordiam init, & ea de re conduntur Canones in Synodo ad Theodonis Villam. III. 277. & 426.
Lotharius, Rex, Theutbergam, Conjugem, adulterii inſimulat, & in tribus Conciliis Aquiſgranenſibus, ſicuti etiam in Concilio Metenſi, Reginæ

Cauſa proditur. III. 409. Lotharius damnatur in Synodo Romana, bienniοque poſt, mortem Nicolai I. per fraudem ab Adriano veniam obtinet. 411.

Lotharius Vvaldradam, pellicem, ducere volens in Uxorem, Theutbergamque, legitimam conjugem, reiicere, duarum Synodorum conſenſum prætexit; ſed Nicolaus, Papa, id improbat. III. 278. Abſolutionem ab Hadriano II. per mendacium impetrat, ob quod ſcelus, repetina morte corripitur. 279.

Lucas Chryſoberges, Patriarcha C. P. VI. 455. Ejus Decreta. VI. 594.

Lucas Dacherius, & ejus Opera. VIII. 462.

Locas Holſtenius, & ejus Opera. VIII. 437.

Lucæ Tudenſis Scripta. V. 386.

Lucas Vvadinghus, & ejus Opera. VIII. 507.

Lucenſis Sedes in Gallæcia fuit olim Metropolis. II. 272.

Lucianus, diſcipulus Hæreſiarchæ Marcionis, & ejus errores. I. 118.

Lucifer Calaritanus, Nicænæ fidei, & Athanaſii defenſor. I. 285. In exilium à Conſtantio, Imperatore Ariano, miſſus. Ibid. A Iuliano Apoſtata, Imperatore, revocatus, Antiochiam contendit. Ibid. Schiſma conflat. 286. Paulinum ordinat Epiſcopum Antiochenum. Ibid. In Schiſmate moritur. Ibid. Ejus Scripta. I. 373.

Luciferiani. I. 286. Edictum in ſuæ Sectæ gratiam ab Imperatoribus obtinent. 287. Adulto Sæculo quinto, nullus ferè ex hac Secta ſuperſtes erat. Ibidem.

Lucilla factioni in Cęcilianum ſuſcitatæ ſe adjungit, nihilque ad fovendum Donatiſtarum Schiſma, & Cæcilianum, è ſede Cartaginenſi deiiciendum, intentatū reliquit. I. 258.

Lucilius Vanini, Atheus. VIII. 268.

Lucius Aurelius Commodus, Imperator. I. 36.

Lucius Verus Imperator, obiit anno Imperii nono. I. 35.

Lucius Pontifex, ejus duratio Sedis incerta. I. 50.

Lucii II. geſta in Pontificatu. IV. 430.

Lucii III. geſta. IV. 444.

Ludovicus, Dux Andegavenſis, Rex Neapolis declaratur. VI. 103. Ludovicus Ladislaum clade afficit. 106.

Ludovicus, Andegavenſium Dux, Regni Galliarum Regens, à Joanna, Neapolis Regina, in filium adoptatur. V. 59. Idem in Italiam cum Exercitu ingreſſus, ut Regno Neapolitano potiretur, prælio vincitur, & occiditur. Ibid.

Ludovicum, Ducem Aurelianenſem, impunè occiſum fuiſſe à Ioanne, Burgundiæ Duce, perfricta fronte aſſeruit Ioannes Parvus, ob idque jure optimo damnatus fuit. VI. 214.

Ludovicus, Balbus, à Ioanne. VIII. in Regem coronatur. III. 315.

Ludovicus Bancellus. VIII. 499.

S. Ludovicus Bertrandus auctor fuit S. Thereſiæ, ut fundaret Ordinem Carmelitarum Excalceatorum. VII. 575. Inter Sanctos adſcribitur. 460.

Lu-

Ludovicus Bloſius. VII. 431.
Ludovicus, Brandeburgenſis, in communionem Eccleſiæ ab Innocentio VI. receptus. V. 131.
Ludovicus, Craſſus, Galliarum Rex, diuturnum bellum cum Henrico, Anglorum Rege, gerit, & tandèm pax inter utrumque ſancitur. IV. 390.
Ludovicus, Craſſus, Galliarum Rex Summos Pontifices tuetur, & adversùs Henricum, Imperatorem, bellum ſuſcipit. IV. 391. Diſſidium habet cum Stephano, Pariſienſi Epiſcopo, ſed tandem ad meliorem frugem convertitur. Ibid. Ejus mors. 395.
Ludovicus Ellias Dupinus, ejus Critica, & Opera. VIII. 415.
Ludovicus Ferrandus, & ejus Opera. VIII. 426.
Ludovicus Gomeſius. VII. 501.
Ludovicus Vincentius Gotti, & ejus Opera. VIII. 498.
Ludovicus, Granatenſis, Aſceticorum Scriptorum parens, VII. 604. Ejus amor ergà Socetatem Ieſu. VII. 569. Ejus elogium, & Opera. VI. 458.
Ludovicus Habert, & ejus Opera. VIII. 422.
Ludovicus, Lotharii Imperatoris filius, Romæ à Sergio II. Rex, ſed non Imperator, fuit inauguratus. III. 304.
Ludovicus Molina publicat Concordiam novâ liberi arbitrii cum Gratia. VII. 271. & 492.
Ludovicus Antonius Muratorius, & ejus Opera. VIII. 436.
Ludovicus, Pius, Imperator, ob Carolum è ſecundo Matrimonio ei natum, tres alios filios infeſtos ſibi facit; Narrantur quæ iſtius diſſenſionis occaſione contigerunt mala. III. 275. Ludovicus Pius, optimus Imperator. 276.
Ludovicus à Soto Major. VII. 452.
Ludovicus Thomaſſinus, & ejus Opera. VIII. 538.
Ludovicus à S. Thereſia. VIII. 518.
Ludovicus Sebaſtianus Le Nain de Tillemont, & ejus Opera. VIII. 427.
Ludovici, Doctoris Pariſienſis, Retractatio, erroresque præcipui. V. 248.
Ludovicus de Vervins. VIII. 488.
Ludovicus Vives. VII. 419.
Ludovicus Bavarus à Summis Pontificibus iteratis vicibus excommunicatus, Imperioque privatus. V. 35.
Ludovici II. Imperatoris, laudes, & facta illuſtria. III. 278.
Ludovicus III. victo Berengario, Imperator coronatur, à quo poſteà capitur, & excæcatur. IV. 19.
Ludovicus VII. Galliarum Rex, Petrum de Caſtro Archiepiſcopum Bituricenſem, cum Innocentio II. & Theobaldo, Comite Campaniæ, diſſidium habet, & tandem pœnitentia ducitur. IV. 393. Ejuſdem geſta alia. 394. ad Cœleſtinum II. Legatos mittit ad petendam abſolutionem ab Interdicto. IV. 429.
Ludovici VIII. Galliarum Regis, geſta. V. 43.
S. Ludovici IX. Galliarum Regis, pietas, eximiæ dotes, & præclarè geſta. V. 47.
Ludovici X. Galliarum Regis, geſta. V. 53.
Ludovici XI. Galliarum Regis, geſta. VI. 51.
Ludovicus XII. Galiarum Rex.

Pragmaticam Sanctionem reſtituit. VII. 553. Patris Populi Cognomen meretur. VI. 58. Nunquàm ex animo adhæſit, Conciliabulo Piſano. VII. 322. Pro Julio II. Pontifice Maximo, contra Venetos ſtrenuè pugnat. VII. 96. Cum eodem Julio II. graviſſimum bellum gerit. 97.

Ludovici XIII. Galliarum Regis geſta. VIII. 33.

Ludovici XIV. Galliarum Regis geſta. VII. 46. ob profligatos Calviniſtas ab Innocentio XI. commendatur. VIII. 180.

Ludovicus XV. Galliarum Regni hæres. VIII. 60.

Ludovici Pii, Imperatoris, Donatio commentitia eſt. III. 299.

Lugdunenſis Concilii primi pœna in Stephanum quemdam inceſtuoſum. II. 264.

Lugdunenſe Generale Concilium I. quas ob cauſas fuerit convocatum? V. 281. Geſta in tribus hujuſce Concilii ſeſſionibus. 286. Canones in eo conditi. 289.

Lugdunenſis Concilii II. hiſtoria. V. 290.

Lugdunenſis Eccleſiæ in quatuor Provincias Primatus firmatur. IV. 676.

Lugdunenſi Epiſcopo Primatus in quatuor Provincias adjudicatur, & confirmatur. IV. 311.

Lunæ creſcentis Equitum Ordo. VI. 502.

Luitprandi Scripta legitima, & ſpuria. IV. 244.

Lupercalium ſuperſtitio à Gelaſio Papa ſublata. II. 71.

Lupi Protoſpatæ Scripta. IV. 599.

Lupi Servati Scripta. III. 449.

Luſitania Eccleſiæ Romanæ vectigalis facta. IV. 431.

Luſitaniæ Regno potitur Philippus II. Hiſpaniarum Rex. VII. 79.

Luſitani Regnum recuperant, & Hiſpanis adimunt. VIII. 63.

Lutetia Pariſiorum in Metropolim erecta. VIII. 135.

Lutherus turbas in Germania ciet. VII. 21.

Lutheri, aliorumque Proteſtantium Conſultatio. VII. 62.

Lutherus contrà Doctrinam Eccleſiæ de Indulgentiis nonaginta quinque propoſitiones propugnat. VII. 287. Romam vocatur à Leone X. 288. venire detrectat. Ibid. Ejus Cauſa examinatur à Thoma de Vio Cajetano, Cardinali. Ibid. Comparet coram Legato Pontificio, cui exhibet ſuam Confeſſionem fidei. VII. 288. malè ſibi conſcius aufugit, & appellat à Cardinali Legato ad Papam, & à Papa ad Concilium. VII. 289. Excandeſcit in Pontificem. 292.

Lutheri, & Melanctonis in cauſa Philippi Landgravii Haſſiæ Conſultatio. IV. 295.

Lutherani Græcos in ſuas partes pertrahere fruſtrà conantur. VIII. 304.

Lutheranos extirpare totis viribus nititur Henricus II. Galliæ Rex. VII. 35.

Lutherani ſub Ferdinando I. & Maximiliano II. Imperatoribus, otio, & libertate gaudent. VII. 27. Lutherani Rodulpho II. Imperatori, minantur, & fœdus contrà Catholicos ineunt. 29.

Lutherani in Vigilantio prædamnati. II. 172.

Lu-

Lutherani, & Calviniſtæ fidei dogmata negant, quæ etiàm à Jacobitis, ab Eccleſia Romana Schimate licèt ſeparatis, fuerunt ſemper propugnata. III. 78.
Lutherani ex favore principum redduntur audaciores. VII. 300.
Lutheranorum Mores. VII. 212. Nefariæ artes ad ſuam Sectam propagandam. 215.
Luxemburgius, ſummus Gallici exercitus Præfectus, inſignes de fœderatis victorias refert. VIII. 28.

M

MAcarius II. Patriarcha Hieroſolymitanus, fuit in ſuam Sedem tantummodò poſt quintam Synodum Generalem reſtitutus. II. 298.
Macarii Opus. VI. 345.
Macarius Macres, Scriptor Græcus. VI. 346.
Macedoniani. I. 284.
Macedonii error proſcribitur. I. 346.
Macedonius in Epiſcopum Conſtantinopolitanum ab Arianis eligitur I. 276. Ab jiſdem deponitur. 282. Negat Spiritus Sancti Divinitatem. 284.
Macedonii II. Patriarchæ Conſtantinopolitani, nomen in Dypticbis retineri petiit Juſtinus, Imperator, noluit Hormiſdas. II. 225. Quem exitum ea Controverſia habuerit? Ibid.
Macedonius, Officiorum Magiſter, Priſcillianiſtarum, Hæreticorum, fautor. I. 298.
Macedonius II. Patriarcha C.P. Henotico Imperatoris Zenonis ſubſcripſit: ob id tamen nec Schiſmaticus dici poteſt, nec Hæreticus. II. 299. Sacer ei cultus à Græcis fuit exhibitus. 300.
Macedonius, Patriarcha Conſtantinopolitanus, non fuit Euthychianus; quinimò Sacrum ei cultum exhibet Eccleſia Græca. II. 92.
Maculanus, Cardinalis, Ord. Præd. oblatum ſibi Pontificatum conſtantiſſimè renuit. VIII. 158.
Magdeburgenſium Centuriatorum calumnia in Romanam Eccleſiam. IV. 653. Refellitur. 655.
Magdeburgenſis Archiepiſcopatus erectio. IV. 178.
Magiſtrorum Pariſienſium cum Fratribus Predicatoribus lis. V. 181.
Magnentius, Tyrannus, Conſtantem, Imperatorem, occidit. I. 244. Ipſe à Conſtantio Imperatore vincitur. Ibidem. ſibi necem infert. Ibid.
Mahometanis cur à Deo permiſſum aliquandò ſit, ut victorias de Chriſtianis reportarint. III. 104. obſervatur nihilominùs felicibus bellorum eventibus non demonſtrari Religionis veritatem. Ibid. Inſignes de Mahometanis victoriæ, anno 1716. à Chriſtianis reportatæ, referuntur. 105.
Mahometanorum Sectæ principium. III. 97. Mahometani Hiſpanias occupant, ubi MAURI appellantur. 98. Hieroſolymam expugnant, eamque tenent uſque ad finem ſeculi XI. Eamdem Urbem iterùm occupant, & universo Orientis potiuntur

Imperio. Ibidem.
Mahometani quibuſnam potiſſimùm rerum eventibus Victorias ſuas, & ampliſſimi Imperii propagationem debent? VII. 19.
Mahometi vitæ brevis deſcriptio. III. 12. Ad ejus ſepulchrum infinita penè Turcarum turba confluit, & quare? 13.
Mahometes in ſua Religione ſtruenda ſocios habuit Judæum, & Monachum Hæreticum. III. 99. Mahometana Religio quomodò fuerit tam latè propagata, & quomodò in hoc diſtinguatur à Religione Chriſtiana? 102.
Mahometis, Turcarum Imperatoris, geſta. VI. 13.
Mahometis II. geſta. VI. 17.
Mahometis III. geſta. VII. 17.
Mahometes IV. Turcarum Imperator. VIII. 16.
Mailhat. VIII. 498.
Maigrot, Epiſcopus Cononenſis, è Sinarum expulſus Imperio, quòd Idololatricum Sinenſium cultum reprobaret. VIII. 102.
Majores Domus in Galliis, ſub ſpecie adminiſtrationis Palatii, Regnum ipſum gubernarunt. III. 20.
Majorini ordinatio, initium fuit Schiſmatis Donatiſtarum. I. 256. Quo anno facta ſit? Ibid. Majorini mores. I. 262.
Malecontentorum in Belgio factio. VII. 77.
Malincrotius Diſſertationem edidit de arte Typographica. VI. 434.
Mamalucorum Imperii initium, & finis. VII. 7.
Mancius, Defenſor Societatis Ieſu. VII. 568.
Manes, Manichæorum Parens. I. 294. A vidua in Perſide adoptatur. 294. Manes idem quod Diſputator. Ibid. In Carcerem conjicitur. Ibid. Ab Archelao, Epiſcopo, in publica diſputatione convictus fugam arripit. Ibid. A Rege Perſarum comprehenſus miſerè vitam claudit. 295. Multas infecit Regiones. Ibid. Ejus errores. Ibid.
Manfredus, Siciliæ Tyrannus, excommunicatur, & Regno privatur. V. 93.
Manichæi novi in Gallia eorumque compreſſio. IV. 116. Peculiares eorumdem errores. 118.
Manichæorum Secta. I. 293. Quo tempore nata ſit? Ibid. Ejus author. 294. Errores. 295. In duo genera diviſi, idest in Electos, & in Auditores. 296. Ad Eccleſiam redeuntes per longum tempus probabantur. Ibid.
Mansfeldii, Comitis, in Strigonienſi obſidione virtus. VII. 18.
Mantua ab Imperatore Ferdinando II. capitur. VIII. 24.
Mantuæ Ducatus occaſionem præbet Bello. VIII. 39.
Manuelis Calecæ Scripta. V. 375.
Manuel Charitopulus Patriarcha C. P. V. 144. Ejus Scripta. 371.
Manuelis Comneni moderatio. IV. 359. Idem perfidiæ nota infamis. 360. Poſtulat à Pontifice Imperii Occidentalis Coronam. Ibid. In Romanam Eccleſiam propenſus fuit. 361.
Manuel Palæologus ab Anglis, & Gallis fruſtrà auxilium petit contrà Bajazethem, & habitum Monaſticum induit. VI. 5.
Mar-

Marcellini, Papæ, Epiſtolæ Decretales ſuppoſititiæ ſunt; ejuſdemque farinæ eſt Epiſtola Marcellini ad Salomonem, Epiſcopum. I. 400.
Marcellinus, Pontifex. I. 52. ejus lapſus commentitius. 308. ejus Epiſtolæ Decretales ſuppoſititiæ. 400.
Marcellinus, & Fauſtinus, Luciferiani, Edictum in gratiam ſuæ Sectæ ab Imperatoribus obtinent. I. 287.
Marcellinus, Tribunus, ad pacem Catholicos inter & Donatiſtas componendam ab Honorio Imperatore, miſſus in Africam. I. 264. Collationem indicit. I. 265. Sententiam in gratiam Catholicorum profert. Ibid. Apud Marinum accuſatus capite plectitur. Ibid. Elogium ipſius apud S. Auguſtinum. Ibid. Honorii, Imperatoris, Lege ejus fama vindicatur. Ibid.
Marcellus, Ancyranus, & ipſius Scripta. I. 370. Non fuit Sabellianus. 371.
Marcelli, Papæ, Epiſtolæ Decretales duæ ſuppoſititiæ ſunt. I. 401.
Marcellus II. eligitur Pontifex. VIII. 131. ejus virtutes 132. Obiit die 22. ſui Pontificatus. 133.
Marcellus, Ancyranus, ab Arianis damnatur. I. 278. Sedem ſuam recuperat. 279. Ob librum, contrà Aſterium ſcriptum, multa patitur. 298. Moritur. 290. De Sabellii hæreſi aliquibus ſuſpectus. Ibid.
Marceſinæ, pellici Ioannis Ducæ, Græcorum Imperatoris, fores Eccleſiæ à Nicephoro Blemmyda occluduntur, qui idcircò eam ſibi infenſam experitur. V. 145.
Marcianus, Imperator, ultrò conſenſit, ut Pulcheria, Auguſta, Virginitatis ſuæ florem purum, & illibatum in matrimonio jugitèr conſervaret. II. 11. Catholicis favit. Ibidèm.
Marcianus, Epiſcopus Arelatenſis, Novatiani adhæret errori. I. 253. S. Cyprianus Stephano, Papæ, adverſùs ipſum ſcribit. Ibid.
Marcion, à quo Marcionitæ, quis? I. 116. à S. Polycarpo dictus PRIMOGENITUS SATHANÆ. Ibid.
Marcionatarum hæreſis dilatatur. I. 118.
Marcoſii, & illorum errores. I. 122.
Marculphi, Monachi, Formularum Antiquarum libri. III. 197.
S. Marcus, Evangeliſta, Eccleſiam Alexandrinam fundavit, & rexit. I. 64.
Marcus, Author Sectæ Priſcillianiſtarum. I. 297.
Marci, Papæ, Epiſtola ad Athanaſium, & univerſi Ægypti Epiſcopos, ſuppoſititia. I. 404.
Marcus Annius Florianus, Imperator, obiit interfectus à Militibus. I. 40.
Marcus Antonius Capellus, & ejus Opera. III. 505.
Marci Antonii Coccii Sabellici. Scripta. VI. 366. Ejus ſententia de Scriptoribus Ordinis Prædicatorum. VII. 433.
Marcus Antonius Columna præficitur Pontificiæ Claſſi contrà Turcas. VII. 153.
Marci Antonii de Dominis errores, palinodia, relapſus, & mors. VIII. 273. 132. & 271.

Marcus Antonius Gordianus, Imperator, necem ſibi conſcivit anno ætatis ſuæ 80. I. 37.
Marcus Antonius Gordianus Junior, Senioris filius, Imperator, cæſus obiit. I. 28.
Marcus Antonius Gordianus, Imperator, occiſus obiit. I. 38.
Marcus Antonius Muretus, & ejus Scripta. VII. 389.
Marcus Aurelianus Carinus, Imperator, obiit interfectus. I. 40.
Marcus Aurelius, Imperator, primò ſcribit Epiſtolam, in qua præcipit parcendum eſſe nomini Chriſtiano. I. 20. dein, Edictum contrarium protulit. I. 21.
Marcus Aurelius Antoninus, Imperator. I. 35.
Marcus Aurelius Claudius, Imperator, obiit Sirmii. I. 39.
Marcus Aurelius Carus, Imperator, obiit ictu fulminis. I. 40.
Marcus Julius Philippus, Imperator, occiſus eſt à ſuis Veronæ. I. 38.
Marcus Aurelius Probus, Imperator, obiit interemptus à Militibus. I. 40.
Marcus Aurelius Quintillus, Imperator, venas ſibi ſolvit. I. 39.
Marcus Quintus Trajanus Decius, Imperator, obiit. I. 38.
Marcus Aurelius Valerius Maximianus, cognomento Herculius, Imperator, Princeps ſæviſſimus, & Reipublicæ peſtis. I. 41.
Martinus Bucerus, Hæreticus, in Angliam vocatur. VII. 65.
Marcus Claudius Tacitus, Imperator, obiit Tarſi, Imperii Menſe ſexto. I. 40.
Marcus Didius Severus Iulianus, Imperator, obiit ætatis ſuæ anno 57. Imperii, menſe ſecundo. I. 36.
Marcus, Epheſinus, diſputationem habet cum Ioanne de Monte Nigro. VI. 297. Unioni Eccleſiæ Græcæ cum Latina conſentire renuit. 302. Græcos ad Schiſma retrahit. 309.
Marci Eugenici Epheſini Scripta. VI. 350.
Marcus Salvius Otto, Imperator, pugione ſe tranſfixit anno ætatis ſuæ 38. Imperii die nonageſimo quinto. I. 33.
Marcus Serra. VIII. 496.
Marcus Severus Opelius Macrinus, Imperator, à Militibus è vivis ſublatus eſt. I. 301.
Marcus Viguerius. VII. 472.
Mardaitæ, ſeù Maronitæ, ad petitionem Abimelechi, Saracenorum Califæ, ingenti Romanæ Reipublicæ damno, Iuſtiniano II. Imperatore, adſtipulante, eiiciuntur è ſuis locis. III. 11.
Margareta Porrete, Beguinarum dux, igne damnatur. V. 218.
Margaritæ, Octavii, Ducis Parmenſis, Coniugi, bellum Belgicum committitur, quod ſumma cum laude adminiſtrat. VII. 73.
Mariæ Immaculatam Conceptionem propugnandam aſſumunt Doctores facultatis Pariſienſis. VI. 206. Lucæ Vvadinghi hac in re anachroniſmus. Ibid. Eam conceptam, vel non concepta m fuiſſe in peccato originali non adhùc definivit Eccleſia. VI. 230. Id definiit Concilium

Baſileenſe jam acephalum. 262. Mariam Virginem peccaſſe venialiter in Nuptiis Canæ Galileæ Chryſoſtomus per exceſſum dixit. II. 178.
Maria Virgo Corpore in Cælum aſſumpta fuit juxta magis receptâ in Eccleſia opinionem. IV. 510.
Maria Virgo ab Antidicomarianitis Virginitatis dote exuta. I. 303. A Collyridianis uti Dea adoratur. Ibid.
Mariæ nominis feſti inſtitutio. VIII. 27.
Mariæ Virginis, dictæ de Victoria, Imago. VIII. 123.
Maria, Angliæ Regina, Catholicæ fidei in eo regno inſtauratrix. VII. 68.
Maria, Aragonia, impudicitiæ, & Calumniæ convicta, ab Ottone III. flammis addicitur. IV. 18.
Maria Stuarta ab Elizabetha per ſummam perfidiam vexatur, & tandem neci traditur. VII. 71. Prò fide Catholica interimitur in Anglia. VII. 152. & 161.
S. Mariæ Magdalenæ Sacri Corporis inventio. V. 101. Miraculum liberationis Caroli II. Principis Salernitani, ope ejuſdem, fictitium. Ibid.
Mariani Scoti Chronicon. IV. 270.
Marii Mercatoris Opera, eorumque duplex editio. II. 196.
Marii Victorini Opera. I. 376.
Marinus Merſenus. VIII. 544.
Maronitæ fidem Catholicam recipiunt. VI. 308. & 467.
Marpurgenſis Conventus Acta: VII. 24. 300.
Marquardus Freherus, & ejus Opera. VIII. 446.
S. Martialis (occaſione Controverſiæ Lemovicis natæ) Apoſtolatus in Synodis Gallicanis ſtatuitur, & à Ioanne XIX. Pontifice Maximo, confirmatur. IV. 225. Traditio de adventu S. Martialis in Gallias à quibuſdam Scriptoribus Criticis in dubium revocatur. 226.
S. Martialis Baſilica Lemovicis ab Urbano II. dedicatur. IV. 220.
Martinus, Papa I. Conſtantis, Imperatoris, Typum nunquàm approbare voluit, quinimò in Synodo Lateranenſi damnavit unà cum Montheliticarum capitibus. III. 60. Iuſſu Imperatoris à Calliopa, Exarcha Ravennatenſi, in Inſulam Naxon deportatur, exindeque poſt annum Conſtantinopolim perducitur, quibus in locis prò Chriſto multa patitur, & ad mortem penè adigitur. 61. Cherſonam relegatur, ibique ad Dominum migrat. Ibid. Exulante Sancto Martino, Eccleſia Romana primùm ab Archidiacono, Archipresbytero, & Primicerio, gubernata eſt, deindè Eugenius, ſuperſtite adhuc S. Martino, in Pontificem electus eſt. 62.
Martini IV. mores, & geſta. V. 108. falſum eſt, Martinum IV. conſenſiſſe privato certamini, ad quod Petrus, Aragonum Rex, Carolum, Regem Siciliæ, provocavit. 105.
Martini V. geſta. VI. 111.
Martinus Aſpilcueta, Navarus, ejus elogium, & Opera. VII. 466.
Martinus Becanus, & ejus Opera. VIII. 527.
Martinus Bucerus. VII. 211.
Mar-

Martinus Antonius Delrius, & ejus Opera. VIII. 524.
Martini Gonſalvi ineptiæ, & mors. V. 257.
Martinus Grandin, & ejus Opera. VIII. 421.
Martinus Lutherus, quis? VII. 192. Ejus ſimulatio, & furor in Pontifices. 194. Fatetur ſe eſſe Diſcipulum Diaboli. 195. ejus ſuperbia. Ibid. Corpus Juris Canonici in ignem projicit. Ibid.
Ejus ſpurcities in moribus. Ejus Epitaphium, Opera, & mors. 199. Rapit Sacras Virgines. Ibid. Ejus errores. 200. Diſſimilitudo inter ipſum, & Calvinum. 222. Deſcriptio ejus indolis. Ibidem.
Martinus Olavius. VII. 486.
Martini, Poloni, Ordinis Prædicatorum Scripta. V. 423. Non eſt auctor fabulæ Joannæ Papiſſæ. III. 309.
Martinus Steyaertus, & ejus Opera. VIII. 449.
S. Martinus, Turonenſis Epiſcopus, Priſcillianum, & ſocios, tanquàm Hæreticos repellit. I. 298. Cum Ithatio, eique adhærentibus Epiſcopis, communionem inire recuſans, ægrè tandem cedit. 299. Facti pœnitet. Ibid.
Martyres è Græcis, à Bulgaris unà cum Nicephoro, Imperatore, cæſis. III. 258.
Martyres, qui irruptione Barbarorum in Gallias pro Fidei confeſſione paſſi ſunt. II. 7.
Martyres habebantur, qui Tyrannos declinantes in fuga moriebantur. I. 453.
Martyrum feſta ſeculo quarto celebrata. I. 444.
Martyres è Fidelibus, à Saracenis Cordubæ interfectis. III. 285.
Martyrius, Hieroſolymitanus, quamvis ad PetrumMongum Literas Synodicas dederit, haud tamen cenſendus eſt Eutychianus. II. 86.
Martyrius, Antiochenus, Epiſcopatu ſe abdicat. II. 83.
Marſicanus Epiſcopatus in unam Diœceſim, ſublata diviſione, reſtituitur, ſed modò ea Marcorum Urbs non ampliùs extat. IV. 203.
Marſilii Ficini Scripta. VI. 371.
Marſilii ab ingen Scripta. V. 389.
Marſilii de Menandrino, & Janduni liber, inſcriptus: DEFENSOR PACIS, erroreſque in eo contenti. V. 239.
Marſilius, & Iandunus, à Ioanne XXII. damnantur, & plures inſignes viri contra illos ſcribunt. 241.
Maſſouliè Opus inſcriptum, DIVUS THOMAS SUI INTERPRES de divina motione, ſeù de Divinis Auxiliis. VIII. 240.
Mattheus de Baſſio, Author Ordinis Capuccinorum VII. 570.
Matthæi Blaſtaris Opera. V. 377.
Matthæus Cantacuzenus à Ioanne Palæologo in ordinem redactus. V. 18.
Matthæus Grabon plures erroneas propoſitiones docet, quarum damnationi ultrò aſſentitur. VI. 209.
Matthæus Ori, Inquiſitor Pariſienſis, defenſor S. Ignatii de Loyola. VII. 481.
Matthæus Pariſius de Romana Eccleſia malè loquitur, undè ſuſpectus haberi debet. V. 269. Ejus Scripta. V. 391.
Matthæus Pariſius Mendax Scriptor in his quæ pertinent

ad

ad Eccleſiam Romanam. 392.
Matthæus Petit Didier, & ejus Opera. VIII. 472.
Matthias, Hungariæ Rex, Bohemiæ regnum accipit à Pio II. VI. 138.
Matthias Flaccus Illyricus, ejus errores. VII. 256. Primus Author Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ, inſignitæ nomine Centuriarum. VII. 256.
Matthias, Imperator. VIII. 22.
Matthias ſuffectus in locum Iudæ in primo Concilio Apoſtolorum. I. 134.
Mathildes, cum Henrico Filio, Angliæ Hæres inſtituitur. IV. 403.
Matritenſe Cócilium anni 1473. VI. 335.
Matutinæ Pariſienſes, ſeù Sanbartholomæa cædes. VII. 42.
Mauregatus, Aſturiarum Rex, fœdum cum Saracenis contrà nepotem pactum init, & executioni mandat. III. 46.
Mauri debellantur, & capitur Granata. VI. 58. Ab Alphonſo VI. vincuntur. IV. 597. Item ab Alphonſo VII. 398. Item ab Alphonſo VIII. ſed illum viciſſim vincunt. 399. Ex Hiſpania eiiciuntur VIII. 62.
Mauricii Imperatoris pietas. III. 2. Mauricii incredulitas de S. Euphemiæ Martyris Sanguine, & quomodò abjecta? 3.
Mauritius, Imperator, contra Donatiſtas Edicta promulgavit. I. 266.
Mauricius Burdinus. Vid. Gregorius VIII.
S. Mauritii Equitum Ordo. VI. 503.
S. Mauritii in Valleſia Monaſterii fundatio, Regula. II. 188.
Maurorum in Hiſpaniam irruptio III. 43.
Maxentius, à Prætorianis Imperator acclamatus, Conſtantini Imperatoris ſe inimicum palàm profitetur. I. 238. Sub initium Imperii Chriſtianis favere ſimulat. Ibid. Chriſtianos in Africa pace donat. I. 257.
Maximus II. Patriarcha C. P. V. 144.
Maximi, Antiocheni Patriachę, ordinatio, quamvis vitioſa, à S. Leone Papa, diſſimulatur. II. 82.
S. Maximi, Abbatis, geſta, & Scripta. III. 187.
Maximus Cynicus Librum de Fide contra Arianos ſcripſit. I. 394. E Sede Conſtantinopolitana deiicitur, & damnatur. I. 345. Baronius circà ejus Ordinationem fuit deceptus. 346.
Maximus, Occidentis Tyrannus, Priſcillianum, & ſocios Epiſcopos ſuis Sedibus reſtituit. I. 298. Ithacii Opera eoſdem damnat. 299.
S. Maximus, Patriarcha Hieroſolymitanus, in perſecutione
Maximini, Imperatoris, avulſo oculo dextero, poplitibuſque exuſtis, ad metalla damnatur. I. 426. Multa ab Arianis patitur, quòd S. Athanaſio patrocinaretur. 427.
Maximi Planudis Scripta. V. 376.
Maximus, Taurinenſis. II. 166.
Maximianiſtæ, Donatiſtarum Secta. I. 268.
Maximianus Herculius ad Imperium redire tentat. I. 238. Maſſiliam fugit, ibique ſtrangulatur. Ibidem.

Ma-

Maximianus, Donatiſta. I. 268. 269.
Maximilla, habita ut Prophetiſſa à Montano. I. 124.
Maximiliani I. Imperatoris, inglorius in Italiam adventus, & cum Helvetiis bellum. VI. 38.
Maximilianus II. Imperator. VII. 27.
Maximilianus, Dux Bavariæ, Auguſtali Septem-Viratus dignitate decoratur, & vexilla hæreticorum bello capta, ac Bibliothecam Palatinam ad Gregorium XV. mittit. VIII. 131.
Maximini perſecutio, ejuſque duratio. I. 237.
Maximinus, Cæſar, Provinciarum Syriæ, & Ægypti Præſidibus jubet, ut à Chriſtianorum abſtineant cædibus. I. 239.
Mayol. VIII. 499.
Mazarinus, Cardinalis, primus Galliarum Regni Miniſter. VIII. 47. 49. Civile Bellum ob ipſum oboritur in Galliis. 49.
Medi, Parthi, & Perſæ ſub finem ſecundi ſeculi fide jam imbuti erant. I. 248.
Media opportuna, & Sacris Canonibus conſentanea, quæ Concilium Colonienſe ad reſtaurandam collapſam Eccleſiæ Diſciplinam ſelegit. VIII. 327.
Medicei Florentiæ Conjuratione appetuntur. VI. 140.
Mediolanenſe Concilium Anni 346. in quo Fides Nicena fuit confirmata. I. 331. Aliud anno 347. celebratum. 338.
Mediolanenſi Eccleſiæ Auxentius, Epiſcopus, Ariana labe infectus, tanquàm lupus, incubat. I. 283.
Mediolanenſe Concilium anno 355. celebratum, in quo coacti ſunt Catholici damnationi Athanaſii ſubſcribere. I. 339.
Mediolani Ducatus, bellorum occaſio. VI. Friderici III. Imperat. geſta. VI. 34.
Meſfreti Scripta. VI. 380.
Meginfredi, Archiepiſcopi Magdeburgenſis, Scripta. II. 265.
Melchiadis, Papæ, Epiſtola decretalis ſuppoſititia. I. 402. Melchiades falsò à Donatiſtis accuſatus. Ibid.
Melchior Canus, ejus Opus de locis Theologicis vindicatum. VII. 440.
Melchior Goldaſtus, & ejus Opera. VIII. 446.
Melchior Vvolmarus, Magiſter Calvini. VII. 219.
Melchitæ vocati ſunt Catholici, Iacobitarum, ſeu Eutychianorum, errores reſpuentes, & quare? III. 77.
Meletiani. I. 270. Schiſma conflant. Ibid. & 286.
Meletius, ob fidem Nicænam, è Sede Antiochena deiicitur. I. 282.
Meletio à Patriarchatu Antiocheno ab Arianis dejecto, Catholici in Meletianos, & Euſtathianos ſcinduntur. I. 423.
Meletium Euſtathiani averſantur. I. 286. Orthodoxi Epiſcopi, & major populi Antiocheni pars Meletium ſequitur. 287. Tres in Deo Hypoſtaſes agnoſcit. Ibid. Pactionem init cum Paulino. 288. Moritur. Ibid.
Meletius, Lycopolitanus Epiſcopus, in Synodo Alexandrina damnatus Schiſma facit. I. 311. Patriarcham ſe oſtentat. Ibid.

Meletium, Lycopolitanum, abſque juriſdictione, & functionibus Epiſcopalibus manere jubet Concilium Nicænum. I. 322. Statuta ejuſdem Synodi de iis, qui à Meletio fuerant ordinati. Ibid.
Melita, Inſula, S. Joannis Hieroſolymitani Equitibus à Carolo V. Imperatore, donatur. VII 23.
Melitenſes Oſmannum cum Baſſea Sultana capiunt. VIII. 11.
Melito, Aſianus, ejus Opera, quæ? I. 186. Liber de Tranſitu Virginis, non eſt genuinus fœtus hujus Autoris. I. 187.
Melodunenſis totius Gallicanæ Eccleſiæ Conventus Acta. VIII. 347.
Memnon, Epiſcopus, ab Imperatore, Theodoſio Juniore, deponi jubetur. II. 105. Suæ Sedi, ejuſdem juſſu, reſtituitur. 106.
Menagius. VIII. 432.
Menander, quis? & ejus errores. I. 100.
Mendicantes Regulares etiam tempore Paſchali excipere poſſe Confeſſiones Fidelium, declarant Summi Pontifices. VI. 472.
Mendicantium in favorem editur Conſtitutio. VI. 104.
Mendicantium Ordinum Religioſi publicè docere poſſunt, aliaque munia Eccleſiaſtica obire. V. 550.
Mendicantium cum Parochis Controverſia occaſionem præbet Cenſuris Sacræ Facultatis Pariſienſis, Eccleſiæ, & Papæ. VI. 200.
Mendicantium quatuor Ordinum concordia ſtabilitur. VI. 508.
Mendicantium nova Secta damnatur. V. 111.
Menſurii, Carthaginenſis Epiſcopi, mors, ab Optato Milevitano deſcripta. I. 257.
Merciorum regnum in Anglia quandò, & à quo Chriſtianam Fidem acceperit? III. 28.
Mercurii, & Veneris diebus antiquitùs Jejunium obſervari ſolenne erat. I. 453.
Meretrices, Presbyteris proſtitutæ, expelli jubentur, & ſervituti addicuntur. IV. 202.
Meropius, Philoſophus Tyrius. Vide FRUMENTIUS.
Merovingiorum Stirps quandò in Galliis extincta? III. 41.
Meſſalianorum hæreſis. I. 303. Principes ejus Sectæ. 303. Eorum errores. Ibid. Suos errores celare maximè ſtudebant. 304. Flavianus, Antiochiæ Epiſcopus, illorum detegit errores. Ibid. Synodum congregat, & in ea Meſſaliani damnantur. Ibid. Ab Amphilochio, Lycaonum Metropolita, Concilio coacto damnantur. Ibid. Letojus Melitinenſis Epiſcopus, ſcripſit contrà Meſſalianos. Ibid. In Synodo Generali Epheſina damnantur. Ibid. Theodoſius, Imperator, Legem in ipſos tulit. 305. Diù in Oriente graſſati ſunt. Ibid. in Bogomilis ſeculo XII. revixerunt. Ibid. Meſſalianorum à Concilio Epheſino damnatio confirmatur. II. 105.
Meſſanenſium à Carolo II. Hiſpaniæ Rege, defectio. VIII. 68.
Metenſis Epiſcopus Drogo Primatu olim fuit donatus, ſed eo potitus non eſt. III. 190.
Methodii, Patriarchæ C. P.

Sci-

Scripta. III. 472.
Methodius II. Patriarcha C. P. V. 144.
Methodius, Sanctiſſimus Patriarcha C. P. cultus Sacrarum Imaginum in Oriente reparator. III. 331.
Methodius, author ſeculi quarti, cautè legendus. I. 442.
S. Methodius, Epiſcopus Patarenſis, & Martyr, ſcripſit SYMPOSIUM, ſeù CONVIVIUM DECEM VIRGINUM; & duas Orationes Sacras. I. 374.
Metrophanes, Cyzicenus, Patriarcha C. P. VI. 156.
Metrophanes, Patriarcha Conſtantinopolitanus, quot annis ſederit? I. 429.
Metropoles tres novi Orbis. VII. 84.
Metropolitæ quarè inſtituti? I. 220.
Metropolitanorum Jura, & Officia. V. & 509.
Metropolitani undè dicti? & eorum Jura. I. 447.
Mexicum, ſeù nova Hiſpania detecta. VII. 84.
Mezereus. VIII. 430.
Michael, Imperator, à Baſilio Macedone occiditur. III. 269.
Michael III. Patriarcha C. P. IV. 456.
Michaelis Acominati Choniatæ Scripta. V. 369.
Michael Autorianus, Patriarcha C. P. V. 143.
Michael Bajus à Franciſco Toleto inducitur ad retractandas propoſitiones à Pio V. damnatas. VII. 158. Quis! VII. 261. Ejus ſeptuaginta novem propoſitiones Damnatæ à Pio V. VII. 261. Ejurat ſuos errores. VII. 262. Laudatur ejus modeſtia, præclaræ dotes deſcribuntur. VII. 262. & 263.
Michaelis, Balbi, Imperatoris, errores, & ſcelera. III. 263.
Michaelis Cæſenatis Scripta. V. 449. An ſe ad meliorem frugem receperit? incertum. Ibid.
Michaelis Cæſenatis, aliorumque Minoritarum audacia. V. 208. Iidem, tanquàm Apoſtatæ, damnantur. 209.
Michael Cerularius neque à Leone IX. neque à Concilio Romæ coacto, neque à Legatione ad eum miſſa, à Schiſmate retrahi potuit. IV. 196. Michael Cerularius in Legatos Sedis Apoſtolicæ Anathematis fulmen torſit, & nomen Romani Pontificis è Dyptichis expunxit. 197. Error Græcorum circà Spiritus Sancti Proceſſionem damnatur in Synodo Barenſi, ſed Schiſma non extinguitur, cujus rei variæ adducuntur rationes. 198. In Eccleſiam Latinam debacchatur Michael Cerularius, benè multa contrà eamdem proferens accuſationis capita, quæ tamen non ſunt vera cauſa, ob quam Græci ſe à Sede Apoſtolica Diro ſchiſmate ſepararunt. IV. 135. Vera ejuſmodi ſeparationis cauſa fuit effrænis ambitio Michaelis Cerularii. 138. Leo IX. Michaelis audaciam compeſcere nititur per Epiſtolam, quam ad illum per Legatos Conſtantinopolim miſſos direxit. Conſtantinus Monomachus, Imperator, principiò ſe favorabilem præſtat Legatis Pontificiis, ſed poſteà Cerulario ſe adjungit. 139. Cerularius poſt Lega-

gatorum diſceſſumConcilium convocat,in quo excommunicationis in eeſdem Sententiam ferre non dubitat, & nomen Papæ è Dyptichis delere. 141. Literas dat Cerularius ad alios Orientis Patriarchas, ut eos à Romanæ Eccleſiæ communione divellat. Ibid. Schiſma Photianum renovat. IV. 112.
Michaelis Franciſci Scripta.VI. 405.
Michael Curopalates, optimus Imperator. III. 259. Monaſticum cum tota ſua familia induit habitum, & in Inſulam Proten relegatur. 260.
Michael Ghiſlerius, Alexandrinus, Ordinis Prædicatorum, à Paulo IV. Cardinalis creatur. VII. 137.
Michaelis Glycæ Scripta. IV. 591.
Michael de Marolles. VIII. 424.
Michaelis MauduitOpera.VIII. 537.
Michael Mazarinus, Cardinalis.VIII. 49.
Michael de Medina. VII. 472.
Michaelis Molinos vitæ genus, impia dogmata, eorumque damnatio.VIII. 119. Quietiſtarum Anteſignanus, meritò ab Innocentio XI. damnatus. V. 220. Michael Molinos Joannis de Mercuria errores renovat. 245.
Michael Oxita, Patriarcha C. P. illam dignitatem ſpontè dimittit. IV. 452.
Michaelis Palæologi artes in recuperando Imperio. V. 13. Ejus mors. 16.
Michael, Decanus Pariſienſis, PatriarchaHieroſolymitanus. IV. 464.
Michaelis Pſelli laus, & Scripta. IV. 279.
Michael le Quien, & ejus Opera. VIII. 487.
Michael Ritius, & ejus Scripta. VII. 404.
Michael Servetus, & ejus errores de Trinitate. VII. 241. ExSenatus Geneveńſis Sentētia vivus exuritur. VII. 242.
Michael Vvanslebius, & ejus Opera. VIII. 485.
S. Michaelis Equitum Ordo. VI. 502.
Micrologi de Eccleſiaſticis obſervationibus Auctor Anonymus, non Guido Aretinus. IV. 272.
Mieceslaus, Poloniæ Princeps, Chriſtianam Religionem amplectitur. IV. 32.
Millezii, Canonici Pragenſis, errores. V. 253.
Millenanarii, illorum error. I. 104. Longè diſtat à Millenario Regno, quod aliqui antiqui Patres, & Scriptores Eccleſiaſtici tribuunt Chriſto ante diē Supremi Judicii. I. 105.
Milhardi libri damnantur. VIII. 345.
Miltiadis Apologia non extat. I. 187.
Minimorum Ordo. VI. 494. A Carolo VIII. Galliarum Rege, in ſumma veneratione habetur. VI. 57.
Minoritarum in Controverſia de paupertate Evangelica proceſſus. V. 205. Definitiva in eadem controverſia Joannis XXII. Sententia. 207.
Minoritæ multis privilegiis decorantur. VI. 138.
Minutius Felix auctor Dialogi inter Cæcilium,& Octavium. I. 188.
Miſſa tèr in die celebrari permittebatur illis Presbyteris, qui plures Parochias regebant. IV. 228.

Miſſa ſeculis ſeptimo, & octavo quotidiè celebrabatur à viris piis. III. 223.

Miſſæ in Oratoriis Nobilium celebrari permittuntur, quibuſdam exceptis Solemnitatibus. II. 260. Miſſa diebus Dominicis integra à Secularibus audienda. Ibid.

Miſſam eſſe verum, proprium, & propitiatorium prò peccatis noſtris Sacrificium, demonſtratur adversùs Lutheranos & Calviniſtas. VI. 439.

Miſſio extraordinaria, quam Sectarii ſeculi XVI. ſibi arrogarunt, commentitia eſt. VII. 512. Probatur variis rationibus. 513.

Miſſiones Societ. Jeſu. VII. 570.

Modeſti, Patriarchæ Hieroſolymitani, Homiliæ. III. 185.

Modeſtus, Patriarcha Hieroſolymitanus, duas ſcripſit orationes. III. 90.

Modus obſervandi jejunium fuit olim rigidior, quàm nunc eſt. VIII. 555.

Moguntinus Optimatū Germaniæ Conventus, in quo Henricus IV. fuit depoſitus. IV. 554.

Molucas cum aliis Inſulis Luſitanico Regno Emmanuel, Rex, adiicit. VII. 86.

Mommorantius ab Hæreticis capitur, idemque prò Religionis, & patriæ defenſione glorioſè occumbit. VII. 41.

Monachi, Privilegia, & exemptiones pro ſuis Monaſteriis nimio ambitu aucupantes, à Sancti Bernardo improbati. IV. 688.

Monachi in Anglia è Monaſteriis pelluntur, eorumque loco Monaſteria Clericis incontinentibus replentur. IV. 177. Monachi à Conciliis, & à Primoribus Angliæ ſuis Monaſteriis reſtituuntur. Ibid.

Monachi ab Epiſcoporum juriſdictione exempti. III. 503. Monachi ad regimen Eccleſiarum provecti. 504. Bonorum Monaſterialium inter Abbatem Commendatarium, & Conventum diviſio. 505. Quonam Eccleſiæ ſæculo facta? 506.

Monachi ſeculo quarto Pſalmomodiam, & Officium Divinum recitabant. I. 450. Manibus quoque operabantur. Ibid. Quàm auſterum, & purum fuerit Monachorum vivendi genus. Ibid.

Monachi ad Epiſcopatum evecti Victum, & Veſtitum non immutabant. II. 191.

Monachi Scythæ, qui hanc propoſitionem: UNUS E' TRINITATE IN CARNE CRUCIFIXUS EST, omnibus credendam inculcabant, Libellum offerunt Legatis Papæ, à quibus repulſam paſſi, Legationem ad Hormiſdam, Papam, Romam mittunt. II. 226. Illorum propoſitio UNUS E' TRINITATE IN CARNE PASSUS EST, cur malè à Chriſtianis excepta? II. 333.

Monachi abſque Abbatis teſtimonio, & conſenſu non ordinandi. II. 260. Quandò ad ſolitarias cellas à Congregatione tranſire poſſint? Ibid.

Monachi olim plures in uno Monaſterio Regulas ſervabant. II. 352. Facilè de uno Monaſterio in aliud migrabant. Ibid. Monaſticus Ordo antiquitùs erat tantùm unus. Ibid. Monaſtica diſciplina antiqua. 354.

Monachi olim adeundæ Hæreditatis incapaces non erant, ſed illo poſtmodùm jure ſunt pri-

privati. VI. 507.
Monachi in maximo honore ſeculis ſeptimo, & octavo habiti. III. 228.
Monachorum in quinto ſeculo diſciplina. II. 186.
Monachorum Inſtitutum ſeculo quarto inclareſcere cœpit. I. 449. Quando in Occidentem fuerit invectum? 450. Illorum Inſtitutum ab Apoſtolis initium non ſumpſit. I. 452.
Monachorum S. Auguſtini, ſeu Clericorum Regularium, Inſtituta, & mores. II. 186.
Monachorum MAJORIS MONASTERII, & Monaſterii Lugdunenſis apud Barbaram Inſulam Inſtituta, & mores. II. 191.
Monachorum ab Epiſcoporum juriſdictione exemptiones. III. 242.
Monachis vetitum eſt cum Mulieribus Contubernium habere. I. 62.
Monachus, Patriarcha Hieroſolymitanus. IV. 464.
Monachatus incepit à S. Pachomio. I. 60.
Monaſtica diſciplina ſeculo XVII. collapſa. VIII. 589.
Monaſtica diſciplina ſeculi XI. IV. 345.
Monachis cum mulieribus etiam cognatis ſecretò manducare prohibitum eſt. III. 175.
Monarchia Sicula à Clemente XI. Pontifice Maximo, abolita. IV. 108.
Monaſteria, quibus Generales Præpoſiti præſunt, non ſubſunt Regiæ nominationi in Gallia. VII. 555.
Monaſteria S. Baſilii ſub Abbate Generali in unam Congregationem reducuntur. VII. 579.
Monaſteria ab Alexandro II. exempta, & ab eo multis Immunitatibus, & Privilegiis donata. IV. 101.
Monaſteria duplicia, Monachorum ſcilicet, & Sanctimonialium, fieri vetantur, iis exceptis, quæ ſub S. Baſilii Regula militant. III. 175.
Monaſteria non poſſunt commutari in Secularium domicilia. III. 174.
Monaſteria Puellarum ſeorſim à Cœnobiis Monachorum conſtrui jubentur. II. 259.
Monaſteria ſeculo ſexto Fundata. II. 547.
Monaſteria Virginum ſeculo quarto. I. 451.
Monaſterienſis pax ab Innocentio X. reprobata. VIII. 155.
MONASTERII MAJORIS CONDITOR S. Martinus, Turonenſis Epiſcopus. II. 191.
Monaſterienſis pax. VIII. 26.
Moncontorianum Catholicorũ cum Calviniſtis prælium. VII. 41. de illis Hæreticis reportata in Galliis Victoria. VII. 41.
Moniales quorumdam Monaſteriorum ex iiſdem ejectæ. IV. 681. Non poterant velari ante annum quadrageſimum. II. 259.
Monobaſſienſes, olim Spartani dicti, Legatos mittunt ad Pium II., qui eos humaniſſimè recipit. VI. 130.
Monothelitæ, & Heraclii, Imperatoris, Ecthesis damnantur in Concilio Romano. III. 138.
Monothelitæ, Ecthesis Heraclii, & Typus Conſtantis damnantur in Synodo Lateranenſi à Martino I. congregata. III. 139. Ejus Concilii authoritas. Ibid.

Monothelitarum hæreſis in quo ſita, & quandò orta ſit? III. 107. Ex Scriptura Sacra, & SS. Patribus abundè rejicitur. 109. Quomodò ſit propagata? Recenſentur etiam præcipui Monothelitarum Auctores, atque fautores. Ibid. Monothelitarum hæreſis quãdò extincta? 116.
Montanus, & ejus errores. I. 124.
Montes Pietatis quibus conditionibus declarantur à Concilio V. Lateranenſi liciti? VII. 319.
Montenſes, dicti Donatiſtæ Romæ. I. 269.
Montenſis Novi Teſtamenti Traductio damnata à Clemente IX. VIII. 424.
Montiſpeſſulanum Concilium, in quo Simon Monfortius Dux Toloſæ fuit declaratus. V. 301. & 303.
Montmutius Angliæ Regnum affectat. VIII. 92.
Montilenſe Concilium. V. 298.
Moralis Doctrina eſt invariabilis. I. 223. Trium Priorum Eccleſiæ Sæculorum. I. 223. Seculi quarti. I. 454. Seculi quinti. II. 192. Seculi ſexti. II. 355. Seculorum ſeptimi, & octavi. III. 247. Seculi noni. III. 506. Seculo decimo multùm collapſa undecimo redintegrata fuit. IV. 347. XII. ſeculi. IV. 707. Seculorum XIII., & XIV. V. 556. Seculi XV. VI. 511. Seculi XVI. VII. 532. Seculi XVII. 565.
Moravi Fidem ſuſcipiunt. III. 292.
Morellius, Typographus laudatiſſimus. VI. 434.
Morientibus pœnitentiam non denegandam ſtatuit Cœleſtinus Papa. II. 65.
Mortui Anathemate confodi jure poſſunt. II. 251.
Mortuos precibus, ac ſuffragiis vivorum juvari conſtans Eccleſiæ Doctrina fuit ſeculo octavo. III. 231.
Mortuorum animæ piis viventium operibus poſſunt adjuvari. II. 336.
Moſcovitæ latè fines extendunt, & Tartarorum jugum excutiunt. VI. 81.
Moſcovitæ, Ruſſi antiquitùs dicti, Chriſtiani efficiuntur, eorumque Rex VVolodimerus ſorori Baſilii, Imperatoris, nubit. IV. 32.
Moſis Barcephæ Scripta. IV.
Moſomenſis Monaſterii Chronicon. IV. 271.
Motiva, quibus adducti ſunt Patres Tridentini, ut Cathechiſmus nomine Concilii Tridentini inſcriptus, ederetur. VII. 361.
Mozarabes, & Mozarabica Miſſa, vel Officium. III. 47.
Mozarabicus ritus in Hiſpania abolitus. IV. 397.
Mulieres in Eccleſiis ſeparatæ à Viris. I. 63.
Muſani Liber contrà Encratitarum hæreſim non ampliùs extat. I. 181.
Muſtapha II. Turcarum Imperator. VIII. 19.
Muſtapham, qui Imperium invaſerat, debellat Amurathes. VI. 14. Alium Muſtapham, ſuum fratrem, vincit. Ibid.
Muſtapha, Turcarum Imperator. VIII. 7.
Myſteria Fidei, quamvis rationi impervia, ſemper tamen ab Eccleſia Fidelibus prono capite adoranda ac credenda fuerunt propoſita. I. 203. Ad eorum doctrinam illibatam conſervandam Eccleſia-
inter

interdùm novas, ſed appoſitas voces contra Hæreticos excogitavit ac conſecravit. I. 435.
Myſticus dicebatur Officialis Palatii Conſtantinopolitani. III. 339.
Muzarabes dicti ſunt Chriſtiani, ſub Maurorum Tyrannide in Hiſpania degentes. III. 47.

N

NAnnetenſe Edictum in gratiam Calviniſtarum. VII. 55.
Narbonenſe Concilium anni 1609. VIII. 338.
Narbonenſe Concilium, ejuſque Canones contrà hæreticos. VII. 329.
Narbonenſis Diœceſis limites à Concilio Narbonenſi anni 791. conſtituti. III. 180.
Narbonenſis Provincia quando, & à quo Galliarum Regno adſcita? II. 275.
Narſetes, Dux, juſſu Phocæ, Imperatoris, vivus exuritur. III. 4.
Natalis Alexandre Opera. VIII. 485.
Natalis de Argonne Opera. VIII. 474.
Nationalium Conciliorum origo. I. 307.
Navarræ duo munitiſſima Caſtra à Gallorum exercitu capta. VIII. 32.
Navarretta. VIII. 497.
Nazareni in quo differant ab Ebionitis? I. 106. Illorum error. Ibid. Cur ita dicti? Ibid. Eorum Origo. 107.
Neapolitana in Philippum IV. rebellio. VIII. 66.
Neapolis Regnum Alphonſus Aragonenſis, & Ludovicus Andegavenſis ſibi adſciſcere, armiſque ſubigere moliuntur. VI. 31.
Neapolis Regnum, Sardinia, & Ducatus Mediolanenſis in Imperatoris Caroli VI. dominium tranſeunt. VIII. 31.
Nectarius Gregorio Nazianzeno in Sede Conſtantinopolitana ſubrogatur. I. 347.
Neophiti ordinari non poſſunt. I. 322.
Neophitus Incluſus, Patriarcha C. P. IV. 455.
Nepos, Ægyptiacus, Epiſcopus, ſuſcitat Fabulam de Millenario Chriſti in terris Regno. I. 131.
Nero, Imperator, Romam incendit. I. 10. Ejus perſecutio in Chriſtianos vniverſalis. I. 10. Petrum cruce, Paulum gladio ſuſtulit è medio. Ejus mors. I. 14.
Nerva Coccejus, Imperator. I. 34.
Nerva Trajanus, Imperator. I. 34.
Nerva, Imperator, reſcidit Domitiani, crudelis Imperatoris, Edicta. I. 15. Nihil contra Chriſtianos molitus eſt. I. 7.
Neſtoriani, & Ebionitæ in Synodo Forojulienſi anni 795. damnati. III. 80.
Neſtorii genus, & Inſtitutum. II. 47. Conſtantinopolim à Theodoſio accerſitus, ſuos, cum Anaſtaſio Presbytero, errores diſſeminat. Ibid. Ab Euſebio Laico, Dorilæi poſteà Epiſcopo, publicè oppugnatur. 48. Cùm Tractatum de Incarnatione in Provincias ſparſiſſet, Cyrillus, Patriarcha Alexandrinus, Ægypti Monachos præmonet, ne ejus

ejus erroribus inficiantur, ad ipſumque Neſtorium Literas dirigit. 48. 49.

Neſtorius S. Cyrilli Anathematiſmis nunquàm ſubſcribere voluit. II. 53. Theodoſii, Imperatoris, juſſu, Oaſim in exilium deportatus moritur, exeſa Vermibus lingua. Ibid. Damnatur in Concilio Epheſino. II. 302. Ab Imperatore deponi jubetur. II. 105. In exilium mittitur. 106.

Nicaſius Voldauus, Juris Conſultus. VI. 429.

Nicæna fides confirmatur in Concilio Epheſino. II. 105.

Nicæni Concilii Decreta confirmantur. I. 348.

Nicænus Epiſcopus quamvis Metropolitani honorario titulo gauderet, Nicomedienſi tamen Epiſcopo ſubiectus erat. II. 114.

Nicetas cum Anſelmo Havelbergenſi congreditur, ab eoque victus, manus dat. IV. 358.

Nicetæ Acominati Choniatæ Opera. V. 369.

Nicetæ, Byzantini, Scripta. IV. 592.

Nicetas Muntanes, Patriarcha C. P. IV. 456.

Nicetæ Pectorati Scripta. IV. 279.

Nicephorus, Patriarcha C. P. excuſatur, quòd mitiùs egerit cum Conſtantino, Imperatore, qui illicitas nuptias cum Theodore injerat, & cum Joſepho Oeconomo Eccleſiæ C. P. hujus illiciti matrimonii copulatore. III. 328. Ejus Scripta. 471.

Nicephorus Blemmyda Conſtantinopolitanum Patriarchatum modeſtè recuſat, & Marceſinæ, pellici Joannis Ducæ, Græcorum Imperatoris, fores Eccleſiæ occludi jubet. V. 144. Operà. 371.

S. Nicephori, Patriarchæ C. P. corpus, poſt annos undeviginti integrum, & incorruptum ſervatum, Conſtantinopolim à Methodio, Patriarcha, transfertur. III. 331.

Nicephori Bryennii Scripta. IV. 596.

Nicephori Calliſti Hiſtoria Eccleſiaſtica. V. 376.

Nicephori Gregoræ Scripta. V. 375.

Nicephorus, impius Imperator. III. 257.

Nicephori, Philoſophi, Scripta. IV. 238.

Nicephorus Phocas, ob ſparſum rumorem de ipſius cum ſua uxore affinitate ſpirituali, Sacris à Polieucto, Patriarcha Conſtantinopolitano, interdicitur. IV. 11. Avaritiæ vitio laboravit. Ibid.

Nicetæ Seidi Scripta. IV. 591.

Nicetæ Serronis Scripta. IV. 278.

Nicetæ Theſſalonicenſis Scripta. V. 369.

Niciæ, Monachi, Scripta. III. 184.

Nicolaitarum hæreſis antiqua. I. 102. Eorum errores. Ibid.

Nicolaus, unus è ſeptem Diaconis, non eſt auctor Hæreſis Nicolaitarum. I. 101. Zelotypiæ erga uxorem ſuam accuſatus. Ibid.

Nicolaus I. Pontifex Maximus, ab Hincmaro, Remenſi Archiepiſcopo, ſępiùs licèt rogatus, nunquàm Goteſcalchi doctrinam damnare voluit. III. 362. Ejus Reſponſum de Baptiſmi forma explicatur. III. 487. Ejus geſta præclara,

clara, & virtutes. III. 312.
Nicolaus II. Sanctiſſimus Pontifex. IV. 99.
Nicolaus III. Patriarcha C. P. IV. 451.
Nicolai III. Summi Pontificis, geſta. V. 100. Nicolaus IIJ. Cõiurationis, à Petro, Aragonum Rege, in Carolum Andevenſem initæ, conſcius non fuit. 103. Falsò aſſeritur. Nicolaum III. docuiſſe, Chriſtum nullum rerum dominium habuiſſe. 105.
Nicolai IV. geſta. V. 111.
Nicolai V. geſta. VI. 121.
S. Nicolaus, Patriarcha C. P. Myſticus dicitur, & quare? IIJ. 339.
Nicolai, Archiepiſcopi Methonenſis, Scripta. IV. 280.
Nicolaus de Anapiis, Patriarcha Hieroſolymitanus. V. 154.
Nicolaus Antonius, & ejus Opera. VIIJ. 457.
Nicolaus Arnu, & ejus Opera. VIIJ. 498.
Nicolai Auximani Scripta. VJ. 416.
Nicolaus Boerius. VIJ. 496.
Nicolai Cabaſilæ Scripta. V. 377.
Nicolaus Calaber, erroribus Martini Gonſalvi alios addidit. Ejus mors. V. 257.
Nicolaus Cœffeteus, & ejus Opera. VIIJ. 479.
Nicolai de Cuſa Scripta. VJ. 380. Nunquàm hic Auctor nomen dedit Ordini Prædicatorum. 381.
Nicolai Eymerici Scripta. V. 433.
Nicolaus Grandis. VIJ. 471.
Nicolaus Harpsfeldius, & ejus Scripta. VII. 407.
Nicolaus L'Herminier, & ejus Opera. VIIJ. 424.
Nicolai Hydruntini Scripta. V. 368.
Nicolaus Iſambertus, & ejus Opera. VIIJ. 417.
Nicolai Laoniceni Scripta. VJ. 365.
Nicolai de Lyra geſta, & Scripta. V. 450.
Nicolaus Muzalo, Patriarcha C. P. IV. 454.
Nicolaus Le Nourry, & ejus Opera. VIIJ. 468.
Nicolai Oreſmii Opera. V. 382.
Nicolai Peroti Scripta. VJ. 365.
Nicolaus Rigaltius. VIIJ. 431.
Nicolaus Serarius, & ejus Opera. VIIJ. 523.
Nicolai Serini, dùm Sigethi propugnationi præeſſet, præclara facinora. VIJ. 11.
Nicolai Serurarii errores, eorumque damnatio. VJ. 212.
Nicolaus Toinardus. VIIJ. 426.
Nicolaus le Tourneux. VIIJ. 429.
Nicolai Triveti, Ordinis Prædicatorum, Scripta. V. 423.
Nicolai Tudeſchi Scripta, VJ. 427.
Nicolaus de Ultricuria ad publicam plurimorum articulorum revocationem cogitur, qui jam à Sede Apoſtolica damnati fuerant. V. 246. Præcipui ex illis recenſentur. Ibid.
Niconis Armeni geſta, & Scripta. IV. 237.
Niemi Scripta. VJ. 367.
S. Nili Opera. II. 161.
Nili Cabaſilæ Scripta. V. 377.
Nili Damylæ Scripta. V. 378.
Nili Doxopatrii Scripta. IV. 281.
Nilus, Patriarcha C.P. V. 150.
Nipho, Patriarcha C. P. V. 150.

Nithardi, Abbatis, libri IV. de Diſſenſione filiorum Ludovici Pii. III. 455.
Noëtius Praxeæ hæreſim poſtliminio revocat. I. 130.
Nominationi Regiæ in Galliis aliquot Monaſteria, & Abbatiæ non ſubſunt. VI. 506.
Nominationes ad Abbatias Monialium. 507.
S. Norbertus, Præmonſtratenſium Ordinis Parens. IV. 690.
Nordalbingorum ad fidem converſio. III. 289.
Norimbergenſis ConventusPrimus. VII. 295. Alter. 296.
Normanni cum Rollone, eorum Duce, fidem Chriſtianam amplectuntur. IV. 20.
Normanniæ Ducatum ſibi deberi Ludovicus Craſſus contendit, eique hominium facit Vvillelmus, Angliæ Rex. IV. 390.
Northumbri quandò, & à quo fidem acceperint? III. 29.
Tempus, quo maximè in eo Regno floruit Religio. Ibid.
Norvegi non obtinuere diſpenſationem conſecrandi ſine vino, & ſi illam obtinuiſſent, quid de ea ſentiendum eſſet? VI. 143.
Notgeri, Monachi S. Galli, Scripta. IV. 246. Cum aliis Notgeris non confundendus. Ibid.
Novatiani, dicti à Novatiano, non à Novato. I. 129.
Novatiani Clerici, aut Epiſcopi ad Eccleſiam redeuntes quo pacto reciperentur? I. 326.
Novatianus factus Antipapa. I. 126.
Novatorum jactantia, & malitia. VII. 528.
Novatus, Presbyter Carthaginenſis. I. 128.
Nougui, Rex Britanniæ, veniam petit de Eccleſiæ expilationibus, ac direptionibus, à ſe factis. IV. 175.
Nubentes cum duobus Fratribus mulieres, & cum duabus Sororibus viri, ad mortem uſque communione privabantur. I. 316.
Nubentes pluriès penitentiæ publicæ ſubiiciebantur. I. 316.

O

Obſervationes in tempus, quo facta eſt diviſio Imperii Romani in Orientale, & Occidentale. IX. 4.
Obſervationes in Imperatores Occidentis, maximè, poſtquàm Carolus Magnus anno octingenteſimo Imperium Occidentis renovavit. IX. 82.
Obſervationes in Cæſareos Conſulatus. IX. 112.
Obſervationes in exordium Galliarum Monarchiæ, & in tres Galliarum Regum Stirpes. IX. à pag. 115. uſque ad pag. 121.
Obſervationes in ſucceſſionem, pietatem, & coronationem Regum Hiſpaniæ. IX. à pag. 191. uſque ad pag. 194.
Obſervationes circà Statum Religionis Chriſtianæ, & Eccleſiæ Catholicæ in Regno Angliæ ſub Regibus antè Schi-

Schiſma Anglicanum, cui initium dedit Henricus VIIJ. Angliæ Rex, & ſub Regibus ejuſdem Regni poſt obortum Schiſma Anglicanum. IX. à pag. 223. uſque ad pag. 229.
Obſervationes in Hæreſes, & Schiſmata, quæ Eccleſiam variis temporibus infeſtarunt. IX. à pag. 288. uſque ad pag. 293.
Obſervationes, in Concilia, quæ in Eccleſia fuerunt celebrata. IX. à pag. 373. uſque ad pag. 380.
Obſervantini Religioſi Ordinis S. Franciſci. VJ. 492.
Occidentis Imperium extinctum. IJ. 18.
Octavianus, Imperator, vocatus Auguſtus, Urbem reſtauravit, & magnificis auxit ædificiis, obiit. I. 31.
Octavius Ferrarius, & ejus Opera. VIIJ. 440.
Oderiſius, junior, Abbas Caſſinenſis, ab Honorio II. excommunicatur. IV. 423.
Odetus Caſtilonæus, Cardinalis, à Pio IV. deponitur. VIJ. 143. Ejus ira in Pontificem. 144. Ejus Cauſa. 364.
S. Odilonis, Abbatis Cluniacenſis, Opera. IV. 316.
Odo, Pariſienſis, reverà Galliarum Rex fuit coronatus. IIJ. 283.
Odoacer, ſub ſpecie ineundæ pacis à Theodorico occiditur. IJ. 21.
Odoacer Rex Turcilingorum Italiæ Regnum inſtituit. IJ. 18. 19. 21.
Odonis de Diogilo Opus. IV. 622.
S. Odonis, Archiepiſcopi Cantuarienſis, vita. IV. 247.
S. Odonis, ſecundi Abbatis Cluniacenſis, zelus prò diſciplina Monaſtica, ejuſque Scripta. IV. 315.
Odoricus Raynaldus. VIIJ. 539.
Oeconomus in ſingulis Eccleſiis, & Monaſteriis inſtituendus. IIJ. 174.
Oecumenii Scripta. IV. 277.
Oecumenici nomen quis primus è C. P. Patriarchis uſurpaverit? IJ. 301.
Offici Divini diebus Dominicis decantandi Ordo. IJ. 259.
Officium B. Virginis S. Joannem Damaſcenum videtur auctorem habere. IIJ. 230.
Officii Gothici ſivè Mozarabici in Hiſpania abrogatio, & Romani receptio. IV. 228.
Oleum Romæ in quadam Eccleſia ſcaturit, & ex eo ad Henricum, Regem Germaniæ, mittitur. IV. 86.
Olivarius Patru. VIIJ. 431.
Oliverius Carafa, Claſſis maritimæ contrà Turcas inſtructæ Legatus, & Præfectus. VJ. 137.
Olivetani. V. 541.
Ὁμούσιον, vox ad exprimendam Filij conſubſtantialitatem contra Arianos adhibita. I. 436.
Ὁμούσιον, hoc eſt, CONSUBSTANTIALEM, proſcripſerunt Patres Concilii Antiocheni diverſo ſenſu ab eo, quo Patres Concilii Nicæni illud uſurparunt. I. 158. Eadem vox Symbolo Nicæno inſerta eſt. 321.
Ὁμοούσιον, & Ὁμοιούσιον rejiciunt Ariani. I. 340.
Onuphrius, Panuinus, ejus elogium, & Scripta. VIJ. 465.
Ophitæ, & illorū errores. I. 100.
Opinio de Confeſſione per litteras abſenti Sacerdoti facta dam-

damnatur. VIJ. 181.
Opinionem minus tutam an ſequi liceat? V. 556.
Optatus Gallicus, Liber de cavendo Schiſmate damnatur. VIIJ. 343.
Optatus Milevitanus ſex Scripſit libros de Schiſmate Donatiſtarum. I. 377.
Opus de re Diplomatica impugnatum à Germonio. VIIJ. 464.
Opuſcula quædam ſub nomine Sixti IIJ. Papæ, proſtant, quæ ipſi jure merito abjudicantur, & viri alicujus Pelagiani fœtus agnoſcuntur. IJ. 66.
Orantes prò Rege Galliarum centum dierum Indulgentiam conſequuntur. V. 89.
Orare flexis genibus vetitum erat in die Dominico, & in quinquaginta diebus à Paſchate ad Pentecoſten. I. 327.
Oratio Lutheranorum Vvitembergenſium, qua impiè laudant in Miſſæ Officio Andream Caroloſtadium. VIIJ. 206.
Oratores Pagorum Catholicorum in Helvetia ad Tigurinos, ut redeant ad Catholicam fidem. VIJ. 298.
Oratorum Régis Chriſtianiſſimi locus. VIJ. 86.
Orderici Vitalis Scripta. IV. 600.
Ordinationes Petri Leonis, Antipapæ, quo ſenſu irritæ ſint declaratæ? IV. 538.
Ordines Eccleſiaſtici quot in primis Eccleſiæ Sæculis? I. 219.
Ordines Regulares XVJ. Seculi. VIJ. 565.
Ordo S. Ambroſii. V. 543.
Ordo Capuccinorum approbatur à Summis Pontificibus. VIJ. 570.
Ordo Carmelitarum Excalceatorum Fundatur à S. Thereſia. VIJ. 575. Viris illuſtribus abundat. 575. In Scholis doctrinam D. Thomæ ſequuntur. 576.
Ordo Charitatis ergà Infirmos Fundatur. VIJ. 574.
Ordo Chriſti in Luſitania. V. 545.
Ordo Clericorum Regularium Theatinorum Fundatur. VIJ. 572. Sanctiſſimis legibus munitur. Ibid. à Clemente VIJ. gratiis ac Privilegiis augetur. Ibid. Protulit viros Sanctitate, & Doctrina Illuſtres. VIJ. 573.
Ordo Equitum Navalium. V. 545.
Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Inſtitutio. V. 535.
Ejus Ordinis laudes. 537.
Ordo S. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum V. 539.
Ordo Equitum S. Mariæ Glorioſæ, aliàs Fratrum Gaudentium. V. 544.
Ordo B. Mariæ Teutonicorum. IV. 695.
Ordo Militiæ Jeſu Chriſti à S. Dominico Inſtituitur, qui, eo mortuo, dictus eſt Ordo Fratrum, & Sororum de Pœnitentia S. Dominici. V. 521.
Ordo Fratrum, & Militum S. Lazari Hieroſolymitani. V. 544.
Ordo Minorum, aliique Ordines à S. Franciſco inſtituti. V. 531. Ordo Minorum ſub Helia Generali Miniſtro relaxatus. 532. In duas partes diviſus Conventualium ſcilicet, & Spiritualium, horumque

que poſteriorum errores, & jis inflictæ pœnæ. V. 202.
Ordini Minorum nulla infamiæ labes adhæſit ob Minoritas aliquos, Joannis XXIJ. inſectatores. V. 209.
Ordo Monialium Viſitationis B. Mariæ Virginis à S. Franciſco Saleſio Fundatus. VIIJ. 585.
Ordo Monialium Urſulinarum. VIIJ. 586.
Ordo Monteſiæ. V. 544.
Ordo Pauperum Catholicorum. V. 537.
Ordo Periſcelidis in Anglia. V. 545.
Ordo Prædicatorum ab Alexandro IV. laudatur. V. 435. Ordo Prædicatorum cum Ordine Minorum neceſſitudine perpetuò devinctus. Ibid. Ejus Inſtitutio. V. 542.
Ordo S. Salvatoris à S. Brigitta Fundatur. V. 542.
Ordo Servorum B. Mariæ Virginis. V. 540.
Ordo Stellæ in Gallia. V. 546.
Ordo Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum. V. 538.
Ordo Vallis Scholarium. V. 538.
Orentius, Epiſcopus Eliberitanus. IJ. 315.
Orientalium Epiſcoporum cum Ægyptiacis diſſidium ob Neſtorium. IJ. 108.
Origenes, dictus Adamantius, ex indefeſſa in ſcribendo, & legendo conſtantia. I. 196. Caſtitatis ſeverus cultor. Ibid. Corpus ſuum evitat. Ibidem. Evehitur ad gradum Presbiterii, & ei doctrina celebri invidet Demetrius, Alexandrinus Epiſcopus. Ibid. Ejus Conſtantia in perſecutione Decii. I. 191. Falsò ei adſcribitur crimen Idololatriæ. I. 192. Ejus Scripta quæ ſuppoſititia, quæ genuina? I. 192. Ejus errores. 194. & 211. Natus annos ſeptemdecim, exemplo Patris, ardore Martyrii flagrat. I. 23. In Synodo quinta fuit damnatus. IJ. 254. Ab Halloixio, & Garnerio malè defenſus. IJ. In Præfat. Ejus damnatio - Quæſtionis trium Capitulorum origo. IJ. 237.
Origeniſtæ. I. 131. Damnantur. IJ. 115.
Originale peccatum in omnes Adami Poſteros derivatur. IJ. 169.
Oriolana Synodus anni 1600. VIIJ. 389.
Oroſius, Hiſtoriarum Collector. IJ. 158.
Osberni Scripta. IV. 270.
Oſius, Cordubenſis, cum Litteris Conſtantini, Imperatoris, Alexandriam miſſus, Synodum ibi celebrat. I. 273. Ab Arianis damnatur. 278. Subſcribit Formulæ ſecundæ Sirmienſi. 280. Præfuit Concilio Nicæno, ut Legatus Sylveſtri Pontificis, non propter celebritatem nominis, & meritorum præſtantiam, uti Launojus contendit. I. 319.
Oſius, Cordubenſis, Legatus Concilii Sardicenſis. I. 333. Si non præfuit Concilio Gangrenſi, ei certè interfuit. I. 350. Nonagenarius Formulæ ſecundæ Sirmienſi ſubſcribit, quamvis poſteà facti eum pœnituerit. I. 369.
Oſmannus, Turcarum Imperator. VIIJ. 8.
Oſmundus, Epiſcopus Sariſberienſis, inter Sanctos relatus. VJ. 128.
Oſtrogothi cum Vviſigothis pugnant.

gnant. I. 251. Ab Athanarico, Oſtrogothorum Rege, Chriſtiani, ei ſubditi, crudelitèr vexantur. Ibidem.
S. Oſuvaldi, Epiſcopi Eboracenſis, Vitam Anonymus quidam Scripſit. IV. 248.
Oſuvius, Northumbrorum Rex, Merciorum Regno potitus, Evangelium ibi propagat. IIJ. 28. Oſuvii eximia in Deum pietas, & religio. 29.
Othomanus, primus Imperii Turcici Fundator, ejuſque ad Bajazethem uſque Suceſſio. V. 30.
Othomani, Primi Turcici Imperii Fundatoris, Succeſſores, ad Achmetem III. qui nunc Turcicum moderatur Imperium. IX. à pag. 43. uſque ad pag. 52.
Othomanus Luſcinius. VIJ. 431.
Otholonis Opera. IV. 245.
Otto I. à Joanne XIJ. Imperator inauguratur. IV. 71. Romam cum exercitu venit, eique promittit populus ſe Pontificem nullum electurum ſine conſenſu Imperatoris. Ibid. Conciliabulum cogit, in quo, Joanne XII. depoſito, eligitur in Pontificem Leo VIIJ. Ibid.
Otto I. Joannem XII. deponit, Leone VIIJ. Antipapa, in ejus locum intruſo. IV. 17.
Otto II. SANGUINARII nomen cur ei inditum ſit? IV. 17.
Otto IIJ. MIRABILIA MUNDI appellari meretur. IV. 18. Mariam, Aragoniam, impudicitiæ, & calumniæ convictam, flammis ultricibus addicit. Ibid.
Otto IV. Imperio ſolus potitur, & à Papa excommunicatur. V. 23. Moritur Imperio privatus. 24.
S. Otto, Epiſcopus Bambergenſis, inter Sanctos relatus. IV. 449.
Otto, Epiſcopus Bambergenſis, Pomeranorum Apoſtolus. IV. 407.
Otto à S. Blaſio, Ottonis Friſingenſis Continuator. V. 391.
Ottonis Friſingenſis, ejuſque Continuatoris, Ottonis de Blaſio, Scripta. IV. 601.
Ovetenſe Concilium II. fictitium. IV. 169.
Oxonii Collegia eriguntur. VJ. 378.
Oxonii Impoſtor quidam, qui vulnera Dominicæ Paſſionis ſibi impreſſerat, capitur, & punitur. V. 319.
Oxonienſe Concilium contrà Vvicleffiſtas. VJ. 319.

P

PAce gāviſa eſt Eccleſia à tempore Gallieni Imperatoris uſque ad Diocletianum. I. 230.
S. Pachomius, Monachorum Pater. I. 60. Cœnobia excitavit plura in Palæſtina. I. 450. Author eſt vitæ Monaſticæ. Ibid. & 453.
S. Paciani, Barcinonenſis Epiſcopi, Opera. I. 377.
Pacifici Summa. VJ. 417.

Pa-

Pagninus, Leonis X. Pontificis Maximi, hortatu, Sacrorum Bibliorum ex Hebreo Textu verſionem adornat. VIJ. 100.
Palamitarum Hæreſis. V. 198.
Palæſtinæ ſolitudines, D. Hieronymo præeunte, frequentantur. VIJ. 135.
Palentinum Concilium ab Alphonſo VIJ. Hiſpaniarum Rege, ſubſcribitur. IV. 398.
Palatii Apoſtolici Magiſterium primus exercuit S. Dominicus. V. 517. Suppellex poſt Pontificis obitum diripi olim mos erat. IIJ. 318.
Palladius, Arianus Epiſcopus, damnatur. I. 345. Secundus, Epiſcopus Arianus, damnatur. I. 345.
Palladii, Epiſcopi Heliopolitani, Opera. IJ. 156.
Palladius, Scotorum Epiſcopus, nihil ſcripſit. II. 157.
Pallavicinus, Card. Soc. Jeſu. VIIJ. 532.
Pallium à Summis Pontificibus ad Metropolitas, & nonunquam ad Epiſcopus miſſum. IIJ. 493. Petri de Marca calumnia refellitur, qui pallium à Pontificibus miſſum dicit, ut novum jugum Archiepiſcopis imponerent. Ibid.
Palmaris Concilii, Romæ in Cauſa Symmachi, Summi Pontificis, adunati, brevis Hiſtoria. IJ. 256.
Palmerii Scripta, & ſupplicium. VJ. 370.
Pandulphus Collenutius, & ejus Scripta. VIJ. 402.
Panormitani, ſeù Nicolai Tudeſchi, Scripta. VJ. 427.
Pantheon ſub Phoca Imperatore à Bonifacio IV. dedicatur. IIJ. 6. In Templum S. Mariæ, & omnium Martyrum convertitur. IIJ. 54. Dies dedicationis ejus Eccleſiæ. Ibid.
Papæ electio Canonica. IV. 544. Cardinalibus reſervata. IV. 446. Ad ſolos Cardinales reſtringitur. IV. 312.
Paphnutius, egregius Chriſti Confeſſor, adfuit Concilio Nicæno. I. 320. A Conſtantino in ſumma veneratione habitus. 321. Patres Nicænos avertit à ferenda Lege in Clericos de dimittendis uxoribus ante Ordinationem ductis. 328.
Papiæ Concilium à Friderico Ænobarbo convocatum. IV. 440.
Papienſe Concilium, quod poſteà Senas translatum eſt. VJ. 279.
Papienſis pugna Carolum V. inter & Franciſcum I. VIJ. 32.
S. Papias, Hierapolitanus Epiſcopus, ejus Scripta. I. 178. Auctor Fabulæ de Millenario Chriſti in terris Regno. 179.
Papirius Maſſonus, Scriptor vitæ Jacobi Cujacii. VIJ. 496.
Pariſienſis Concilii IJ. vera epocha. IJ. 270.
Pariſienſis Academia ſeculo undecimo frequentatur. IV. 262.
Pariſienſis Academia ad Schiſma extinguendum omnes curas confert. VJ. 150.
Pariſienſis Facultas plurimos errores damnat. VJ. 200.
Pariſienſis Facultas juramento ſe obſtringit ad propugnandam Immaculatam Deiparæ Conceptionem. VI. 208.
Pariſienſis Facultatis Baccalaurei in Decreta Summorum Pontificum jurant. VIIJ. 278.

Pari-

Pariſienſis facultatis Decreta in Controverſia inter Angliæ Catholicos excitata, & diſſidia indè orta. VIIJ. 284.
Pariſienſis Facultatis Cenſuræ duæ. VIIJ. 299. 301.
Pariſienſis Senatus reſtitit abolitioni Pragmaticæ Sanctionis. IIJ. 557.
Parochias ſeculo quarto Presbyteri adminiſtrabant. I. 448. Tituli Romæ appellabantur Parochiæ. Ibid.
Parthi, Medi, & Perſæ ſub finem ſeculi ſecundi Fide jam imbuti erant. I. 248.
Paſcha in Dominica ſubſequente Lunam quartam decimam, poſt Æquinoctium Vernum, celebrandum. I. 322. Non cum Judæis Luna XIV. peragendum. I. 331.
Paſchalis Hebdomada olim tota feſtivè celebrabatur. IV. 174.
Paſchalis II. electio divinitùs facta. IV. 411. Cum duobus Henricis, Imperatoribus, quomodò ſe geſſerit? 412. In Gallias venit. 414.
Paſchalis II. Privilegium Inveſtiturarum, quod Henricus IV. ab eo extorſerat, abrogat. IV. 555.
Paſchalis II. Inveſtiturarum privilegium Henrico V. Imperatori, concedens, excuſatur. IV. 373.
Paſchalis III. Antipapa. IV. 441. Excommunicatur ab Alexandro IIJ. 443.
Paſchaſius Radbertus Libellum de Partu Virginis contrà Ratramnum ſcribit. III. 366. Librum edidit de Sanctiſſimo Altaris Sacramento. III. 434. Quàm immeritò ab Hæreticis vocetur Novator. 435. Alia Paſchaſii Opera, & qui de eo ſcripſerunt ex recentioribus. 436. Paſchaſii Radberti, & ejus Adverſariorum Controverſiæ ſtatus, in quo ſitus? III. 343. Tam Paſchaſii, quàm ejus Adverſariorum Sententiæ Orthodoxæ fuerunt. 349.
Paschaſius, S. R. E. Diaconus, Cardinalis. II. 321.
Paſſaloryncitæ, ſeù Aſcadrogitæ. I. 125.
Paſtoris Libri auctoritas. I. 162. Utilitas. I. 163.
Paterius, Gregorii Magni, Papæ, Diſcipulus. 324.
Patres Concilii Colonienſis prudenter ſe geſſerunt in mediis ſeligendis ad reformandam ſuam Eccleſiam. VII. 327.
Patres antiqui data operà occultarunt quædam Fidei Myſteria Gentilibus, Judæis, & Cathecumenis, quia eorum profanationem metuebant. I. 206. In aliquos errores impegerunt. I. 208. Sunt tamen excuſandi. I. 209.
Patres quinti ſeculi laudantur. II. 127.
SS. Patres deſpiciendi non ſunt, quòd leviora nonnulla errata in eorum Operibus reperiantur. II. 175.
Patriarchica jura in Concilio Nicæno I. confirmata. I. 323.
Patriarchæ nomen ſeculo quarto ignotum. I. 446. Patriarcharum privilegia. Ibid. Patriarchæ ſuperiores ſunt Exarchis. Ibid. Quænam Eccleſiæ Sedes ab antiquo tempore Patriarchatu gaudeant? Ibid.
Patriarcha C. P. titulum Univerſalis petit à Joanne XIX. qui ad ſuaſionem Pæſulum, & Abbatum Eccleſiæ Gallicanæ ei denegavit. IV. 88.

Patriarchæ Hieroſolymitani à Seculo VII. uſque ad Seculum XI. qui fuerint? neſcitur. III. 89.
Patriarchæ Græci ſeculo XII. nomine tenùs Patriarchæ. IV. 468.
Patriarcharum ſchiſmaticorum ſucceſſiones. VI. 161.
Patriarcharum Alexandrinorum ſeries à S. Marco ad Ioannem XV. illius Sedis CI J. Præſulem. III. 85.
Patriarcharum Antiochenorum ſucceſſio ſeculo ſeptimo ignota. III. 87.
Patriarchatus Hieroſolymitani Inſtitutio. I. 324.
Patriarchicum Lateranenſe ab Iſaacio, Exarcha Ravennatenſi, expilatur. III. 59.
Patripaſſiani. I. 130.
Paulianiſtæ, ſeu Pauli Samoſateni, Hæreſiarchæ, diſcipuli, rebaptizabantur, ad Eccleſiam redeuntes, quia apud ipſos legitima forma Baptiſmi non ſervabatur. I. 327.
Pauliciani, eorumque hæreſis. III. 106. Eis impensè favet Nicephorus Imperator. III. 257. In eos animadvertere cogitavit Michael Curopalates, Imperator. 259.
Paulinus cum Meletio circà Patriarchatum Antiochenū pactionem init. I. 288. Evagrium ſibi in Patriarchatu Antiocheno ſucceſſorem deſignat. Ibid. Moritur. ibid.
Paulinus à Lucifero Calaritano Epiſcopus Antiochenus inauguratur. I. 286. Athanaſio, & Epiſcopis Occidentalibus communione jungitur. 287.
Paulinus in Northumbrorum regno infinitam penè Gentilium multitudinem baptiſmo initiat, ob idque Pallio donatur, & creatur Epiſcopus Eboracenſis. III. 29.
Paulini duo Patriarchæ Antiocheni diſtinguendi. I. 420.
Paulini, Epiſcopi Aquilejenſis, elogium, & Scripta. III. 213.
S. Paulinus, Nolenſis Epiſcopus, plures ſcripſit Epiſtolas, & varia Poemata. I. 395.
Paulinus, Trevirenſis, Athanaſii damnationi ſubſcribere recuſans, in exilium amandatur. I. 339.
Paulus, rursùs in exilium à Conſtantio miſſus, necatur. I. 277.
Paulus I. Pontifex Maximus, Giſlanæ, filiæ Pippini Regis, patrinus fuit. III. 72. Ejuſdem Pippini contra Deſiderium, Longobardorum Regem, & contra Græcos auxilium poſtulavit. ibid. Conſtruxit in paterna domo Monaſterium in honorem S. S. Stephani, & Sylveſtri. Ibid.
Pauli II. geſta, & mores. VI. 133.
Paulus III. eligitur Pontifex. VII. 120. Henricum VIII. Angliæ Regem, cenſuris innodatum declarat, duoque diplomata contra ipſum publicat. 121. Ad conterendas ſerpentes hæreſes Concilium Generale Tridentinum indicit. 122. Niciam venit, ut pacem fœduſque conciliaret inter Carolum V. Imperatorem, & Franciſcum I. Galliarum Regem. 122. Edictum ſpirenſe reprobat, & damnat libellum, qui INTERIM nuncupatur. 123. Capitula quædam reformationis approbat. 124. obiit. 125.

Pau-

Paulus IV. eligitur Pontifex. VII. 134. Sanctas Leges condit ad reformationem Morum contra Hæbreos,& Hæreticos. 135. Legatos mittit ad Principes Chriſtianos cauſa propagandæ fidei. 136. Tribunalis S. Officii auctoritatem auget. 137. Nepotes Roma jubet ſecedere. 138. obiit. ibid. Ejus Statua in Capitolio reponitur à Clemente XI. VII.139. Ejus veneratio erga Sanctum Thomam civem ſuum. 140. Elizabetham, tanquàm Angliæ Reginam, agnoſcere renuit. VII. 69.

Pauli V. geſta. VIII. 111. Poſt mortē Clementis VIII. denuò celebrandas indicit Congregationes de Auxiliis, & litem FF. Prædicatores inter Patres Societatis Jeſu in ſuſpenſo ponit. VII.275.&VIII. 113.

Paulus, Patriarcha Conſtantinopolitanus, Catholicorum doctrinæ ſtrenuus propugnator, ab Arianis vexatur. I. 431.

Paulus, Patriarcha Conſtantinopolitanus, è ſede ab Arianis dejicitur. I. 330.

Paulus Bauldri, & ejus Opera. VIII. 452.

Paulus, Burgenſis, vel à S. Maria. VI. 374.

Paulus Catholicorum ope ad ſedem Conſtantinopolitanā evehitur. I. 276. Ab Arianis dejicitur. Ibid. in exilium mittitur, & à Conſtante Imperatore, revocatur. ibid.

Paulus Maria Cauvinus. VIII. 497.

Pauli, Diaconi Aquilejenſis, Scripta. III. 214.

Paulus Fagius. VII. 211.

Paulus Jovius, & ejus Scripta. VII. 403.

Paulus Manutius, Aldi filius, & ejus Opera, & Stylus elegans. VII. 386.

Paulus Palacius, & ejus Scripta. VII. 418.

Paulus Pezron, & ejus Opera. VIII. 474.

Paulus Samoſatenus, & ejus errores. I. 130. Damnatur in Conciliis. I. 156.

Paupertas Soc. Jeſu arctior eſt paupertate Fratrum Minorum Ordinis S. Franciſci. VII. 566.

Pauperum Catholicorum Ordo. V. 537.

Peccatores converſi quomodò gerere ſe debeant. ? II. 387.

Pelaginorum Secta. VIII. 282. Eam detexit Ottobonus, dum eſſet Epiſcopus Brixiæ. 185.

Pelagianorum errores Canonibus confixi ſunt in Concilio Epheſino. II. 105.

Pelagii II. Epiſtolæ aliquot ſuppoſititiæ. II. 288.

Pelagius, Epiſcopus Ovetenſis, Chronici, à Sampiro inchoati, Continuator. IV. 269.

Pelagius Monachus fuit. II.29. Antè Rufini in Urbem adventum integræ erat famæ. ibid. Errores Pelagii. 30. Pelagii diſcipuli. 31. Pelagius in Siciliam venit, inde Africam, hinc Palæſtinam. 31. A Joanne, Epiſcopo Hieroſolymitano, benignè excipitur. II. 33. Hieronymum provocat, à quo tamen vincitur. ibid. Poſt Oroſii in Palæſtinam appulſum, Cauſam Pelagii ad Innocentium I. Papam, eſſe deferendam ſtatuitur in Conventu Hieroſolymitano. 33. Accuſatus Pelagius ab He-

Herote, Arelatenſi, & Lazaro, Aquenſi, Epiſcopis, fucum tamen facit Synodo Dioſpolitanæ. 34. Configitur in alia Synodo Carthaginenſi, & in Synodo Milevitana, quæ de Pelagio ad Innocentium ſcribunt. 36. Ad eumdem mittunt Epiſtolam familiarem quinque Africani Præſules. 37. Pelagius, & Cæleſtius damnantur, & anathemate percelluntur ab Innocentio Papa. ibid. Quomodò dicat S. Proſper, Innocentium, primum fuiſſe qui Pelagianam hæreſim damnavit? 38. Zoſimo ſcribens Pelagius, illudit Pontifici. II. 39. Zoſimus, re meliùs perſpecta, decretoriam in eum, & Cæleſtinum fert Sententiam. 40. Zoſimus imperiale obtinet Edictum contra ipſum, ejuſque aſſeclas. Ibid. Pelagii aſſeclæ ex omnibus ferè locis pelluntur. 41. Fœdus cum Neſtorianis ineunt. 42.

Pelagius, Vigilii, Papæ, Conſtantinopoli Apocriſarius, Origenis damnationem obtinet. II. 237. Ejus ad Vigilium, Papam, epiſtola ſuſpecta. II. 287.

Pelagius, Gothus, Mauris circa montes Aſturicos debellatis, Aſturiarum Regnum contra eorumdem Tyrannidem firmat. III. 44.

Peloponneſo Veneti potiuntur. VIII. 19. Eamdem amittunt. 20.

Penſionum Eccleſiaſticarum origo. II 114.

Pepuziani, diſcipuli Montani. I. 125.

Percin. VIII. 499.

Peregrinationes ad loca Sacra frequentari cœperunt ſeculo quarto. I. 454. Abuſus, qui in illas irrepſerat, à S. Gregorio Nyſſeno reprehenditur. ibid.

Peregrini apud Judæos dicebantur Proſelyti ex Domicilio. I. 93. admittebantur à Judæis tanquàm viri probi. I. 93.

S. Perpetua Martyrio coronatur. I. 23.

Perpinianum Conciliabulum. VI. 324.

Pereyrus, Syſtematis Præadamitarum inventor. VIII. 261. Hoc vanum Syſtema, unà cum Hæreſi Calviniana, quam profitebatur, eiuravit, ſedente Alexandro VII. Pont. Max. VIII. 265.

Perſæ à tempore S. Ioannis Fide Chriſti imbuti. I. 248. à Iuſtiniano victi. II. 204. perſecutionem ſeculo quinto patiuntur. II. 22. Cum Saracenis Romanum Imperium depopulantes ſub Anaſtaſio, Imperatore, pacem cum Romanis inire coguntur. II. 15.

Perſarum Reges poſt Saporem uſque ad Isdigertem. I. 249.

Perſecutionum, quæ tribus prioribus Sæculis ſub Ethnicis Imperatoribus Eccleſiam exagitarunt, Hiſtoria. I. 3. & ſeqq.

Perſecutio Perſica ab Isdigerde excitata. I. 249. Ejus duratio. I. 250.

Perſecutio Africana ſub Genſerico, Hunnerico, & Guntabundo, Vandalorum Regibus. II. 23.

Perſecutio Diocletiani ſæviſſima. I. 29.

Perſecutio in Regno Perſarum ſe-

ſeculo quinto. II. 22.
Perſecutio Decii ferè univerſalis fuit. I. 27.
Perſecutio Saporis, Perſarum Regis, in Chriſtianos. I. 248. Remittitur aliquantulum. I. 249.
Perſecutiones quinti ſeculi. II. 22.
Perſonæ S. S. Trinitatis tres. I. 344.
Peruana Provincia detegitur. VII. 84.
Pervigilia in Eccleſia fieri ſolita noctibus, quæ præcedebant magnam ſolemnitatem, vel diem Dominicam. I. 453.
Petilianus, primus inter Donatiſtas falſum de Marcellini, Papæ, lapſu rumorem ſparſit. I. 308. Ab Auguſtino irridetur. 309.
Petragoricenſes Hæretici. IV. 477.
S. Petrus, primus Eccleſiæ Romanæ Pontifex. I. 43.
S. Petrus, Alexandrinus, Epiſtolam Canonicam ſcripſit, lapſis in Idololatriam tempus pœnitentiæ præfigentem. I. 374.
S. Petrus, Patriarcha Alexandrinus, Martyr obiit. I. 413. Ejus Acta ſuppoſititia. 414.
Petrus II. Patriarcha Alexandrinus, perſecutionem Arianorum declinans, Romam ad Damaſum, Papam, ſe recipit. I. 418. Sedem ſuam recuperat, treſque ex Ægypto mittit Epiſcopos, ut Maximum Cynicum Conſtātinopoleos ordinarent Epiſcopum. ibid. Baronii ea in re hallucinatio. ibid.
Petrus, Epiſcopus Florentinus, ob Simoniam deponitur in Concilio Romano ſub Alexandro II. IV. 265.
Petri Abaelardi, geſta, amores cum Heloiſſa, errores, & mors. IV. 479.
Petri de Alliaco geſta, & Scripta. VI. 355.
Petrus Alixius. VIII. 433.
Petri de Ancharano Scripta. VI. 426.
Petrus, Aragoniæ Rex, Siciliæ regnum invadit. V. 49. Excommunicatur, Regno exuitur, & bello vincitur à Philippo Audace, Galliarum Rege. 50. A Martino IV. Papa, excommunicatur, & Regno privatur. V. 109. Fraude denuò Siciliam invadit. Ibid. Raymundo, Comiti Toloſano, aliiſque Fautoribus Albigenſium ſuppetias ferens à Simone Monfortio repellitur. V. 301.
Petrus Arcudius, & ejus Opera. VIII. 437.
Petri Aurati liber. VI. 405.
Petrus Aurelius, Theologus Pariſienſis, ſub hoc nomine latens. VIII. 423. Ejus Controverſia cum Iacobo Sirmundo. VIII. à pag. 289. uſque ad pag. 298.
Petri Aureoli ex Ordine Minorum Scripta. V. 451.
Petrus Bembus, ejus Opera, & vitium in Stylo. VII. 386.
Petrus Berullus, Card. Congreg. Oratorii Ieſu. VIII. 404. & 534. Doctrinæ Thomiſtarum de Gratia ſe ipſa efficaci, & de Prædeſtinatione gratuita addictiſſimus fuit. Ibidem.
Petri Bleſenſis Opera. IV. 611.
Petrus de Bruis, ejuſque Aſſeclæ, & errores. IV. 469. Damnatur in Concilio Lateranenſi. II. IV. 539.

Pe.

Petrobuſiani. IV. 469.
Petrus Caniſius. VI. 486.
Petri Cantoris Opera. IV. 645.
Petrus de Caſtro novo, Legatus Sedis Apoſtolicæ, à Raymundo, Comite Toloſano, occiditur. V. 298.
Petrus, Epiſcopus Catalaunenſis, & Galliarum Regni Cãcellarius, abſolvitur in Concilio Silvanectenſi. V. 349.
Petri Cellenſis Opera. IV. 612.
Petrus Franciſcus Chiffletius, & ejus Opera. VIII. 530.
Petrus Couſtant, & eius Opera. VIII. 466.
Petri de Corbaria, Pſeudo-Pontificatus. V. 123.
Petri Comeſtoris Opera. IV. 645.
Petrus Corteniacus, Imperator Byzantinus. V. 12.
Petrus Crabbius. VII. 474.
Petrus Croſolanus, ſeu Chryſolanus, & ejus Scripta. IV. 589.
Petri, Crudelis, Caſtellæ Regis, geſta. V. 63.
Petrus de Cugneriis, Regius Advocatus, Clericorum immunitates impugnans, in vulgi fabulam abit. V. 504.
Petrus Cunerius, Regiorum Prætorum contrà Eccleſiaſticos in Galliis advocatus, omnium ſibilis exploditur. V. 56.
S. Petri Damiani geſta, & Scripta. IV. 259. Non confundendus cum Petro de Honeſtis. 260. Cardinalitiam dignitatem abdicare volens, repulſam patitur à Nicolao II. IV. 99. Ad Eremum Fontis Avellani ſeceedit. 101. Flagellationum uſus propagator. IV. 306.
Petrus, Eremita, auctor eſt Sacræ Expeditionis. IV. 218.
Petrus Faidit, ejus Critica, & Opera. VIII. 415.
Petrus Fullo, ut Eutychianorum hæreſim ſtabiliret, Sacro Triſagio clauſulam, QUI CRUCIFIXUS ES PRO NOBIS, MISERERE NOBIS, adjecit. II. 199. Quomodò Calendio, Epiſcopus Antiochenus, huic malo occurrerit? Ibid.
Petrus Galatinus, Raymundi Martini inſignis Plagiarius. V. 417. VII. 475.
Petrus Gaſſendus. VIII. 432.
Petrus de Godoi, & ejus Opera. VIII. 482.
Petrus Gregorius. VII. 497.
Petrus de Herrera, & ejus Opera. VIII. 482.
Petrus de Honeſtis Canonicos Regulares inſtituit, eiſque Regulam præſcribit. IV. 260.
Petrus L'Abat, & ejus Opera. VIII. 498.
Petrus L'allemant, & ejus Opera. VIII. 543.
Petrus Lambecius, & ejus Opera. VIII. 446.
Petrus, Lambertus Le Drou. VIII. 514.
Petrus Ledeſma. VIII. 496.
Petri Leonis, mores. IV. 425. Ejus ſchiſma, & fautores perexigui. 427.
Petrus Leonis, Antipapa, à Lothario II. expulſus. IV. 377. Acta, & Ordinationes in Concilio Lateranenſi II. reſciſſæ fuere. IV. 537.
Petrus Lombardus in Concilio Lateranenſi III. accuſatur. IV. 545. Ejus vita, & Scripta. IV. 643.
Petrus de Marca, & ejus teſtimonium de utilitate Pragma-

maticæ Sanctionis. VII. 320. & 557. & Ejus Opera. VIII. 405.
Petrus Marcellinus Corradinus, Cardinalis, & ejus Opera. VIII. 435.
S. Petrus, Martyr, Ord. Præd. de Ordine Servorum retulit ad Innocentium IV. V. 540.
Petrus Martyr in Angliam vocatur. VII. 67.
Petrus Matthæus. VIII. 430.
Petri, Monachi Vallis Cernaji, Hiſtoria. V. 391.
Petrus Mongus fit Patriarcha Alexandrinus, ſed juſſu Zenonis, Imperatoris, dejicitur. II. 76. Iterùm occupat Sedem Alexandrinam. 77.
Petrus Morinus. VIII. 426.
Petrus de Morone, ſeu Cæleſtinus V. Pontifex Maximus, Congregationem Cæleſtinorum fundavit. V. 540.
Petrus Nicolius. VIII. 418.
S. Petrus Nolaſcus Ordinem S. Mariæ de Mercede unà cum S. Raymundo Pennafortio inſtituit. V. 539.
Petri Joannis Olivi errores. V. 211. Eum cum nonnullis Pſeudo-Minoritis fruſtrà purgare nituntur Dermitius Thadæus, & Vvadinghus. 212. Ejus errores damnantur in Concilio Viennenſi. V. 344.
Petri de Oſma errores, ipſiuſque damnatio, & palinodia. VI. 221.
Petrus de Palude, Patriarcha Hieroſolymitanus. V. 157. Ejus geſta, & Scripta. V. 427.
Petrus Paulus Pariſius. VII. 498.
Petrus M. Paſſerinus, & ejus Opera. VIII. 498.
Petri Pictavienſis Scripta. IV. 637.
Petri de Pilichdor Liber contra Vvaldenſes. VI. 380.
Petrus Poſſinus. VIII. 529.
Petri Ranzani geſta, & Scripta. VI. 407.
Petrus Rebuffus. VII. 494.
Petrus Serranus, & ejus Scripta. VII. 418.
Petrus Soto, & ejus Scripta, & Mors. VII. 449.
Petrus Sutor, & ejus Scripta. VII. 428.
Petrus de Tappia. VIII. 497.
Petri Theutbodi hiſtoria. IV. 604.
Petri Venerabilis Opera. IV. 629.
Petrus Vermilius, vulgò Martyr, ejus errores. VII. 211.
Petrus Victorius, & ejus Opera. VII. 386.
Petrus Viretus errores diſſeminat. VII. 221.
Phantaſtici dicti ſunt Joachimi Abbatis Sectatores. V. 311.
Phariſæi qui erant? I. 89.
Philaſtrius, Brixienſis Epiſcopus, Librum de Hæreſibus ſcripſit. I. 395.
Philippi Audacis, Galliarum Regis, geſta, & mores. V. 49.
Philippus, Balduini Filius, nomine tenùs Imperator Byzantinus. V. 13.
S. Philippus Benitius, Ordinis Servorum Generalis. V. 540.
Philippus Bergomas. VII. 465.
Philippus Brietius. VIII. 533.
Philippus Callimachus, Vide Callimachus.
Philippus Chifletius. VIII. 431.
Philippus Cluverius, & ejus Opera. VIII. 446.
Philippus Codurc, & ejus Opera. VIII. 426.

Phi-

Philippus Cominæus, inſignis hiſtoriographus Gallus. VI. 360.
Philippus Ferrarius, Ordinis Servorum, & ejus Opera. VIII. 441.
Philippi Franci Scripta. VI. 429.
Philippus Gamachæus. VIII. 417.
Philippi, Gortinenſis Epiſcopi, & Modeſti, Opera adverſus Marcionitarum hæreſim deperdita ſunt. I. 180.
Philippus Labbæus, & ejus Opera. VIII. 529.
Philippus Melancthonus, author auguſtanæ Confeſſionis. VII. 210.
Philippus Mornæus Pleſſæus. VII. 433. Ejus liber de Miſſæ abuſibus. VII. 311. Ejus diſputatio coram Henrico IV. Galliarum Rege, cum Jacobo Perronio. 311. Ejus confuſio, & infirmitas. 312.
S. Philippus Nerius Congregationem Oratorii inſtituit. VII. 579. Ejus amor ergà Dominicanos. VII. 580.
Philippi, Præmonſtratenſis Abbatis, Opera. IV. 635.
Philippi Pulchri, Galliarum Regis, geſta. V. 51.
Philippi ſolitarii Scripta. IV. 589.
Philippus à S.S. Trinitate. VIII. 517.
Philippus à Turre, & ejus Opera. VIII. 442.
Philippus, Antipapa. III. 73.
Philippus, tertius Herodis Filius, Itureæ, & Trachonitidis Tetrarchia donatus eſt. I. 74.
Philippus I. Galliarum Rex, ob illicitum Matrimonium cum Bertrada contractum, excommunicatus à Pontifice, illam dimittit. IV. 48. Rex excuſat ſe per Legatos, quòd ad Synodum Placentinam non venerit. IV. 217. Excommunicatur in Synodo Claromontana. Ibid. Abſolvitur in Concilio Nemauſenſi. 221. Poſt expugnatam in Oriente Ptolomaidem, in Gallias revertitur. IV. 372. Falſum eſt, ipſius nomen, ob latam in eum Excommunicationem, fuiſſe in Actis publicis ſuppreſſum. IV. 388. Ipſius abſolutio, filii ex Bertrada, & mors. 389. Ejus Cauſa in variis expenditur Conciliis. IV. 571.
Philippus Valeſius Galliarum regno potitur. V. 54.
Philippi II. Cauſa examinatur. IV. 574.
Philippi II. Burgundiæ Ducis, perfidia. VI. 44.
Philippus V. cognomine Longus, Galliæ Rex. V. 53.
Philippi II. Hiſpaniarum Regis, geſta. VII. 73.
Philippi III. Hiſpaniarum Regis geſta. VIII. 61.
Philippi IV. Hiſpaniarum Regis, geſta. VIII. 63.
Philippus V. Hiſpaniarum Rex proclamatur. VIII. 28. Bellum à Gallis cum ipſo fæderatis geſtum. VIII. 72.
Philippo, Haſſiæ Landgravio, uxore ſua adhuc vivente aliam ut duceret, ſicque Poligamiam ſimultaneam exerceret, permiſerunt hæretici. IV. 295. Concordiam inter Lutheranos, & Zuinglianos procurat, & convocat Conventum Marpurgenſem. VII. 299.
Philippus, Imperator, in Chriſtianos fuit propenſiſſimus,

mus, & nonnulli putant, eum Chriſto nomen dediſſe. I. 25.
Philippus in Germaniæ Regem eligitur contra Ottonem, ſed per inſidias opprimitur. IV. 385.
Philippicus, Imperator, favit Monothelitis. III. 31.
Philo, Judæus, commendat Chriſtianos. I. 62.
S. Philogonius, Patriarcha Antiochenus, Martyr obiit. I. 420.
Philoſophiæ ſtudium ſicut pluribus nocuit, qui Philoſophia abuſi, in Hæreſes lapſi ſunt, ita multis profuit, qui ejus ſubſidio freti, naſcentes Hæreſes præfocarunt. IX. 288. & ſeq.
Philotheus, Metropolita Heracleenſis, Palamitarum Hæreſis propugnator. V. 374.
Philotheus, ſeu Philetus, Patriarcha C. P. V. 150.
Phocæ, Orientis Imperatoris, ſævities. III. 4. Choſroes, Perſarum Rex, bellum in ipſum movet. 5. Phocæ mors. Ibid.
Phœbadius, Epiſcopus Aginnenſis, librum edidit contra Arianos. I. 377.
Photiniani hæretici. I. 289. Eccleſiam infeſtarunt uſque ad quintum Eccleſiæ ſeculum. 291. Damnantur. 346.
Photinus, Sirmienſis Epiſcopus. I. 289. Sabellii errorem recoxit. 290. Præcipua ejus hæreſis capita. 291. In pluribus Synodis damnatur. ibid. Deponitur. Ibid. Conſtantium, Imperatorem, appellat. Ibid. Diſputans cum Baſilio, Ancyrano Epiſcopo, vincitur, & in exilium amandatur. Ibid. Reverſus iterum exulat. Ibid. Moritur. Ibid. Animi dotes præclaras à natura ſortitus fuerat. Ibid. Damnatur in Concilio Mediolanenſi, & in Concilio Sirmienſi. I. 338.
Photinus, Lugdunenſis Epiſcopus, & alii multi Lugduni paſſi ſunt Martyrium, à quo Martyres Lugdunenſes dicti. I. 21.
Photius, pluribus dotibus à natura donatus, ſummam ſibi comparat famam literarum peritia. III. 333. Ambitione maxima ducitur, & Sacris intra ſex dies initiatur. 334. Epiſcopus C.P. factus, S. Ignatium divexat, & Latinam Eccleſiam impudentibus impetit calumniis, quarum præcipuæ recenſentur. Ibid. Photius ejicitur è Sede Conſtantinopolitana, & in Cœnobium relegatur. 335. Græcorum refellitur mendacium circà depoſitionem Photii. 336. Photius ad Patriarchatum C.P. revocatur à Baſilio, Imperatore, qui ejus rei confirmationem obtinet à Joanne VIII. 337. Photius à Leone, dicto Sapiente, Imperatore, iterùm deponitur, & in exilium mittitur. Ibid. Photius plurimos è Clero in ſuas partes trahit. III. 369. Legatos Papæ corrumpit, ideòque unà cum ipſis damnatur, & Sede deponitur. 370. Rabie in Latinos agitur, ſuadetque Imperatori, ut contrà ipſos Decretum de fide emitteret, cujus refellendi cura Epiſcopis Gallicanis demandatur. 371. Damnatus in Synodo octava exulat per decenniū, defunctoque S.Ignatio, Sedem

dem C. P. recuperat, quam rurſus relinquere cogitur. 372. Damnatur in pluribus Conciliis. III. 394. Photius Nicolaum I. Papam, gemino anathemate percellit. 395. In Synodo octava ſubſcripſerunt Epiſcopi damnationi Photii calamis Chriſti ſanguine delibutis. 397. Photius ad Concilium vocatus, & ter interrogatus, ſilet. 399. Literas Pontificias truncat, & immutat. III. 402. Pſeudo Concilium Conſtantinopoli habet cujus Canones tres referuntur. Ibid. Joannes VIII. Acta illius Concilii reſcindit, & Photium anathemati denuò ſubjicit. 404. Photius in communione Eccleſiæ Romanæ non obiit. Ibid. Ejus Scripta. 473.

Phranza, Hiſtoricus Græcus. VI. 345.

Picturæ, quas vetat Concilium Illiberitanum in Eccleſiis haberi, quænam ſint? I. 313.

Pierius, Presbyter Alex. dictus Origenes Iunior, ſcripſit Commentarios, & homilias in Sac. Scripturam. I. 200.

Philippoburgum, Germaniæ Arx, à Ludovico XIV. Galliarum Rege, capitur. VIII. 28.

Pippini, Galliarum Regis, facta illuſtria, quibus benemeritus eſt de Eccleſia Romana. III. 41.

Pippinus, Francorum Rex, contra Aiſtulphum, Regem Longobardorum, à Stephano, Papa in Italiam venire rogatus, primùm, illum pacta inire cum Pontifice cogit, deindè, eodem fidem non ſervante, Longobardos profligat, Ravennamque ex eorum poteſtate eripit, & Eccleſiam Romanam plurium Civitatum, & Provinciarum donis adauget. III. 71. Pippini auxilium contra Deſiderium Longobardorum Regem, & contrà Græcos poſtulat Paulus I. Pontifex Maximus. 72.

Pirotii pro laxis Caſuiſtis Apologia damnatur. VIII. 206.

Piſani Concilii hiſtoria. VI. 242.

PiſanumConcilium legitimum, & Oecumenicum fuiſſe probatur, & momentis Partis adverſæ reſpondetur. 250.

Piſcatoriani. VII. 230.

Pii II. Pontificis Maximi geſta. VI. 128.

Pius II. inducit Ludovicū XI. Galliarum Regem, ad abrogandam Pragmaticam Sanctionem. VII. 552.

Pii II. Scripta. VI. 369.

Pii III. Pontificatus, & Epithaphium. VII. 93.

Pius IV. continuat Concilium Tridentinum. VII. 351. Confirmat. 359.

Pius IV. eligitur Pontifex. VII. 141. Carafas, Pauli IV. Summi Pontificis, nepotes, inſequitur. 142. reſtaurat celebrationem Concilii Tridentini. 142. illique finem imponit. 143. Ejus Sententia in odetum Caſtilionæum, Cardinalem. ibid. S. Carolum, Nepotem ſuum, Cardinalem creat. 145. obiit. ibid.

S. Pius V. Pontifex eligitur. VII. 148. Ejus vita, dum eſſet Religioſus Ord. Præd. 147. Ejus Sententia dum electus fuit Pontifex. 148. Sanctiſſimas leges condidit. 149.

Zelus ejus contra hæreticos. 151. Contra Turcas Principes Chriſtianos fædere unit. 152. Victoria de ipſis reportatur. 153. Obiit. 154. à Clemente X. inter Beatos, & à Clemente XI. inter Sanctos adſcribitur. 154. Victoriam de Turcis non tàm armis, quàm fuſis precibus, refert. ob idque feſtum B. Virginis de Victoria, ac Roſarii celebrari jubet. VII. 14. Elizabetham Angliæ regno excidiſſe declarat, idque à Gregorio XIII. & Sixto V. confirmatur. VII. 71. Ejus beneficentia in Soc. Ieſu. VII. 569.

Placentina Synodus, ad quam tàm innumerabilis multitudo confluxit, ut extrà Urbem in campo fuerit celebranda. IV. 216.

Placidus Parmenſis. VII. 457.

Platinæ Scripta. VI. 369.

Plinius Cajus in epiſtola ad Trajanum Imperatorem, appellat Chriſtianos, viros bonos. I. 17.

Pneumatomachi. I. 284.

Padolia à Turcis capitur. VIII. 17.

Penitentiæ publicæ quibus imponebantur? I. 217. Quæ Clericorum? I. 218. Semel tantùm pænitentia publica in vita peragi poterat. I. 444. Ipſi addicti, erant irregulares. II. 259. In uſu fuit ſeculis ſeptimo, & octavo. III. 228.

Pænitentiæ publicæ quomodò redimi cæptæ? IV. 305. paulatim ſublatæ. IV. 678.

Pænitentiæ tempus pro iis qui in idololatriam, homicidium & adulterium lapſi erant. I. 315.

Pænitentia ab infirmo petita ab eodem convaleſcente peragenda. II. 263.

Pænitentiæ relaxatio pro iis, qui in mortis diſcrimine ſunt conſtituti. II. 263.

Pænitentia ſtatuta in eos, qui tempore perſecutionis ſeſe Idololatriæ periculo expoſuerant. I. 326.

Pænitentiæ falſæ nomine quid in Concilio Lateranenſi II. intelligatur? IV. 542.

Pænitentiam non denegandam morientibus ſtatuit Cæleſtinus Papa. II. 65.

Pænitentiæ Sacramentum quomodò adminiſtrandum? II. 194. Pænitentia uſque ad mortem non protrahenda. Ibid.

Poggii Scripta. VI. 368.

Poiſſiacum oppidum. VII. 305.

Poiſſiacenſi Colloquio qui intervenerunt. VII. 305.

Poloni Turcas ſtrenuè repellunt. VIII. 8.

S. Polycarpus Smyrnenſis, & alii multi Martyrium paſſi ſunt. I. 21. Cum Aniceto Papa colloquium habet de die Paſchatis. I. 137.

Polychronius, Monothelita, mortuum hominem ad vitam revocare fruſtrà nititur. III. 144.

Polycratis ſententia de Celebratione Paſchatis. I. 137.

Polydorus Virgilius & ejus Scripta. VII. 403.

Pomerani Chriſti fidem amplectuntur. IV. 407.

Pomponii Læti, aliàs Petri Calabri, Scripta. VI. 366.

Pontianus, Pontifex. I. 49.

Pontificatus Judæorum quandò cæpit eſſe venalis? I. 76.

Pontifices Romani ægrè ferunt Pragmaticam Sanctionem. VII. 552.

Pon-

Pontificia dignitas apud Judæos conferebatur à Regibus, & Judæe Præſidibus. I. 79.

Pontificis creandi mos inſolitus per Theodoricum Italiæ Regem invectus, & quamdiù ille duraverit? II. 220.

Pontifices, Marcellinum, & Marcellum nonnulli perperam confundunt. I. 400.

Pontifice, vel Epiſcopo, vivente, de illius ſucceſſoris electione agi non poteſt. III. 54.

Pontifex Romanus quomodò ſit eligendus ex Sacris Canonibus? IV. 204. Quo pacto à Concilio poſſit judicari? II. 257. quo pacto cum Patriarcha Alexandrino Canone Nicæno ſexto collatus? I. 324.

Pontigonenſe Concilium, in quo Carolus Calvus fuit confirmatus Imperator. III. 429.

Pontius Pilatus, quintus Præſes Judeæ. I. 75. Funeſtat Judæam, jubens Clypeos, in gratiam Tiberii, Imperatoris, & in odium populi Judaici dedicatos in Regia Herodis collocari. I. 76.

Pontius, olim Abbas Cluniacenſis, in carcerem ab Honorio II. Pontifice Maximo, detruſus. IV. 423.

Populi Romani furor in Tribunal S. Officii, & in Simulachrum Pauli IV. Summi Pontificis. VII. 138.

Populus Alexandrinus, ſuadente quodam Mago, magnam in Chriſtianos perſecutionem accendit. I. 26.

Porcarius conjurat in Nicolaum V., & ad Arcem S. Angeli ſuſpendio interiit. VI. 125.

Porchetus de Salvaticis, Raymundi Martini Plagiarius. V. 4.7.

Potamonis, Epiſcopi, egregii Confeſſoris, judicium de Euſebio Cæſarienſi. I. 360.

Porticanorum nomine quinam intelligendi veniant? IV. 534.

Præbendæ binæ in Hiſpaniæ Cathedralibus inſtitutæ. VI. 76.

Præadamitæ à quo invecti? VIII. 261. Is error refutatur. 262.

Prædeſtinatiani fuerunt pauci ſeculo V. ſed non coaluerunt in Sectam. II. 45.

Prædicatorum Ordo quo fine à S. Dominico fuerit inſtitutus? V. 168.

Prædicatorum ordinis inſtitutio, & laudes. V. 517. & 529. Ipſum ſingulari affectu Franciſcus I. Galliarum Rex, eſt proſecutus. VII. 34.

Præfatio de B. Virgine edita creditur in Concilio Claromontano. IV. 220.

Præmonſtratenſium ordo. IV. 690.

Præpoſiti, ſeu Joannis Antonii à S. Georgio, Scripta. VI. 428.

Presbyteratu non initiabantur, niſi qui attigerant annum triceſimum. I. 316.

Presbyteri quomodò conſecrabantur? I. 220. Non poterant antè annum trigeſimum ordinari. II. 252. Ipſis vetitum erat adeſſe nuptiis bigamorum. I. 316.

Presbyteri, aliique Clerici in ſuis Eccleſiis permanere jubentur. I. 327. Uxorem accipientes deponuntur. I. 316. Seculo octavo verbum Dei prædicabant. III. 245.

Quar-

Quarto ſeculo curam animarum gerebant. I. 448.
Presbyteri ruris Miſſæ Sacrificium non offerebant in Eccleſiis Civitatis. I. 317.
Presbyteri, & Diaconi, de hæreſi ſuſpecti, à ſacris miniſteriis removentur. I. 315.
Presbyteri cadaver, cùm ad ſepulturam deferebatur, opertorio Dominici corporis obvolvi olim conſuevit: idque prohibitum fuit. II. 268.
Presbyteriani. VII. 231.
Presbyterorum ætas. II 345.
Presbyterorum Filii, in quo caſu poſſent ad ſacros Ordines promoveri. IV. 218.
Prætextatus, Epiſcopus Rotomagenſis, rebellionis accuſatur à Chilperico Galliarum Rege, ejuſque Cauſa in Synodò Pariſienſi diſcutitur. II.273. In inſulam relegatur, & martyrio coronatur. Ibid.
Prætores Regii in Galliis cum Epiſcopis ſuper juriſdictione Controverſiam habent, quam in gratiam Epiſcoporum dirimit Rex Philippus Valeſius. V. 55.
Pragmatica Sanctione vigente, non erant in Capitulis omninò liberæ electiones Epiſcoporum. VII. 565.
Pragmatica Sanctio quid. VI. 483. Quandò promulgata? 552. à Pontificibus improbata. ibid. Abrogata. 553. Reſtituta. ibid. tandèm in integrum ſublata. ibid. Aboletur in Concilio Lateranenſi. 320.
Praxedis, Reginæ, Cauſa diſcutitur in Concilio Conſtantienſi anni 1094. IV. 216. Eadem abſolvitur in Synodo Placentina. 217.
S. Praxedis Eccleſiam, & Monaſterium juxtà eam Romæ ſitum, qui primi incoluerint? III. 259.
Primaſius, Adrumetinus in Africa Epiſcopus. II. 315.
Primates in Occidente iidem, qui Exarchi in Oriente. I. 447. Primatis nomen in Eccleſia Africana Epiſcopus, conſecratione antiquior, ſibi adſciſcebat, & Primatis juribus ac privilegiis fruebatur. ibidem.
Primatus Petri, ejuſque ſucceſſorum, eſt de jure Divino. I. 221.
Primi Chriſtiani frequentiſſimè S. Euchariſtia paſcebantur. I. 214.
Primianus, Donatiſta. I. 268. 269.
Primorum Chriſtianorum pia exercitia Religionis. I. 214.
Principes Chriſtiani, qui, rejecta Synodo Piſana, non hæſerunt Concilio V. Lateranenſi. VII. 321.
Principes Germaniæ Luthero addicti. VII. 295. In Conventu Norimbergenſi congregati. Eorum Reſponſum Legato Pontificio datum. ibid. Eorum libellus, inſcriptus: CENTUM GRAVAMINA SEDIS APOSTOLICÆ, NON FERENDA GERMANIS, Hadriano VI. Pontifici Maximo porrectus. Ibid.
Principes ſeculares non debent ſe ingerere rebus Eccleſiæ. VII. 323.
Priſca, fæmina, habita, ut Prophetiſſa, à Montano. I. 124.
Priſcillianus nomen dat Sectæ Priſcillianiſtarum. I. 297. In Synodo Cæſaraugustana cum ſociis damnatur. 298.

Epi-

Epiſcopus conſtituitur. ibid. Romam ad Damaſum Papam, cum ſociis proficiſcitur. ibid. In Galliam redit. Ibid. A S. Martino, Turonenſi Epiſcopo, aliiſque Antiſtitibus repellitur. ibid. Ad Maximum, Tyrannum, appellans Eccleſiæ ſuæ reſtituitur. Ibid. Ad Synodum Burdigalenſem evocatus, Synodi judicio ſtare recuſat. 299. Rurſus ad Maximum provocans, capite plectitur. Ibid.

Priſcillianiſtæ. I. 297. Ejus Sectæ author. 292. Priſcillianum colunt. 300. Eorum errores. 300.

Probabiliſtæ variis Cenſuris perſtringuntur. VIII. 366.

Probationum duo genera ad res dubias dirimendas SæculoXI. uſurpari ſolita erant. IV. 313.

Proceſſionem Spiritus Sancti à Filio admiſerunt Græci. VI. 298.

Proclus, Epiſcopus Conſtantinopolitanus, ad petitionem Epiſcoporum Armeniæ, doctrinam Theodori Mopſueſteni examinat, eamque reprobat. II. 109.

Procopius Gazæus. II. 326.

Propoſitiones quædam in Conventu Cleri Gallicani habito anno 1700. confixæ. VIII. 357.

Propoſitiones Baji damnantur à Pio V. & in quo ſenſu? VII. 264.

Propoſitiones decem à Guillelmo, Epiſcopo Pariſienſi, damnatæ, eiſque oppoſiti orthodoxi Articuli. V. 177.

Propoſitiones in materia Jejunii damnatæ ab Alexandro VII. VIII. 565.

Propoſitiones tredecim à Stephano Templier, Epiſcopo Pariſienſi, proſcriptæ. V. 179.

Propoſitiones XLV. ab Alexandro VII. damnatæ. VIII. 207. Damnantur aliæ LXV. ab Innocentio XI. 212.

Propoſitiones ab Alexandro VIII. damnatæ. VIII. 187. 216.

Propoſitiones Fidei confirmatæ in Conventu Baden. VII. 297.

Proſper Sancta Crucius. VII. 500.

Proſper Fagnanus. VIII. 440.

S. Proſperi Opera. II. 162.

Proſelyti ex domicilio, qui dicebantur? I. 92. Ex juſtitia qui erant? I. 91.

Proſelytorum genera duo. I. 91.

Proſtrati qui? I. 217.

Proterius, Patriarcha Alexandrinus, S. Leoni, Papæ, initio ſuſpectus fuit: ſed poſtea fidei integritatem ei gratulatus eſt Sanctus Pontifex. II. 75. Eutychiani, duce Timotheo Æluro, invaſore Patriarchatus Alexandrini, in Proterium crudeliſſimè ſæviunt, martyriique ei palmam conciliant. Ibid.

Provinciale Concilium bis in anno celebrandum. I. 323. Semel ſaltem in anno celebrari præcipitur. III. 173.

Provincialium Conciliorum authoritas confirmatur. I. 331.

Provincialis Synodi origo. I. 306.

Prudentii, Epiſcopi Trecenſis, contra Joannem Erigenam Scripta. III. 451.

Pſalmodia perennis in quibuſdam Monaſteriis exercita quid.

quid? II. 189.
Pſelli duo non confundendi. IV. 233.
Ptolomaitæ, & illorum errores. I. 122.
Ptolomæi Lucenſis Scripta. V. 418.
Publicani, ſive Vualdenſes. IV. 565.
Publius Helvius, Imperator, PERTINAX cognominatus, obiit trucidatus anno ætatis ſuæ 61. Imperii menſe tertio. I. 36.
Publius Licinius Gallienus, Imperator. I. 39.
Publius Licinius Valerianus, Imperator. I. 39.
Puella Aurelianenſis. Vid. JOANNA DARCIA.
Pueri ad Beneficia & dignitates Eccleſiaſticas contra Sacros Canones provecti. IV. 549.
Pueri, Monaſteriis à parentibus oblati, vitam Monaſticam profiteri tenebantur. II. 350.
Puerorum oblatio, Monaſteriis olim fieri ſolita, erat irrevocabilis. III. 502.
Pulcheria, Theodoſii junioris, Orientis Imperatoris, Soror religioſiſſima. II. 9. Conjugium cum Imperio, Marciano offert, ea lege, ut ejus virginitatis florem non delibaret. II. 11.
Purchotius. VIII. 432.
Purgatio Canonica per Corpus, & Sanguinem Christi in Synodo Vuormatienſi ſancita. III. 428. Sed hæc purgatio Canonica, propter Sacrilegii periculum, fuit poſteà jure merito abrogata. Ibidem.
Purgatorium à Græcis admiſſum, & in quo à Latinis diſſiderent? VI. 293.
Puritani. VII. 231.

Q

QUadratus, Athenienſis Epiſcopus, ſcribit Apologeticum pro Chriſtiana Religione. I. 19. Sed temporis, rerum omnium edacis, injuria, intercidit. 180.
Quakeri, Hæreticorum Secta in Anglia. VII. 232.
Queſnelli centum, & una Propoſitiones à Clemente XI. Pontifice Maximo, proſcriptæ. VIII. 199. & 424.
Quietiſtarum Secta. VII. 219. A quibus refutata? 224.
Quinquennalia, & Quindecennalia Imperatorum, tàm Ethnicorum, quàm Chriſtianorum. I. 11.
Quintilliani, dicti Artotyritæ. I. 125.
Quintinus, & Antonius Pocquius, Sectæ Libertinorum Coriphæi. VII. 258. Illorum ſpurciſſimi errores. Ibid.

R

R

RAbbaniſtæ qui erant? 90.
Rabanus, Archiepiſcopus Moguntinus, ad Eberardum, Comitem, & ad Notingum, Epiſcopum, contra Gotheſcalcum ſcribit, eumque, convocato Concilio, damnat. III. 357.
Rabanus Maurus in dogmate tranſubſtantiationis Paſchaſio Radberto non adverſatur. III. 345. In luto Stercoraniſtarum non hæſit. 351.
Rabani Mauri laudes, & Opera. III. 438.
Rabaudi Theologia. VIII. 499.
Radulphi de Diceto Opera. IV. 607.
Ragotzius vitâ, & Principatu exuitur. VIII. 16.
Rainerius, Patriarcha Antiochenus. IV. 468.
Ramaſſorus, Sectæ Calvinianæ propagator. VII. 221.
Ramirus II. Hiſpaniarum Rex, inſignem de Mauris refert victoriam. IV. 25.
Ramiri, Hiſpaniarum Regis, celebris de Saracenis victoria ſub auſpiciis S. Jacobi habita. III. 284.
Rampelogi Opus damnatum. VI. 420.
Ranteri, Secta turpiſſimorum Hæreticorum in Anglia. VII. 237.
Raphael Maffeus, dictus Volaterranus, ejus Scripta. VII. 404.
Raphael Maria Philamundus, & ejus Opera. VIII. 481.
Ratherii, Epiſcopi Veronenſis, varii, quibus jactatus eſt, adverſæ fortunæ flatus, & Scripta. IV. 243.
Rationes, quibus permoti Galli repugnabant Concordato. VII. 560.
Rationes hæreticorum contra Concilium Tridentinum, illarumque confutatio. VII. 330., & 334.
Rationes, quibus demonſtratur Concilium Piſanum eſſe Conciliabulum. VII. 315.
Rationes, quibus celebratum fuit Concilium V. Lateranenſe. VII. 317.
Ratiſlaus, Moraviæ Princeps, Fidem Chriſti ſuſcipit. III. 292.
Ratramnus, ſeu Bertramus, Monachus Corbejenſis, auctor non eſt libri de Corpore, & Sanguine Domini, qui Joanni Scoto Erigenæ eſt adjudicandus. III. 442. Quamvis, ſi illius libri verus parens eſſet, indè tamen evinci haud poſſet, eum adverſari doctrinæ Paſchaſii Radberti de veritate Corporis & Sanguinis Chriſti in auguſtiſſimo Euchariſtiæ Sacramento. 444. Alia Ratramni Opera. ibid. Tractatum ſcribit adversùs quemdam Corbejenſem Monachum, qui unam in omnibus animam eſſe pertendebat. III. 367. Libellum ſcribit contra Germanos, quòd Corpus Chriſtj ex utero Mariæ non via communi, ſed ſingulari prodiiſſe affirmarent, quorum error à Paſchaſio Radberto, altero in eam rem conſcripto libello, refellitur. III. 366. Perperam inter impugnatores præſentiæ realis Corporis

ris, & Sanguinis Chriſti in Euchariſtia ab Hæreticis numeratur. III. 347. Hincmaro repugnat, qui de Hymno Martyrum verba: TE TRINA DEITAS, delenda eſſe cenſebat. III. 355.
Ravaillacus Henrici IV. Galliarum Regis, parricida. VII. 56.
Ravennenſe Concilium non confundendum cum Concilio Romano. III. 432.
Ravennas Archiepiſcopus, abſente Imperatore, Secundum à Pontifice Romano locum in Conciliis habebat. IV. 199.
Raymundi de Ageles Hiſtoria Hieroſolymitana. IV. 604.
Raymundi Capuani de Vinea, Ordinis Prædicatorum Magiſtri Generalis, Scripta. V. 432.
Raymundus, Comes Toloſanus, Albigenſium fautor. Comitatu abdicatur, & miſerrimè moritur. V. 165. A Milone, Sedis Apoſtolicæ Legato, abſolvitur, ſed, cùm promiſſis non ſtaret, cum fautoribus excommunicatur. V. 299.
Raymundus, filius Raymundi, Comitis Toloſani, contrà Amalricum, filium Simonis Monfortii, bellum movens, à Galliarum Regibus Ludovico VIII. & IX. pacis conditionibus conſentire cogitur, & à Legato Pontificio abſolvitur. V. 165.
Raymundus Capiſuccus, Cardinalis, Ordinis Prædicatorum, & ejus Opera. VIII. 477.
Raymundus Lullus ab aliquibus laudatus, ab aliis improbatus. V. 225. Afferuntur rationes pro utraque parte. 226. Raymundus Lullus confundi haud debet cum Raymundo de Terraga. 229. Ejus Orthodoxia, & ſanctitas. V. 452. Ejus Opera, deque iis Vuadinghi judicium. 453.
Raymundi Martini Opera. V. 417.
S. Raymundi Pennafortii labores pro colligendis & ordinandis Decretalibus Romanorum Pontificum ſuſcepti, & Summa Caſuum Conſcientiæ. V. 419. Ordinem S. Mariæ de Mercede, unà cum S. Petro Nolaſco, inſtituit. 539. Inter Sanctos adſcribitur à Clemente VIII. VII. 180.
Raymundus Rufus. VII. 494.
Raymundus de Terraga, ipſiuſque errores. V. 229.
Raynaudi in FF. Prædicatores calumnia refellitur. VII. 103.
Raynerii Pantheologia. V.
Rebaptizationes prohibentur. I. 349.
Reccaredus, Hiſpaniarum Rex, Suevos & Gothos ab Arianiſmo ad fidem Catholicam reducit. II. 211. In Synodo Toletana converſionis ſuæ ordinem exponit. ibid.
Reccaredus, Hiſpaniarum Rex, Arianam in ſuo regno hæreſim exterminat. II. 217.
Reccaredus, Rex Hiſpaniarum, Arianam hæreſim è ſuo regno penitus profligavit. III. 23. Leges Gothicas in compendium redigit. Ibid.
Recollecti, ſunt fratres Minores S. Franciſci ſtrictioris obſervantiæ. VII. 577.
Reformati. VII. 230.
Regalia de novo uſurpari, & abu-

abuſus, qui irrepſerant, vetantur. V. 296.
Regaliæ jus latiùs protendere conantur Galli. VIII. 181.
Regaliæ jus diſſidii inter Bonifacium VIII. & Philippum Pulchrum, Galliarum Regem, occaſio. V. 115.
Regaliæ extenſionem in Gallis ad Eccleſias, quæ huic onerofæ ſervituti non erant obnoxiæ, diſtrictè Canone duodecimo inhibuit Concilium Generale ſecundum Lugdunenſe. V. 296.
Reges Hiſpaniæ obtinent facultatem nominandi Epiſcopos ab Hadriano VI. VII. 110.
Reginaldus Polus, & ejus Scripta. VII. 396.
Reginonis, Abbatis, Scripta. III. 469.
Regnum Judæorum diſtribuitur in tres partes, juxtà tres Filios Herodis, Edicto Imperatoris Auguſti. I. 74.
Regula duplex, pro Canonicis nimirùm, & Sanctimonialibus, edita fuit in Concilio Aquiſgranenſi. III. 424.
Regulas duas pro Monialibus unam, alteram pro Monachis edidit S. Cæſarius, Epiſcopus Arelatenſis. II. 310.
Regulæ Monaſticæ aliquot. II. 347.
Regulæ ad præcavendas in doctrina Morali laxiores opiniones. VIII. 613.
Regularem diſciplinam reſtituere totis viribus conatur Innocentius XII. VIII. 194.
Reis, qui in Galliis ultimo ſupplicio Sententia Judicum deputantur, Euchariſtia etiamnum denegatur. Apud tamen alias nationes, juxta laudabilem conſuetudinem, reis, ſua ſcelera mox proprio cruore abſterſuris, Euchariſtiæ Sacramentum adminiſtratur. III. 251. & 252.
Reineri Sachoni, Ordinis Prædicatorum, Scripta. V. 425.
Reinerus, ex Ordine Prædicatorum, olim Vualdenſis Hæreticus. IV. 492.
Religioſi nihil exigere poſſunt pro ingreſſu Religionis, ab iis, qui in Ordinem Regularem cooptari poſtulant. IV. 551. Religioſis, ac Monachis peculium prohibetur. Ibid.
Reliquiæ Sanctorum igne probabantur. IV. 313. In templis collocari jubentur, addita depoſitionis pœna Epiſcopo, qui Templa abſque Sacris Reliquiis conſecraret. III. 173. Reliquiarum Sanctorum cultus ſeculis ſeptimo, & octavo. III. 228.
Remedia pro reformatione morum exhibita à S. Carolo VII. 594.
Remenſis Eccleſie Epiſcopus unctionem Regum Galliæ ſibi attribuens, ab Ivone, Epiſcopo Carnotenſi, refellitur. IV. 390.
Remigii, Epiſcopi Lugdunenſis, Scripta. III. 448.
S. Remigius Remenſis Epiſcopus, Epiſtolas nonnullas ſcripſit. II. 307. Probabilior ſententia de tempore, quo S. Remigius Epiſcopus Remenſis creatus eſt, quove è vivis exceſſit. Ibid. Non eſt auctor COMMENTARIORUM IN PAULUM, variæ de vero eorumdem Scriptore ſententiæ referuntur. Ibid. Remigii Teſtamentum. 308.

Renatus Carteſius. VIII. 432.
Renatus Choppinus. VII. 497.
Reomaenſes Monachi, ſub qua viverent Regula? II. 191.
Reordinationes prohibentur. I. 349.
Requiſinus in adminiſtratione Belgii Duci Albano ſuffectus eſt. VII. 76.
Reſidentia præſcripta Clericis, habentibus curam animarum, Canonicis, aliiſque miniſteria Eccleſiaſtica exercentibus. VII. 538.
Reſidentia à Clericis Beneficiatis ſervanda, & in quibus caſibus ab illa diſpenſentur? V. 502.
Reſidentia, in quibus caſibus non obligabat? III. 496.
Retractatio Michaelis Baji. VII. 262.
Revelationes quædam à Sacra Facultate Pariſienſi damnatæ. VIII. 301.
Rheticius, Epiſcopus Auguſtodunenſis, ſcripſit Commentarium in Cantica Canticorum. I. 374.
Rhodonis Opera adverſus Marcioniſtas, & Montaniſtas non amplius extant. I. 181.
Rhodus, Inſula, à Turcis obſidetur, & capitur. VII. 9.
Riarios, nepotes ſuos, Sixtus IV. ad dignitates, & Principatus in ſui, & Eccleſiæ perniciem evexit. VI. 139.
Richardus, Angliæ Rex, qui ad bellum ſacrum profectus erat, pactis cum Saladino induciis, è Palæſtina diſcedit. IV. 372.
Richardus, Angliæ Rex, ab Henrico V. Imperatore, tyrannicè detinetur. IV. 384.
Richardus, Angliæ Protector, proclamatus. VIII. 87.
Richardus I. Angliæ Rex. IV. 406.
Richardus II. Angliæ Rex, in eumque facta conjuratio. V. 72.
Richardi II. Angliæ Regis, Edictum adversùs Vicleffum, ejuſque diſcipulos. VI. 323.
Richardus III. Angliæ Rex. VI. 65.
Richardus, Dux Eboracenſis, ab Henrico VI. Angliæ Rege, deficit, ſed ab eo vincitur. VI. 63.
S. Richardi, Epiſcopi Ciceſtrienſis, Canonizatio, & vita. V. 93.
Richardus, Cornubiæ Comes, in Imperatorem eligitur. V. 27.
Richardi Hampoli Scripta. V. 457.
Richardus Simon, & ejus Opera. VIII. 537.
Richardus Smithæus in Anglia exagitatur, ac tandem indè pellitur. VIII. 283.
Richardi Snetishami Scripta. VI. 377.
Richardi à S. Victore Opera. IV. 637.
Richeletius. VIII. 432.
Richelæus, Cardinalis, conjuratione in Galliis fruſtrà appetitur. VIII. 36.
Richerius librum evulgat de Eccleſiaſtica, & Politica poteſtate, eumque poſteà damnat. VIII. 276. & 342.
Rigidiores in Doctrina Morali opiniones cavendæ. VIII. 621.
Rigordus ſcripſit geſta Philippi Auguſti Galliarum Regis. V. 379.
Roberti, ſive Ruperti, Imp. geſta. III. 24.
Robertus, Imperator Conſtantinopolis. V. 12.
Robertus, Comes Pariſienſis, à rebellibus, vivente adhùc ve-

vero Galliarum Rege, Carolo Simplici, Rex Galliæ ſalutatur, & mox in prælio cæditur. IV. 19.
Roberti, Galliarum Regis, virtus. IV. 46.
Robertus, Siciliæ Rex, à Clemente V. innocens agnoſcitur. V. 121.
B. Robertus, primus fuit Ciſterciensium Abbas, & ſanctitate vitæ conſpicuus. IV. 328.
Robertus de Arbriſello perperàm accuſatus apud Goffridum, Abbatem Vindocinenſem. IV. 626. A Calumniis vindicatur. IV. 698.
Robertus Bellarminus, Cardinalis, Societatis Jeſu, & ejus Opera. VIII. 521.
Robertus Cenalis, & ejus Scripta. VII. 401.
Roberti Gaguini Scripta. VI. 359.
Roberti Holkot Scripta. V. 428.
Robertus, Lincolnienſis in Anglia Epiſcopus, variè ab auctoribus depingitur. V. 388. Ejus Opera. Ibid.
Roberti, Monachi, Hiſtoria belli Hieroſolymitani. IV. 604.
Roberti Pulli, Scripta. IV. 645.
Roberti de Sorbona, Collegii Sorbonici Conditoris, Scripta. V. 380.
Robertus Stephanus, pereruditus Typographus. VI. 433.
Roberti de Torigni, vulgò de Monte, Scripta. IV. 603.
Rocchus Pirrus, & ejus Opera. VIII. 441.
Roderici Ximenii Opera. V. 385.
Rodulphus, cognomento Miſtranus, Patriarcha Antiochenus. IV. 467.
Rodulphus II. Patriarcha Antiochenus. IV. 468.
Rodulphi, Imperatoris, pietas, & geſta. V. 28.
Rodulphi, Abbatis Monaſterii S. Trudonis Leodienſis, Opera. IV. 628.
Rodulphus de Grandivilla à Cæleſtino V. Patriarcha Hieroſolymitanus deſignatur. V. 156.
Rodulphi, JurisConſulti, Scripta. VI. 429.
Rogationes, & Triduanum ante Feſtum Aſcenſionis jejunium. II. 261.
Rogationes peculiares Galliæ & Hiſpaniæ. II. 262.
Rogatiſtæ, Donatiſtarum Secta. I. 268.
Rogerii Hovedeni Hiſtoria. IV. 606.
Rogerius, Siciliæ Comes, ab Honorio II. Pontifice Maximo, excommunicatur, qui tamen poſteà eidem hominium faciens, Siciliæ, Calabriæ, & Apuliæ ab eo recipit inveſtituram. IV. 422. A Lothario II. Imperatore, in ordinem redigitur, & ex Italia ejicitur. IV. 377.
Rogerius Baconus, Ordinis Minorum Scriptor. V. 441.
Rohaltius. VIII. 432.
Rokiſana, Huſſita, Praga ejicitur. VI. 291.
Rollo, Normannorum Dux, à Roberto, Hugonis Capeti, Galliarum Regis, filio, è Sacro fonte excipitur. IV. 32.
Roma ab Alarico, Gothorum Rege, capta. II. 5. Athaulphus quoque, Alarici in Gothorum Regno Succeſſor, Romam depopulatur. Ibid.

Romæ direptio per Caroli V. Imperatoris, exercitum. VII. 24.

Romanus junior, Imperator, uxoris ſuaſu, matrem, & ſorores in Monaſterio claudit. IV. 10.

Romani Patriarchatus termini. I. 324. Variæ referuntur ſententiæ. ibid. Valeſii ſententia, per Eccleſias ſuburbicarias intelligentis Eccleſias totius Occidentis, cæteris præfertur, & propugnatur. 325. Vide etiam Tomum IX. ſub finem, in Tabulis Chronologicis, pag. 148. & ſeqq.

Romano Pontifici ſoli convenit congregare Concilium Generale. VII. 332.

Romanæ Eccleſiæ immeritò inſultant Hæretici, quòd ſeculo X. quidam mali Pontifices ejus clavum gubernarint. IV. 59.

Romani Concilii formula, cui Berengarius juſſus eſt ſubſcribere. IV. 189. Aliquot ejus verba paulò obſcuriora explicantur. 193.

Romanum Concilium contrà Vicleffiſtas. VI. 322.

Romanum Imperium citiùs aliis regionibus lumine Fidei illuſtratum fuit. I. 247.

Romani Imperii Notitia, complectens Diæceſes, & Provincias, quæ ſubjectæ erant quatuor Præfectis, videlicèt Præfecto Prætorio Orientis, Præfecto Prætorio Illyrici, Præfecto Prætorio Italiæ, Præfecto Prætorio Galliarum, ad quarum civilium Diæceſum, & Provinciarum Imperii Romani diviſiones, inſtitutæ ſunt Patriarcharum, Exarcharum, Metropolitanorum, & aliarum præcipuarum Eccleſiarum Sedes. VIII. ſub finem, in Tabulis Chronologicis, à pag. 140. uſque ad 148.

S. Romualdus Camaldulenſis Congregationis Inſtitutor. IV. 317. Probabilius eſt ſeptuaginta tantùm annos natum ipſum obiiſſe. 319.

S. Roſa, Limenſis, nomen ROSÆ accepit à B. Toribio, Archiepiſcopo Limenſi, dùm ei Sacramentum Confirmationis adminiſtraret. VIII. 393.

Roſcelini circà myſterium Sanctiſſimæ Trinitatis error. IV. 123. Qui contrà eum ſcripſerint? 124. Roſcelinus Sectæ Nominalium auctor. 125. Hanc Nominalium ſectam poſteà inſtauravit Guillelmus Okamus, Ordinis S. Franciſci. Ibidem.

Roſarium B. Virginis non alium quàm S. Dominicum habet auctorem. V. 522. Roſarii Sodalitas à Summis Pontificibus approbata, ejuſque in Eccleſia utilitas. Ibidem.

Rothadus, Epiſcopus Sueſſionenſis, occaſione Presbyteri à ſe depoſiti, ab Hincmaro, Remenſi Archiepiſcopo, qui ejuſdem Presbyteri ſuſceperat patrocinium, ſemel & iterùm, ceù contumaciæ reus damnatur. III. 412. Cùm appellaſſet ad Nicolaum I. & Romam veniſſet juxtà mandatum Pontificis, ſuæ dignitati reſtituitur, utquè ea reſtitutio executioni mandaretur, mittitur in Gallias Arſenius, Epiſcopus Hortanenſis. 413.

Rotomagenſis Concilii formula contra Berengarium edita. IV. 190.

Ro-

Rothomagenſe Concilium anni 1445. VI. 332.
Rothomagenſis Eccleſia Lugdunenſi non ſubjecta declaratur. VI. 127.
Ruardus Tapperus. VII. 420.
Rudericus, genere Gothus, Hiſpaniarum Rex, non ſolùm culpa ſua vitam ac Regnum perdidit, ſed etiam Gothicam in Hiſpaniarum Regno Majeſtatem valdè labefactavit, & tantùm non extinxit. III. 43.
Rudolphi II. Imperatoris, geſta. VII. 28. & VIII. 21.
Rufinus, Aquilejenſis, Pelagio Virus hereſeos inſtillat. II. 29.
Rufinus, perfidus Tutor Arcadii, filii Imperatoris Theodoſii Magni, Imperio inhians,& pupillum Arcadium, ipſius curæ commiſſum, è Solio dejicere tentans, jubente Stilicone, Tutore Honorii, Imperatoris Occidentis, & Arcadii, Orientis Imperatoris, fratris, trucidatur. II. 3.
Rufinus, etſi Origeniſta, qua ratione obtinuerit Literas communicatorias à Siricio Pontifice? I. 411.
Rufinus, Origeni plus æquo tribuens, Hieronymo fit infenſus. II. 139. Rufinus à Siricio, Papa, EPISTOLAS FORMATAS extorquet. 140. Ejus interpretatio in librum PERIARCHON ab Anaſtaſio damnatur. ibid. Rufini Opera. 140. Rufinus Hæreticus non fuit. 141.
Rugorum regnum extinctum. II. 21.
Rupellæ, munitiſſimi in Galliis Præſidii, deditio. VIII. 44.
Rupertus, Imperator. Vid. Robertus.
Ruperti Tuitienſis Opera. IV. 623. Dogma de Tranſubſtantiatione nec oppugnavit, nec inficias ivit. 624.
Ruricius Senior, Epiſcopus Lemovicenſis, Epiſtolarum Scriptor. II. 311.
Ruſticus, S. R. E. Diaconus, Schiſmaticus. II. 320.
Ruthenorum Baptiſma non repetendum ſanxit Alexander VI. VI. 146.

S

SA Sabæ Monaſterium, Romæ à S. Gregorio Magno, Papa, fundatum, Petro Abbati Cluniacenſi, ejuſque Succeſſoribus donatur. IV. 431.
Sabaudiæ Ducum Stemma gentilitium. VII. 9.
Sabaudiæ Dux à Catinatio vincitur. VIII. 28.
Sabaudiæ Dux, Victor Amedeus, Literatorum Patronus munificentiſſimus, & Hæreſeos in ſuis Ditionibus extirpator, Sceptro, & corona Regia Sardiniæ donatur. VIII. 103.
Sabbatum B. Virginis cultu, & officio in Concilio Claramontano primùm conſecratur. IV. 220.
Sabbati die Romæ, & per Italiam antiquitùs jejunium obſervabatur. I. 453.

Sabelliani damnantur. I. 346.
Sabellius, & ejus errores. I. 130.
Sabinianus, Papa, non fuit in ſomnis à S. Gregorio Magno increpitus, percuſſuſque in capite, paulòpoſt obiturus: ſed id loco fabulæ habendum. III. 53.
Sabiniani, Perrhenorum Epiſcopi, Ordinatio rata habetur in Concilio Chalcedonenſi. II. 114.
Sabinus, Præfectus Prætorii Maximini, Imperatoris, ſingularum Syriæ, & Ægypti ProvinciarumPræſidibus juſſit, ut à perſecutionibus in Chriſtianos deinceps abſtinerent. I. 239.
Sacramenta Confirmationis & Ordinis ab Hæreticis, Schiſmaticis, & degradatis collata, irrita & invalida eſſe, eaque ab Eccleſia olim iterata fuiſſe, ſententia eſt JOANNIS MORINI, quæ licèt communi Theologorum calculo rejiciatur, necdùm ab Eccleſia fuit damnata. III. 323. & 324.
Sacramenta Pœnitentiæ, & Euchariſtiæ ritè, ut adminiſtrentur, duplex traditur Regula. III. 253.
Sacramentarii qui? VII. 296.
Sacrarii aditu populares interclusi. I. 445.
Sadducei qui erant? I. 89.
Sagittarii quinam vocentur in Concilio Lateranenſi II.? IV. 543.
Saladinus, Ægypti Princeps, à Cruce ſignatis vincitur; at vice verſa Saladinus cruentam eorumdem edidit ſtragem. IV. 369. Saladinus Hieroſolymam tentat, eàque tandem potitur, Latinis indè expulſis, & Græcis. 370.
Salmanticenſe Conciliabulum. VI. 326.
Saltzburgenſe Concilium anno 1386. celebratum. V. 365.
Salmanticenſes Theologi. VIII. 517.
Saltzburgenſe Concilium anni 1420. VI. 328.
S. Salvatoris Silvæ Lacus, ſeù Scopetinorum Congregatio. VI. 490.
Salvianus, Epiſcopus Priſcillianiſta. I. 297. Damnatur in Synodo Cæſaraugustana. 298. Priſcillianum unà cum Inſtantio, altero Epiſcopo ejuſdem Sectæ, Epiſcopum conſtituit. Ibid. In exilium mittitur. ibid. Romam ad Damaſum, Papam, proficiſcitur. ibid. In Galliam regreſſus, & à S. Martino Turonenſi, aliiſque Epiſcopis repulſus, ad Maximum Tyrannum appellat. ibid. Eccleſiæ ſuæ reſtituitur. Ibid. In exilium rurſus mittitur. 299.
Salvianus, Presbyter Maſſilienſis. II. 166.
Saluſtius, Hieroſolymorum Epiſcopus, nunquàm defecit à Fide. II. 86.
Salutationem Angelicam initium habuiſſe ſeculo XI. quomodo intelligendum? V. poſt finem.
Salutis animæ negotium quomodò peragendum? II. 193.
Samaritani qui erant? I. 90.
Samonæ, Gazenſis Epiſcopi, Scripta. IV. 281.
Sampiri Chronicon. IV. 269.
Samuelis, è Judaiſmo ad Chriſtianam Religionem converſi, de Adventu Meſſiæ liber. IV. 282.

Samuel Baſnagius. VIII. 433.
Samuel Bochartus. VIII. 433.
Samuel Pitiſcus, & ejus Opera. VIII. 451.
Saporis, Perſarum Regis, in Chriſtianos Perſecutio. I. 248. Illam moderatur. I. 249.
Santes Pagninus, & ejus verſio S. Scripturæ, & alia Opera. VII. 455.
Sanctimoniales non conſecrabantur antè annum vigeſimum quintum ætatis. III. 243.
Sanctimonia Epiſcoporum ad reſtituendam morum Diſciplinam plurimùm juvat. VII. 596.
Sanctitas Eccleſiæ Romanæ. VII. 522.
Sanctius III. Caſtellæ Rex. IV. 599.
Sanctius IV. Caſtellæ Rex. V. 62.
Sanctorum Patrum Opera ſunt legenda. VII. 430.
Sandionyſianum prælium Catholicorum cum Hereticis. VII. 41.
San-Dionyſianum Monaſterium, aliaque Monaſteria à Fulrado in Galliis fundata, aut deinceps ab eo, vel ejus ſucceſſoribus fundanda, à juriſdictione Epiſcopi fuere exempta. III. 243.
Sanquitiana Gallorum clades. VII. 36
Sanguis Chriſti occaſionem præbet acerrimæ Controverſiæ. Vide CHRISTI SANGUIS.
Saraceni, & Perſæ Romanum Imperium depopulantes, ſub Anaſtaſio, Imperatore, pacem cum Romanis inire coguntur. II. 15.
Saraceni Africam ſibi ſubjiciunt. III. 16.
Saraceni ad octoginta millia ab exigua Chriſtianorum manu, duce Ferdinando, Caſtellæ Comite, profligantur. IV. 26.
Saraceni ad centum millia à Chriſtianis cæduntur, ejuſque victoriæ nuntius eadem die, qua reportata eſt, accipitur. IV. 106.
Saraceni prælio vincuntur in Hiſpania, eorumque res in hoc Regno inclinare incipiunt. V. 60.
Saraceni Almohades in Hiſpanos ſæviunt. IV. 400.
Sardicenſe Arianorum Conciliabulum. I. 278.
Sardiniæ Regnum Sabaudiæ Duci adjudicatur. VIII. 32.
Sarraſinus. VIII. 432.
Saturniani, & illorum errores. I. 114.
Saturninus, Arelatenſis Epiſcopus, Arii hæreſim mordicus tuetur. I. 339. Impugnatur à S. Hilario, Epiſcopo Pictavienſi. Ibid. Damnatur à Synodo Pariſienſi. 344.
Saxones Orientales quandò, & à quo Euangelio fuerint imbuti? III. 28.
Saxones ad Fidem adducuntur, ſed paulo poſt in illa vacillant. III. 30.
Saxones Auſtrales quandò, & à quo Fidem acceperint? III. 27.
Saxonia in Chriſti fide ſtabilitur, & in ea Epiſcopatus eriguntur. III. 50.
Saxoniæ Dux, Federicus Auguſtus, eligitur Poloniæ Rex. VIII. 104. A Carolo, Suecorum Rege, armis laceſſitur, & è Poloniæ ſolio deturbatur. 105. Regnum Poloniæ recuperat. Ibidem.

Unà cum filio ſuo Saxoniæ Principe, ejurata Lutherana Hæreſi, ad Catholicam Fidem convertitur. 106.

Saxonis, Grammatici, Hiſtoria. IV. 608.

Saxones Occidentales quandò, & à quo Chriſtianæ Fidei lumine fuerint illuſtrati?

Saxonum Mediterraneorum regnum quando, & à quo Fidem acceperit? III. 28.

Scandebergo, apud ſe educato, utitur Amurathes, Turcarum Imperator, in bellis. Sed Scandebergus, mortuo Patre, Epiri Rege, ſibi debitum regnum recuperat. VI. 15. Scandebergus Amurathem repellit, & vincit. 17.

Scaligerorum dominatus extinctus. VI. 26.

Schiſma quid ſit? I. 94. quomodò diſtinguatur ab hæreſi? I. 94.

Schiſma ab Epiſcopis Venetiarum, & Iſtriæ conflatum occaſione trium Capitulorum, quæ in quinta Synodo Generali fuerunt damnata. II. 244.

Schiſma Eccleſiæ Antiochenæ poſt depoſitum Meletium, Epiſcopum Antiochenum. I. 423.

Schiſma Eccleſiæ Antiochenæ. I. 287. Aliquandiù ſopitum, non extinctum. 288. Theophilo, Alexandrino, diſſidii componendi provincia demandatur. Ibid.

Schiſmatis ortus, quo, poſt Gregorii XI. Summi Pontificis, obitum, Eccleſia jactata eſt. V. 138.

Schiſmaticus eſt, qui non amplectitur Catholicam pacem. I. 95.

Schola Thomiſtica morem gerens Decretis Rom. Pontificum, quibus diſtrictè inhibetur, ne quis in lucem emittat Lucubrationes in materia de Gratia, non abjecit tamen SS. Auguſtini & Thomæ de Gratia ſe ipſa efficaci & Prædeſtinatione gratuita doctrinam, quæ potiùs æternùm in ea vigebit, & acerrimos ſemper habebit propugnatores. VII. 277.

Scholarius, ſive Gennadius, Patriarcha C. P. VI. 156. non eſt diverſus, à Scholario, qui interfuit Concilio Generali Florentino. 157.

Scholarius à Concilio Florentino tacitus evaſit, & factus Patriarcha Conſtantinopolitanus, Græcorum Schiſma fovit. VI. 301.

Sclavi Chriſtianam Religionem ſuſcipiunt. IV. 4.

Sclengia, Scriptor Græcus, ab Eſaia, patriâ Cyprio, fuit refutatus. VI. 345.

Scoti, Doctoris ſubtilis, Hiſtoriola, de præcepto conficiendi Euchariſtiam in pane fermentato in Eccleſia Latina, ab omnibus rejicitur. III. 384.

Scotum, ceù Magiſtrum, ejuſque doctrinam, ſequuntur in Scholis Fratres Minores. V. 444. Ejuſdem Scoti doctrina, & Scripta. 445. Fabula de ejus morte exploditur. 446. Scotum ſuis diſputationibus pellexiſſe Academiam Pariſienſem ad condendum Decretum de tenenda opinione Immaculatæ Conceptionis B. Virginis, falsò aſſerit Vvadinghus. VI. 206. & ſeqq.

Scripta Patrum priorum Seculorum multa deperdita. I. 160.

Scriptores intemperantioris Critices non ſunt legendi. VIII. 416.

Scripturæ Sacræ in Linguam vernaculam Verſiones cur ab Eccleſia vetitæ? VI. 320.

Scrophulas curandi privilegiū habent Angliæ, & Galliæ Reges, & Septimi maſculi, nullo interjecto partu fæmineo, nati. IV. 52.

Scythianus, diſſeminator erroris de duobus principiis. I. 294.

Sebaſtianus, Luſitaniæ Rex, à Mauris verè captus, & occiſus fuit, quamvis verum ſit duos impoſtores ejus perſonam ementitos eſſe. VII. 81.

Sebaſtianus Brant. VII. 403.

Sebaſtianus Michael. VIII. 595.

Sectæ Hæreticorum ſunt Synagogæ Satanæ. VII. 517.

Sectæ variæ Calviniſtarum quæ? VII. 230.

Sectarios Seculi XVI. eſſe Impoſtores, pluribus demonſtratur argumentis. VII. 511. Non habuerunt Miſſionem ab Eccleſia Romana. ibid.

Sectariorum vitia. VII. 525.

Seculum Decimum vocat Baronius ferreum, plumbeum, obſcurum. IV. 1. Auctor libri de perpetuitate fidei vocat feliciſſimum. 232. Leo VI. Imperator illatam ſibi à Santabareno, Monacho nequiſſimo, injuriam ulciſcitur. IV. 6. Leo, Imperator, quòd ad quartas tranſiiſſet nuptias, ab Eccleſiæ aditu à Nicolao Myſtico, Patriarcha Conſtantinopolitano, arcetur. 7.

Seculum X. injuriâ calumniantur Hæretici. IV. 249.

Secundiani, & illorum errores. I. 121.

Secundinus, Hiſtoricus Græcus. VI. 353.

Secundus, Ptolomaidis Epiſcopus, à Synodo Alexandrina cum Arii ſociis damnatur. I. 272. In Concilio Nicæno anathemate percutitur, & in exilium mittitur. 274.

Secundus, Tiſigitanus Epiſcopus, Traditores ſacrorum librorum damnare noluit. I. 311.

Sedis Pontificiæ in Gallias translatio. V. 120. Eadem Romam reducitur. 132. & 136.

Sedes Apoſtolica magnam paſſa eſt labem ab ultimis Pontificibus Seculi noni, & ab his, qui Sæculo X. Eccleſiæ præfuerunt. III. 318. & Tomo IV. pag. 3. & ſeqq.

Seditio orta Hieroſolymis ob avaritiam Sabini. I. 74.

Seldenus, in Euthychio Patriarcha Alexandrino pro Heterodoxis laborans, ab Abrahamo Echellenſi confutatus. IV. 237.

Selimus, Patre Bajazethe exauctorato, fratribuſque occiſis, Imperio Turcarum potitur. VI. 22.

Selimi I. mors. VII. 7.

Selimi II. geſta. VII. 13.

Sellæ Stercorariæ ritus, ejuſque abrogatio. III. 311.

Semeirus, Eduardi, Angliæ Regis, tutor, Hæreſim in Anglia promovet. VII. 67.

Semi-Ariani, Arianorum Secta. I. 280.

Semi-Ariani Arianos damnant.

I. 283. Cum Catholicis communicant. Ibid. Tranſeunt in Catholicorum partes. 284.
Seminaria Clericorum ſunt Eccleſiæ utiliſſima. VII. 535.
Semipelagiani à Pontificibus, Cæleſtino, Gelaſio, & Hormiſda, necnon à Concilio Arauſicano damnantur. II. 43. Eorum errores. 44. Ante Synodum Arauſicanam II. habiti non ſunt ut hæretici. II. 98. in Synodis damnantur. II. 265.
Semipelagianorũ Hæreſis quo pacto nata ſit in Africa? II. 42. Ex Africa penetravit in Gallias. 43. S. Auguſtini ſtudium in illa confodienda. 42. S.S. Proſper, & Hilarius apud Auguſtinum primùm, deindè apud Cœleſtinum, Papam, de Semipelagianis referunt, eorumque auxilium implorant. 43.
Senonenſe Conciliũ anni 1485. VI. 334.
Senenſe Concilium inter Generalia reponi debet. VI. 279. Acta ejus Concilii, & quam ob cauſam fuerit diſſolutum. 281.
Senonenſe Concilium, ejus Decreta de Fide. VII. 325.
Senonenſe Conciliũ anni 1429. VI. 329.
Senonenſe Concilium Jacobi Davii Perronii. VIII. 340.
Senonenſes Archiepiſcopi Primatu fuere donati, ſed hodie titulum dumtaxat retinent. III. 491.
Sententia Antonii Mariæ Gratiani de Bernardino Ochino. VII. 247.
Sententiæ de Anno Imperii Neronis, quo Petrus, & Paulus morti traditi fuerunt. I. 13.
Spiritus privatus non eſt Judex Controverſiarum. VII. 520.
Septem mandata Noachidarũ quæ erant? I. 92.
Septenarium Novæ Legis Sacramentorum numerum admiſerunt Hæretici Vualdenſes. IV. 496. Eumdem Sacramentorum numerum ultrò agnovit Hæreticus Joannes Hus. VI. 188.
Septimius Severus, Imperator. I. 36.
Sepulchri Chriſti Eccleſiam Hakemus, Ægypti Caliphas, ad ſolum uſque dirui jubet. Sed, patratis ibidem miraculis, denuò ædificatur. IV. 86.
Sepulchrum Chriſti Jeſu Chriſtianis adimi juſſit Mahomethes III. ſed mox præceptum iſtud revocavit. VII. 19.
Sepultura Eccleſiaſtica pretio non emitur. IV. 550.
Seraphinus Cumiranus. VII. 471.
Seraphinus Piccinardus, & ejus Opera. VIII. 492.
Serapio è feneſtris præcipitatur. I. 26. Ejus Epiſtolę adverſus hæreſim Montani non extant. I. 181.
Serenus, Epiſcopus Maſſilienſis, Imagines è Templis eliminat, & frangit. III. 406. S. Gregorii Magni ſuper ea re ſententia. Ibid.
Sergius, Patriarcha Conſtantinopolitanus, nomen Romani Pontificis è ſacris Diptychis non expunxit, neque Eccleſiam Græcam à Latina ſeparavit. III. 373.
Sergius II. in Pontificem electus nomen non mutavit. III. 303. Indulgentias trium annorum, totidemque Qua-
dra-

dragenarum his, qui Eccleſiam S.S. Sylveſtri, & Martini viſitarent, ab ipſo fuiſſe conceſſas, meritò dubitatur. ibid.

Sergius III. Papa, S. Udalrico futuram ipſius ad Epiſcopatum Auguſtanum evectionem prædicit. IV. 70. Cum Marozia inceſta conſuetudo. IV.62. Ejuſdem in Formoſi, Summi Pontificis, manes ſævitia. 63.

Sergius, Conſtantinopolitanus Epiſcopus, hæreſis Monothelitice virus Heraclio Imperatori afflat. IIJ. 111. Cyri, Patriarchæ Alexandrini, Monothelitæ, novem Capitula approbat. Ibid. Honorio I. Pontifici Maximo, ſilentium in cauſa Monothelitarum perſuadet. 112.

Sergius, Patriarcha C.P. auctor Ecthesis Heraclii. IIJ. 91.

Sergius, Patriarcha C.P. Photii in Eccleſiam Latinam calumnias refricat. IV. 111.

Sergius Sulpicius Galba, Imperator. I. 33.

Series Epiſcoporum Eccleſiæ Hieroſolymitanæ. I. 67. Videetiam Tomum VIIJ. ſub finem in Tabulis Chronologicis, pag.76. & ſeqq.

Series Epiſcoporum Eccleſiæ Antiochene obſcura. I. 66. Vide etiam Tomum VIII. ſub finem in Tabulis Chronologicis, pag.63. & ſeqq.

Series Imperatorum, qui in tribus prioribus Eccleſiæ ſeculis ſumma rerum potiti ſunt. I. 30.

Serinus. Vid. Nicolaus Serinus.

Serlonis, Abbatis, Scripta. IV. 631. Iſaaci, Abbatis, de ſtella Scripta. IV. 631.

Servi in Hiſpania bellum cum Dominis agunt. IIJ. 45.

Servia Leopoldo, Occidentis Imperatori, ſe ſubmittit. VIIJ. 19.

Serurarius à Martino V. damnatus. VI. 113.

Seſſiones Concilii Tridentini. VIJ. 341.

Sethiani, & illorum errores. I. 111.

Serenus Granius, Aſiç Proconſul, admonet Imperatorem, nè ſçviat in Chriſtianos, eoſque ex clamoribus vulgi, & abſque ullius criminis accuſatione ad ſupplicium rapi permittat. I. 19.

Severiani. I. 124.

Severianus, Gabalæ Epiſcopus. IJ. 155.

Severinus, Papa, Ecthesim Heraclii noluit approbare. IIJ. 59.

Severus, Ægypti Monachus, è Monaſterio ejectus, ad Anaſtaſium, Imperatorem, Conſtantinopolim pergit, illiuſque animum contrà Concilii Chalcedonenſis deſenſores exaſperat. II. 223. Intrudit ſe in ſedem Antiochenam, & epiſtolam Synodicam ad Orientis Epiſcopos mittit. Ibid. Juſtino, ad Imperium evecto, Severus in Ægyptum fugit. Ibid. Damnatur in Synodo Conſtantinopoli à Joanne II. Epiſcopo Conſtantinopolitano, congregata, cujus epiſtolam Synodicam ad Epiphanium Tyri Metropolitam, mittit, &, hujus juſſu, in Eccleſia publicè lectam populus Tyri feſtivis excipit acclamationibus. 224.

Se-

Severus, Imperator, vetuit, ne quis ad Judæos, aut Chriſtianos tranſiret, undè magna perſecutio in Chriſtianos orta eſt. I. 22.
Severus, Acephalorum dux, cum ducentis Monachis Cōſtantinopolim adventat: ibique omnis generis in Catholicos ſcelera patrat. II. 198.
Severus, ſtatim ac Sedem Antiochenam occupavit, publicè Concilium Chalcedonenſe damnavit. II. 293. In Synodo Conſtantinopolitana damnatus, Sedē relinquere cogitur. Ibid.
Severus anathemati ſubjicitur. II. 301.
Severus, Epiſcopus Malacitanus. II. 317.
Sezidus, Saracenorum Imperator, Sarantapechi, hominis judæorum ſuperſtitionibus addicti, ſuaſu, Edictum de ſacris Imaginibus tollendis promulgat. III. 117.
Siamenſium converſionis ad Fidem Catholicam concepta ſpes evaneſcit. VIII. 186.
Sicilia in Henrici VI. Imperatoris, poteſtatem venit. IV. 384.
Siciliæ Regnum Victori Amedeo, Sabaudiæ Duci, datur. VIII. 29.
Siculos Bonifacius VIIJ. ad officium revocavit, & à Cenſuris Eccleſiaſticis, quibus erant devincti, ſolvit. V. 114.
Sidonius Apollinaris. II. 167.
Siffridi, Presbyteri Miſnenſis Eccleſiæ, Chronicon. V. 389.
Sigibertus, EſtSaxiæ in Anglia Rex, fidem Chriſtianam in ſuum Regnum inducit, & baptizatur. III. 28.
Sigibertus Chriſtianam Religionem in ſuo EſtAngliæ regno propagat. III. 28.
Sigeberti Gemblacenſis Opera hiſtorica. IV. 601.
Sigiſmundi, Burgundionum Regis, ad Fidem Catholicam converſio. II. 209. Ejuſdem calamitates à Deo ei inflictæ ob filium, juſſu ſuo, interfectum. ibid. In Sanctorum numerum relatus. 210. Filii Sigiſmundi ad fidem Catholicam converſi. Ibid.
Sigiſmundi, Imperatoris, geſta. VI. 28.
Sigiſmundus, Burgundiæ Rex, poſt occiſum filium ſuum, Pſalmodiam perennem in Monaſterio Agaunenſi inſtituit. II. 189. Quid verò intelligendum veniat hujus perennis pſalmodiæ nomine? Ibid.
Signa ultimæ cladis Judæorum viſa Hieroſolymis. I. 81. 82.
Signi Crucis uſus. I. 453.
Silverius, Summus Pontifex, in exilium mittitur, & in ejus locum Vigilius intruditur. II. 285. Juſtiniani juſſu, Romam remiſſum Silverium, Beliſarius inhumanitèr Vigilio, ejus æmulo, tradidit, à quo in Inſulam Palmariam vel Ponticum deportatur. Ibid. Silverii ad Vigilium, & ad Amatorem Epiſtolæ, & Amatoris ad Silverium, omnes ſuppoſititiæ. Ibid.
S. Silveſtri I. Papæ, Acta ſuppoſititia ſunt, vel ſaltem in multis depravata. I. 403.
Silveſtri II. Papæ, Opera. IV. 242.
Silveſtri II. Papæ, Magia, ac Ne-

Necromantia, fabuloſa. IV. 79.
Silveſter IV. Antipapa. IV. 412.
B. Silveſter Guzolinus, ejuſque Congregatio. V. 539.
Silveſter Legni cum aliis quatuor Atheiſmum abjurant. VIII. 271.
Silveſter Prieras. VII. 453.
Silveſtrinorum Congregatio. V. 539.
Simeon, Hieroſolymorum Epiſcopus, cruci affixus moritur. I. 18.
Simeonis Logothetæ Scripta. IV. 595.
Simeonis Metraphaſtæ genus, & Opera. IV. 232. E Vitis Sanctorum, Metaphraſtæ adſcriptis, veræ à ſpuriis ſecernendæ. 233.
Simeonis Seleuciæ, & Cteſiphontis Epiſcopi, Martyrium. I. 248.
Simeonis Theſſalonicenſis Scripta. VI. 343.
Simon, Patriarcha Hieroſolymitanus. IV. 459.
Simon Langham, Archiepiſcopus Cantuarienſis, errores quoſdam per Angliam diſſeminatos damnat. V. 254.
Simon, Magiſter, ſeptem propugnavit propoſitiones, quas poſteà revocavit. V. 247.
Simon Magus, Primus in Hæreticorum claſſe. I. 96. Ejus hæreſis quæ ſit? Ibid. Petit à S. Petro, Apoſtolorum Principe, donum Dei pecunia poſſidendum. pag. 97. Helenam, publicam Meretricem, ſibi adjungit. ibid. Romam appulit. 97. Per aerem volare viſus eſt. 98. Precibus S. Petri præcipitatur, & moritur. 98. Allucinatur S. Juſtinus de Statua in Urbe poſita cum Inſcriptione: SIMOMI DEO SANCTO, cùm potiùs legi debeat: SEMONI SANGO, DEO FIDIO. ibid. 98.
Simonis Magi errores. I. 99.
Simon Monfortius Toloſę Dominus declaratur. V. 301. In ducem belli ſacri contrà Albigenſes ſuſcepti deligitur & illuſtria eodem in bello edit facinora. V. 163. Ejus mors, & Jus in Comitatum Toloſanum. 165.
Simon Sulakas, Patriarcha Orientis trans Euphratem, fidei profeſſionem coram Julio III. emittit. VII. 128.
Simonis, Cretenſis, ex Ordine Prædicatorum, Scripta. V. 373.
Simonis de Tornaco terribilis mors. V. 180.
Simoneta, Hiſtoricus Mediolanenſis. VI. 368.
Simoneta, alter Scriptor Mediolanenſis. 388.
Simoniæ primus auctor. I. 98.
Simoniacè Ordinatorum pænitentia. IV. 200. Eadem à Leone IX. imminuta fuit ob Simoniacorum multitudinē. Ibid.
Simoniaci graviſſimis pœnis addicti. IV. 708.
Simoniani qui erant? I. 100.
Simplicius, Pontifex, Zenonis Imperatoris Henotico ſtrenuè reſiſtit, & Eutychianorum fautores damnat. II. 69.
Sinarum gentem, antè promulgatum eo in regno Euangelium, Veri Dei cultum habuiſſe, aſſeruere Theologi qui-

quidam à Sacra Facultate Pariſienſi damnati. VIII. 299.
Sinarum Imperium occupant Tartari. VIII. 101. Imperatoris, & Pontificis in cultu Sinenſium Decreta. 102.
Sinenſes ritus damnantur. VIII. 198.
Sinueſſani Concilii Acta ſuppoſititia. I. 308.
Siricius, Papa, Epiſtolas quatuor conſcripſit. I. 409. Siricii ſanctitas. I. 411.
Sirmienſis Formula ſecunda ab Anomæis conditur. I. 280. Non fuit ſubſcripta à Liberio, Summo Pontifice. Ibid. In Synodo Antiochena recepta fuit. 281.
Sirmienſes Formulæ tres. I. 280.
Sirmienſia Concilia tria. I. 338.
Sirmondi cum Petro Aurelio Concertatio de genuina Canonis II. Concilii Arauſicani I. lectione, & cui ex duobus aſſentiendum? VIII. 289.
Sisbertus, Epiſcopus Toletanus, ſeditioſus, & periurus adverſus regem, gradu deiicitur in Concilio Toletano XVI. III. 162.
Siſebutus, Rex Hiſpaniarum, Judæos ſibi ſubditos fidem Catholicam amplecti jubet. III. 24.
Siſinnius, Patriarcha C. P. Eccleſiæ Latinæ valdè fuit infenſus. IV. 111.
Siſinnius II. Patriarcha C. P. Photii ſchiſma reſtaurare fruſtrà tentat. III. 373.
Sixtus I. Pontifex. I. 46.
Sixtus II. Pontifex. I. 51.
Sixti III. accuſatio fabuloſa. II. 65. Ejus ad Orientales Epiſcopos Epiſtola fictitia. Ibid.
Sixti IV. geſta. VI. 136. Conſtitutio ad tollendam controverſiam inter Parochos, & Mendicantes. VI. 203. Opera. 373.
Sixtus V. eligitur Pontifex. VII. 160. Reginam Angliæ Elizabetham anathemate percutit. ibid. In fautores hæreticorum in Galliis pœnam excommunicationis vibrat. VII. 161. Gratus ejus animus in amicos. Severitas in improbos, Magnificentia in ædificiis publicis. 162. Bibliothecam Apoſtolicam conſtruit. 163. Verſionem vulgatam S. Scripturæ emẽdat. 164. Sanctiſſimas leges condit. 165. Quatuordecim Congregationes inſtituit. Ibid. Ærarium publicum in Arce S. Angeli collocat. ibid. Obiit. ibid. Mandat Octavio Frangipani, Nuncio in Belgio, ut ſilentio componeret cõtentiones ortas occaſione Cenſurarum Academiarum Lovanii, & Duaci. VII. 269.
Sixtus Senenſis à Pio V. revocatur ad meliorem mentem. VII. 451. Ejus Scripta. Ibid.
Smalkaldicum fœdus. VII. 301.
Smalkaldicum Bellum Carolum V. Imperatorem, inter & Lutheranos. VII. 22.
Smaragdi, Abbatis, Scripta. III. 460.
Smirna capitur. VI. 137.
Societas Jeſu fundatur à S. Ignatio Loyola, ſanctiſſimis legibus munitur. VII. 566. Approbatur à Summis Pontificibus, 567. Cum Academia

mia Pariſienſi graves lites habuit . 567. Defenditur à Dominicanis . Ibid.
Societates in commendationē , & ſuffragium mortuorum inſtitutæ fuere ſeculo octavo . III. 231.
Sociniani ejiciuntur è Polonia . VII. 251. In Pelagio prædamnati . II. 172.
Socinianorum Secta. VII. 239.
Socrates , Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Scriptor . II. 166.
Solimani II. Turcarum Imperatoris , geſta . VII. 9.
Solimanus III. Turcarum Imperator . VIII. 18.
Somaſchi undè ſic dicti ? VII. 576.
S. Sophiæ Eccleſia à Juſtiniano, Imperatore , fuit extructa . II. 204.
Sophiana Synodus , quam Schiſmatici Græci dicunt Conſtantinopoli coactam fuiſſe, planè commentitia eſt. VI. 312.
Sophronii , Epiſcopi Hieroſolymitani , Scripta . III. 187.
Sophronius , Monachus , poſteà Patriarcha Hieroſolymitanus , egregius contra Monothelitas Fidei Catholicæ defenſor fuit . III. 112.
Sozomenus , Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Scriptor . II. 166.
Spectacula Chriſtianis ſeculo IV. vetita . I. 455. Spectaculis intereſſe non debent Chriſtiani . 457.
Spinoſæ errores , eorumque refutatio . VIII. 266.
S. Spinulus , jam mortuus , ab Hidulpho , Abbate , jubetur à patrandis miraculis ceſſare , iſque mandato Abbatis obtemperat . III. 244.
Spiritus Sancti Divinitas firmatur . I. 346. , & 438.
Spiritus Flexerius . VIII. 429.
Stadinghorum Hæreſis. V. 195. Sacram in eos Expeditionem indicit Gregorius IX. 196.
Stanislaus Leczinſchi , agente potiſſimùm Carolo , Succorum Rege , electus eſt , contra Federicum Auguſtum , Rex Poloniæ . Sed poſteà Federicus Auguſtus , mortuo Carolo , Succorum Rege , Poloniæ Regnum recuperavit . VIII. 105.
Stationes , ſeu Claſſes quatuor publicè Pœnitentium olim in Eccleſia inſtitutæ . I. 216.
Stationis nomine quid intelligitur ? 223.
Statuarum uſus non eſt in Eccleſia tàm antiquus, quàm Picturarum uſus . III. 127.
Statutum Capituli Generalis Ord. Eremitarum S. Auguſtini de gratia per ſe efficaci , & Prædeſtinatione gratuita . VIII. 515.
Statuta Concilii Tridentini circà Epiſcopos . VII. 541. Circà Clericos , & Eccleſiæ Miniſtros . VII. 533. Circà Presbyteros . 537.
Stephanus , Papa , definiens , non eſſe rebaptizandos ab hæreticis baptizatos , ſupponit hos ſervaſſe in collatione Baptiſmatis conſuetam formam Eccleſiæ . I. 143. Non rupit pacem , & fraternam dilectionem cum S. Cypriano , aliiſque Afris, & Orientalibus Epiſcopis. I. 144. Legatis Concilii Africani à principio hoſpitium negavit. 145.
Stephanus II. ab aliquibus reponitur inter Pontifices Romanos , ab aliquibus non numeratur . III. 70.
Stephanus V. in Gallias proſici-

ficiſcitur, Ludovicum Pium Imperatorem conſecraturus. III. 297.
Stephani VI. geſta, & virtutes. III. 318. Ejus Acta contrà Formoſum Papam, à Romano, Stephani ſucceſſore, fuerunt reſciſſa. III. 325.
Stephanus VII. quomodo jubere potuerit, ut Ordinationes Formoſi, Papæ, iterarentur? III. 223. A Stephano VII. deturpatam fuiſſe Petri Sedem conqueritur Baronius. 325. Ordinis, & Confirmationis Sacramenta, juxtà ſententiam P. Joannis Morini, non imprimunt characterem, cùm ab Epiſcopis Hæreticis degradatis, & ſchiſmaticis adminiſtrantur. III. 323.
Stephanus IX. à factione Alberici peſſimè habetur. IV. 69. Eos, qui rebellarant contra Ludovicum IV. Galliarum Regem, Legatione miſſa, ad ſaniorem mentem reducit. Ibid.
Stephani X. geſta ante, & poſt Pontificatum. IV. 97.
Stephanus, Patriarcha Antiochenus, Legatos Concilii Sardicenſis calumniatur. I. 422.
Stephanus, Antiochenus Patriarcha, qui Eutychianorum gladio occubuit, non eſt Stephanus Senior, ſed junior, ejus ſucceſſor. II. 84.
Stephanus, Patriarcha C. P. Sanctiſſimus. III. 338.
Stephanus, Patriarcha Hieroſolymitanus. IV. 461.
Stephanus Templier, Epiſcopus Pariſienſis tredecim proſcribit propoſitiones. V. 179.
Stephani, Epiſcopi Tornacenſis, Opera. IV. 614.
Stephanus, Cardinalis, Legatus, mittitur in Gallias à Nicolao II. IV. 204.
Stephanus Ungarorum Rex, Pannoniam ad fidem Chriſti adducit. IV. 79.
Stephanus, Regni Angliæ invaſor. IV. 403.
Stephani cuiuſdam inceſtuoſi Cauſa quomodò definita fuerit in Synodo Lugdunenſi prima? II. 264.
Stephanus Baluſius, & ejus Opera. VIII. 428.
Stephanus de Borbone, ſeu De Bellavilla, Auctor Seculi XIII. IV. 499.
Stephanus Calvinus, Hæreſiarchæ Joannis Calvini affinis, tempore Clementis VIII. ejurat hæreſim, & Ordinem Carmelitarum Diſcalceatorum ingreditur. VII. 184.
Stephanus Dulcius. VIII. 481.
Stephanus Gardinerus, & eius ſcripta. VII. 401.
Stephanus Garibajus. VII. 407.
Stephani Halberſtadienſis Scripta. IV 267.
Stephanus Heribertus, qui Galliarum Reginæ Conſtantiæ erat à Confeſſionibus, damnatur in Synodo Aurelianenſi. IV. 223.
S. Stephanus de Mureto Grãdimontenſis Ordinis parens. IV. 321. Ejus mors. 323.
Stercoraniſtarum errori non adhæſerunt Græci. III. 352. Stercoraniſtarum nuſquàm fuit Secta; ſed id convicii loco Catholicis fuit affictum. 353.
Straffordii, Comitis, mors. VIII. 84.
Subdiaconis quo tempore Cæ-

Cælibatus lex impoſita ? II. 345.
Subintroductarum mulierum contubernio Clericis interdicitur. I. 322.
Suburbicariæ Eccleſiæ Pontifici Romano ſpeciali jure ſubjectæ, ſunt univerſæ Eccleſiæ Occidentis. I. 325.
Succeſſio continua Epiſcoporum præcipuarum Sedium argumentum exhibet doctrinæ ab Apoſtolis profectæ. I. 398. & Tomo VIII. in Tabulis Chronologicis Epiſcoporum præcipuarum Eccleſiæ Sedium. pag. 160. & ſeqq.
Sueſſionenſe Concilium II. Leo IV. Pontifex Maximus, confirmare recuſat ad Hincmari, Remenſis Archiepiſcopi, petitionem, qui id tandem à Nicolao I. per ſubreptionem obtinet. III. 420. Re tamen maturiùs examinata, Nicolaus I. ejus Concilii Acta reſcindit, & aliud Concilium Sueſſione celebrandum indicit, in quo Hincmari, Remenſis Epiſcopi, artes omnes detectæ, in irritum redierunt, & Vulfradus cum aliis Clericis in priſtinos gradus ſunt reſtituti. Ibid.
Sueſſionenſe Concilium Anni 1455. VI. 333.
Suevi à Reccaredo, Hiſpaniæ Rege Catholico, ad fidem Catholicam reducuntur. II. 211.
Suevorum, Alanorum, & Vandalorum in Hiſpanias irruptio. II. 6.
Suffaracus, Epiſcopus Pariſienſis, de graviſſimo crimine accuſatus, deponitur, idemque confirmatur in Concilio Pariſienſi ſecundo. II. 270.
Sugerii, Abbatis, Opera. IV. 608.
Suidas, Lexici auctor. IV. 238.
Sulpicii Severi, Biturigum Epiſcopi, duo. II. 157.
Sulpicius Severus, Presbyter Aginnenſis, & ejus Opera. II. 157.
S. Sulpicius, Epiſcopus Bituricenſis. II. 311.
Suſpenſio decreta in eos, qui abſque prævio examine ad Sacerdotium promoti, vel aliquod crimen confeſſi, vel perſecutionis tempore lapſi erant. I. 326.
Suſpenſio Concilii Tridentini. VII. 351.
Symboli D. Athanaſii primamentio in Concilio Auguſtodunenſi anni 643. III. 157.
Symbolum in Miſſarum ſolemniis cani jubetur in Eccleſia Romana. IV. 88.
Symbolo Nicæno ante ſchiſma Photianum adjecta fuit in Occidente particula FILIOQUE. III. 376. Tardiùs tamen id à Romanis receptum fuit. Ibid. Symbolum in Miſſa quandò cani cœptum Romæ. Ibid. Græci ſchiſma firmare volentes, vanum adducebant prætextum de addita Symbolo vocula FILIOQUE. 377.
Symeonis junioris Opera. IV. 282.
Simeonis Metaphraſtis Chronographia. III. 209.
Simmachi, Papæ electio à Conciliis approbata. II. 255. Simmachus, ad Synodum PALMAREM accedens, ab æmulis tantùmnon fuit oppreſſus. 256. Innocens ibidem

dem declaratur, & Laurentius, tanquàm Antipapa, damnatur. Ibid. Quomodò Symmachus à Synodo judicari potuerit? Ibidem.
Symmachi in Pontificatu geſta. II. 278.
Symphoſius, Epiſcopus, Priſcillianam hæreſim ejurans, abſolvitur. I. 352.
Symphoſius, Epiſcopus Priſcillianiſta, hæreſim abjurat. I. 300.
Synaxis apud Ægyptios quid? I. 443.
Syneros, diſcipulus Marcionis, ejus errores. I. 118.
Syneſius ſeriò, & ex animo locutus fuit, cùm cauſas expoſuit, ob quas Epiſcopale refugiebat munus. II. 159. Suis Operibus plurimùm Eccleſiæ profuit. 160.
Synodi ſextæ Generalis, quæ eſt Conſtantinopolitana tertia, Hiſtoria. III. 141.
Synodus Dordrectana damnat Arminianos VII. 235.
Synodus Quiniſexta cur ſic appellata? III. 153. Erratica à Baronio vocatur; nec eſt reponenda inter Concilia Occumenica. Ibidem. Ex ipſius 102. Canonibus plures optimi, & laudandi: ſed nonnulli ex iiſdem Canonibus ab Eccleſia Romana nunquam fuere approbati. 154.
Syri ad Julium III. Legatos obedientiæ mittunt. VII. 127.
Syri ad Fidem Catholicam redeunt. VI. 308.
Syropulus, Scriptor Græcus. VI. 351.

T

Tabula Chronologica, in qua texitur Chronotaxis, ſeu Series Romanorū Pontificum, qui à S. Petro uſque ad Innocentium XIII. nunc ſedentem, univerſam Chriſti Eccleſiam gubernarunt. VIII. ſub finem, in Tabulis Chronologicis, à pag. 5. uſque ad pag. 54.
Tabula Chronologica, in qua deſcribitur Series Patriarcharum Eccleſiæ Alexandrinæ. VIII. ſub finem, in Tabulis Chronologicis, à pag. 55. uſque ad pag. 62.
Tabula Chronologica, in qua texitur Catalogus Patriarcharum Græcorum Eccleſiæ Antiochenæ. VIII. ſub finem, in Tabulis Chronologicis, à pag. 63. uſque ad pag. 73.
Tabula Chronologica, ſeu ſeries Patriarcharum Latinorum, qui, poſt captam à Latinis anno MXCVIII. Antiochiam, Sedem Antiochenam tenuerunt. VIII. ſub finem, in Tabulis Chronologicis, à pag. 73. uſque ad pag. 76.
Tabula Chronologica Patriarcharum Græcorum Eccleſiæ Hieroſolymitanæ. VIII. ſub finem, in Tabulis Chronologicis, à pag. 76. uſque ad pag. 86.
Tabula Chronologica, ſeu Catalogus, Patriarcharum Lati-

tinorum, qui Eccleſiæ Hieroſolymitanæ præfuerunt, poſtquàm Latini ſub finem Sæculi undecimi in Orientem appulſi, Saracenis expulſis, Regnum Hieroſolymitanum inſtituerunt. VIII. à pag.86. uſque ad pag.96.

Tabula Chronologica, in qua exhibetur Succeſſio Patriarcharum Græcorum Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ, à tempore Conſtantini Magni, Imperatoris, uſque ad captam à Turcis Conſtantinopolim anno MCCCCLIII. VIII. ſub finem, in Tabulis Chronologicis, à pag.97. uſque ad pag.134.

Tabula Chronologica, ſeu Catalogus Patriarcharum Latinorum, qui Eccleſiam Conſtantinopolitanam rexerunt ab anno MCCIV. quo Franci, cum Venetis fæderati, Urbem Conſtantinopolim ceperunt, uſque ad annum MCCLXI. quo anno Michael Palæologus, Græcorum Imperator, Conſtantinopolim, occupavit, Latinos indè ejecit, ipſiſque Orientale Imperium ereptum, ad Græcos revocavit. VIII. ſub finem, in Tabulis Chronologicis à pag.135. uſque ad pag.140.

Tabula Chronologica Imperatorum Orientis ante factam diviſionem Imperii Romani in Orientale, & Occidentale. IX. 4.

Tabula Chronologica Imperatorum Orientis, poſt factam diviſionem Imperii Romani in Orientale, & Occidentale, uſque ad Conſtantinum XI. quo imperante, Chriſtianorum in Oriente Imperium à Turcis, Duce Mahomete II. extinctum eſt. IX. 19.

Tabula Chronologica Turcarum Imperatorum, qui in Oriente imperarunt, incipiendo ab OTTOMANO, à quo toti Turcarum in Oriente Imperio nomen Ottomani inditum eſt, uſque ad Achmetem, hujus nominis III. nunc imperantem. IX. 43.

Tabula Chronologica Francorum Imperatorum, qui ab anno milleſimo ducenteſimo quarto, quo à Latinis expugnata eſt Urbs Conſtantinopolis, imperarunt in Oriente uſque ad annum milleſimum ducenteſimum ſexageſimum primum. IX. 52.

Tabula Chronologica Imperatorum Occidentis, poſt factam diviſionem Imperii Romani in Orientale & Occidentale, uſque ad CAROLUM VI. nunc imperantem. IX. 55.

Tabula Chronologica, ſeu Succeſſio Conſulum Romanorum, ab anno primo Æræ Chriſtianæ, ſeu Natalis vulgaris Chriſti, uſque ad BASILIUM Juniorem, qui anno Chriſti quingenteſimo quadrageſimo primo ultimus privatorum Conſulatum in Oriente geſſit. IX. 90.

Tabula Chronologica Regum Galliæ ab exordio Monarchiæ Francorum uſque ad Ludovicum XV. nunc regnantem. IX. 115.

Tabula Chronologica Regum, qui in Hiſpania ſumma rerum potiti ſunt uſque ad Philippum V. nunc regnantem. IX. 155.

Tabula Chronologica Regum Angliæ. IX. 195.
Tabula Chronologica omnium Hæreſum, Schiſmatum, & Controverſiarum, quæ à primordiis Eccleſiæ ad hæc uſque tempora emerſerunt. 230.
Tabula Chronologica omnium Conciliorum cùm Oecumenicorum, tum Nationalium, ſeu Provincialium, quæ ſivè ad profligandas Hæreſes, ſive ad ſanciendam, vel reſtaurandam Eccleſiæ Diſciplinam variis in locis fuerunt celebrata. IX. 294.
Tabula Chronologica Virorũ illuſtrium, ſeu Scriptorum Eccleſiaſticorum, qui à primo Eccleſiæ ſæculo ad hanc uſque ætatem doctrina, & pietate floruerunt. IX. 381.
Tabula Chronologica, in qua exhibentur omnes Ordines tam Monaſtici, quàm Regulares, necnon Congregationes, & Ordines Equeſtres ac Militares. IX. 484.
Tajonis, Cæſaraugustani Epiſcopi, Collectio. III. 192.
Talonius. VIII. 431.
Tamerlanes Legatos ab Henrico III. Caſtellæ Rege, excipit, & remittit cum Oratore ſuo. VI. 69.
Tanquelmi, ſeu Tanquelini. impia dogmáta. IV. 509.
Tarraconenſis Concilii Statuta quædam. II. 262.
Tartari Chriſtianam religionem ſuſcipiunt. V. 112.
Tartarorum in varias Provincias irruptio. V. 285.
Tatianus in hæreſim lapſus, ejuſque errores. I. 123. Opera. 186.
Teja, Gothorum Rex, eodem anno quo regnum aſſumpſit, prælium cum Romanis committit, & vincit. II. 222.
Teleſphorus Pontifex. I. 47.
Templa à Chriſtianis ſeculi quarti ædificari cæpta. I. 443. ornabantur. 445.
Templariorum Ordo. IV. 69. Quare abolitus, & ſuppreſſus fuerit in Concilio Vienneneſi? V. 332. Id juſtè, & ritè factum. 334.
Templum Hieroſolymitanum ſolo æquatur. I. 84.
Terebintus, Scythiani diſcipulus. I. 294.
Termini Patriarchatus Romani. VIII. ſub finem in Tabulis Chronologicis, à pag. 148. uſque ad pag. 152.
Termini Patriarchatuum Antiocheni, & Alexandrini. VIII. ſub finem, in Tabulis Chronologicis, à pag. 152. uſque ad pag. 155.
Termini Patriarchatuum Hieroſolymitani, & Conſtantinopolitani. VIII. ſub finem, in Tabulis Chronologicis, à pag. 155. uſque ad pag. 160.
Tertulliani Opera, quæ ſcripſit dum eſſet in gremio Eccleſiæ, quæ edidit, poſtquàm lapſus eſt in hæreſim Montani, quæ deperdita, & quæ ſuppoſititia? I. 185. 186. Ejus errores. I. 210.
Teſtimonia Doctorum Catholicorum circà Doctrinam Recentiorum Calviniſtarum in materia de Gratia. VII. 236.
Teſtimonium Melchioris Cani de Iſidoro Clario. VII. 399.
Tetzelius, Ord. Prædicatorum Theologus, centum, & ſex propoſitiones opponit doctrinæ Lutheri. VII. 288.

Teu-

Teutonicorum B. Mariæ Ordo. IV. 695. Ei unitus fuit Ordo Gladiferorum. 696.
Thaboritæ Huſſitarum Secta. VI. 190.
Thaboritarum cognomen undè Huſſitis inditum? VI. 30.
Thalaſſii, Monachi, Scripta. III. 189.
Taraſius, Patriarcha C. P. ad Hadrianum primum, Summum Pontificem, ſcribit, & Concilii contrà Iconoclaſtas celebrationem procurat. III. 96.
Tharaceſius. Vide, Joannes Scylitza. IV. 275.
Theatini undè dicti? VII. 572.
Thebutis, quis fuerit? I. 95.
Thegani, Chorepiſcopi Trevirenſis, Annales de geſtis Ludovici Imperatoris. III. 454.
Tekelius à Leopoldo Imperatore profligatus. VIII. 17.
Themiſtii, Severianorum Sectarii, Scripta. III. 184.
Theodora, Auguſta, Iconoclaſtarum maximam partem ad Eccleſiæ unitatem reducit, & in Paulicianos animadvertit. III. 267. A Michaele, filio Imperatore, in ordinem redigitur, & è Palatio unà cum Filiabus ejecta, mundo nuncium remittere, & Monaſticum habitum induere cogitur. 268.
Theodora, Auguſta, Juſtiniani, Imperatoris, uxor, Acephalis impensè favet. II. 205.
Theodora, concubina Adelberti Marchionis Tuſciæ, ejuſque filiæ, Marozia, & Theodora, legitimos Pontifices Romanos pro arbitrio dimovebant, alioſque in eorum Sedem intrudebant. IV. 58.
Theodoretus, Cyri Epiſcopus, quomodò in Synodo Chalcedonenſi ſuſceptus fuerit? II. 247. Judicium de Theodoreto ab eadem Synodo latum non fuit approbatum à S. Leone. Ibid. Adversùs S. Cyrillum Scripta damnantur in Synodo V. II. 252. Ejus Opera. II. 166.
Theodorico Italiæ Regi ſuccedit Athalaricus. II. 203.
Theodoricus, Italiæ Rex, duplici de cauſa culpatur. II. 220. jus eligendi Pontificem ſibi arrogat. II. 28.
Theodorici, Gothorum Regis, mores, & geſta. II. 21. 22.
Theodoricus, Gothorum Rex, Joannem, Papam, Conſtantinopolim mittit, ut Arianis ab Juſtino, Imperatore, ablatæ Eccleſiæ reſtituerentur; eumdemque, quaſi demandatæ Legationis prævaricatorem, in vincula conjicit. I. 202.
Theodoricus, Antipapa. IV. 411.
Theodorici de Appoldia, Ordinis Prædicatorum, Scripta. V. 422.
Theodorici Engelhuſii Chronicon. VI. 380.
Theodoricus Niemus, acerrimus Pontificum, qui tempore Schiſmatis ſederunt, inſectator. VI. 93.
Theodoricus Ruinartus, & ejus Opera. VIII. 465.
Theodorus Balſamon ab Iſaacio Angelo, Imperatore, illuſus. IV. 457. Latinos infenſiſſimo odio proſecutus eſt. IV. 468. Ejus Scripta. IV. 599.
Theodorus Beza. VII. 305.

Ejus Blaſphemia in Euchariſtiæ Sacramentum. 206. vir nequiſſimus. 308.
Theodori, Epiſcopi Cantuarienſis, Scripta. III. 195.
Theodori Gazæ Scripta. VI. 370.
Theodorus, Lector. II. 325.
Theodori, Epiſcopi Mopſueſteni, Scripta Acacius, Melitinenſis, & Rabula, Edeſſenus, improbant. II. 109. Proclus, Epiſcopus Conſtantinopolitanus, ad petitionem Epiſcoporum Armeniæ, doctrinam Theodori, Epiſcopi Mopſveſteni, examinat, eamque reprobat. Ibid. Procli ſententiæ ſubſcribunt Joannes Antiochenus, & Epiſcopi ab ipſo congregati, licèt de perſona Theodori Mopſveſteni conſultò taceant. Ibid. Adversùs Theodorum Mopſveſtenum ſcribit S. Cyrillus, eumque ut Hæreticum damnat. 110. Ejus Scripta. II. 156. In Synodo quinta Theodorus Mopſveſtenus damnatur. II. 252. Scripta ab aliquibus proferuntur in Neſtorii excuſationem. II. 108. Pauli Samoſateni errores ſuſcitavit. II. 246. A Sanctis Patribus fuit laudatus Theodorus Mopſveſtenus, antequàm ejus detecti fuiſſent errores 247.
Theodori, Presbyteri Monaſterii Raythuenſis, Scripta. III. 189.
Theodori, Studitæ, Scripta. III. 471.
S. Theodori, ſtuditæ, corpus Conſtantinopolim transfertur. III. 331.
Theodorus, Papa, in Pyrrhum, & Paulum, Epiſcopos Monothelitas, latæ in Synodo Romana Sententiæ calamo Chriſti ſanguine in Calice tincto ſubſcribit. III. 139.
Theodorus, Patriarcha C. P. Acta Sextæ Synodi Generalis non corrupit. III. 146. Confutantur conjecturæ Cardinalis Baronii, contrarium opinantis. Ibidem & ſeqq.
Theodorus III. Patriarcha C.P. V. 144.
Theodorus, Cæſareæ Cappadocum Metropolita, trium Capitulorum damnandorum Juſtiniano, Imperatori, auctor fuit. II. 205.
Theodorus Abucara, Cariæ Archiepiſcopus, ejuſque Diſputationes. III. 474.
Theodorus, Epiſcopus Cyrenſis, ſuæ Sedi in Synodo Chalcedonenſi reſtituitur. II. 113.
Theodoſius Magnus, Imperator, Arianis Eccleſias adimit. I. 285. Demophilum, Arianum, è Sede C. P. deturbat. Ibid.
Theodoſio regnante, & ſub Imperio filiorum ejus, Arcadii, & Honorii, pax in univerſa Eccleſia refloruit. I. 247.
Theodoſius Legem contra Meſſalianos promulgat. I. 305.
Theodoſius Junior, Imperator, geſta à Concilio Epheſino in prima Seſſione reſcindi jubet, vetuitque, nè quis Epiſcopus Epheſo exiret, priuſquàm omnia abſoluta eſſent. II. 103.
Theodoſius junior, Princeps religioſiſſimus. II. 9. Leges tulit ſanctiſſimas, quarum plures continentur in Codice Theodoſiano. 10. Valen-

tinianum Occidenti Imperatorem præficit. Ibid. Bellum contra Perſas feliciter gerit; ſed Attilæ, Hunnorum Regis, fit tributarius. Ibid.
Theodoſius Junior, Imperator, Epheſum mittit Joannem, Sacrarum Largitionum Comitem, qui Cyrillum, Memnonem, & Neſtorium deponeret, Patresque in unam cogeret Synodum. II. 105. Epiſcopum in locum Neſtorii ordinari præcipit, eumque in exilium mittit Theodoſius: Cyrillum, & Memnonem ſuis Sedibus reſtituit, atque geſta in Epheſino Concilio approbat. 106. Pacem procurat inter Joannem Antiochenum, & Cyrillum. Ibid. Theodoſius contra Orientales Sacram promulgat. 107.
Theodoſius, Patriarcha C.P. IV. 456.
Theodoſius, Diaconus, Conſtantis, Imperatoris, Frater, ab illo per ſummum ſcelus occiſus, ei perpetuò adſtare viſus eſt in habitu Diaconi, eique poculum offerre his verbis: BIBE FRATER: III. 9.
Theodotus, Patriarcha C.P. IV. 455.
Theodotus, Coriarius, à quo Theodotiani, ejus errores I. 126.
Theodulphi, Epiſcopi Aurelianenſis, Scripta. III. 453.
Theognis, Nicænus, fidei Nicænæ fictè ſubſcribit. I. 274. In exilium mittitur. Ibid. Ab exilio revocatur. Ibid.
Theologis neceſſaria, & utilis peritia Linguarum. VII. 392. & notitia Hiſtoriarum. VII. 393.
Theologi Seculi XII. Moralem doctrinam non corruperunt. IV. 707.
Theologi ſeculorum XIII. & XIV. V. 494.
Theologi ſeculi XIV. plùs æquò ingenio indulſerunt. V. 383.
Theologi Scholaſtici XVI. ſeculi callebant Linguas, erantque apprimè verſati in doctrina Sanctorum Patrum, in Sacris Literis, & in ſtudio tam Sacræ quàm Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ. VII. 529.
Theologiæ Scholaſticæ nomen quandò pręcipuè invaluerit? IV. 640. In eam nonnulli irrepſerunt abuſus. 641. Ab Hæreticorum calumniis vindicatur. IV. 658. Laudatur, abuſus verò damnantur. VII. 531.
Theologorum præpoſtera ſtudia à Joanne XXII. Pontifice Maximo, reprehenduntur. V. 125. Damnantur etiam à Gregorio IX. Summo Pontifice, in Epiſtola ad Magiſtros Pariſienſes. IV. 642.
Theologorum Gallorum errores. V. 176.
Theonas, Marmaricæ Epiſcopus, à Synodo Alexandrina unà cum Arii Sociis damnatur. I. 272. In Concilio Nicæno anathemate percutitur, & in exilium ablegatur. 274.
Theophanis pro Religione ærumnæ, ejuſque Chronographia cum ejuſdem Continuatoribus. III. 208.
Theophanis Ceramei Scripta. IV. 278.
Theophanis, Archiepiſcopi Nicæni, Scripta. V. 376. Theophilacti Opera. IV. 276.
Theophylactus Simocatta, Scri-

ptor hiſtoricus. III. 189.
Theophili Alexandrini, ob Monachos, qui ſtabant à partibus Origenis, cum Joanne Chryſoſtomo Concertationes. II. 116. Theophilo ſe adjungunt Epiphanius, & Hieronymus. 116. Excuſantur hi Patres. 120.
Theophilus, Imperator, Iconoclaſtis fuit ſummoperè addictus, quamvis ſeveriſſimum ſe præbuerit juris exactorem. III. 265. Ejus effatum poſt occiſum Theophobum Perſam. Ibid. Quid ſentiendum de ejus pænitentia? 267.
Theophili Opera quæ ſuperſunt. I. 181.
Theophilus, Alexandrinus. II. 156.
Theophilus Raynaudus laudat Michaelem Bajum. VII. 265. Ejus ſententia de non legendis libris malis. VII. 607. Ejus Opera. VIII. 531.
Theoriani Scripta. IV. 596.
Theoſebia, mulier Sanctiſſima, S. Gregorii Niſſeni fuit uxor & poſteà Deo ſe dicavit. I. 386.
Theotuinus. Vide Deoduinus. IV. 252.
Therapeutæ, qui ſint? & an primi Monachi? I. 59. Fuerunt Chriſtiani, Vitæ Aſceticæ cultores. I. 61.
S. Thereſia, Carmelitarum decus. V. 534. S. Ludovicus Bertrandus ad eam ſcribit. 535. Ejus Opera Moralia. VII. 605. Ejus ſanctitas, Zelus, Doctrina. VII. 477. Amor erga Ordinem S. Dominici. 478. Fundatrix Ord. Carmelitarum Excalceatorum. VII. 574. De nova inſtitutione Ordinis conſilium petit à S. Ludovico Bertrando. VII. 575.
Theutberga, à Lothario Rege accuſata de adulterio, per Procuratorem ad judicium aquæ ferventis ſe purgat, undè innocens declaratur. III. 410. Nihilominus Theutberga damnatur in tribus Conciliis Aquiſgranenſibus. Ibid. In Concilio etiam Metenſi, ad quod Nicolaus I. Legatos miſerat, proditur Cauſa Theutbergæ: at illius Concilii acta in Synodo Romana reſcinduntur. 411.
Thomas II. Patriarcha C. P. orthodoxus fuit. III. 92.
Thomas Anellus Neapoli rebellionem excitat. VIII. 66.
Thomæ Anglici Scripta. VI. 412.
S. Thomæ Aquinatis vita, & Scripta. V. 408. Monaſticum habitum in Monaſterio Caſſinenſi non induit. 408. Non fuit diſcipulus Alexandri Halenſis. 410. S. Thomam, cum è carcere, in quem à ſuis fratribus fuerat conjectus, exivit; ſtatim Coloniam miſſum eſſe, quomodò intelligendum? V. poſt finem. Neapolitanum Archiepiſcopatum recuſat. V. 96. Sanctorum faſtis adſcribitur. V. 125. Ejus Corpus Conventui Toloſano Prædicatorum, & Brachium Pariſino conceditur. 133. Ariſtotelem illuſtrat, & repurgat. V. 173. Ejus Regulæ quatuor morales. V. 556. Ejus doctrina commendatur. 567. Tutus in doctrina Morali Magiſter. VIII. 218. 622. Ejus methodus in tradendis diſciplinis. V. 494. Indubius eſt author Summæ Tripar-

partitæ Theologicæ. 412. Officiũ quoque Corporis Chriſti omnium Scriptorum conſenſu ei tribuitur. 414. S. Thomam in ſua Summa plurima ex Alexandri Halenſis Operibus mutuatum fuiſſe, gratis dicitur. 437. Cùm pergeret ad Concilium Lugdunenſe II. Obiit. V. 292.
Thomas, Argentinenſis, Eremitarum S. Auguſtini Prior Generalis, qui cum Thoma de Argentina confundi haud debet. V. 456.
Thomæ Arundellii Scripta. VI. 377.
Thomas Campanella, & ejus Opera. VIII. 492.
Thomæ Cantipratani Scripta. V. 416.
S. Thomæ, Archiepiſcopi Cantuarienſis, diſſidium cum Henrico II. Angliæ Rege. IV. 615. Ejus Scripta. 618. Ejus corpus comburit Henricus VIII. Angliæ Rex, cineribus in ventum ſparſis. VII. 64. Ab Alexandro III. Sanctorum Faſtis adſcribitur. IV. 444. A Ludovico VII. Galliarum Rege, dum in vivis eſſet, fovetur, & poſt mortem ab eodem colitur. 394.
Thomas Eduardus recenſet hereſes, quæ ſunt in Anglia. VII. 233.
Thomas Fazellus. VII. 457.
Thomas M. Ferrari Card. Ord. Prædicat. VIII. 478.
Thomas Houvardus Card. Ord. Prædicatorum. VIII. 478.
Thomæ à Kempis Scripta, & laudes. VI. 423. Incertum, an ſit auctor libri de Imitatione Chriſti!. VI. 514.
Thomæ de Lemos Panoplia de Divina Gratia. VIII. 240.
Ejus Opera. 489.
Thomas de Lentino, Patriarcha Hieroſolymitanus. V. 153.
Thomas Malvenda, & ejus Opera. VIII. 484.
Thomas Maurocenus, Patriarcha C. P. V. 143.
Thomas Morus morti addicitur. VII. 64. Ejus Opera, & mors glorioſa. VII. 391.
Thomas Soueges. VIII. 499.
Thomas Stapletonus. VII. 420.
Thomæ Stubbs, ſivè Stobæi Scripta. V. 428.
Thomas de Vio Cajetanus, Cardinalis, Sedis Apoſtolicæ Legatus in Germania contrà Lutherum. VII. 288. Laudatur à Summis Pontificibus. VII. 434. Ejus Opera. 435. Ejus Cenſura, & Apologia. 435. Moritur. 436.
Thomas à Villanova inter Sanctos relatus. VII. 464.
Thomas Volſeus. Vide Volſeus.
Thomæ Vvaldenſis Scripta. VI. 421.
Thomiſtæ à Janſeniſtis toto Cælo diſtant. VIII. 251.
Thuringia Chriſti fide imbuitur. III. 47.
Tiberius Claudius, Imperator. I. 32.
Tiberius, Imperator. I. 31.
Ticinenſe Concilium, in quo Carolus Calvus fuit confirmatus Imperator. III. 429.
Timotheus, Epiſcopus Alexandrinus, & ejus Scripta. I. 395.
Tituli Romæ vocati Parochiæ. I. 448.
Tituli Crucis Chriſti inventio. VI. 141.
Titus Veſpaſianus, Imperator, nuncupatus HUMANI GENERIS DELICIÆ. Bellum judaicum, capta Hieroſoly-

mâ, abſolvit. I. 34.
Titus, Filius Veſpaſiani, Imperatoris, Hieroſolymam obſedit. I. 85.
Titus, Boſtrorum Epiſcopus, tres ſcripſit libros adverſus Manichæos. I. 377.
Toletanæ Eccleſiæ Primatus confirmatur. IV. 678.
Toletanus Epiſcopus Primatum in univerſam Hiſpaniam obtinet. IV. 311.
Toletani Concilii II. Canones aliquot. II. 267.
Toletani Concilii III. geſta. II. 275.
Toloſanum Concilium ad extirpandas Albigenſium Hæreticorum reliquias coactû. V. 302.
Tonſura non eſt Ordo. I. 220. Tonſura triplex, ROMANA, GRÆCANICA, ET SCOTICA, earumque occaſione nata Britones, & Scotos inter & Romanos altercatio. III. 246.
B. Toribii, Archiepiſcopi Limenſis, zelus pro ſalute animarum. VIII. 393.
Torneamenta prohibentur, & quid per ea intelligatur? IV. 552.
Torquatorum Equitum Ordo inſtauratur. VI. 503.
Totila Romanos, acie victos, fugat, & Oſtrogothorum in Italia Regnum penè reſtaurat. II. 221. A Narſete tamen ſuperatur, & occiditur. Ibid.
Traditores qui? I. 255. Eorum Cauſa expenditur in Synodo Cyrtæ in Numidia habita. I. 256.
Trajanus, Imperator, nova Edicta feralia in Chriſtianos non publicavit, ſed jam lata vim obtinere voluit. I. 17.
Trajectenſis ad Rhenum Sedes à Paulo IV. in Archiepiſcopalem fuit erecta. III. 49.
Trajectenſis pax. VIII. 29.
Tranenſis Epiſcopus à Nicolao II. in Synodo, Amalphiæ celebrata, deponitur. IV. 204.
Transfigurationis feſtum Callixtus III. non inſtituit, ſed inſtauravit. VI. 126.
Tranſlationes variæ Corporum Sanctorum, & miracula, illarum occaſione, patrata. III. 481.
Tranſlationes Epiſcoporum, & Clericorum prohibentur. I. 327. 331. 337. 340.
Tranſubſtantiationem eſſe Inventum Innocentii III. calumniantur Hæretici recentiores. V. 471. Refutantur ex eo, quòd Græci ſchiſmatici dogma iſtud adhuc mordicùs tueantur, ipſumque TRANSUBSTANTIATIONIS vocabulum uſurpent. 477. Inquiritur, an hæc vox, TRANSUBSTANTIATIO, perpetuò in uſu fuerit in Eccleſia? 481. Tranſubſtantiationis dogma non negabatur ab auctoribus ſeculi IX. qui contrà Paſchaſium Radbertum ſcripſerunt, ſed tantùm de modo, quo Chriſtus exiſtit in Euchariſtia, inter illos fuit diſputatum. III. 343.
Trappenſes Monachi ſeveriorem Ordinis Ciſtercienſis Diſciplinam, & Veteres uſus, ad ſummos juris apices obſervant. Eorum abſtinentia, jugis pænitentia, vitæ ſolitariæ amor, & exoculata ergà Abbatem obedientia. De illis Clemens XI. Pontifex Maximus, & Coſmus III. Ma-

Magnus Etruriæ Dux, optimè meriti ſunt. Laudatur eorum vitæ genus ab Abbatibus Generalibus Ordinis Ciſtercienſis. Sectantur magno cum fervore veſtigia Venerabilis Servi Dei, Reformatoris ſui Abbatis Armandi Butillierii, Rancæi, cujus vita, eximiæ dotes, & pretioſa mors deſcribuntur. VIII. à pag. 598. uſque ad pag. 612.
Traſamundus Fulgentium, alioſque Epiſcopos Catholicos Sardiniam in exilium mittit. II. 218.
Traſamundus, Vandalorum Rex, in Arianorum gratiam Edictum per Africam promulgat. II. 218.
Trevirenſe Concilium, ejuſque Decreta contra Lutheranos. VII. 228.
Treuga in Concilio Lateranenſi II. imperata. IV. 540.
Treuga Dei quid ſit? & ubi primùm fuerit inſtituta? IV. 215.
Triaverdini, ſeu Triamellini qui fuerint? IV. 548.
Tribunal S. Officii confirmatur à Paulo IV. & impetitur à Populo Romano. VII. 138.
Tribunal S. Inquiſitionis à Paulo IV. majori auctoritate donatur. VII. 137.
Tridentinum Concilium Galli recipiunt. VIII. 354.
Trinitatis doctrina ſeculo IV. I. 436.
S.S. Trinitatis feſti inſtitutio. V. 125.
Tritheitæ, eorumque error. II. 233.
Trithemii Scripta. VI. 385.
Trithemius immeritò Magiæ inſimulatus. 386.
Trullus, locus in quo Synodus VI. peracta eſt, quid ſit? III. 141.
Tullenſis Concilii geſta. III. 392.
Turnonius, Cardinalis, adhortatur Regem Galliæ, ut in avita fide Catholica permaneat. VII. 306.
Turcæ Tregoviſtiam, & Girgionem amittunt, & fædè vincuntur. VII. 17. Chriſtiani Strigonium, & Vvinſegardum à Turcis recipiunt, eoſque magna afficiunt ſtrage. 18. Turcæ ad Kereſtium victi, ſtratagemmate victores fiunt. Ibid. Ab Hungaris victi. VI. 16. Pacem offerunt Chriſtianis, quos poſteà ad Vvarnam vincunt. 17. Ad Belgradum victi. VI. 126. maxima clade à Joanne Sobieski attriti. VIII. 18.
Turcæ Romæ Baptiſmum ſuſcipiunt tempore Clementis VIII. VII. 183.
Turcæ ad Lepantum à Chriſtianis vincuntur. VII. 14.
Turcæ magnis afficiuntur cladibus. VIII. 19.
Turcarum Imperium Chriſtianorum Principum diſſenſionibus, & depravatis fidelium moribus crevit. VII. 20.
Turlupinorum Secta nefaria, & de iis captæ pænæ. V. 224.
Turonenſis Metropolita à ſubjectis Epiſcopis relinquitur, qui Dolenſi Epiſcopo ſe ſubjiciunt. III. 393. Diſcuſſa eſt hæc Cauſa in Synodo Tullenſi, ſed non fuit compoſita antè ſeculum XII. Ibid.
Typographica Ars quo tempore,

re, & loco, & à quo initium habuerit? VI. 431.
Typographis inhibetur, ne ſinè Epiſcoporum licentia, typis aliquid mandent. VI. 145.
Typus Conſtantis, Imperatoris, occaſione Hæreſis Monothelitarum editus, quid ſit? III. 8.
Typus Conſtantis, Imperatoris, ubi habeatur? III. 116.
Tyranni plures, Honorii Imperium uſurpantes. II. 8.
Tyriorum Epiſcopo jus Metropoliticum, contra Berytenſem, qui ſibi Jus Metropoliticum arrogabat, Generalis Synodus Chalcedonenſis cōfirmavit. II. 113.
Tzathus, Lazorum Rex, ad Juſtinum Imperatorem, venit, ut Chriſtianus fieret. II. 211.

V

VAlens, à quo Hæretici Valeſiani. I. 130.
Valens, & Urſacius damnantur in Synodo Ariminenſi. I. 281. Ariminenſes Patres ad ſubſcriptionem formulæ Sirmianæ non abſimilis inducunt. Ibid. Arianiſmum in Illyrico fovent. 283.
Valens Arianorum partes plurimùm promovet. I. 247.
Valens, Murſi Epiſcopus, abſolvitur in Concilio Mediolanenſi. I. 338. Patres Concilii Ariminenſis Formulæ, ab ipſo, & Urſacio editæ, ſubſcribere cogit. 340. Damnantur. 349.
Valentini Concilii III. Canones. III. 392.
Valentinus Gentilis Bernæ Capitali ſupplicio affectus eſt. VII. 246.
Valentiniani, qui? & illorum errores? I. 119.
Valentinianus, Imperator, Catholicis favet. I. 147.
Valentinianus, & Gratianus, Imperatores, contra Donatiſtas leges publicant. I. 264.
Valerianus Cimmeleenſis. II. 166.
Valerianus, Imperator, primò fŏvit Chriſtianis, poſteà à Macriano, Ægyptio Mago, ſeductus, crudeliſſimus perſecutor evaſit. I. 27. A Sapore, Perſarum Rege, captus, vivus excoriatur. I. 28.
Valerius Diocletianus, Imperator, ſæviſſimus Chriſtianorum hoſtis. I. 40.
Valerius Aurelianus, Imperator, interfectus eſt à Militibus ſuis. I. 39.
Valerius, Epiſcopus Hippònenſis, Auguſtinum in Coadiutorem aſſumpſit. II. 182.
Valeſiorum ſtirps Regia deficit in Galliis, juſque regnandi ad Borboniorum familiam devolvitur. VII. 48.
Vallantius. VIII. 431.
Vallis-Telinæ Arces Romani Pontificis Fidei committuntur. VIII. 130.
Vallombroſanæ Congregationis inſtitutio. IV. 319.
Vandali à Juſtiniano, Imperatore, victi. II. 204. Africam

cam ſub Valentiniano III. Imperatore, occupant. II. 16.
Vandalorum, Alanorum, & Suevorum in Hiſpanias irruptio. II. 6.
Vaninus, Atheus. VIII. 268.
Varadinum Turcæ capiunt. VIII. 16. à Chriſtianis recipitur. 19.
Vararanes, Perſarum Rex, perſecutionem à Patre in Chriſtianos excitatam continuat. I. 249. & II. 27. Bellum movet in Romanos. I. 250.
Varillaſius. VIII. 430.
Vaſa Sacra Seculo IV. aurea, vel argentea. I. 444.
Vaugelaſius. VIII. 432.
Vauri Concilium contra Albigenſes celebratur. V. 300.
S. Ubaldus, Epiſcopus Eugubinus, Sanctorum faſtis adſcribitur. IV. 450.
Ubiquiſtarum Sectæ initium. VII. 256.
S. Uldaricus canonizatur à Joãne XV. IV. 178.
Velleris Aurei Equitum Ordo. VI. 501.
Venantii Fortunati Opera. II. 311.
Venditiones, Sede Epiſcopali vacante, à Presbyteris factæ reſcinduntur. I. 316.
Veneris, & Mercurii diebus antiquitùs indictum erat jejunium. I. 453.
Venerius, Vide ANTONIUS.
Veneti Turcas debellant. VI. 13.
Verbum Divinum Corpus, & animam, mente præditam, aſſumpſit. I. 343.
Veremundus II. Hiſpaniarum Rex, Mauros, qui munitiſſimas Hiſpaniarum Civitates occupaverant, & multa Chriſtianorum millia trucidarant, ad internecionem delet. IV. 27.
Vermonius, Sectator Calvini. VII. 221.
VerſioGallicaNovi Teſtamenti Richardi Simonis reprobata. VIII. 424.
Verſio GallicaNoviTeſtamenti Paſchaſii Queſnelli damnata à Clemente XI. VII. 424.
Verſio Scripturæ, dicta Itala. VII. 415.
Verſio Scripturæ LXX. Interpretum. VII. 415.
Verſio S. Scripturæ à Sante Pagnino elaborata. VII. 455.
Verſiones Gallicæ Novi Teſtamenti damnatæ. VIII. 424.
Veſperæ Siculæ. V. 50.
Veſpaſianus, dum ad obſidionem Hieroſolymorum accingitur, acclamatur Imperator. I. 83.
Vetturius, Militiæ Magiſter, Galerii Imperatoris juſſu in Chriſtianos acriter ſævit. I. 234.
Vezeliacenſes Monachi à Lucio II. Pontifice Maximo, contrà Guillelmum, Comitem Nivernenſem, protecti. IV. 430.
Viardus Ordinis cujuſdam inſtitutor. V. 538.
Viaticum moribundis non denegandum. I. 326. Quid intelligatur nomine Viatici in Concilio Nicæno? ibid.
Victor, Papa, Romæ, celebrat Concilium, in quo à communione rejicit celebrantes Paſcha alio quàm Dominicę Reſurrectionis die. I. 138.
Victor non ſtetit intrà minas, ſed reipſa excommunicationis Sententiam in Aſianos tulit. I. 139.

Victor II. Papa, à veneno, ſibi in Calice propinato, duplici miraculo liberatur. IV. 96.
Victor III. Papa, vindicatur à calumnia ab Hugone, Abbate Flaviniacenſi, ei illata, ejuſque Scripta referuntur. IV. 258.
Victoris III. Papæ, virtutes, & geſta. IV. 105.
Victor IV. Antipapa. IV. 440. Excommunicatur ab Alexandro III. 443. Petro Leonis ſubrogatur, ſed ſtatim ad pedes Innocentii II. ſe abjicit. IV. 428.
Victor Capuanus, Cycli conditor. II. 320.
Victor Tununenſis. II. 314.
Victor Vitenſis. II. 167.
Victoria Principum Chriſtianorum ad Echinadas Inſulas contra Turcas. VII. 153.
S. Victorini, Epiſcopi Petabonienſis, vulgò, ſed perperam, Pictavienſis, & Martyris, Opera. I. 375. Millenariorum adhæſit errori. Ibid.
Vienna Auſtriæ obſidione liberatur. VIII. 17.
Viennenſis Epiſcopi cum Arelatenſi de Primatu contentio, quomodò in Concilio Taurinenſi compoſita? II. 121.
Viennenſis in Galliis Epiſcopus Primatum non obtinuit. IV. 676.
Viennenſis Eccleſia in Galliis à Callixto II. Primatu donata. IV. 420.
Vigiliæ noctium præcedentium magnam ſolemnitatem, vel diem Dominicam. I. 453.
Vigilantius, natione Gallus, Hæreſim ſuam per Galliam ſpargit, quæ errorum anteà monſtra non habuerat. XI. 59. Ejus hæreſeos Capita. 60. Zelo, non ira accenſus S. Hieronymus acrioribus verbis eum perſtrinxit. Ibidem.
Vigilii ad Legatos Concilii V. Generalis Reſponſum. II. 251.
Vigilius, Tapſenſis Epiſcopus, Symboli, QUICUMQUE &c. vulgò S. Athanaſio adſcripti, a peritis Criticis cēſetur Auctor. I. 368.
Vigilius Tapſenſis. II. 314.
Vigilius, ut Pontifex crearetur, quæ promiſerit? II. 285. Vigilius in Pontificatum ſe intrudit. Ibid.
Vigilius Concilio intereſſe recuſat, ſuumque publicat Conſtitutum. II. 243. Baronii, aliorumque opinio de approbatione Sententiæ Conciliaris per vigilium factæ. 244.
Vigilius trium Capitulorum damnationi ſubſcribere recuſat. II. 238. Conſtantinopolim, Synodum celebraturus, pergit. 239. Cùm perveniſſet Conſtantinopolim, Decretum contrà Acephalos publicavit, & Mennam, Patriarcham Conſtantinopolitanum, à communione ſuſpendit, quam tamen poſt quinque menſes illi reſtituit. Ibid. Synodo præeſt, eaque interrupta, per ſe ipſum Sententiam profert, & Urbe Regia abſcedens JUDICATUM, quo tria damnabat Capitula, in manibus Mennæ relinquit. Ibid. Vigilii JUDICATUM Occidens ferè totus improbat. 240. Vigilius, ſtatim ac Concilium Generale celebrandum ſtatutum eſt pro Cauſa trium Capitulorum, JUDICATUM

ex

ex manibus Mennæ recipit, omnemque de iiſdem quæſtionem interim prohibet. Ibid. Vigilius, novo Juſtiniani Imperatoris contra tria Capitula Edicto publicato, cùm excommunicationem minatus fuiſſet iis, qui Edicto Imperatoris obtemperarent, cuſtodiæ tradi ab Imperatore jubetur. 241. Vigilius in Eccleſiam quamdam confugit, exindèque accepta fide in Placidianas ædes ſe recipit; ſed paulò poſt Chalcedonem fugit. Ibid. Vigilius Conſtantinopolim, publica licèt oblata fide, revocatus, illùc redire recuſat, & Encyclicam de ſuis calamitatibus Epiſtolam ſcribit. 242. Edicto ab Imperatore ſublato, & venia petita à Theodoro & Menna, aſſeclisque Epiſcopis, Conſtantinopolim redit Vigilius, ibique ab Eutychio rogatus, trium Capitulorum Cauſæ finem imponere, appoſita tamen conditione, ſtatuit. Ibid. Silverium in Inſulam Palmariam, vel Ponticum, deportari jubet. II. 285. Mortuo Silverio in legitimum Papam eligitur Vigilius. 286. Emittit fidei profeſſionem, qua Theodoræ, Auguſtæ, odium ſibi conciliavit. Ibidem.

Vincentius Bandellus à Caſtro novo. VII. 452.

Vincentius Baronius, & ejus Opera. VIII. 488.

Vincentii Bellovacenſis Opera. V. 399. à Melchioris Cani Cenſura defenditur. 401.

Vincentius Capuanus, Sedis Apoſtolicæ in Concilio Arelatenſi Legatus, damnationi Athanaſii ſubſcribit. I. 339.

Vincentius Caſalas, & ejus Opera. VIII. 488.

Vincentius Contenſonus, & ejus Opera. VIII. 495.

Vincentius M. Coronellus, & ejus Opera. VIII. 500.

Vincentius Ferre. VIII. 496.

S. Vincentii Ferrerii laudes, & Scripta. VI. 400. Ejus in D. Bernardinum Senenſem reverentia. VI. 414. Literas accipit à Concilio Conſtantienſi. VI. 266. inter ſanctos relatus. VI. 127.

Vincentius M. Fontana, & ejus Opera. VIII. 487.

Vincentii, Lerinenſis, Commonitorium. II. 161. Non eſt diverſus ab eo, quem S. Prosper refellit ad Capitula objectionum Vincentianarum. Ibid.

Vincentius Maculanus Card. Ord. Prædicatorum. VIII. 476.

Vincentius à Paulo, fundator Presbyterorum Miſſionariorum. VIII. 587.

Vincentius M. Cardinalis Urſinus exemplar virtutum. VII. 523. Ejus laudes. VIII. 173. & Opera. 478.

Vini potus moderatè ſumpti eſſentiæ jejunii non adverſatur, benè tamen perfectioni jejunii. VIII. 556.

Virgines ſeculo quarto etiam in Urbibus, & Pagis manentes virginitatem vovebant. I. 451. Velo operiebantur. Ibid.

Virginum Monaſteria ſub regimine Abatiſſæ ſeculo IV. fuere. I. 411.

Viſitator ad Eccleſiam Paſtore viduatam, à Metropolitano mittebatur. III. 492.

Viſitationum Epiſcopalium prag-

pragmatica. IV. 550.
Vitæ Scriptorum hæreticorũ Germaniæ deſcriptæ à Melchiore Adamo. VIII. 445.
Vita Aſcetica non opponitur Matrimonio. I. 63.
Vitalianus, Scytha, Magiſter militum, dux conſtituitur à populo Conſtantinopolitano adversùs Anaſtaſium Imperatorem, eumque ad pacem cogit. II. 200. Vitalianus gloriam, quam in defendendo Concilio Chalcedonenſi conſecutus eſt, Monachis poſtea Scythis patrocinando, non obſcuravit. Ibid.
Vitaliani, Apollinariſtarum Secta. 293.
Vitalis, Presbyter Antiochenus, diſcipulus Apollinarii. I. 293.
Uldarici, Argentinenſis, Ordinis Prædicatorum Summa Theologica. V. 420.
Uladislaus, Poloniæ & Hungariæ Rex, inſignem de Turcis victoriam refert. VI. 16. Moritur. 34.
Uldricus Zuinglius Pagum Tigurinum peſtifera hæreſi infeſtavit. VII. 296.
Ulphilas, Epiſcopus, Gothos Ariana hæreſi inficit, in eaque illos obſirmat. I. 251. 252.
Unctio in Coronatione Regum Hiſpaniæ antiquior eſt Unctione, quæ fit in Coronatione Regum Franciæ. IX. 193. & ſeqq.
Unitas Eccleſiæ Romanæ. VII. 519.
Univerſalis, ſeu Oecumenici, nomen unum decet Romanum Pontificem. III. 53.
Univerſitatis Romæ ſtudiorum cauſa inſtitutæ initium. VI. 97.
Uvitiza, Hiſpaniarum Rex, moribus depravatus. III. 43.
Volſeus Henrico VIII. Angliarum Regi, aſſentatur, ſed poſteà, facti pænitens, in exilium amandatur, & moritur. VII. 59.
Urbaniſtæ, & Claudianiſtæ, Sectæ Donatiſtarum obſcuræ. I. 268.
Urbaniſtæ dicuntur Moniales S. Claræ, & quare? V. 93.
Urbani II. privilegium ad Rogerium, Siciliæ Ducem, aut apocryphum eſt, aut interpolatum. IV. 107.
Urbani III. Pontificatus. IV. 446.
Vrbani IV. geſta. V. 92.
Vrbani V. geſta. V. 132.
Vrbani VI. Electio. V. 138. Ejus mors. 140.
Vrbanus VI. tempore Schiſmatis Romæ ſedens, ejuſque Succeſſores pro legitimis Pontificibus agniti. VI. 87.
Vrbanus VII. eligitur Pontifex. VII. 66. antè Coronationem moritur. Ibid. Omnia bona ſua Sodalitati B. V. Annunciatæ in Dotes pauperum Virginum legat. VII. 167.
Vrbani VIII. geſta. VIII. 137.
Vrraca, Hiſpaniarum Regina, regnum filio cedere cogitur. IV. 398.
Vrſacius. Vide VALENS.
Vrſacius. Syngidonis Epiſcopus, abſolvitur in Concilio Mediolanenſi. I. 338. Patres Concilii Ariminenſis ab ipſo, & Valente editæ formulæ ſubſcribere cogit. 340. Damnatur. 344.
Vrſicinius ſchiſma contrà Damaſum, legitimum Pontificem, excitat, ex quo maxima oritur ſeditio I. 407. Vrſicinius perpetuo exilio à Gratia-

tiano, Auguſto, mulctatur. 408.
Vſuardus, Martyrologii auctor. III. 461.
Vſura quæcumque vetatur. IV. 542.
Vſurarii à Clero arceantur. I. 327.
Vſurarii graviſſimis pœnis addicti. IV. 708.
Vterus Maternus à Calviniſtis aſſimilatur Baptiſterio, Cænaculo Hieroſolymitano, Sacrario, Tribunali Confeſſionis, Academiæ, & Cancellariæ. VII. 229.
Vtilitas hiſtoriæ Eccleſiaſticæ. I. 4.
Vtilitas Cathechiſmi Concilii Tridentini. VII. 361.
Vtinenſe Conciliabulum. VI. 327.
Vvalachis tributum imperatur à Turcis VI. 13.
Vvalafridi Strabonis Scripta. III. 465.
Vvaldenſium hæreſis origo. IV. 490. Eorum errores. 493.
Vvaldenſes in variis Conciliis damnati. IV. 565.
Vvaldenſium in Gallia reliquiæ. VI. 57.
Vvaldenſes Moderni in doctrina de Sacramentis ab antiquis deſcivere. IV. 496. Vvaldenſes per varias Provincias diffuſi. 499.
Vvallia, Gothorum Rex, pacem cum Romanis init. II. 7. Bellum ſuſcipit adversùs Alanos, & Vandalos, & Silingos. Ibid.
Vvalſinghami Scripta. VI. 385.
Vvalterii, Epiſcopi Aurelianenſis, Capitula. III. 454.
Vvamba, minis potiùs quàm precibus, compulſus, Hiſpaniarum ſuſcipit regnum. III. 25. Veneno hauſto cum videretur animam agere, cucullum induit, quem poſteà, recuperata licet valetudine, deponere noluit. III. 26. Illatæ Vvambæ injuriæ ab Egica, Hiſpaniarum Rege, vindicantur. Ibid.
Vvaſelini, Abbatis, Scripta. IV. 629.
Vvellingi, Fratres, Monachi, Hiſtoriæ Henrici Steronis Continuatores. V. 394.
Vvenceslai, Imperatoris, mores, & geſta. V. 39.
Vvenceslaus imperio dejicitur, & vitam ducit flagitioſam. VI. 23.
Vvenilonis, Archiepiſcopi Senonenſis, Cauſa diſcutitur in Concilio Tullenſi. III. 392.
Vverneri Relevvink de Laer Scripta. VI. 387.
Vvido, & ejus filius, Italiæ Reges, à Formoſo Papa coronantur. III. 320.
Vvicleffi hæreſis origo. V. 250. & VI. 162. Ejus errores. 166. Calviniſtis, & Lutheranis præluſit Vvicleffus, quamvis in multis ab iis diſſentiat. 169. Vvicleffi hæreſis à Catholicis damnatur. 173. Ejus mors. 175. Angliæ Reges Vvicleffianam hæreſim inſectantur. 175.
Vvicleffi oſſa exhumari, exurique jubet Martinus V. Pontifex Maximus. VI. 112.
Vvicleffus cum aliquot diſcipulis palinodiam canere cogitur. VI. 318.
Vvicleffiſtas Henricus IV. Angliæ Rex, averſatur. VI. 59.
Vvilfridus, Epiſcopus Eboracenſis, injuſtè cùm eſſet oppreſſus, abſolvitur in Synodo Ro-

Romana, & ſuæ Sedi reſtituitur. III. 66.
S. Vvilfridus Saxonibus Auſtralibus Fidem annunciat. III. 27.
S. Vvilfridi, Epiſcopi Eboracenſis, vita. 248.
S. Villebrordus Friſonum converſionem feliciter perficit. III. 49. Sedis trajectenſis ad Rhenum auctor, ac primus Epiſcopus fuit. Ibid. Plures Eccleſias, & Monaſteria per Friſiam conſtruxit, Antiſtiteſque conſtituit. Ibid.
S. Vvillibaldus, Eiſtenſis Eccleſiæ primus Epiſcopus, à S. Bonifacio conſecratur. III. 49. Monaſterium ibi condit, latèque per Bojoariorum Provincias fidem propagat. Ibid. Vitæ ipſius Scriptores. Ibid.
Vvillelmus, Scotiæ Rex, abſolvitur à Lucio III. IV 445.
Vvillelmus, Patriarcha Hieroſolymitanus. IV. 462.
Vvillelmi, Almarici diſcipuli, deliramenta. V. 175.
Vvillelmus, Archiepiſcopus Eboracenſis, à S. Bernardo intruſus vocatus, ab Eugenio III. depoſitus, & ab Anaſtaſio IV. reſtitutus, Sanctorum faſtis adſcriptus fuit. IV. 430.
Vvillelmus, Eboracenſis, à S. Bernardo per errorem accuſatus. IV. 626.
Vvillelmus, Comes Montis Peſſulani, ab Innocentio III. obtinere non potuit gratiam declarandi legitimos hæredes filios, quos è Concubina ſuſceperat. IV. 576. & cur ibid.
Vvindeſorienſe Collegium ædibus, poſſeſſionibus, & privilegiis ditatur. VI. 60.
Vvitichindus, Saxonum Dux, Baptiſmo initiatur, & locum offert Carolo Magno, ubi Mindenſis Epiſcopatus fuit fundatus. III. 50.
Vvolfangus Lazius. VII. 408.
Vvormatienſis Concilii Canones genuini, ſunt quadragintaquinque. Sed alii triginta quinque, quos nonnulli eidem Concilio adſcribunt, ad illud non pertinent. III. 428.
Vvormatienſis Conventus. VII. 292.
S. Vunebaldus Thuringiam fide Chriſtiana imbuit. III. 49. In Bojoariam ſe transfert & Paganiſmi indè reliquias extirpat. 50. Ad Vvillibaldum, fratrem ſuum, Epiſcopum Eiſtenſem, pergit: in ejuſque Diœceſi ad locum, dictum HEIDENEN, Monaſterium conſtruit, cujus fuit primus Abbas. Ibid. Paganicæ pravitatis in his partibus ſuperſtitiones eliminat. Ibid. Vitam ipſius ſanctimonialis Heindenheimenſis ſcripſit. Ibid.

X

Ximenius à Benedicto XIII. Pſeudo-Pontifice, creatur Patriarcha Hieroſolymitanus. VI. 324. Ejus Scripta. VI. 417.
Xiphilini, Patriarchæ C. P. Opera. IV. 113.
Xiphilini duo, eorumque Scripta. IV. 275.

Z

ZAcharias, Papa, an fuerit author translationis Regni Francorum à Childerico, ſtirpis Merovingiorum poſtremo, ad Pippinum? III. 69.
Zacharias, Epiſcopus Mytilenus. II. 326.
Zacharias Boverius, & ejus Opera. VIII. 507.
Zegerus Bernardus Van-Eſpen, & ejus Opera. VIII. 449.
Zemes, à Bajazethe, fratre ſuo, victus, Rhodum ſe recipit apud Petrum Albuſſonium, à quo, ad Bajazethis preces, diligenter cuſtoditur. VI. 21.
Zeno, Imperator, libidini deditus. II. 12. Henoticon in gratiam Eutychianorum edidit. 13. Ejus mors miſerrima. Ibid.
Zephirinus, Pontifex. I. 49.
Ziska Adamitas delet. VI. 195. Moriens ex ſua pelle tympanum fieri mandat. VI. 113.
Ziska, Huſſitarum Dux, Sigiſmundum, Imperatorem, ſæpiùs acie vincit. VI. 30.
Zoe, Argyri Romani, Imperatoris Orientis, uxor, cum Michaele Paphlagone adulterii conſuetudinem habet. IV. 34.
Zoſimus, Papa, erga Cæleſtium, & Pelagium quomodò ſe geſſerit? II. 38. Eccleſiæ Arelatenſi Metropoliticam in Provinciâ Viennenſem dignitatem confirmavit, & in Narbonenſem utramque poteſtatem ipſi conceſſit ampliſſimam. II. 63. Cur pro Sardicenſi Canone Zoſimus Nicænum allegaverit Concilium? II. 124.
Zuinglius, propagator hæreſis Sacramentariorum, ejus errores. VII. 207. moritur in prælio. 208.

FINIS INDICIS MATERIARUM.

INDEX
GEOGRAPHICUS
AD
HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ

Notitiam neceſſarius, Provinciarum videlicèt, & Civitatum Eccleſiaſticarum, in quibus ſunt Sedes Metropolitarum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Italia, Gallia, Hiſpania, Germania, Anglia, Scotia, Hibernia, Bohemia, Dania, Suecia, Hungaria, Polonia, Luſitania, Livonia, Vallachia, Moſcovia, ſeu Ruſſia, Dalmatia, Norvergia, Albania, Candia, in Indiis tam Orientalibus, quàm Occidentalibus, & in Flandria, ſeu Belgio, cum antiquis & vulgaribus nominibus, quibus hodiè in propriis, ac ſingulis Nationibus vulgò deſignari ſolent.

EXHIBUIMUS ad calcem Tomi Octavi Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Provincias & Civitates Eccleſiaſticas, ad quas ſeſe protendit jurisdictio Patriarcharum Alexandrini, Antiocheni, Hieroſolymitani, & Conſtantinopolitani; nunc in iſto Indice Geographico Provincias & Civitates Eccleſiaſticas, in quibus ſunt Sedes Metropolitarum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Italiæ, Galliæ, Hiſpaniæ,

Germaniæ, Angliæ &c. indicabimus cum antiquis & vulgaribus nominibus, quibus hodie appellari ſolent, quò ſtudioſus Lector, ope iſtius Indicis Geographici, faciliùs notitiam aſſequi poſſit Locorum, ſeu Civitatum, in quibus ſunt Sedes Epiſcopales, vel Concilia, quorum in noſtra Hiſtoria Eccleſiaſtica mentionem fecimus, fuerunt celebrata. Incipiemus autem à Provinciis & Civitatibus Eccleſiaſticis Italiæ, dein, ad alias cæterarum nationum deſcribendas continenti ordine progrediemur.

ITALIA.

Roma, Caput Mundi, vulgò etiam dicta *Roma*, ubi ſedet Summus totius Orbis Chriſtiani Pontifex, Occidentis Patriarcha, univerſæ Eccleſiæ Primas de jure divino, & Chriſti Domini in terris Vicarius.

Epiſcopatus, qui ſunt ſub Summo Pontifice Romano in diſtrictu Urbis, & à ſex Antiquioribus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus optantur.

Oſtienſis, vulgò *Oſtia*, ad Decanum Sacri Collegii pertinens, cui unitus eſt Epiſcopatus Veliternus, vulgò *Veletri*, in Campania Romana, Ditionis Eccleſiæ.

Portuenſis, vulgò *Porto*, propè Romam.

Albanenſis, vulgò *Albano*, propè Romam.

Tuſculanus, vulgò *Fraſcati*, propè Romam.

Præneſtinus, vulgò *Paleſtrina*, propè Romam.

Sabinenſis, vulgò *La Sabina* propè Romam.

Epi-

Epiſcopatus Alii, qui Summo Pontifici in Provincia Romana immediatè ſubjiciuntur.

IN CAMPANIA ROMANA, DITIONIS ECCLESIÆ.

Tiburtinus, vulgò *Tivoli*.
Anagninus, vulgò *Anagni*.
Segninus, vulgò *Segni*.
Alatrinus, vulgò *Alatri*.
Verulanus, vulgo *Veroli*.
Tarracinenſis, vulgò *Terracina*.
Centumcellenſis, vulgò *CivitaVecchia*.

IN PROVINCIA PATRIMONII, DITIONIS ECCLESIÆ,

Nepeſinus, vulgò *Nepi*, & Sutrinus, vulgò *Sutri*; invicem uniti.
Viterbienſis, vulgo *Viterbo*, & Tuſcanenſis, vulgò *Toſcanella*, invicem uniti.
Hortanus, vulgò *Orti*, & Civitatis Caſtellanæ, vulgò *Città Caſtellana*, invicem uniti. Legeſis librum à Cl. Abbate *Juſto Fontanini* editum, *de Antiquitate Hortæ, Coloniæ Etruſcorum*.
Cornutenſis, vulgò *Corneto*, & Montis Flaſconis; vulgò *Monteſiaſcone*, invicem uniti.
Balneoregienſis, vulgò *Bagnarea*.
Urbevetanus, vulgò *Orvieto*.
Aculenſis, & Aquæpendentis, vulgò *Aquapendente*.

IN UMBRIA, DITIONIS ECCLESIÆ.

Peruſinus, vulgò *Peruggia*.
Spoletinus, vulgò *Spoleto*.
Civitatis Caſtelli, vulgò *Città di Caſtello*.
Civitatis Plebis, vulgò *Città della Pieve*.
Interamnenſis, vulgò *Terni*.
Narnienſis, vulgò *Narni*.
Amerinenſis, vulgò *Amelia*.
Tudertinus, vulgò *Todi*.
Reatinſis, vulgò *Rieti*.
Fulginatenſis, vulgò *Foligno*.
Aſſiſienſis, vulgò *Aſſiſi*.
Nucerinus, vulgò *Nocera*.
Aretinus, vulgò *Arezzo*, in Tuſcia.
Mevanienſis, vulgò *Mevania*.

IN MARCHIA ANCONITANA, DITIONIS ECCLESIÆ.

Anconitanus, vulgò *Ancona*.
Lauretanus, vulgò *Loreto*, & Reciatenſis, vulgò *Recanati*, invicèm uniti.
Aſculanus, vulgò *Aſcoli*.
Æſinus, vulgò *Gieſi*.
Auximanus, vulgò *Oſimo*.
Camerinus, vulgò *Camerino*.
Fanenſis, vulgò *Fano*, intra Ducatum Urbinatem.

IN REGNO NEAPOLITANO.

Aquilanus, vulgò *l'Aquila*.
Sulmonenſis, vulgò *Sulmona*, & Valvenſis, vulgò *Valva*, invicem uniti. Ci-

Civitatis Ducalis, vulgò *Civita Ducale*.
Aprutinus, vulgò *Teramo*.
Marſicanus, vulgò *Marſi*.

ARCHIEPISCOPATUS ET EPISCOPATUS ITALIÆ CUM SUIS SUFFRAGANEIS.

ARCHIEPISCOPATUS PISANI, vulgò *Piſa*, IN HETRURIA, ſeu TUSCIA, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Alerienſis, vulgò *Aleria*, in Corſica Inſula, Genuenſis Ditionis, unitus cum Epiſcopatu Adjacenſi, vulgò *Aiazzo*, in Corſica Inſula, & cum Epiſcopatu Sagonenſi, vulgò *Sagona* in eadem Corſica Inſula.
Lucenſis, vulgò *Luca* in Hetruria, ſui juris, & ab ejus juriſdictione immunis.
Lunenſis Sarzanenſis, vulgò *Sarzana*, ditionis Genuenſis, ſed ab ejus juriſdictione immunis.

ARCHIEPISCOPATUS FLORENTINI, vulgò *Fiorenza*, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI, IN HETRURIA, ſeu TUSCIA, vulgò *Toſcana*.

Feſulanus, vulgò *Fiezoli*.
Piſtorienſis, vulgò *Piſtoja*, unitus cum Epiſcopatu Pratenſi, vulgò *Prato*.
Volaterranus, vulgò *Volterra*, ab ejus tamen juriſdictione immunis.
Collenſis, vulgò *Colle*.
Sancti Miniatis Tentonis, vulgò *San Miniato al Tedeſco*.

Burgi Sancti Sepulchri, vulgò *Borgo San-Sepolcro*.
Montis Politiani, vulgò *Monte Pulciano*, ab ejus tamen jurisdictione immunis.
Cortonenſis, vulgò *Cortona*, ſed ab ejus juriſdictione immunis.

ARCHIEPISCOPATUS SENENSIS, vulgò *Sienna*, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI, IN HETRURIA.

Suanenſis, vulgò *Saona*.
Cluſinus, vulgò *Chiugi*.
Groſſetanus, vulgò *Groſſeto*.
Maſſanenſis, vulgò *Maſſa*.
Pientinus, vulgò *Pienza*, ab ejus tamen juriſdictione immunis.
Ilcinenſis, vulgò *Mont' Alcino*.

ARCHIEPISCOPATUS FIRMANI, vulgò *Fermo*, IN MARCHIA ANCONITANA, DITIONIS ECCLESIÆ, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Maceratenſis, vulgò *Macerata*, unitus cum Epiſcopatu Tolentino, vulgò *Tolentino*.
Ripanus, vulgò *Ripa Tranſone*.
Montis Alti, vulgò *Montalto*.
Sancti Severini, vulgò *San-Severino*.

AR-

ARCHIEPISCOPATUS URBINATENSIS, vulgò *Urbino*, IN DUCATU URBINATE, DITIONIS ECCLESIÆ, EPISCOPI SUFFRAGANEI.

Callienſis, vulgò *Cagli*.
Foro-Sempronenſis, vulgò *Foſſombrone*.
Feretranus, vulgò *Monte Feltro*.
Piſaurienſis, vulgò *Pezaro*.
Urbanienſis, vulgò *Urbanea*, unitus cum Epiſcopatu S. Angeli in vado, vulgò *Sant' Angelo in vado*.

ARCHIEPISCOPATUS RAVENNATENSIS vulgò *Ravenna*, IN ROMANDIOLA, DITIONIS ECCLESIÆ, EPISCOPI SVFFRAGANEI.

Hadrienſis, vulgò *Adria*, cujus Sedes Rhodigii.
Ariminenſis, vulgò *Rimini*.
Britinorienſis, vulgò *Bertinoro*.
Cervienſis, vulgò *Cervia*.
Ceſenatenſis, vulgò *Ceſena*.
Comaclenſis, vulgò *Comachio*.
Faventinus, vulgò *Faenza*.
Ferrarienſis, vulgò *Ferrara*.
Imolenſis, vulgò *Imola*.
Forolivienſis, vulgò *Forli*.
Sarſinatenſis, vulgò *Sarſina*.

ARCHIEPISCOPATUS BONONIENSIS, vulgò *Bologna*, IN DITIONE ECCLESIÆ, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Parmenſis, vulgò *Parma*, in ditione Ducis Parmenſis.
Placentinus, vulgò *Piacenza*, in ditione Ducis Parmenſis.
Burgi S. Donini, vulgò *Borgo San-Donino*, in ditione Ducis Parmenſis.
Rhegienſis, vulgò *Regio*, in ditione Ducis Mutinenſis.
Mutinenſis, vulgò *Modena*, in ditione Ducis Mutinenſis.
Cremenſis, vulgò *Crema*, in ditione Reipublicæ Venetæ.

ARCHIEPISCOPATVS GENVENSIS, vulgò *Genova*, IN ORA, ET DITIONE GENVENSI, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Albigaunenſis, vulgò *Albenga*.
Naulenſis, vulgò *Noli*.
Brugnatenſis, vulgò *Brugneto*.
Nebienſis, vulgò *Nebio*, in Corſica Inſula.
Marianenſis, vulgò *Mariana*, in Corſica Inſula, unitus cum Epiſcopatu Accienſi, vulgò *Accia*, in Inſula itidem Corſica.
Bobienſis, vulgò *Bobio*, in Ducatu Mediolanenſi.

AR-

ARCHIEPISCOPATVS TAVRINENSIS, vulgò *Torino*, IN PEDEMONTIO, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Eporedtenſis, vulgò *Ivrea*.
Montis Regalis, vulgò *Mondovi*.
Salutiarum, vulgò *Saluzzo*, ſed ab ejus juriſdictione immunis.
Foſſanenſis, vulgò *Foſſano*.

ARCHIEPISCOPATVS MEDIOLANENSIS, vulgò *Milano*, IN DVCATV MEDIOLANENSI, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Cremonenſis, vulgò *Cremona*.
Novarienſis, vulgò *Novara*.
Laudenſis, vulgò *Lodi*.
Alexandrinus, vulgò *Aleſſandria*.
Dertonenſis, vulgò *Tortona*.
Vigeblanenſis, vulgò *Vigevano*.
Ticinenſis, ſeu Papienſis, vulgò *Pavia*, ſed ab ejus juriſdictione immunis.
Bergomenſis, vulgò *Bergamo*, in ditione Veneta.
Brixienſis, vulgò *Breſcia*, in ditione Veneta.
Albenſis, vulgò *Alba*, in ditione Ducis Sabaudiæ.
Aſtenſis, vulgò *Aſti*, in ditione Ducis Sabaudiæ.
Vercellenſis, vulgò *Vercelli*, in ditione Ducis Sabaudiæ.
Aquenſis, vulgò *Aqui*, in Ducatu Montis Ferrati.
Caſalenſis, vulgò *Caſale*, in Ducatu Montisferrati.

Sa-

Savonenſis, vulgò *Savona*, in ora, & ditione Reipublicæ Genuenſis.

Vintimilienſis, vulgò *Vintimilia*, in ora, & ditione ejuſdem Reipublicæ Genuenſis.

PATRIARCHATUS AQUILEJENSIS, vulgò *Aquileja*, IN FORO JULIO, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Patavinus, vulgò *Padova*, in dominio Venetæ Reipublicæ.

Vicentinus, vulgò *Vicenza*, in dominio ejuſdem Reipublicæ Venetæ.

Veronenſis, vulgò *Verona*, in dominio itidèm Reipublicæ Venetæ.

Tridentinus, vulgò *Trento*, in ditione Imperatoris.

Comenſis, vulgò *Come*, in Ducatu Mediolanenſi.

Tarviſinus, vulgò *Treviſi*, in Dominio Venetæ Reipublicæ.

Cenetenſis, vulgò *Ceneda*.

Bellunenſis, vulgò *Belluno*, in dominio Reipublicæ Venetæ.

Feltrenſis, vulgò *Feltre*, in dominio Venetæ Reipublicæ.

Concordienſis, vulgò *Concordia*, in dominio Reipublicæ Venetæ.

Tergeſtinus, vulgò *Trieſte*, in ditione Imperatoris.

Juſtiniopolitanus, vulgò *Capo d' Iſtria*, in dominio Venetæ Reipublicæ.

Œmonienſis, vulgò *Città Nuova*, in dominio Venetæ Reipublicæ.

Parentinus, vulgò *Parenzo*, in dominio Reipublicæ Venetæ.

Man-

Mantuanus, vulgò *Mantua*, ab ejus juriſdictione exemptus, in ditione Ducis *Mantuani*.
Polenſis, vulgò *Pola*, in ditione Reipublicæ Venetæ.
Petinenſis, vulgò *Pedena*, in ditione Imperatoris.
Labacenſis, vulgò *Laubach*, in Carniola, ab ejus juriſdictione immunis.

PATRIARCHATVS VENETI, vulgò *Venezia*, IN DITIONE REIPVBLICÆ VENETÆ, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Clodienſis, vulgò *Chiozza*.
Torcellum, vulgò *Torcello*.
Caprularum, vulgò *Caorle*.

IN REGNO NEAPOLITANO ARCHIEPISCOPATVS NEAPOLITANI, vulgò *Napoli*, IN PROVINCIA LABORIS, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Puteolanus, vulgò *Pozzuolo*.
Nolanus, vulgò *Nola*.
Accerrarum, vulgò *la Cerra*.
Iſclanus, vulgò *Iſchia*.
Averſanus, vulgò *Averſa*, ſed ab ejus juriſdictione immunis.

ARCHIEPISCOPATVS CAPVANI, vulgò *Capua*, IN PROVINCIA LABORIS, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Theanenſis, vulgò *Tianò*.
Calvenſis vulgò *Calvi*.

Ca-

Caſertanus, vulgò *Caſerta*.
Calatinus, vulgò *Cajazzo*.
Carinolenſis, vulgò *Carinola*.
Iſernienſis, vulgò *Iſernia*.
Sueſſanus, vulgò *Sueſſa*.
Aquitanenſis, vulgò *Aquino*, ab ejus jurisdictione exemptus.
Venafranus, vulgò *Venafro*.
Cajetanus, vulgò *Gaeta*, ſed ab ejus juriſdictione immunis.
Seranus, vulgò *Sera*, ſed ab ejus juriſdictione exemptus.

ARCHIEPISCOPATVS SALERNITANI, vulgò *Salerno*, IN PRINCIPATV CITERIORI, EPISCOPI SVFFRAGANEI.

Campanienſis, vulgò *Campagna*, cui unitus eſt Epiſcopatus Satranienſis.
Caputaquenſis, vulgò *Capacio*.
Policaſtrenſis, vulgò *Nuſco*.
Sarnenſis, vulgò *Sarno*.
Marſicenſis, vulgò *Marſico*.
Nucerinus, vulgò *Nocera delli Pagani*.
Acernenſis, vulgò *Acerno*.
Cavenſis, vulgò *La Cava*, ſed ab ejus juriſdictione exemptus.

ARCHIEPISCOPATVS AMALPHITANI, vulgò *Malfi*, IN PRINCIPATV CITERIORI, EPISCOPI SVFFRAGANEI.

Litterenſis, vulgò *Letterea*.

Capritanus, vulgò *Capri*.
Minorenſis, vulgò *Minori*.
Scalenſis, vulgò *Scala*, unitus cum Epiſcopatu Ravellenſi, vulgò *Ravello*, qui tamen ab ejus juriſdictione eſt exemptus.

ARCHIEPISCOPATVS SVRRENTINI, vulgò *Sorrento*, IN PROVINCIA LABORIS, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Vicanus Equenſis, vulgò *Vico*.
Maſſenſis, & Maſſalubrenſis, vulgò *Maſſa*.
Caſtrimaris, vulgò *Caſtel à mare*.

ARCHIEPISCOPATVS COMPSANI, vulgò *Conza*, IN PRINCIPATV VLTERIORI, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Muranus, vulgò *Muro*, in Baſilicata Provincia.
Satrianenſis, vulgò *Satriano*, unitus Epiſcopatui Campanienſi, in Principatu citeriori.
Laquedonienſis, vulgò *Lacedogna*, in Principatu ulteriori.
Sancti Angeli Longobardorum, vulgò *Sant'Angelo de Lombardi*, in Principatu ulteriori, & unitus cum Epiſcopatu Biſaccienſi, vulgò *Biſacia*, in eodem Principatu.
Montis Viridis, vulgò *Monte Verde*, unitus Archiepiſcopatui Nazareno, in eodem Principatu.

ARCHIEPISCOPATVS ACHERVNTINI, vulgò *Lacerenza*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Venoſinus, vulgò *Venoſa*.
Anglonenſis, vulgò *Angloſa*, ſive *Turſi*.
Potentinus, vulgò *Potenza*.
Gravinenſis, vulgò *Gravina*.
Tricaricenſis, vulgò *Tricarico*.
Montis Piloſi, vulgò *MontePeloſo*, ſed ab ejus jurisdictione exemptus.
Melphienſis, vulgó *Melfi*, unitus cum Epiſcopatu Rapollenſi, vulgò *Rapolla*, & ab ejus jurisdictione exemptus.

ARCHIEPISCOPATVS TARENTINI, vulgò *Tarento*, IN PROVINCIA HYDRVNTINA, vulgò *Otranto*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Motulenſis, vulgò *Motula*.
Caſtellanetenſis, vulgò *Caſtellaneta*.
Vritanus, vulgò *Oria*.

ARCHIEPISCOPATVS BRVNDVSINI vulgó *Brindiſi*, IN PROVINCIA HYDRVNTINA, EPISCOPVS SVFFRAGANEVS.

Oſtunenſis, vulgò *Oſtuni*.

AR-

ARCHIEPISCOPATUS HYDRUNTINI IN PROVINCIA HYDRUNTINA, EPISCOPI SUFFRAGANEI.

Caſtrenſis, vulgò *Caſtro*.
Gallipolitanus, vulgò *Gallipoli*.
Vgentinus, vulgò *Vgento*.
Aletienſis, vulgò *Lecce*.
Aleſſanenſis, vulgò *Aleſſano*.
Neritonenſis, vulgò *Nardo*, ſed ab ejus jurisdictione immunis.

ARCHIEPISCOPATUS BARENSIS, vulgò *Bari*, IN PROVINCIA BARENSI, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Bitontinus, vulgò *Bitonto*.
Juvenacenſis, vulgò *Giovenazzo*.
Melphitenſis, vulgò *Mofeta*, ſed ab ejus juriſdictione immunis.
Ruvo, vulgò *Ruvo*.
Converſanenſis, vulgò *Converſano*.
Minerbienſis, vulgò *Minervino*.
Monopolitanus, vulgò *Monopoli*, ſed ab ejus juriſdictione immunis.
Britetinus, vulgò *Britetto*.
Polignanenſis, vulgò *Polignano*.
Lavellenſis, vulgò *Lavello*.
Catharenſis, vulgò *Cataro*, in Dalmatia, & ditione Veneta.

ARCHIEPISCOPATVS TRANENSIS, vulgò *Trani*, IN PROVINCIA BARENSI, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Vigilienſis, vulgò *Biſeglie*.
Andrienſis, vulgò *Andria*.

ARCHIEPISCOPATVS NAZARENVS IN OPPIDO BARVLO, vulgò *Barleta*, nullum habet Epiſcopatum Suffraganeum, ſed ei unitus eſt Epiſcopatus MONTIS VIRIDIS. Eſt autem Archiepiſcopatus Nazarenus in Provincia Barenſi.

ARCHIEPISCOPATVS SIPONTINI, vulgò *Manfredonia*, IN CAPITANATA PROVINCIA, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Veſtanenſis, vulgò *Vieſte*.
Trojanenſis, vulgò *Troja*, ſed ab ejus juriſdictione exemptus.

ARCHIEPISCOPATVS LANCIANENSIS, vulgò *Lanciano*, IN APRVTIO, nullos habet Epiſcopatus Suffraganeos.

ARCHIEPISCOPATVS THEATINI, vulgò *Chieti*, in APRVTIO, EPISCOPI SVFFRAGANEI.

Adrienſis, vulgò *Atri*, & Pennenſis, vulgò *la penna*, invicèm uniti, & ab ejus jurisdictione exempti. Or-

Orthonenſis, vulgò *Ortona*, unitus cum Epiſcopatu Camplenſi, vulgò *Campli*.

ARCHIEPISCOPATVS BENVENTANI, vulgò *Benevento*, IN PRINCIPATV VLTERIORI, ET DITIONIS ECCLESIÆ, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Aſculanus, vulgò *Aſcoli*. Hic Epiſcopatus diverſus eſt ab Epiſcopatu Aſculano, qui eſt in Piceno Suburbicario, ſeu in Marchia Anconitana, ditionis Eccleſiæ.

Theleſinus, vulgò *Teleſe*.

Sanctæ Agathæ Gothorum, vulgò *Sant' Agata di Goti*.

Montis Marani, vulgò *Monte-Marano*.

Abellinenſis, vulgò *Avellino*, unitus cum Epiſcopatu Frequentino, vulgò *Fricento*.

Arianenſis, vulgò *Ariano*.

Trevicenſis, vulgò *Vico della Baronia*.

Triventinus, vulgò *Trivento*, ſed ab ejus juriſdictione immunis.

Bojanenſis, vulgò *Boiano*.

Bovinenſis, vulgò *Bovino*.

Vultuarienſis, vulgò *la Volturara*.

Larinenſis, vulgò *Larino*.

Therminarum, vulgò *Termine*.

Lucerinus, vulgò *Lucera*.

Guardienſis, vulgò *Guardia Alferes*.

Sancti Severi, vulgò *San-Severo*.

ARCHIEPISCOPATVS ROSSANENSIS, vulgò *Roſſano*, IN CALABRIA CITERIORI, nullum habet Epiſcopatum Suffraganeum, & Epiſcopatus BISIGANISIENSIS, vulgò *Biſigniano*, ab ejus juriſdictione eſt exemptus.

ARCHIEPISCOPATVS CONSENTINI, vulgò *Coſenza*, IN CALABRIA CITERIORI, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Marturanenſis, vulgò *Marturano*.
Sancti Marci, vulgò *San-Marco*, ſed ab ejus juriſdictione immunis.
Melitenſis, vulgò *Melito*, ſed ab ejus juriſdictione immunis.
Caſſanenſis, vulgô *Caſſano*, ſed ab eius iuriſdictione exemptus.

ARCHIEPISCOPATVS SANCTÆ SEVERINÆ, vulgò *Santa Severina*, IN CALABRIA ULTERIORI, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Umbriaticenſis, vulgò *Umbriatico*.
Belcaſtrenſis, vulgò *Belcaſtro*.
Strongulenſis, vulgò *Strongoli*.
Inſulanus, vulgò *Iſola*.
Geruntinus, vulgò *Cerenza*, unitus cum Epiſcopato Cariatenſi, vulgò *Cariati*.

AR-

ARCHIEPISCOPATVS RHEGINENSIS, vulgò *Regio*, IN CALABRIA VLTERIORI, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Catanenſis, vulgò *Catanzaro*.
Crotonienſis, vulgò *Crotona*.
Tropeienſis, vulgò *Tropea*.
Oppidenſis, vulgò *Oppido*.
Nicoterenſis, vulgò *Nicotera*.
Neocaſtrenſis, vulgò *Necaſtro*.
Hieracenſis, vulgò *Geraci*.
Squillacenſis, vulgò *Squillace*.
Bovenſis, vulgò *Bova*.

ARCHIEPISCOPATVS IN SICILIA INSVLA: ARCHIEPISCOPATVS PANORMITANI, vulgò *Palermo*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Agrigentinus, vulgò *Gergenti*.
Mazarienſis, vulgò *Mazara*.
Melitenſis, vulgò *Malta*, in Inſula Melitenſi.

ARCHIEPISCOPATUS MESSANENSIS, vulgò *Meſſina*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Cephalœdenſis, vulgò *Cifalu*.
Pactenſis, vulgò *Patti*.
Liparenſis, vulgò *Lipari*.

ARCHIEPISCOPATVS MONTIS REGALIS, vulgò *Monreale*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Cathanenſis, vulgò *Catania*.
Syracuſanus, vulgò *Ciracuſa*.

ARCHIEPISCOPATVS IN SARDINIA INSULA.
ARCHIEPISCOPATVS CALARITANVS, vulgò *Cagliari*, unicum habet Epiſcopatum Suffraganeum, videlicèt SVLCITANENSEM, vulgò *Villa d' Igleſias*, qui etiam Archiepiſcopatui eſt unitus.
ARCHIEPISCOPATVS ARBORENSIS, vulgò *Oriſtagni*, unicum habet Epiſcopatum Suffraganeum, ſcilicet VALLENSEM, ſeu LEzitanum, vulgò *Alez*.

ARCHIEPISCOPATVS TVRRITANI, vulgò *Saſſari*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Algarienſis, vulgò *Alguer*.
Boſanenſis, vulgò *Boſa*.
Ampurienſis, vulgò *Caſtell' Aragoneſe*.

Hi ſunt Archiepiſcopatus, & Epiſcopatus Italiæ, de quibus ſi plura ſcire aveas, legeſis Italiam Sacram, quam in lucem edidit *Ferdinandus Vghellus*, Monachus Ordinis Ciſtercienſis, eamque in novem Tomos diſtribuit, quorum primus ex-

exhibet Epiſcopatus, qui immediatè Sanctæ Sedi ſubjiciuntur. Alter Tomus complectitur Epiſcopatus, Æmiliæ, Flaminiæ, Piceni, & Umbriæ. Tertius Tomus continet Epiſcopatus Hetruriæ, ſeu Tuſciæ. Tomus quartus comprehendit Epiſcopatus Inſubriæ, Liguriæ, & Pedemontii. Quintus Tomus repræſentat Epiſcopatus Foro Iulii, & Venetorum dominii. Sextus Tomus continet Epiſcopatus Campaniæ, Aprutii, & Hirpinorum. Tomus ſeptimus complectitur Epiſcopatus Baſilicatæ, Apuliæ, & Pecuniariæ. Tomus octavus continet Epiſcopatus Samnii. Tomus ultimus exhibet Epiſcopatus Solentinorum, & Calabriæ. De His Epiſcopatibus Italiæ, & Archiepiſcopatibus, quorum Suffraganei ſunt, de eorum antiquitate, juribus ac privilegiis, necnon de Archiepiſcopis, & Epiſcopis, qui doctrinâ & pietate præditi, eis præfuerunt, lato calamo differit clariſſimus Scriptor *Ferdinandus Vghellus*, quem, ſi tibi per otium liceat, conſulere poteris.

ARCHIEPISCOPATVS, ET EPISCOPATVS SVFFRAGANEI, QVI NVNC SVNT IN GALLIARVM REGNO.

ARCHIEPISCOPATVS *LVGDVNENSIS*, vulgò *Lion*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Auguſtodunenſis, vulgò *Autun*.
Matiſconenſis, vulgò *Macon*.
Cabillonenſis, vulgò *Chalons Sur Saone*.
Lingonenſis, vulgò *Langres*.

AR-

ARCHIEPISCOPATVS SENONENSIS, vulgò *Sens*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Trecenſis, vulgò *Troyes*.
Antiſiodorenſis, vulgò *Auxerre*.
Nivernenſis, vulgò *Nevers*.

ARCHIEPISCOPATVS PARISIENSIS, vulgò *Paris*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Carnotenſis, vulgò *Chartres*.
Aurelianenſis, vulgò *Orleans*.
Meldenſis, vulgò *Meaux*.
Bleſenſis, vulgò *Blois*, ab Innocentio XII. ad petitionem Regis Ludovici XIV. erectus anno MDCXCVII.

ARCHIEPISCOPATVS REMENSIS, vulgò *Rheims*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Sueſſionenſis, vulgò *Soiſſons*.
Laudunenſis, vulgò *Laon*, ſeu *Lan*.
Noviomenſis, vulgò *Noyon*,
Silvanectenſis, vulgò *Senlis*.
Bellovacenſis, vulgò *Beauvais*.
Ambianenſis, vulgò *Amiens*.
Bononienſis, vulgò *Boulogne*.

ARCHIEPISCOPATVS ROTHOMAGENSIS, vulgò *Roüen*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Ebroicenſis, vulgó *Evreux*. BA-

Baioceнſis, vulgò *Bayeux*.
Conſtantienſis, vulgò *Coutance*.
Abrincenſis, vulgò *Avranches*.
Sagienſis, vulgò *Seèz*.
Lexovienſis, vulgò *Liſieux*.

ARCHIEPISCOPATVS TVRONENSIS, vulgò *Tours*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Andegavenſis, vulgò *Angers*.
Cenomanenſis, vulgò *Le Mans*.
Redonenſis, vulgò *Rennes*.
Nannetenſis, vulgò *Nantes*.
Venetenſis, vulgò *Vannes*.
Maclovienſis, vulgò *Sainct Malo*.
Briocenſis, vulgò *Sainct Brieux*.
Dolenſis, vulgò *Dole*.
Trecorenſis, vulgò *Treguiers*.
Coriſopitenſis, vulgò *Kempercorentin*, vel *Cornouaille*.
Leonenſis, vulgò *Sainct Paul de Leon*.

ARCHIEPISCOPATVS BITVRICENSIS, vulgò *Bourges*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Claromontenſis, vulgò *Clermont*.
Sancti Flori, vulgò *Sainct flour*.
Lemovicenſis, vulgò *Limoges*.
Anicienſis, vulgò *le Puy*, ſed ab ejus iuriſdictione exemptus.
Tutelenſis, vulgò *Tulle*.

AR-

ARCHIEPISCOPATVS ALBIENSIS, vulgò *Alby*, IN OCCITANIA, vulgò *Languedoc*, ERECTVS DIE III. OCTOBRIS ANNI MDCLXXVIII. EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Caſtrenſis, vulgò *Caſtres*.
Mimatenſis, vulgò *Mende*.
Rutenenſis, vulgò *Rodez*.
Cadurcenſis, vulgò *Cahors*.
Vabrenſis, vulgò *Vabres*.

ARCHIEPISCOPATVS BVRDEGALENSIS, vulgò *Bordeaux*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Aginnenſis, vulgò *Agen*.
Engoliſmenſis, vulgò *Angouleſme*.
Santonenſis, vulgò *Saintes*.
Pictavienſis, vulgò *Poictiers*.
Petricoricenſis, vulgò *Perigueux*.
Condomenſis, vulgò *Condom*.
Sarlatenſis, vulgò *Sarlat*.
Rupellenſis, vulgò *la Rochelle*.
Lucionenſis, vulgò *Luçon*.

ARCHIEPISCOPATVS AVXITANUS, vulgò *Auſch*, IN VASCONIA, vulgò *Gaſcogne*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Lectorenſis, vulgò *Lectoure*.
Convenenſis, vulgò *Cominges*.

Va-

Vaſatenſis, vulgò *Baſas*.
Conſeranenſis, vulgò *Conſerans*.
Tarbenſis, vulgò *Tarbes*.
Aturenſis, vulgò *Aire*.
Laſcurienſis, vulgò *Leſcar*.
Oleronenſis, vulgò *Oleron*.
Aquenſis, vulgò *Acs*.
Bajonenſis, vulgò *Bayone*.

ARCHIEPISCOPATVS TOLOSANI, vulgò *Toloſe*, IN OCCITANIA SVPERIORI, vulgò *Languedoc*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Apamienſis. vulgò *Pamiers*.
Mirapicenſis, vulgò *Mirepoix*.
Montalbanenſis, vulgò *Montauban*.
Vavrenſis, vulgò *Lavaur*.
Sancti Papuli, vulgò *Sanct Papoul*.
Lombarienſis, vulgò *Lombez*.
Rivenſis, vulgò *Rieux*.

ARCHIEPISCOPATVS NARBONENSIS, vulgò *Narbone*, IN OCCITANIA INFERIORI, vulgò *Languedoc*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Biterrenſis, vulgò *Beziers*.
Nemauſenſis, vulgò *Niſme*.
Lutevenſis, vulgò *Lodeve*.
Vcetienſis, vulgò *Vzès*.
Electenſis, vulgò *Alet*.
Carcaſſonenſis, vulgò *Carcaſſone*.
Agathenſis, vulgò *Agde*.

Mon-

Montiſpeſſulanus, vulgò *Montpelliers*.
Sancti Pontii Tomeriarum, vulgò *Sainct Pons*.
Elnenſis, vulgò *Perpignan*.

ARCHIEPISCOPATVS ARELATENSIS, vulgò *Arles*, IN PROVINCIA, vulgò *Provence*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Maſſilienſis, vulgò *Marſeilles*.
Tolonenſis, vel Telonenſis, vulgò *Toulon*.
Arauſicanus, vulgò *Orange*.
Tricaſtinenſis, vulgò *Sainct Paul de trois Chateaux*.

ARCHIEPISCOPATVS AQVENSIS, vulgò *Aix*, IN PROVINCIA, vulgò *Provence*, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Aptenſis, vulgò *Apt*.
Rejenſis, vulgò *Riez*.
Foro-julienſis, vulgò *Frejus*.
Vapincenſis, vulgò *Gap*, in Delphinatu, vulgò *Dauphiné*.
Siſtericenſis, vulgò *Ciſteron*.

ARCHIEPISCOPATUS AVENIONENSIS, vulgò *Auignon*, IN PROVINCIA, ſeu COMITATV VENASCINO, vulgò le *Comtat Venaiſcin*, ET IN DITIONE ECCLESIÆ, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Carpenctoractenſis, vulgò *Carpentras*.
Vaſionenſis, vulgò *Vaiſon*.

Ca-

Caballicenſis, vulgò *Cavaillon*.

ARCHIEPISCOPATVS VIENNENSIS, vulgò *Vienne*, in Delphinatu, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Gebennenſis, vulgò *Geneve*, intra Sabaudiam.
Gratianopolitanus, vulgò *Grenoble*, in Delphinatu.
Vivarienſis, vulgò *Viviers*, in Occitania.
Valentinus, vulgò *Valence*, in Delphinatu.
Maurianenſis, vulgò *Sanct-Jean de Maurienne*, in Sabaudia.

ARCHIEPISCOPATVS BISUNTINI, vulgò *Beſancon*, IN BVRGUNDIÆ COMITATU, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Baſileenſis, vulgò *Basle*, in Helvetia.
Lauſanenſis, vulgò *Lauſana*, in Helvetia.
Bellicenſis, vulgò *le Bellei*, in Beugeſia, vulgò *le Beugè*.

ARCHIEPISCOPATVS EBREDUNENSIS, SEU ALPIUM MARITIMARUM, vulgò *Ambrun*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Dignienſis, vulgó *Digne*.
Nicienſis, vulgò *Nice*.
Sanicienſis, vulgò *Senèz*.
Cemelenſis, vulgò *Cimiez*, non longè à Nicia.
Glannatinenſis, vulgò *Glandeve*.
Vencienſis, vulgò *Vence*.
Graſſenſis, vulgo *Graſſe*.

AR-

ARCHIEPISCOPATUS TARENTASIENSIS, vulgò *Tarantaiſe*, IN ALPIBUS GRAJIS, ſeu PENNINIS, IN SABAUDIA.

Auguſtanus, vulgò *Aouſta*, in Sabaudia.
Sedunenſis, in Valleſia, vulgò *Syon*, vel *Sitten en Velez*.

ARCHIEPISCOPATUS, ET EPISCOPATUS SUFFRAGANEI, QUI NUNC EXTANT IN REGNO HISPANIÆ.

ARCHIEPISCOPATUS TOLETANI, vulgò *Toledo*, IN CASTELLA NOVA, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Cordubenſis, vulgò *Cordoua*, in Vandalitia Provinciâ, ſic dictâ à Vandalis, qui Hiſpanias occuparunt, vulgò dicitur *Andalouſia*.
Segobienſis, vulgò *Segovia*, in Caſtella veteri.
Carthaginenſis, vulgò *Carthagena*, in Regno Murciæ.
Seguentinus, vulgò *Siguenza*.
Conchenſis, vulgò *Cuenza*.
Giennenſis, vulgò *Jaen*, in Vandalitia.
Valliſoletanus, vulgò *Vailladolid*, in Caſtella veteri.

ARCHIEPISCOPATUS BURGENSIS, vulgò *Burgos*, in Caſtella veteri, EPISCOPATUS SVFFRAGANEI.

Pampilonenſis, vulgò *Pampelona*, in Regno Navarræ.

Calaguritanus, vulgò *Calahorra*, unitus Epiſcopatui Calciatenſi, vulgò *la Calzada*, in Caſtella Veteri.

Palentinus, vulgò *Palentia*, in Regno Legionis, vulgò *Leon*.

ARCHIEPISCOPATVS COMPOSTELLANI, vulgò *Compoſtella*, IN GALLÆCIA, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Salmanticenſis, vulgò *Salamanca*, in Regno Legionis.
Abulenſis, vulgò *Avila*, in Caſtella veteri.
Placentinus, vulgò *Plazencia*, in Extremadura.
Lucenſis, vulgò *Lugo*, in Gallæcia.
Aſtoricenſis, vulgò *Aſtorga*, in Regno Legionis.
Zamorenſis, vulgò *Zamora*, in Regno Legionis.
Aurienſis, vulgò *Orenſe*, in Gallæcia.
Tudenſis, vulgò *Tuy*, in Gallæcia.
Pacenſis, vulgò *Badajos*, in Extremadura.
Mindonenſis, vulgò *Mondonnedo*, in Gallæcia.
Caurienſis, vulgò *Coria*, in Extremadura.
Civitatenſis, vulgò *Ciudad Rodrigo*, in Regno Legionis.
Legionenſis, vulgò *Leon*, in Regno Legionis.
Ovetenſis, vulgò *Oviedo*, in Aſturia.

ARCHIEPISCOPATVS HISPALENSIS, vulgò *Sevilla*, IN VANDALITIA, ſeu vulgò *Andalouſia*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Gaditanus, vulgò *Cadix*, in Vandalitia.
Guadicenſis, vulgò *Guadix*, in Regno Granatæ.

Ca-

Canarienſis, vulgò *Canaria*, Inſula ejuſdem cognominis in Africa.

ARCHIEPISCOPATVS GRANATENSIS, vulgò *Granada*, in Regno GRANATÆ. EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Malacitanus, vulgò *Malaga*, in Regno Granatæ.
Almerienſis, vulgò *Almeria*, in Regno Granatæ.

ARCHIEPISCOPATUS CÆSARAUGUSTANI, vulgò *Zaragoça* IN ARAGONIA, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Oſcenſis, vulgò *Hueſca*, in Aragonia.
Jacenſis, vulgò *Jaca*, in Aragonia.
Taraſonenſis, vulgò *Taraſona*, in Aragonia.
Balbaſtrenſis, vulgò *Balbaſtro*, in Aragonia.
Terulenſis, vulgò *Teruel*, in Aragonia.
Albaricienſis, vulgò *Albaracin*, in Aragonia.

ARCHIEPISCOPATUS TARRACONENSIS, vulgò *Tarragona*, IN CATALAUNIA, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Barcinonenſis, vulgò *Barcelona*.
Gerundenſis, vulgò *Girona*.
Ilerdenſis, vulgò *Lerida*.
Vicenſis, vulgò *Vich*:
Urgellenſis, vulgò *Vrgel*.
Dortuenſis, vulgò *Tortoſa*.

AR-

ARCHIEPISCOPATVS VALENTINI, vulgò *Valencia*, IN REGNO VALENTINO, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Majoricenſis, vulgò *Mallorca*, in Inſula ejuſdem cognominis.
Orioleuſis, vulgò *Orihuela*, in Regno Valentino.

ARCHIEPISCOPATUS, ET EPISCOPATUS SUFFAAGANEI, QUI NUNC SUNT IN GERMANIA.

ARCHIEPISCOPATUS MOGUNTINI, Italicè *Magonza*, Germ. *Mainz*, Gallicè *Mayence*, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Argentinenſis, Germ. *Straſburg*, in Alſatia.
Auguſtanus, Germ. *Augsburg*, in Suevia, ad Lycum fluvium.
Conſtantienſis, Germ. *Caſtanz*, in Suevia.
Curienſis, Germ. *Chur*, in Rhætia.
Eichſtetenſis, Germ. *Eichſtett*, in Franconia.
Halberſtadienſis, vulgò *Halberſtad*, in Saxonia inferiori.
Herbipolenſis, Germ. *Wurtzburg*, in Franconia.
Hildesheimenſis, vulgò *Hildesheim*, in Saxonia inferiori.
Paderbonenſis, vulgò *Paderbona*, in Weſtphalia.
Spirenſis, Germ. *Spejer*, intra Palatinatum Rheni.
Verdenſis, vulgò *Verden*, in Saxonia inferiori.
Wormatienſis, vulgò *Wormes*, intra Palatinatum Rheni.

ARCHIEPISCOPATUS TREVIRENSIS, Germ. *Trier*, Gallicè *Treves*, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI,

Tullenſis, vulgò *Toul*, in ditione Gallorum.
Metenſis, vulgò *Mets*, in ditione Gallorum.
Verdunenſis, vulgò *Verdun*, in ditione Gallorum.

ARCHIEPISCOPATUS COLONIENSIS, Germ. *Coln*, Gallicè *Cologne*, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Leodienſis, Germ. Lick *Luttig*; Gallicè *Liege*, Italicè *Liegi*.
Monaſterienſis, vulgò *Munſter*, in Weſtphalia.
Osnaburgenſis, vulgò *Osnabrugk*, in circulo Weſtphaliæ.
Mindenſis, vulgò *Minden*, in Veſtphalia, qui tamen Epiſcopatus, perindè ac Epiſcopatus Alberſtadienſis, tranſiit in dominium Electoris Brandeburgenſis.

ARCHIEPISCOPATUS SALISBURGENSIS, vulgò *Salzburg*, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Paſſavienſis, vulgò *Paſſau*, in Bavaria.
Friſingenſis, vulgò *Freiſingen*, in Bavaria.
Ratiſponenſis, vulgò *Regenſpurg*, in Bavaria, ſed ab ejus juriſdictione exemptus.
Brixinenſis, vulgò *Brixens*, in Comitatu Tirolis.
Gurcenſis, vulgò *Gurck*, in Carinthia.
Laventinenſis, vulgò *Lavant*, in Carinthia.

Chie-

Chiemenſis, vulgò *Chiemſe*, in Bavaria.
Seccovienſis, vulgò *SeckaW*, in Stiria.

ARCHIEPISCOPATVS MAGDEBURGENSIS, vulgò *Magdeburg*, EPISCOPATUS SVFFRAGANEI.

Miſnenſis, vulgò *Meiſſen*, in Saxonia ſuperiori ad Albim, qui tamen ab ejus jurisdictione eſt exemptus.
Merſeburgenſis, vulgò *Mersburg*, in Miſnia.
Citizenſis.
Naumburgenſis, vulgò *Naumburg*, in Miſnia.
Brandeburgenſis, vulgò *Brandeburg*.
Havelbergenſis, vulgò *Havelberg*.

ARCHIEPISCOPATUS BREMENSIS, vulgò *Bremen*, IN SAXONIA INFERIORI, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Lubecenſis, vulgò *Lubeck*, in Hollandia.
Rareburgenſis, vulgò *Ratzeburg*, in Ducatu Pomeraniæ.
Suerinenſis, vulgò *SchWerin*, in Ducatu Meckelburgenſi.

Prætèr hos ſex Germaniæ Archiepiſcopatus, moxque recenſitos Epiſcopatus Suffraganeos, Sex adhuc ſunt in Germania Epiſcopatus, qui ſunt exempti, videlicet Epiſcopatus Neoſtadienſis, vulgò *Neuſtatt*, in Auſtria; Epiſcopatus Uratislavienſis, vulgò *Preslau*, in Sileſia; Epiſcopatus Bambergenſis, vulgò *Bamberg*; Epiſcopatus Olmulcenſis, in Moravia, vulgò *Olmitz*; Epi-

ſcopatus Tridentinus, vulgò *Trento*, & Epiſcopatus Labacenſis, Italicè *Lubbiano*. Denique Viennenſis in Auſtria Epiſcopatus, qui anteà erat itidem exemptus, nuperrimè ad petitionem Imperatoris *Caroli VI.* fuit à Summo Pontifice Innocentio xiii. in Archiepiſcopatum erectus.

ARCHIEPISCOPATVS, ET EPISCOPATUS SUFFRAGANEI, QUI NUNC SUNT IN ANGLIA.

ARCHIEPISCOPATUS CANTUARIENSIS, vulgò *Canterburi*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Roſſenſis, vulgò *Rocheſter*.
Londinenſis, vulgò *London*, Gallicè *Londres*.
Lincolnienſis, vulgò *Lincoln*.
Ciceſtrienſis, vulgò *Chicheſter*.
Vintonienſis, vulgò *Vincheſter*.
Sariſburienſis, vulgò *Saliſburg*.
Exonienſis, vulgò *Exceſter*.
Vigornienſis, vulgò *Woſceſter*.
Gloſceſtrienſis, vulgò *Gloceſter*.
Bathonienſis, vulgò *Bathe*, unitus Epiſcopatui Velenſi, vulgò *Welles*.
Lichfeldienſis, vulgò *Lichfeld*.
Herefordienſis, vulgò *Hereford*.
Elienſis, vulgò *Ely*.
Norvicenſis, vulgò *NorWich*.
Oxonienſis, vulgò *Oxford*.
Petriburgenſis, vulgò *Peterboroug*.
Briſtolienſis, vulgò *Briſtol*.
Landavenſis, vulgò *Landoff*.

Ban-

Bangorienſis, vulgò *Bangor*.
Menevenſis, ſeu Sancti Davidis, vulgò *Sainct Da-vids*.
Aſaphenſis, vulgò *Sainct Aſaph*.

ARCHIEPISCOPATUS EBORACENSIS, vulgò *Yorch*, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Ceſtrienſis, vulgò *Cheſter*.
Dunelmenſis, vulgò *Durham*.
Carleolenſis, vulgò *Carlile*.

ARCHIEPISCOPATVS, ET EPISCOPATVS SVFFRAGANEI, QUI NUNC SUNT IN SCOTIA,

ARCHIEPISCOPATUS ANDREOPOLITANI, vulgò *Sainct Andrew's*, EPISCOPATVS SUFFRAGANEI.

Aberdonenſis, vulgò *Aberdens*.
Dunckeldenſenſis, vulgò *Dunckell*.
Moravienſis, vulgò *Murray*.
Dumblanenſis, vulgò *Dumblant*.
Brechinenſis, vulgò *Brechin*.
Edenburgenſis, vulgò *Edembourg*.
Roſſenſis, vulgò *Roſſe*.
Cathaneſienſis, vulgò *Caitnes*.
Orcadenſis, vulgò *Orkney*.

ARCHIEPISCOPATVS GLASCUENSIS, vulgò *GlaſcoW*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Gallovidienſis, vulgò *GalloWay*.
Argadienſis, vulgò *Argyle*.
Inſularum, ſive Sodorenſis, vulgò *Colmkill*, & *iles*.

ARCHIEPISCOPATVS, ET EPISCOPATVS SVFFRAGANEI, QVI NVNC SVNT IN HIBERNIA.

ARCHIEPISCOPATVS ARMACHANI, vulgò *Armagh*, IN VLTONIA, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Midenſis, vulgò *Mith*.
Clochorenſis, vulgò *Clogher*.
Dunenſis, vulgò *Dovun*.
Derrenſis, vulgò *Derry*.
Rapotenſis, vulgò *Rapoe*.
Kilmorenſis, vulgò *Kilmore*, unitus Epiſcopatui Ardachadenſi, vulgò *Ardach*.
Dromorenſis, vulgò *Dromore*.
Clonmacnaiſenſis, vulgò *Cluan*, qui Epiſcopatui Midenſi eſt unitus.
Connorenſis, vulgò *Conner*, qui Epiſcopatui Bunenſi unitus eſt.

AR-

ARCHIEPISCOPATVS DVBLINENSIS, vulgò *Dublin*, IN LAGENIA, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Darenſis, vulgò *Killdare*.
Ferneuſis, vulgò *Fernes*, unitus Epiſcopatui Leghlinenſi, vulgò *Leighlin*.
Oſſorienſis, vulgò *Oſſery*.

ARCHIEPISCOPATVS CASSILIENSIS, vulgò *Caſshell*, IN MOMONIA, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Limericenſis, vulgò *Lymerick*.
Vatefordienſis, vulgò *Waterford*, qui unitus eſt Epiſcopatui Liſmorenſi, vulgò *Liſmora*.
Clonenſis, ſeu Cluanenſis, vulgò *Clency*.
Corcagrenſis, vulgò *Corch*, unitus Epiſcopatui Roſſenſi, vulgò *Roſſ*.
Laonenſis, vulgò *Killalo*.
Ardfertenſis, & Finibrienſis, vulgò *Kilſenor*.

ARCHIEPISCOPATVS THUAMENSIS, vulgò *Toam*, IN CONNACIA, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Magíonenſis, vulgò *Moy*, & Enaghounenſis, vulgò *EnaghdoWne*, qui uniti ſunt Archiepiſcopatui Tuamenſi.
Elphinenſis, vulgò *Elphen*.
Duacenſis, vulgò *Kilmagough*, unitus Epiſcopatui Clonfertenſi, vulgò *Clonfert*.
Alladenſis, vulgò *Killala*, unitus Epiſcopatui Achadenſi, vulgò *Achonry*.

ARCHIEPISCOPATVS, ET EPISCOPATVS QVI NVNC SVNT IN BOHEMIA.

Unicus eſt in Regno Bohemiæ Archiepiſcopatus, videlicèt Pragenſis, à *Clemente VI.* Pontifice Maximo, anno MCCCXXXIV. inſtitutus.

ARCHIEPISCOPATVS PRAGENSIS, vulgò *Praga*, IN BOHEMIA, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Olmucenſis, vulgò *Olmitz*, in Moravia.
Litomericenſis, vulgò *Leutmeritz*.
Reginohradecenſis, vulgò *Konigsgratz*,

ARCHIEPISCOPATVS, ET EPISCOPATVS SVFFRAGANEI IN DANIA.

Unus dumtaxat in Dania, vulgò *Dannemarch*, extat Archiepiſcopatus, ſeu Lundenſis,

ARCHIEPISCOPATVS LVNDENSIS, IN DANIA, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Roſchildenſis vulgò *Roſchild*, in Zelandia Inſula.
Ottonienſis, vulgò *Odenſee*, in Fionia.
Sleſvicenſis, vulgò *SlesWick*, in Iutia.
Ripenſis, vulgò *Ripen*, ibidem.
Viburgenſis, vulgò *Wiborg*, ibidèm.
Alburgenſis, vulgò *Alborch*, ibidèm.
Ahuſienſis, vulgò *Arhuſen*, ibidèm.

Ob-

Obſervari tamen debet, hunc in Dania Archiepiſcopatum Lundenſem ab anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo octavo, ex quo Lundis Civitas ſubeſt Suecis, deſiiſſe eſſe Archiepiſcopatum, & nunc eſſe tantùm Epiſcopatum, quia ejus loco Civitas Hafnia, à qua parùm diſtat Lundenſis Civitas, Archiepiſcopali titulo fuit decorata à *Friderico III.* Daniæ Rege anno MDCLX.

ARCHIEPISCOPATUS, ET EPISCOPATUS SUFFRAGANEI, IN SVECIA.

ARCHIEPISCOPATUS VPSALIENSIS, vulgò *Vpſal*, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Lincopenſis, vulgò *Linkoping*.
Scarenſis, vulgò *Scara*.
Aroſienſis, vulgò *Aroſen*.
Vexionenſis, vulgò *Vexſio*.
Aboenſis, vulgò *Abo*, in Finnonia.

ARCHIEPISCOPATVS, ET EPISCOPATVS SVFFRAGANEI IN HUNGARIA.

ARCHIEPISCOPATVS STRIGONIENSIS, vulgò *Gran*, SUB TURCIS, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Nitrienſis, vulgò *Nitra*, ſub Auſtriacis.
Javarienſis, vulgò *GelWer*, ſub Auſtriacis.
Agrienſis, vulgò *Egher*.
Vacienſis, vulgò *Wetzen*.

Quin-

Quinquecelenſis, vulgò *Otegiazac*.
Weſprimenſis, vulgò *Veſprim*.

ARCHIEPISCOPATVS COLOCENSIS, vulgò *Colotza*, SVB TVRCIS, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Bachienſis, vulgò *Bath*, qui unitus eſt Archiepiſcopatui, & eſt ſub Auſtriacorum dominio.
Zagrabienſis, vulgò *Zagrab*.
Varadienſis, vulgò *Varad*.
Sirmienſis, vulgò *Szerem*, ſeu *Sirmich*.
Chanadienſis, vulgò *Chanad*.
Bosnenſis, vulgò *Bosna*, Sedes Jaitzæ in Boſnia,
Cibinenſis, ſive Transylvaniæ, vulgò *Szeben*.
Bachovienſis, vulgò *BackoW*, in Valachia.

ARCHIEPISCOPATVS, ET EPISCOPATVS SVFFRAGANEI IN POLONIA.

ARCHIEPISCOPATVS GNESNENSIS, vulgò *Gneſna*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Cracovienſis, vulgò *CracoW*, in Polonia minore.
Uladislavienſis, ſeu Cujavienſis, vulgò *WladislaW*, in Cujavia.
Vilnenſis, vulgò *Vilenski*, in Lituania.
Poſnanienſis, vulgò *Poſnan*.
Plocenſis, vulgò *Ploczko*, in Maſſovia.
Varmienſis, vulgò *Warmia*, unitus Epiſcopatui Sambienſi, vulgò *Szamland*.
Luceorienſis, vulgò *Lucko*, , in Volhinia.
Samogitienſis, ſive Mednicienſis, vulgò *Samodzka Zcmbla*,

Cul-

Culmenſis, vulgò *Culmenſee*, unitus cum Epiſcopatu Pomeſamienſi, vulgò *Pomeſan*.
Uratiſlavienſis, vulgò *BreſlaW*. in Sileſia.
Lubuſſenſis, vulgò *Lebuſs*, in Marchia Brandeburgica.
Caminenſis, vulgò *Camin*, in Pomerania.
Smolocenſis, vulgò *Smolenſko*, in Moſcovia.

ARCHIEPISCOPATVS LEOPOLIENSIS, vulgò *Luvou*, EPISCOPATUS SVFFRAGANEI.

Præſmilienſis, vulgò *Przemyzl*, in Ruſſia nigra.
Chelmenſis, vulgò *Chelm*, in Ruſſia nigra.
Chiovenſis, vulgò *KioW*, in Volhinia.
Camenecenſis, vulgò *Kamieniec*, ſub Turcis, in Padolia.

Præter Latinos in Regno Poloniæ Epiſcopos, ſunt & Ruſſici, ſeu Ruthenici Ritus, Epiſcopi, ſub ditione Regis Poloniæ, in communionem Orthodoxæ Eccleſiæ à *Clemente VIII*. Pontifice Maximo, anno MDXCVI. recepti, qui tamen in Comitiis Polonicis locum non habent.

ARCHIEPISCOPATVS, ET EPISCOPATVS SVFFRAGANEI IN LUSITANIA, vulgò *Portugallia*.

ARCHIEPISCOPATUS BRACARENSIS, vulgò *Braga*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Portucalenſis, vulgò *Porto*.

Guar-

Guardienſis, vulgò *la Guardia*.
Lamacenſis, vulgò *Lamego*.
Mirandenſis, vulgò *Miranda*.

ARCHIEPISCOPATUS OLYSSIPONENSIS, vulgò *Lisboa*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Conimbricenſis, vulgò *Coimbra*, in Portugallia.
Elvenſis, vulgò *Elvas*, in Portugallia.
Leirienſis, vulgò *Leiria*, in Portugallia.
Septenſis, vulgò *Ceuta*, in Barbaria.
Funchalenſis, vulgò *Funchel*, in Madera Inſula.
Angrenſis, vulgò *Angra*, in *Tercera* Inſula.
Congenſis, vulgò *San Salvador*, in Regno Congi.
Capitis Viridis, vulgò *Ribero Grande*, in Inſulis Capitis Viridis.
Sanctæ Thomæ, vulgò *San Thomè*, in Inſula ejuſdem cognominis, versùs Guineam.
Angolæ, vulgò *Angola*, in urbe Laonda.

ARCHIEPISCOPATVS EBORENSIS, vulgò *Evora*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Pharenſis, ſive Algarbienſis, vulgò *Faro*, in Algarbia.
Tingitanus, vulgò *Tanger*, unitus Epiſcopatui Septenſi, in Barbaria.

AR-

ARCHIEPISCOPATVS, ET EPISCOPATVS SVFFRAGANEI IN LIVONIA.

ARCHIEPISCOPATVS REGIENSIS, vulgò *Riig*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Revalienſis, vulgò *Revel*.
Torpatenſis, vulgò *Derpt*.
Hapſalenſis, vulgò *Hapſel*.
Oſilienſis, vulgò *Oeſel*.
Vendenſis, vulgò *VindolW*, nunc Livonenſis.

Nunc Civitas Riga, quæ erat Sedes illius Archiepiſcopatus, in manus Magni Ducis Ruſſiæ venit. qui eam expugnavit anno MDCCX.

ARCHIEPISCOPATVS, ET EPISCOPATVS SVFFRAGANEI IN VALACHIA, MOSCOVIA, ET RVSSIA.

In Valachia unus tantùm eſt Epiſcopus, ſeu Bacchovienſis, à *Clemente VIII.* Pontifice Maximo, erectus.

In Moſcovia, itemque in Ruſſia alba, Epiſcopi è Cætu Monachorum Ordinis Sancti Baſilii, ut plurimùm eliguntur, ſolentque undecim Epiſcopi in univerſo Moſci Imperio numerari, quorum Metropolita, in urbe *Moſcau* Sedem habebat. Duo etiam in Moſcovia ſunt Archiepiſcopatus, nimirùm Reſtovienſis, & Novogardiæ Magnæ. Extant verò Epiſcopatus in Civitatibus Cortinæ, Reſaniæ, Columnæ, Caſani, Vologdæ, Tueriæ, Smoleſeski, & Susdaliæ.

ARCHIEPISCOPATVS, ET EPISCOPATVS SVFFRAGANEI, IN DALMATIA.

ARCHIEPISCOPATVS IARDENSIS, vulgò *Zara*, SUB VENETIS, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Arbenſis, vulgò *Arbè*.
Veglianenſis, vulgò *Veglia*.
Auſarenſis, vulgò *Oſero*.

ARCHIEPISCOPATVS SPALATENSIS, vulgò *Spàlato*, SVB VENETIS, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Signienſis, vulgò *Zegna*, in Croatia, ſub Imperatore.
Nonenſis, vulgò *Noxa*, ſub Venetis, in Dalmatia.
Pharenſis, & Leſinenſis, vulgò *Leſina*, ſub Venetis, in Dalmatia.
Traguríenſis, vulgò *Trau*, ſub Venetis, in Dalmatia.
Scardonenſis, vulgò *Scardona*, ſub Venetis, in Dalmatia.
Macarienſis, vulgò *Macarska*, ſub Turcarum dominio.
Sebenicenſis, vulgò *Sebenico*, ſub Venetis.
Tinienſis, vulgò *Tine*, ſub Turcis.
Dulmenſis, vulgò *Dulma*, in Boſnia, ſub Turcis.
Alminienſis, vulgò *Almiſſa*, ſub Turcis.

ARCHIEPISCOPATVS RAGUSINI, vulgò *Raguſi*, SUI JURIS, IN DALMATIA, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Stagnenſis, vulgò *Stagno*, ſub Raguſæis.
Mercanenſis, vulgò *Merca*, ſub Raguſæis, unitus cum Epiſcopatu Tribunenſi, vulgò *Trebingo*, ſub Turcis.
Stephanenſis, vulgò *Marenta*, ſub Turcis.
Bratienſis, vulgò *la Brazza*, ſub Venetis.
Roſonenſis, vulgò *Riſano*, ſub Turcis.
Curzolenſis, vulgò *Curzola*, ſub Venetis.

ARCHIEPISCOPATVS, NIDROSIENSIS, vulgò *Dronsheim*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI IN NORVERGIA.

Bergenſis, vulgò *Bergen*, unitus Epiſcopatui Stavangrenſi, vulgò *Staffanger*.
Hammarienſis, vulgò *Hammer*.
Ansloenſis, vulgò *Hola*, in Iſlandia Inſula.
Scalhotenſis, vulgò *Scalholt*, in Iſlandia Inſula.

ARCHIEPISCOPATVS, ET EPISCOPATVS SVFFRAGANEI IN ALBANIA.

ARCHIEPISCOPATVS ANTIBARENSIS, vulgò *Antivari*, SUB TVRCIS, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Scuttarenſis, vulgò *Scuttari*.
Polatenſis, vulgò *Pulati*.
Drivaſtenſis, vulgò *Drivaſto*.
Dulcinienſis, vulgò *Dulcignio*.

Sap-

Sappatenſis, vulgò *Sappa*, unitus cum Epiſcopatu Sardanenſi, vulgò *Sardania*.
Piſrenenſis, vulgò *Priſeren*, in Servia,
Samandrienſis, vulgò *Semender*, in Servia.
Belgradenſis, vulgò *Nandor Alba*, in Servia.
Buduenſis, vulgò *Budoa*, ſub Venetis,

ARCHIEPISCOPATUS DIRRACHINI, vulgò *Durazzo*, IN ALBANIA, SUB TURCIS, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Alexienſis, vulgò *Aleſſio*.
Liſſenſis, vulgò *Liis*.
Bendenſis, vulgò *Benda*.
Canovienſis, vulgò *Canovia*.
Crojenſis, vulgò *Croja*.

ARCHIEPISCOPATUS SCUPIENSIS, vulgò *Uſcub*, IN SERVIA.

ARCHIEPISCOPATUS SARDICENSIS, vulgò *Sofia*, IN BULGARIA.

ARCHIEPISCOPATUS OCHREDENSIS, vulgò *L'ocrida* IN MACEDONIA.

ARCHIEPISCOPATUS CORCYRENSIS, vulgò *Çorfu*, IN EPIRO, SUB VENETIS, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Zacynthienſis, vulgò *Zante*, unitus cum Epiſcopatu Cephalonienſi, vulgò *Cefalonia*, ſub Venetis, in Inſulis.

AR-

ARCHIEPISCOPATVS CANDIENSIS, vulgò *Candia*, IN CRETA INSVLA, SVB TVRCIS, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Cydonienſis, vulgò *la Canea*.
Rhetimnenſis, vulgò *Retimo*, unitus cum Epiſcopatu Milopotamenſi, vulgò *Milopotamo*.
Sithienſis, vulgò *Sethia*, unitus cum Epiſcopatu Hierapetrenſi, vulgo *Hierapetra*.
Sichimenſis, vulgò *Sichimo*, unitus cum Epiſcopatu Arcadienſi, vulgò *Arcadia*.

ARCHIEPISCOPATVS NAXIENSIS, vulgò *Naſcia*, IN MARI ÆGEO, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Thienenſis, vulgò *Tiene*, ab ejus juriſdictione exemptus, in Inſula ejuſdem cognominis, ſub Venetis.
Milenſis, vulgò *Milo*.
Scirenſis, vulgò *Sira*.
Chienſis, vulgo *Scio*.
Andrenſis, vulgò *Andro*.
Theraſienſis, vulgò *Santorini*.
Theramnienſis, vulgò *Termia*.

ARCHIEPISCOPATUS, ET EPISCOPATUS SUFFRAGANEI IN INDIIS ORIENTALIBUS, SUB LUSITANIS.

ARCHIEPISCOPATUS GOANI, vulgò *Goa*, EPISCOPATUS SUFFRAGANEI.

Cochinenſis, vulgò *Cochin*.
Malacenſis, vulgò *Malaca*.
Macaonenſis, vulgò *Macao*, in Sinarum Imperio.
Meliaporenſis, ſeu Sancti Thomæ, vulgò *San-Thomè*.
Nangazachienſis, vulgò *Nangazachi*, quem Epiſcopatum Sixtus V. Pontifex Maximus, erexit in Nangazaco, Urbe Iaponiæ.
Granganorenſis, anteà Angamelenſis, vulgò *Angamale*, in India intra Gangem.

ARCHIEPISCOPATVS CRANGORENSIS, IN INDIIS ORIENTALIBUS, NVLLVM EPISCOPATVM SVFFRAGANEVM HABET.

ARCHIEPISCOPATVS, ET EPISCOPATVS SVFFRAGANEI IN INDIIS OCCIDENTALIBVS, SVB HISPANIS.

ARCHIEPISCOPATVS MEXICANI, vulgò *Mexico*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Antequarenſis, ſive Quaxacanus, vulgò *Guaxaca*.
Mechoacanus, vulgò *Mechoacan*,

Ta-

Taxcalenſis, ſive Angelopolitanus, vulgò *Puebla de los Angelos*.
Guatimalanus, vulgò *Guatimala*.
Meridæ, vulgò *Merida*, in Yucatania.
Nicaragua, vulgò *Nicaragua*.
Chiappenſis, vulgò *Chiappe*.
Veræ pacis, vulgò *Vera paz*.
Durangi, vulgò *Durango*.
Sanctæ Fidei de novo Mexico, vulgò *Santa Fè*.

ARCHIEPISCOPATVS SANCTI DOMINICI, vulgò *San-Domingo*, IN HISPALIOLA INSVLA, EPISCOPI SVFFRAGANEI.

Epiſcopus Conceptionis, vulgò la Conception, *de la Vega*, unitus Archiepiſcopatui.
Sancti Jacobi de Cuba, vulgò *Santjago de Cuba*.
Sancti Joannis de Portu Divite, vulgò *San Juan de puerto Ricco*.
Venetiolæ, vulgò *Venezuela*.
Honduræ, vulgò *Honduras*.

ARCHIEPISCOPATVS LIMENSIS, vulgò *Lima*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Cuſcenſis, vulgò *Cuſco*.
Quitenſis, vulgò *Quito*.
Arequipæ, vulgò *Arequipa*.
De Truxillo, vulgò *Truxillo*.
Gamangæ, vulgò *Guamanga*,
Panamanus, vulgò *Panama*, in Terra Firma.
Sancti Iacobi Ciles, vulgò *Santjago de Chile*.

Conceptionis, vulgò *la Conceptian de Chile*.

ARCHIEPISCOPATVS SANCTÆ FIDEI, vulgò *Santa Fè de Bogota*.

EPISCOPATVS SVFFRAGANEI, IN NOVO REGNO GRANATENSI, SVB HISPANIS.

Sanctæ Marthæ, vulgò *Santa Martha*, in novo Regno Granatenſi.
Carthaginis Novæ, vulgò *Carthagena la Inda*, in Terra Firma.
Popajani, vulgò *Popayan*, in regione ejuſdem cognominis.

ARCHIEPISCOPATUS PLATENSIS, vulgò *de la Plata*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

De pace, vulgò *la Paz*, ò Chuquiaca, in Perua.
Tucumanenſis, vulgò *San Miguel de el eſtero*, in Tucumania.
Sanctæ Crucis de Sierra, vulgò *Santa Crux de la Sierra, ò de Baranca*.
Sanctæ Trinitatis, vulgò *Santa Trinidad de Buenos Ayres*, in Paraguaja.
Fluvii de Plata, vulgò *l'Aſſompcion*, in Provincia Fluvii de Plata.

AR-

Digitized by Google

ARCHIEPISCOPATVS MANILANI, vulgò *Manila*, IN INSVLIS PHILIPPINIS, SVB HISPANIS, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Nominis Ieſu, ſeu Cebuenſis, vulgò *Nombre de Jeſus*.
Novæ Segoviæ, vulgò *Nueva Segovia*.
Cazerenſis, vulgò *Caceres de Camerina*.

ARCHIEPISCOPATVS SANCTI SALVATORIS, vulgò *San Salvador*, IN BRASILIA, SVB LVSITANIS, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Olindanus, vulgò *Olinda de Pernambuco*.
Sancti Sebaſtiani, vulgò *San Sebaſtiano de Rio de janeiro*.
Maraniani, vulgò *San Luis de el Maranham*.

IN FRANCIA NOVA, NVLLVS EST ARCHIEPISCOPATVS, SED VNVS TANTVM EXTAT EPISCOPATVS, SEV QVEBECENSIS, QVI NEMINI SVFFRAGANEVS EST, & vulgò dicitur *Quebec*.

ARCHIEPISCOPATVS, ET EPISCOPATVS SVFFRAGANEI IN BELGIO, vulgò *Flandria*.

ARCHIEPISCOPATUS MECHLINENSIS, vulgò *Malines*, IN BELGIO HISPANICO, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Antuerpienſis, vulgò *Anvers*, ad Scaldim fluvium, in Brabantia.
Brugenſis, vulgò *Bruges*.
Gandavenſis, vulgò *Gand*.
Iprenſis, vulgò *Ipres*.
Ruremundenſis, vulgò *Ruremonde*.
Boſcodunenenſis, vulgò *Bolduc*.

ARCHIEPISCOPATVS CAMERACENSIS, vulgò *Cambray*, IN BELGIO GALLICO, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Atrebatenſis, vulgò *Arras*.
Tornacenſis, vulgò *Tournay*.
Namurcenſis, vulgò *Namurc*.
Sancti Audomari, vulgò *Sainct Omer*.

ARCHIEPISCOPATVS VLTRAJECTINI, vulgò *Utrecht*, EPISCOPATVS SVFFRAGANEI.

Dravetenſis, vulgò *Draventer*.
Herlemenſis, vulgò *Harlem*, in Hollandia.
Leovardienſis, vulgò *Leuvarden*, in Friſia.
Middelburgenſis, vulgò *Middelborg*, in Zelandia.

IN-

INDEX
GEOGRAPHICUS
ACADEMIARUM TOTIUS EUROPÆ.

Juxta ſuum Ordinem Alphabeticum, & Regnorum, ſeu locorum, in quibus inſtitutæ ſunt, Præfixis annis, & nominibus eorum, à quibus originem habuerunt.

IN ANGLIA.

Cantabrigenſis, vulgò *Cambrige*, anno MCCLXXX. ab Eduardo I. Angliæ Rege, erecta.

Oxonienſis, vulgò *Oxford*, anno 895, ab *Alfredo*, Angliæ, Rege fundata.

IN BELGIO.

Groningana, vulgò *Groeninghen*, inſtituta anno MDCXIV.

Franecherana, vulgò *Francker*, fundata anno MDLXXXV.

Hardervienſis, vulgò *Hardervick*, fundata anno MDCXLVIII.

Lovanienſis, vulgò *Louvain*, anno MCCCCXXV. à *Joanne*, Brabantiæ Duce, erecta ſub Martino V. Papa.

Duacenſis, vulgò, *Douay*, inſtituta fuit à Philip-

lippo II. Hiſpaniæ Rege, anno MDLXII.
Lugdunenſis Batavorum, vulgò *Leyden*, ab Hollandiæ Ordinibus anno MDLXXV. fundata.
Namurcenſis, vulgò *Namur*.
Ultrajectina, vulgò *Vtrecht*, erecta anno MDCXXXVI.

IN BOHEMIA.

Pragenſis, vulgò *Praga*, fundata à *Carolo IV.* Imperatore, anno MCCCLVIII.

IN DANIA.

Haphnienſis, vulgò *Koppenagen*, erecta anno MCCCCXCVII.

IN GALLIA.

Andegavenſis, vulgò *Angers*, anno MCCCXLVI.
Aquenſis, vulgò *Aix*, in Provincia, anno MDCCCCIX. erecta ab Alexandro V. Papa, & ab Henrico IV. Rege, reſtaurata, anno MDCIII.
Arauſicana, vulgò *Oranges*, anno MCCCLXV.
Arelatenſis, vulgò *Arles*, Academia recens.
Avenionenſis, vulgò *Avignon*, à Bonifacio VIII, Pontifice Maximo, inſtituta anno MCCCIII.
Aurelianenſis, vulgò *Orleans*, à Clemente V. Pontifice Max. inſtituta anno MCCCV.
Bituricenſis, vulgò *Bourges*, à *Ludovico XI.* Galliarum Rege, fundata anno MCCCCLXV.
Burdigalenſis, vulgò *Bourdeaux*, tempore S. Hieronymi, valdè celebris, ab Eugenio IV. Papa, anno 1441. inſtaurata, & à Galliarum Regibus *Carolo VII.*, & *Ludovico XI.* multis privilegiis aucta.

Cado-

Cadomenſis, vulgò *Caen*, à Carolo VII. Galliarum Rege, fundata anno MCCCCLII.

Cadurcenſis, vulgò *Cahors*, à Joanne XXII. Pontifice Maximo, erecta anno MCCCXXXII.

Dolona, vulgò *Dole*, à Philippo, Duce Burgundiæ, fundata anno MCCCCXXVI.

Flexienſis, vulgò *La Fleche*, fundata ab Henrico IV. Galliarum Rege.

Monpeſſulana, vulgò *Montpeiller*, à Nicolao IV. Pontifice Maximo, erecta fuit anno MCCLXXXIX.

Muſſipontana, vulgò *Pont-à-Mouſſon*, à Carolo, Cardinali, à Lotharingia, fundata MDLXXIII.

Montalbanenſis, vulgò *Montauban*, recens Academia.

Nannetenſis, vulgò *Nantes*, anno MCCCCLX.

Pariſienſis, omnium Academiarum facilè Princeps, & doctiſſimorum virorum, qui de Eccleſia optimè meriti ſunt, feraciſſima, à *Carolo Magno*, Francorum Rege, & Occidentis Imperatore, anno DCCXC. ut probat Vir Cl. *Bulæus* in Hiſtoria Vniverſitatis Pariſienſis, fundata eſt, ſed hoc non eſt extra omnem dubitationis aleam poſitum, nec in confeſſo apud omnes. Inter plura Academiæ Pariſienſis Collegia eminet Sorbonæ Collegium, quod à *Roberto Sorbona*, Canonico Pariſienſi, fundatum, verè appellari poteſt Academiæ Pariſienſis oculus, domicilium Sacræ Scientiæ, Arx Religionis, ex qua mille clypei pendent, omnis armatura fortium.

Perpinianenſis, vulgò *Perpignan*, à Petro, Rege Aragoniæ, fundata anno MCCCXLIX.

Pictavienſis, vulgò *Poitiers*, à *Carolo VII.* Galliarum Rege, fundata anno MCCCCXXXI.

Remenſis, vulgò *Reims*, erecta à *Carolo*, Cardinali

A Lotharingia, anno MDXLVIII. ſub *Henrico II.* Galliarum Rege.
Richeleenſis, vulgò *Richelieu*, à *Ludovico XIII.* Galliarum Rege, inſtituta anno MDCXL.
Sueſſionenſis, vulgò *Soiſſons*, eſt Academia recens.
Toloſana, vulgò *Touloſe*, à *Gregorio IX.* Papa, anno MCCXXXIII. inſtituta.
Turnonenſis, vulgò *Tournon*, fundata à *Franciſco Turnonio*, S R.E. Cardinali.
Valentina, vulgò *Valence*, à *Ludovico*, Delphino, qui fuit poſteà Galliarum Rex, dictus *Ludovicus XI.* fundata fuit anno MCCCCLII.
Veſuntina, vulgò *Beſançon*, à *Ferdinando I.* Imperatore, fundata anno MDLXIV.

IN GERMANIA.

Altorfienſis, vulgò *Altorf*, fundata à Ferdinando II. Imperatore, anno MDCXXII.
Argentoratenſis, vulgò *Strasbourg*, erecta anno MDXXXVIII.
Chilonienſis, vulgò, *Kiel*, ab *Alberto*, Duce Holſatiæ, fundata anno MDCLXIX.
Colonienſis, vulgò *Coln*, ſeu *Cologna*, anno MCCCLXXXVIII. ab *Vrbano VI.*
Dilligenſis, vulgò *Dillingen*, anno MDXLIX. ab *Othone Truchſeſio*, Cardinali.
Erfordienſis, vulgò *Erfurt*, anno MCCCXCI.
Francofurtenſis, ſeu Francofordienſis, vulgò *Francfort*, à *Joachimo*, Electore Brandeburgico, anno MDVI.
Friburgenſis, in Briſigavia, vulgò *Freiburg*, ab *Alberto*, Duce Auſtriæ, anno MCCCCLXIII.
Giſſena, vulgò *Giſſen*, recens à *Ludovico*, Landgra-

gravio Heſſiæ, fundata anno MDCVII.
Græcienſis, vulgò *Gratz*. Academia recens.
GripsWadenſis, vulgò *GriphsWald*, à *Philippo*, Pomeraniæ Duce, anno MDXLVII.
Heidelbergenſis, vulgò *Heidelberg*, à *Ruperto II.* Electore Palatino, anno MCCCXLVI.
Hemelſtadienſis, vulgò *Helmſtad*, quæ etiam *Juliana* dicitur, à *Julio*, Duce Brunsvicenſi, fundata anno MDLXXVI.
Ienenſis, vulgò *Jena*, à *Joanne Federico*, Electore Saxoniæ, anno MDLVIII.
Ingolſtadienſis, vulgò *Ingolſtad*, à *Ludovico*, Duce Bavariæ, anno MCCCLXXII.
Lavingenſis, vulgò *LaWingen*, à *Wolfgango*, Comite Palatino, ſub *Ferdinando I.* Imperatore.
Leodienſis antè annum MCXXIX. fundata.
Lipſienſis, vulgò *Leipzigh*, à *Friderico I.* Electore, Saxoniæ, anno MCCCCVIII.
Marpurgenſis, vulgò *Marpurgh*, à *Philippo*, Landgravio, anno MDXXVI.
Moguntina, vulgò *Maintz* ſeu *Mogonza*, originem habuit ſub *Diethero Iſemburgico*, Moguntiæ Archiepiſcopo.
Osnaburgenſis, vulgò *Osnabrugh*, in Weſtphalia, à *Carolo Magno*, Imperatore, condita dicitur,
Paderbonenſis, vulgò *Paderbon*, initium habuit anno MDXCII. ſub *Theodoro Furſtemburgio*, Epiſcopo.
Roſtochienſis, vulgò *Roſtoch*, anno MCCCCXC.
Sigenenſis, vulgò *Sigen*, anteà dicta *Herborna*, à *Joanne*, Comite Naſſavio, anno MDLXXXIX.
Trevirenſis, vulgò *Triers*, ſeu *Treves*, anno MDLVIII.

Tubingenſis, vulgò *Tubingen*, ab *Eberhardo*, Comite Witembergico, anno MCCCCLXXVII.
Viennenſis, vulgò *Vienna*, in Auſtria, ab *Alberto III.* Archiduce Auſtriæ, anno MCCCLXV.
Vittembergenſis, vulgò *Wittemberg*, à *Friderico III.* Electore Saxoniæ, anno MDII.

IN HELVETIA.

Baſileenſis, vulgò *Basle*, fuit anno MCCCCLIX. erecta à *Pio II.* Pontifice Maximo, iiſque donata, ac munita privilegiis, quibus cæteræ in Germania Academiæ, ſeu Univerſitates, fuerunt ornatæ.
Genevenſis, vulgò *Geneve*, à *Carolo IV.* Imperatore, anno MCCCLXV.

IN HIBERNIA.

Dublinenſis, vulgò *Dublin*, erecta anno MCCCXX. & reſtaurata ab *Elizabetha*, Angliæ Regina, anno MDXCII.

IN HISPANIA.

Abulenſis, vulgò *Avila*.
Biatienſis, vulgò *Baeça*, erecta anno MDXXXVIII.
Cæſar-Auguſtana, vulgò Saragoça, à *Carolo V.* Imperatore.
Complutenſis, vulgò *Alcala*, à *Franciſco Ximenio*, Cardinali, erecta anno MDXVII.
Compoſtellana, vulgò *Compoſtella*, circa annum MDLXX. fundata.
Granatenſis, vulgò *Granada*, à *Carolo V.* Imperatore, anno MDXXXVII. Hiſ-

Hiſpalenſis, vulgò *Sevilla*, Academia antiqua.

Ilerdenſis, vulgò *Lerida*, ante *Callixtum III.* Papam.

Ognatenſis, vulgò *Onnate*, parva Academia, quæ cæpit anno MDXLIII.

Oſcenſis, vulgò *Hueſca*, antiqua Academia.

Ovetana, vulgò *Ovido*, à *Ferdinando Valdes*, anno MDXXXVI.

Palentina, vulgò *Palenza*, parva Academia.

Pompelonenſis, vulgò *Pampelona*, anno MDCVIII.

Salmanticenſis, vulgò *Salamanca*, ab *Alphonſo IX.* Rege Legionenſi, anno MCC.

Seguntina, vulgò *Siguenza*, à *Franciſco Ximenio*, Cardinali, ſub Ferdinando V. Rege.

Tarraconenſis, vulgò *Tarragona*, ſub Philippo II. Rege.

Toletana, vulgò *Toledo*, Academia antiqua.

Valentina, vulgò *Valencia*, anno MCCCCLXX.

Valliſoletana, vulgò *Vailladolid*, à *Clemente VI.* inſtituta, ſub *Alphonſo XI.* Hiſp. Rege.

Vrſonenſis, vulgò *Oſſuna*, anno MDXLIX.

IN ITALIA.

Bononienſis, vulgò *Bologna*, Academia antiqua.

Calaritana, vulgò *Cagliari*, in Sardinia,

Catanenſis, vulgò *Catagna*, in Sicilia.

Ferrarienſis, vulgò *Ferrara*, à *Friderico*, Imperatore anno MCCCXVI.

Florentina, vulgò *Fiorenza*, à *Coſmo Mediceo*.

Maceratenſis, vulgò *Macerata*, à *Paulo III.* Papa.

Mantuana, vulgò *Mantoua*, recens Academia.

Mediolanenſis, vulgò *Milano*.

Meſſanenſis, vulgò *Meſſina*, à *Carolo V.* Imperatore.

Mu-

Mutinenſis, vulgò *Modena*.

Neapolitana, vulgò *Napoli*, à *Friderico II.* Imperatore.

Papienſis, ſeu Ticinenſis, vulgò *Pavia*.

Patavina vulgò *Padoua*, à *Friderico II.* Imperatore.

Peruſina, vulgò *Perugia*, à *Clemente V.* Papa.

Piſana, vulgò *Piſa*, anno MCCCXXXIX.

Romana, vulgò *Roma*, Academia antiqua.

Salernitana, vulgò *Salerno*, à *Friderico II.* Imperatore.

Senenſis, vulgò *Siena*, anno MCCCLXXXVII.

Taurinenſis, vulgò *Torino*, quam nuperrimè inſtauravit *Victor Amadeus*, Dux Sabaudiæ, & Rex Sardiniæ, accitiſque doctiſſimis bonarum Artium, & Scientiarum Profeſſoribus, maximè illuſtravit.

IN POLONIA.

Cracovienſis, vulgò *Cracow*, erecta anno MCCCLXIV.

Elbigenſis, vulgò *Elbingh*, ab *Alberto*, Pruſſiæ Duce, erecta anno MDXLII.

Regiomontana, vulgò *Konigsbergh*, ab *Alberto*, Duce Pruſſiæ, anno MDXLIV.

Vilnenſis, vulgò *Vilna*, anno MDLXXIX.

IN LUSITANIA, vulgò *Portugallia*.

Conimbricenſis, vulgò *Coimbra*, à *Joanne III.* Rege, fundata.

Olyſipponenſis, vulgò *Liſbona*, à *Nicolao IV.* Pontifice Maximo, inſtituta anno MCCXC.

Eborenſis, vulgò *Evora*, fundata ab Henrico Cardinali. IN

Digitized by Google

IN SCOTIA.

Aberdonenſis, vulgò *Aberden*, ab *Alexandro*, Rege, fundata anno MCCXL.
Andreapolitana, vulgò *Saint AndreW*, anno MCCCCXXXI. ab *Henrico de VardlaW*, hujus Urbis Archiepiſcopo, fundata fuit.
Edimburgenſis, vulgò *Edimbourg*.
Glaſcuenſis, vulgò *GlaſcoW*, fundata à *Jurubulo*, Epiſcopo illius Vrbis.

IN SVECIA.

Aboenſis, vulgò *Abbo*, in Finnia, anno MDCXL. à *Chriſtina*, Regina Sueciæ.
Derpatenſis, vulgò *Derpt*, in Livonia, à *Guſtavo Adolpho*, Rege Sueviæ, fundata anno MDCXXXII.
Lundenſis, quæ & *Carolina* dicitur, vulgò *Lunden*, à *Carolo IX.* Sueciæ Rege, fuit fundata.
Vpſalienſis, vulgo *Vpſal*, antiqua Academia.

IN TRANSYLVANIA.

Albæ juliæ, vulgò *Weiſſeimburg*, fundata à Principe *Ratgozio*.

IN PENINSVLA INDIÆ.

Goana, vulgò *Goa*, intra Gangem, fundata à Rege Luſitaniæ.

IN AMERICA, ſeu NOVO ORBE.

Gutatimalenſis, vulgò *Gutatimala*, in nova Hiſpania, à Philippo IV. Rege Hiſpaniarum, fundata.

Limana, vulgò *Lima*, in Perua, à Philippo III. Hiſpaniarum Rege, anno MDCXIV. fundata.

Mexicana, vulgo *Mexico*, in nova Hiſpania, à *Carolo V.* Imperatore, condita anno MDLI.

Quitoa, vulgò *Quito*, in Perua, à *Philippo II.* Hiſpaniarum Rege, erecta, anno MDLXXXVI.

Sancti Dominici, vulgò San *Domingo*, à *Philippo II.* Hiſpaniarum Rege, fundata anno MDLVIII.

Præter iſtas Europæ Academias in hoc Indice Geographico deſcriptas, fuerunt à tempore *Caroli Magni*, Galliarum Regis, & Imperatoris Occidentis, & poſt eumdem *Carolum*, celebres in Occidente inſtitutæ aut inſtauratæ Scholæ ſequentes, videlicet *Turonenſis*, *Fontanellenſis*, *Lugdunenſis*, *Fuldenſis*, *Metenſis*, *Sancti Germani Antiſiodorenſis*, *Corbejenſis*, *in* Galliis, *Hirſaugienſis*, *Sangallenſis*, *Corbejenſis*, apud Saxones, *Prumienſis*, *Hildesheimenſis*, *Floriacenſis*, *Aurelianenſis Sanctæ Crucis*, *Leodienſis*, *Remenſis*, *Augienſis*, *Lobienſis*, *Trajectenſis*, *Parmenſis*, *Hirsfeldienſis*, ſeu *Herveldenſis*, *Bremenſis*, *Tullenſis*, *Sancti Petri Senonenſis*, *Carnotenſis*, *Abrincenſis*, *Beccenſis*, *Vticenſis*, ſeu *Sancti Ebrulfi*, *Laudunenſis*, *Cenomanenſis*, *Gemblacenſis*, *Sancti Michaelis*, ſuper Moſam fluvium, *Auguſtenſis*, *Catalaunenſis*, *Monaſterii S. Remigii Remenſis*, *Bleſenſis*, *Lexovienſis*, *Bracarenſis*, *Sangermanenſis*, *Virodunenſis*, *Inſulæ Barbaræ*,

baræ, propè Lugdunum in Galliis, *Caſſinenſis &c.* de quarum Scholarum origine ac celebritate legendus eſt Liber editus à *Joanne Launojo*, Sacræ Facultatis Pariſienſis Doctore Theologo, cui titulus eſt: *De Scholis celebrioribus, ſeu à Carolo Magno, ſeu poſt eumdem Carolum, per Occidentem inſtauratis*. Legi etiam debet doctiſſima Præfatio, quam *Joannes Mabillonius*, Benedictinæ Congregationis S. Mauri decus & ornamentum, præfixit Sæculo Quarto Benedictino, quod eſt Eccleſiæ nonum, ubi latè ediſſerit de Scholis Benedictinis Sæculo Eccleſiæ nono celebrioribus.

FINIS.

Digitized by Google

ADverte Lector, corrigendum eſſe Mendum, quod vitio Typographi irrepſit in lineam 12. pag.7. Tomi 9. *Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ*. Ibi quippè legitur mortem *Joviani*, Imperatoris Orientis, incidiſſe in annum *ſexcenteſimum* ſexageſimum quartum, cùm tamen legi debeat, in annum *trecenteſimum* ſexageſimum quartum, ſicut legitur in Tabula Chronologica Imperatorum Orientis, paginâ decima nona ejuſdem Tomi noni Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google